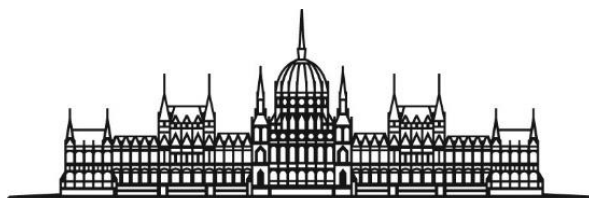

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Az ülésnap megnyitása.....	6759

Napirend előtti felszólalások:

Bakos Bernadett (LMP).....	6759
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	6761
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	6762
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	6764
Toroczkai László (Mi Hazánk).....	6766
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6768
Ander Balázs (Jobbik)	6769
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6771
Komjáthi Imre (MSZP)	6773
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	6774
Gy. Németh Erzsébet (DK)	6776
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	6778
Hollik István (KDNP)	6779
Dr. Fürjes Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	6780
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	6783
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6784

Az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő

összevont vitája.....	6785
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	6786
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási Bizottság előadója.....	6788
Gréczy Zsolt , a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	6789

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6790
Dr. Komáromi Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	6793
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6796
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	6797
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6801
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	6804
Szabó Tímea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	6806
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről	6813
Hollik István (KDNP)	6816
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	6817
Kovács Sándor (Fidesz)	6818
Dr. Kovács József (Fidesz)	6818
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár	6822
Varga Zoltán (DK)	6825
Tasó László (Fidesz).....	6827
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	6828
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz)	6828
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	6829
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	6830
Varga Zoltán (DK)	6831
Sztojka Attila (Fidesz)	6831
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	6832
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	6833
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	6833
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	6834
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	6835
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	6837

Az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző

módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	6839

Egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6840
Dr. Hoppál Péter (Fidesz), a napirendi pont előadója	6840
Dr. Fürjes Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	6845
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6845
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6847
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6848
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6852
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	6854
Hajnal Miklós (Momentum).....	6855
Dr. Hoppál Péter (Fidesz) előadói válasza	6856
A 2023. év Madách Imre-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	6858
Becsó Zsolt (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	6858
Balla Mihály (Fidesz), a napirendi pont előadója	6862
Závogyán Magdolna kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	6863
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6864
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	6866
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	6869
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6870
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6874
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	6875
Gréczy Zsolt (DK).....	6876
Balla Mihály (Fidesz) előadói válasza	6878
A Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény Felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiai adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint A Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény Felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiai adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló Megállapodás Végrehajtási Megállapodásának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, továbbá A Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény Felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiai adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló Megállapodás módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	6880
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	6881
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6882
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6883
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6883
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Thaiföldi Királyság közötti Átfogó Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6885
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	6885
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6887
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6888
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6888
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6889
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Malajzia Kormánya közötti Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6890
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	6891
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6892
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6893
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6894

Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6895
Napirend utáni felszólalások:	
Sas Zoltán (Jobbik)	6896
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	6897
Az ülésnap bezárása	6900

Az ülésen jelen voltak:

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ZÁVOGYÁN MAGDOLNA államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja
2023. február 28-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bakos Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mióta hatalomra került, ennek a kormánynak minden lépése azt a célt szolgálta, hogy a külföldi tőke minél kényelmesebben érezze magát itt, Magyarországon, akár a magyar emberek kárára is.

Ez a folyamat, amit most, jelenleg az akkumulátorgyárak és a helyi lakosság konfliktusában látunk kicsúcsosodni, már több mint egy évtizede tart. Nehéz vitatkozni azzal a ténnyel, hogy a kormány nem megvédi a természeti kincseinket, hanem kiárusítja azokat, akkumulátorgyárak, erdőpusztító rendelet, Fertő tó, és a sor még a végtelenségig lenne folytatható. Ráadásul néhány éve ezt még tagadni sem próbálták, hiszen Szijjártó Péter 2019-ben még büszkén nyilatkozta azt, hogy a magyar kormánynak mindig fontosabb lesz az autóipar érdeke, mint a fenntarthatóság.

Ma egy olyan állapotot működtetünk, amely nem a természetkárosítások megakadályozását, hanem az azok feletti szemet hunyást tekinti hivatalos feladatának. Éppen ezért építették le a természetvédelmi intézményrendszert, és elég megnézni például a gödi Samsung-gyár esetét, ahol az elmúlt években minden létező szabályt megszegtek, de azok felett vagy átsiklott az állam, vagy pedig megmosolyogtató összegű bírságokat szabtak ki.

A nagytőke érdekében verték szét a munkavállalói jogokat is lassan tíz éve az új munka törvénykönyve bevezetésével. Azért nem hajlandók semmilyen béremelésre, mert az önök gazdaságpolitikájában Magyarország versenyképességét az jelenti, hogyha a magyar emberek keveset keresnek, ha a magyar munkavállalók érdekérvényesítő képessége gyenge, a multik kényelmét pedig még az adófizetők pénzével is kiszolgálják. Nagy Márton egy írásában egyértelművé tette, hogy a kormány úgy kíván sikeres szereplője lenni a nemzetközi versenynek, hogy mindenkinél többet fizet az akkumulátorgyáraknak,

hogy idehozzák az üzeimeiket. Csak a debreceni gyárnak a kínai sajtóban megjelent hírek szerint 320 milliárd forintot adunk azért, hogy idejöjjenek, és elvegyék a termőföldet, felhasználják a vizünket és az energiánkat.

A különböző nagyvállalatok ráadásul gyakorlatilag nem fizetnek adót Magyarországon. Az amúgy is rekordalacsony társasági adóból alig 6 százalékot sikerül beszedni, mert annyi különböző adókedvezményt kapnak ezek a cégek, ez a pénz pedig hiányzik a költségvetésből; ma Magyarországon nincs pénz minőségi egészségügyre, oktatásra, megalázóan keveset keresnek a pedagógusok, illetve a szociális dolgozók, miközben ezek a vállalatok több száz milliárd forintos profitra tesznek szert, amit azonnal kivisznek az országból. Csak az Audi 2000 milliárd forintot utalt haza a magyarországi cégéből, miközben itthon alig fizetett adót.

Az, hogy a magyar emberek kárára milliárdokkal támogatják a globális nagytőkét azért, hogy tönkretegyék a környezetünket, nem szolgálja Magyarország érdekét, hanem végletesen kiszolgáltatja az országot a multinacionális cégek profitérdekeinek, mert a kormány ebben a vitában nem a magyar emberek érdekét képviseli, hanem a külföldi nagyvállalatokét - és ezt még csak nem is titkolják. Elég például a debreceni közmeghallgatásra gondolni, ahol az asztal egyik oldalán ült a főispán és a cég képviselői, a másik oldalán pedig több száz dühös debreceni, akik nem akarták eladni a jövőjüket.

Orbán Viktor a tegnapi napon külfölditőke-ellenesnek minősítette az LMP-t. Elmondta, hogy Magyarország boldogulása nem képzelhető el a külföldi gyárak nélkül. Mi nem vagyunk külfölditőke-ellenesek *(Menczer Tamás: Magyarellenesek vagyatok! - Derűlttség a kormánypártok soraiban. - Rétvári Bence: Óriási! Ennyi! Ennyi!)*, mi azt mondjuk, hogy a tőke nem előzheti meg az embert, a külföldi nagyvállalatok nem gyarmatosíthatnak országokat, és nem tehetjük függővé Magyarország jövőjét a multik profitérdekeitől.

Ez az út zsákutca, mert nem szól másról, mint hogy feléljük a jövőnket, de két dolgot világosan kell látni. Egyrészt állítson bármit a kormány, van másik út. Magyarországnak nem kell a külföldi nagyvállalatok gyarmatává válni, van elég erőforrásunk, van elég tehetségünk és szorgalmunk ahhoz, hogy sikeresek legyünk enélkül is. Másrészt, ha változtatni akarunk, akkor most kell változtatni, ezt a tervet most kell megakadályozni, mert ha most engedjük, hogy akkumulátorgyarmattá alakítsák az országot, azt már nem tudjuk visszacsinálni.

Orbán Viktor maga is azt mondta, hogy ezt a vitát érdemes lefolytatni, azonban én azt látom, hogy a tegnapi parttalan vitanapot követően erre a legjobb módszer az országos népszavazás lenne. Ezért kezdeményeztük ezt, és bízunk benne, hogy ezt önök is támogatni tudják. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Koncz Zsófia államtitkár asszony kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár asszony, öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Én úgy emlékszem, hogy a tegnapi ülésnapon ön is részt vett, és itt az éjszakába nyúló vitán is jelen volt, illetve a miniszterelnök urat is hallotta a parlamentben. Itt a külföldi tőkét említette. Azt gondolom, hogy azzal kapcsolatban a miniszterelnök úr egyértelműen elmondta a magyar álláspontot, az pedig az, hogy számunkra az elsők természetesen a magyar kis- és középvállalkozások, azonban a külföldi befektetésekre igenis óriási szükség van, és azért abban bízom, hogy a képviselő asszony is emlékszik még arra az időre, amikor Magyarországon egymillióval kevesebb munkahely volt. Ez egy hatalmas eredmény, hogy gyakorlatilag egymillió munkahelyet létre tudtunk hozni ebben az országban, és ebben kiemelten fontos szerepet játszottak a külföldi befektetések is, úgyhogy úgy gondolom, hogy ez a jövőben is rendkívül fontos lesz.

Azt tegnap is többször kifejtettük, de úgy gondolom, ezt akkor ezek szerint a mai nap is meg kell ismételnünk, hogy a kormánynak rendkívül fontos az, hogy a debreceni gyár és minden gyár Magyarországon a lehető legszigorúbb szabályok szerint, illetve az európai uniós és a magyar jogszabályokat betartva épüljön meg, ez igaz a környezetvédelmi előírásokra is, és a legszigorúbb szabályok betartása mellett felépülő debreceni akkumulátorgyár jelentős előnyt biztosít Magyarországnak és több százezer embernek, aki a magyar autóiparban dolgozik. Azt gondolom, hogy a képviselő asszony is elismeri, hogy a magyar autóipar, járműipar rendkívül fontos az ország számára, és nagyon sok munkahely szűnhet meg akkor, hogyha gyakorlatilag ezzel a technológiai váltással nem tudunk lépést tartani.

A tegnapi vitanap során azért nagyon szomorúan láttuk, hogy akik kezdeményezték ezt, nem igazán vettek részt - például Szabó Tímea - ezen az éjszakába nyúló vitán (*Bakos Bernadett: Én itt voltam!*) - igen, ön itt volt, ez tény és való -, és gyakorlatilag ott, azt gondolom, a baloldali képviselők mindent megkérdőjeleztek. Ez a vita tehát azért volt - hogy is fogalmazzak? - tényleg nagyon sokáig tartó, és az álláspontokat talán azért nem lehetett megfelelően ütköztetni, mert mindenre, amit elmondtunk, annyi volt ott a válasz, hogy az nem úgy van. Márpedig mi, és azt gondolom, hogy ez a kormány tényleg a magyar emberek mellett áll, és azt veszi figyelembe, hogy minden szabályt betartva egy környezetvédelmi szempontból nagyon-nagyon jó gyár épülhessen meg. A Debrecenben élő emberek aggodalmait természetesen értjük, és éppen ezért tartottuk fontosnak azt, hogy ezt a tegnapi napon is megvitassuk.

Más témákról szólva azért itt az energiahelyzet. Azt el kell mondani, hogy ugye, háború van, és gyakorlatilag itt a szankciós rendszer miatt egy olyan energiaválság alakult ki, amely sajnos inflációt, az élelmiszeráraknak a növekedését okozza, és az is egy hatalmas eredmény, hogy ebben a helyzetben mi meg tudtuk oldani azt, hogy a rezsicsökkentés továbbra is fennmaradjon a magyar lakosság számára, és ehhez viszont a rezsivédelmi összeget, a Rezsivédelmi Alapot a négyszeresére, 2600 milliárd forintra kellett emelni, és ennek megfelelően tudjuk támogatni a családokat és az önkormányzatokat is.

A kormány intézkedései eredményesek, hiszen az Unióban a legalacsonyabb áron kapják a lakosok a földgázt és az áramot. (*Dr. Mellár Tamás közbeszól.*) Magyarország 2022-ben a GDP-je közel 6 százalékát rezsivédelemre fordította; ezek óriási számok, és gyakorlatilag ezzel az uniós rangsorban a negyedik helyen állunk.

(9.10)

Magyarország emiatt 4 milliárddal több pénzt fizet rezsivédelemre. Ez azért nagyon-nagyon szomorú, mert ha nem állna fenn ilyen szankciós rendszer és ilyen brüsszeli politika, akkor ezeket a forrásokat sokkal-sokkal jobb helyre is el tudtuk volna költeni.

Az LMP-vel sokszor beszélünk itt a megújuló energiáról és az ezzel kapcsolatos elképzelésekről. Szeretnék egy jó hírről is beszámolni ezzel kapcsolatban. Február 10-én, majd február 21-én is a napsütéses tavaszi időben nemcsak hőmérsékleti rekordok dőltek meg, hanem a déli csúcs idejében a korábban mért legmagasabb értéknél mintegy 77 megawattal több energiát termeltek az ipari méretű hazai naperóművek. Ez gyakorlatilag rekord volt a magyar naperóművi termelés kapcsán, és a teljes megújulónak a 43,8 százalékát adta a rekordmennyiségű naperóműves termelés. A naperóművek 2030,5 megawattos csúcsteljesítménye meghaladta a Paksi Atomerőmű teljes beépített kapacitását is. Úgy gondolom, hogy ezekről fontos beszámolni itt a parlamentben is.

Ezekkel az elképzelésekkel kapcsolatban pedig továbbra is kérjük az LMP támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Példátlan adatszivárogtatási ügyre derült fény 2023. február 4-én, amikor a Portfolio internetes hírportál közölte a Makronóm Intézet elemzését, amelyben olyan statisztikai adatok láttak napvilágot, amelyeket

a KSH még nem tett közzé, hiszen naptára szerint a közzététel két nappal később, február 6-án lett volna esedékes. Aztán később, amikor megjelent ez az adatsor, akkor látható volt, hogy hajszálpontosan ugyanaz volt, mint amit a Makronóm két nappal korábban közölt.

A kiszivárogtatási ügyre vonatkozóan feljelentést tettem február 6-án. A feljelentésemben két tényre alapoztam, az egyik a hivatali visszaélés, jogtalan előny biztosítása valaki számára, a másik pedig a bennfentes információk jogosulatlan közzététele. A rendőrség a beadványomra február 22-én reagált, mégpedig úgy, hogy elutasította a feljelentésemet. Hivatkozási alapként a Tóth Bertalan képviselőtársam kérdésére adott főügyészi elutasító választ jelölte meg, miszerint „bűncselekmény gyanúja hiányzik”, hozzátéve, hogy az én beadványom új bizonyítékot nem tartalmaz, ezért ezt is elutasítják.

Ezzel az eljárással kapcsolatban - amit a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Irodája végzett el - azért néhány kérdésem merül föl. Először is: a 2023. február 6-án tett feljelentésemre miért csak február 22-én reagált Hruska Csaba rendőralezredes úr, amikor kötelessége lett volna 3, azaz három napon belül válaszolni?

A másik kérdésem: miért vonta össze a rendőrség Tóth Bertalan főügyésznek küldött kérdését az én feljelentésemmel? Vajon ez az eljárás jogszerű volt?

A harmadik dolog: ha a rendőrség szerint nem valósult meg a bennfentes információk jogtalan közzététele, akkor miként értelmezhető az, hogy két nappal a hivatalos közzététel előtt a Makronóm Intézet közzétette a kiskereskedelmi adatokat? Egyébként ezt a közzétételt maga az intézet nyilvánosan el is ismerte.

A következő kérdés: ha a rendőrség szerint nem valósult meg a hivatali visszaélés tényállás, akkor miként értelmezhető a KSH azon állásfoglalása, amelyben elismerte, hogy valóban adatszivárogtatás történt, mégpedig nem tőle, hanem az egyik állami szervtől, annak a titkárságától? Ez nyilván csak minisztérium lehetett, tehát valamelyik minisztérium titkársága szivárogtatott. Ha egy minisztérium fontos statisztikai adatokat még a közzétételük előtt átad egy elemző intézet számára, akkor ez miért nem meríti ki a hivatali visszaélés tényét, jogtalan előny biztosítását valaki számára? Vajon nem azért tagadta meg a vizsgálatot a Készenléti Rendőrség, mert félték attól, hogy áldozatul eshet esetleg egy államtitkár ennek a vizsgálatnak? Nevesítve - ez egyébként az interneten már föllelhető -, György László államtitkár úr, aki igen jó kapcsolatokat ápol a Makronóm Intézettel, azzal a Makronóm Intézettel, amelyik az elmúlt időszakban 1 milliárd forintnyi állami pénzt kapott.

S végezetül még egy pótkérdésem is van. Ilyen ügykezelés után vajon a rubeljobboldal illetékesei miért csodálkoznak azon, hogy az Európai Unió a jogállamiság ügyében elmarasztalja Magyarországot?

Én egyébként nem adom föl, panasszal éltem a rendőrségi följelentéssel szemben a Készenléti Rendőrségnél, és kezdeményeztem egy parlamenti vizsgálóbizottság létrehozását is. Jól tudom, hogy sok esélyem nincs, de nem akarom megengedni azt, hogy önök könnyen le tudjanak rázni. A későbbiekben is fogok még ezen az ügyön dolgozni, pont annak érdekében, hogy a Statisztikai Hivatal hitelessége újból visszatérjen, mert az mindannyiunk számára nagyon fontos. A Statisztikai Hivatal ugyanis egy nemzeti intézmény, amelyre az állampolgárok azért bízzák az adataikat, mert úgy gondolják, hogy ott biztonságban vannak. Ezért mindannyiunknak tenni kell. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Központi Statisztikai Hivatal már részletes tájékoztatást adott ebben az ügyben. A KSH munkatársait szigorú titoktartási szabályok kötik a statisztikai adatok kezelésére vonatkozóan. A statisztikai adatokat a közzététel előtt kizárólag a munkatársak szűk köre kezelheti ellenőrzött és célhoz kötött módon. Az adatok kezelését belső technikai és egyéb szabályok biztosítják.

A nemzetközi gyakorlattal összhangban a KSH szűk körben biztosít előzetes hozzáférést egyes szereplők számára. Ennek a gyakorlatnak az a célja, hogy biztosítsa a felkészülést a közzétett gazdasági adatok értelmezésére. Ez az előzetes tájékoztatási gyakorlat érint egy állami döntéshozó szervezetet, illetve hírügynökségeket és szerkesztőségeket is. Az előzetes hozzáférés minden szereplő esetében egy, az embargó szabályairól szóló nyilatkozathoz kötött.

A KSH, amint tudomást szerzett az említett adatszivárgásról, vizsgálatot rendelt el. Ez a vizsgálat megállapította, hogy a KSH-ból nem történt adatszivárgás. Ezzel szemben egy nyilatkozattal rendelkező címzett titkárság továbbította az adatokat, elmondásuk szerint tévedésből. A KSH haladéktalanul megtette a szükséges lépéseket, visszavonta az érintett előzetes hozzáférési lehetőségét, s emellett szigorította az előzetes hozzáférés szabályait. A hasonló esetek elkerülése érdekében az érintettek később kapják majd meg azokat.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök példátlan eseményről beszélnek, de azért történt már ennél súlyosabb eset is. 1999 nyarán az első negyedéves GDP-adat a hivatalos adatközlést megelőző napon ismertté vált. Azonnali hatásként negyedóra leforgása alatt jelentőset esett a BUX, a befektetői eladási kezdtek. Tudja, Mellár képviselő úr, hogy ki volt akkor a KSH elnöke? Mellár Tamás volt a KSH akkori elnöke. A képviselő

urat akkor megdöbbsentette az eset, de azért annyira nem, hogy vizsgálóbizottság felállítását követelje vagy feljelentést tegyen. Akkor nem kérte a Készenléti Rendőrség beavatkozását. Tehát valahol dereng itt valamiféle kettős mérce. Azt hiszem, hogy ebben egyetértünk; legálabbis a reakciójából ítélve azt hiszem, hogy igen.

A teljes képhez hozzátartozik, hogy ön évek óta rendszeresen támadja a Központi Statisztikai Hivatalt. Ennek alighanem az a fő oka, hogy már nem ön az elnöke, nem ön a vezetője a szervezetnek. De ez nem ok arra, hogy az évtizedes tapasztalatokkal rendelkező munkatársak hozzáértését folyamatosan elvittassa. Önök folyamatosan támadják egyes szakmai intézmények munkáját. A KSH is ezek közé tartozik. Pedig ennek a szervezetnek a munkája felbecsülhetetlen abban, hogy a gazdaságról és a meghatározó társadalmi kérdésekről szóló párbeszéd az álhírek helyett a tények, a statisztikák talaján maradjon.

(9.20)

Azt látjuk, hogy ön pártról pártra jár, és a valóságtól elrugaskodott kijelentésekkel próbálja meg felhívni magára a figyelmet, így próbál meg feltűnést kelteni. Láttunk már ilyet a politikában, ezt tudomásul vesszük, de nagy tisztelettel arra kérem képviselő urat, hogy viseljen nagyobb felelősséget azon intézmény iránt, amelyet egykor ön is vezetett. Hogyha a volt munkatársai irányába érzett szolidaritására nem is hagyatkozhatunk, talán a felelősségérzetére mégiscsak. Ebben reménykedünk.

Sajnálom, hogy nem azokról az adatokról beszélünk, amelyek meghatározzák a magyar gazdaság jelenét és jövőjét, például arról, hogy a magyar gazdaság 4,6 százalékkal nőtt, ami a rendszerváltás utáni időszak hatodik legnagyobb növekedése. Egy ilyen válságidőszakban is az első harmadba tartozunk az EU-ban. Az idei évben is növekedést várunk. A beruházások a tavalyi évben csúcsot döntöttek, elérték a 19 000 milliárd forintot, amely a 2010-es érték - remélem, hogy figyelemmel kíséri - 3,5-szerese. A foglalkoztatottak száma elérte a 4 millió 700 ezer főt, miközben rekordalacsony a munkanélküliség. A bérek tavaly 18 százalékkal erősödtek, és ha figyelembe vesszük az inflációt, mert figyelembe kell vennünk, mert magas, akkor is reálbér-emelkedés történt.

Hogy ha már az inflációnál járunk, ami a statisztikai terület egyik legfontosabb adata ezekben a hónapokban, akkor a kérdés az, hogy a kormány mit tesz, hogy ezt letörje. Minden reményünk megvan arra, hogy az év végére egy számjegyű legyen az infláció. A kormány mindent meg fog tenni ennek érdekében, és remélem, hogy majd ezekről a lényeges kérdésekről is szót tudunk ejteni a legközelebbi felszólalása alkalmával. Addig halkan megjegyezzük, hogy ezekhez az intézkedésekhez, amelyekről a miniszterelnök úr is beszélt tegnap, semmi, de semmiféle segítséget nem kaptunk, támadásokat annál inkább. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczka László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Ott kezdem, ahol tegnap miniszterelnök úrral abbahagytuk, csak a kétperces műfaj nem elég arra, hogy például a végrehajtó maffiáról beszéljünk, márpedig hogyha aktuális ügyekről van szó, akkor muszáj erről szót ejteni, vagy erről is szót ejteni. Mi tényleg azzal a szándékkal jöttünk ide, a magyar Országgyűlésbe, hogy itt valamiféle érdemi munka fog majd folyni, és nyilvánvalóan lehet jó pontokat szerezni azzal, hogy ki tud jobban anyázni ezek között a gyönyörű szép falak között, csak szerintem az egy más műfaj. Tehát van olyan jellegű foglalkozás is, csak itt, az Országgyűlésben nekünk valamiféle normális és érdemi vitákat vagy akár párbeszédet kellene folytatni.

Mi ezzel a szándékkal tettünk már nagyon sokféle javaslatot, tettünk szóban, tettünk írásban. Minden alkalommal miniszterelnök úrtól azt a választ kapom és kaptuk, hogy megvizsgálják, és ha bármilyen módon lehet normálisan párbeszédet folytatni Magyarország és a magyarság érdekében, akkor nyitottak arra.

Most ehhez képest nézzünk néhány olyan ügyet, ami ma is aktuális, de most már lassan egy éve itt vagyunk az Országgyűlésben, de semmiféle konstruktív vagy érdemi vitát, vagy akár választ nem kaptunk önként ezekben a kérdésekben.

Akkor folytassuk ott, ahol tegnap befejeztük miniszterelnök úrral, a végrehajtó maffiával! Arra már nem jutott tegnap időm, hogy elmondjam, hogy nagyon egyszerű lenne a dolga a kormánynak, és nem feltétlenül az igazságügyi miniszter asszonynak kell beadnunk bármiféle írásos anyagot ahhoz, hogy például észrevegyék, hogy a magyar bírósági végrehajtói kamara *(sic!)* teljesen illegitim módon működik. 2021 novembere óta az elnöke, Schabl György előzetes lefolytatásban csücsül. Ennek ellenére minden korábbi időszaknál intenzívebben nevezték ki az új végrehajtókat, csak ugye, az a nagy kérdés, hogy ki előtt tették le, ki előtt teszik le az esküt. Lukács Tamás alelnök gyakorolja jelenleg ezt a jogkört, amit helyben, saját maguk között próbáltak szabályozni, de a törvényt a végrehajtói kamara *(sic!)*, a végrehajtói kar sem írhatja felül, tehát a mi álláspontunk szerint illegitimek ezek a kinevezések.

Magyarán szólva, hogyha tudnánk, illetve a magyarok tudnák azt, hogy ki az a 45 végrehajtó, akit azóta kineveztek, nyugodtan ellentmondhatnának, és mondhatnák azt, hogy inentől kezdve az a végrehajtási folyamat, amit ellenük foganatosítanak, nem legitim folyamat. Én azt gondolom, hogy itt nagyon egyszerű dolga lenne a kormánynak. Kétharmados többségük van, rendet kéne tenni a végrehajtói kar esetében.

De én lehet, hogy azzal a szintén naiv vagy talán álinaiv kezdeményezéssel éltem itt tavaly, hogy tegyük rendbe az alkotmány, az alkotmányosság kérdését, ne egy egy-párti alaptörvényről legyen szó. Hát látszik, hogy nem is akar erről beszélni a kormánypárti többség.

Ukrajnával kapcsolatban is elmondtuk az első pillanattól kezdve, hogy mi ellenezzük azt a szankciós politikát, amit Brüsszel gyakorol. Akkor nem értjük, hogy miért van még mindig kettős beszéd a kormány, illetve a miniszterelnök úr részéről. Itt elmondja, hogy ellenzi, aztán Brüsszelben, vagy akár a versailles-i csúson máshogy szokott cselekedni.

Vagy ha már ukrainai háború, akkor minket, magyarokat, egyetértve azzal a felvetéssel, hogy mi nem ukránok vagyunk, tehát számunkra nem Ukrajna érdeke a legfontosabb, hanem a magyarok érdeke a legfontosabb, hiszen magyarok vagyunk, miért nem szólalt föl még egyetlenegyszer sem a kormány például Kárpátalja érdekében. És itt nem arról beszélek, hogy esetleg elmondja, hogy nem jó dolog, hogy a frontra viszik ágyútölteleknek vagy golyófogónak a magyarokat, hanem például elmondaná azt, hogy 1991 óta egy illegitim állapot van Ukrajnában. Ebben a formájában Ukrajna egy illegitim államalakulat, ugyanis 1991-ben volt egy törvényes legitim népszavazás Kárpátalja státuszával kapcsolatban, ami nemcsak Kárpátalja önrendelkezését, hanem azon belül a beregszászi járás és környékének magyar területi autonómiáját is kimondta. Hány nemzetközi fórumon tette ezt szóvá Magyarország, hogy súlyos jogtiprás, hogy jelenleg ez nincs érvényben Ukrajnában, és ameddig a kijevi kormány nem ismeri el ezt az 1991-es népszavazást, addig nincs miről beszélünk Ukrajnával kapcsolatban?

Ugyan ebben nem ígértek semmiféle érdemi párbeszédet, de a Covid-értésökkel kapcsolatban is számtalan alkalommal kértük azt, hogy ne kísérletezzenek a magyarokon. Ennek ellenére most azt látjuk, hogy még a hagyományos, eddig működőnek tűnt oltások esetében például a gyermekeknek is ezeket a kísérleti stádiumban lévő mRNS-oltásokat erőltetik, a honvédségnél pedig a legjobb katonáinkat kezdték el kirúgni az elmúlt év végétől kezdődően folyamatosan, azokat az akár Irakban vagy akár Koszovóban szolgálatot teljesítő, kipróbált katonákat, akik 2023-ban nincsenek Covid-vakcinával beoltva, miközben influenzaként kezelik a Covidot most már szinte minden egyes országban.

És akkor még nem tudtam beszélni még 5 percen sem arról, hogy akkumulátorgyár-nagyhatalom helyett miért kellene élelmiszeripari nagyhatalommá válni, akkor nem lenne ekkora élelmiszer-infláció Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Széles skálán hozott témákat elénk a végrehajtóktól kezdve Ukrajnával és Kárpátaljával bezárólag, így ha megengedi, enyém lett a megtiszteltetés, hogy válaszolhassak önnek.

A legfontosabb kérdéssel, természetesen érintve Kárpátalját és az ott élő magyarokat, tehát a háború kérdésével szeretném kezdeni, hogyha megengedi, aztán szeretnék kitérni az ön által utolsóként említett akkumulátor-kérdéskörre is. A háborúval kapcsolatban - amely természetesen mindannyiunk életét, de mégiscsak világosan láthatóan a legjobb mértékben az ott élőket, az ott szenvedőket és az ott meghalókat érinti, beleértve a kárpátaljai magyarokat - látható, hogy kétfajta álláspont van továbbra is Európában, egy háborúpárti és egy békepárti. Ez a helyzet teljesen változatlan.

A háborúpárti álláspont sodor veszélybe mindannyiunkat, így a kárpátaljai magyarokat is, ráadásul a háborúpárti álláspont, amely álláspontot Brüsszel és a magyar baloldal is képviseli, azt mondja, hogy a háború folytatódjon. Nekem ezzel az a problémám, hogy egy elvárt katonai eredményhez kötik, nevezetesen Ukrajna győzelméhez, a háború végét. Egy olyan katonai eredményhez köti a háborúpárti álláspont a háború végét, amelyről nem tudjuk, hogy mikor jön el, ha eljön egyáltalán. Ezért mondjuk mi azt, hogy van egy háborúpárti álláspont Európában, sajnálatos módon többségben, amely azt mondja, hogy a háború folytatódjon.

Ezzel szemben van egy magyar álláspont, amely békepárti. Mi azt mondjuk, hogy azonnali tűzszünetre és béketárgyalásokra van szükség, mert életet menteni csak így lehet. Hogy a helyzet mennyire súlyos, hadd mondjam el a tisztelt Háznak és a tisztelt frakcióvezető úrnak, hogy a háború egyéves évfordulója kapcsán Brüsszelben és a különböző brüsszeli képviselőketeken és egységekben számos szöveget készítettek el és számos dokumentumot szövegeztek meg a háború egyéves évfordulója kapcsán. Mi ezeket mindig megkaptuk, és részt vettünk ebben a munkában. Amikor mindig elmondtuk, hogy bár a szövegben vannak olyan részek, amelyekkel esetlegesen nem értünk egyet, de írják bele azt, hogy azonnali tűzszünetre és béketárgyalásokra van szükség.

(9.30)

Arról tudom tájékoztatni a tisztelt Házat, amelyet fontosnak gondolok, és friss fejlemény is, hogy minden esetben elutasítást kaptunk. Minden esetben az volt a brüsszeli válasz, hogy az azonnali tűzszünet vörös vonalat jelent. Nem hajlandók beleírni a szövegbe.

Ez jól mutatja, hogy mennyire háborúpárti a brüsszeli politika és a brüsszeli álláspont. Emellett hadd hívjam fel arra is a figyelmet, hogy a helyzet eszkalálódik, bár minden szereplőt felhívunk arra, hogy

ne a háború folytatása és az eszkaláció felé tolja a folyamatokat, hanem éppen ellenkezőleg; de mégis azt láthatjuk, hogy Európa egyre jobban sodródik bele a háborúba, lőszerrel, fegyverrel, tankokkal, most már repülőkről, harci repülőkről van szó.

És ezért fontos - és itt hadd utaljak vissza a tavaly áprilisi választásra és a magyarok döntésére -, hogy úgy döntöttek, hogy a kormányt és a kormánypártokat, így a békét és a békepárti álláspontot támogatják; mert ha a baloldal nyerte volna a választást, akkor egy: Márki-Zay Péter, a miniszterelnök-jelölt elmondta, hogy szállítana fegyvereket, és aki fegyvereket szállít, már fél lábbal a háborúban van, vagy még inkább. Kettő: ahogyan miniszterelnök úr beszélt arról tegnap, most már asztalon vannak olyan javaslatok, hogy úgynevezett békefenntartókat is kellene küldeni Ukrajnába. Belátható időn belül ezek a kérdések elő fog-nak kerülni, és szintén a baloldali miniszterelnök-jelölt elmondta, hogy ő képes lenne, képes lett volna - ha a választást megnyeri - magyar katonákat Ukrajnába és a háborúba küldeni. *(Közbeszólások a DK padsoraiból: Ez nem igaz! Ez hazugság!)* Értem, hogy önöket ez zavarja, ezt beszéljék meg Márki-Zay Péterrel! Tehát: ezért fontos, hogy a magyar emberek a béke mellett és a kormánypárok is a kormány mellett döntöttek.

A kárpátaljai magyarokkal kapcsolatban pedig szintén az a helyzet, hogy az ő helyzetüket, az ő életüket menteni és a helyzetükön javítani is csak békével és tűzszünettel lehet; meg egyébként a jelenlegi háborús körülmények között azzal, amivel a magyar kormány teszi: rendelőintézetet újítunk fel, óvodát építünk, a belső menekültek ellátását segítjük, humanitárius szállítmányokat küldünk, az ideérkező menekülteket ellátjuk, és lehetne ezt hosszasan sorolni.

És azt se felejtse el a tisztelt frakcióvezető úr, hogy elmondtuk: a háború kitörése előtt nekünk súlyos vitáink voltak az ukrán politikával, mert elvettük a kárpátaljai magyarok jogait. Ezt a háború kitörése után olyan módon az asztal szélére raktuk, hogy van egy háborús helyzet, és Ukrajna megtámadott fél, ezért a konfliktusainkat egy kicsit az asztal szélére raktuk, de nem felejtettük el. És látjuk, hogy most is tendenciózus támadás van a magyar nemzeti közösség ellen. Mindig kiálltunk mellettük, kiállunk a jövőben is, és kérem, hogy ezt ön se vitassa el.

Az akkumulátorra pedig legközelebb térünk vissza. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Humán erőforrás katasztrófa árnyékában” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először egy befektetési tanáccsal éljek: fogadják

meg kormánypárti oldalon, nem kell tőle félni, nem Sorostól, hanem a kiváló Csath Magdolnától van. Professzor asszony így írt: „Egy ország versenyképességének legfontosabb forrása a nagy tudású, egészséges és életével elégedett lakosság, amelynek lehetősége van olyan munkahelyeken dolgozni, ahol tudását hasznosíthatja és folyamatosan növelheti, és a béréből megfelelő életszínvonalat és életminőséget tud biztosítani saját maga és családja számára.” Eddig az idézet.

Hol vagyunk ezektől a polgári ideáktól? Higgyék el, a magyar emberekbe, a nemzeti humán tőkébe való befektetés a legbiztosabb megtérülő beruházás! Hazánkat alaposan megtépázta a XX. század: a gyalázatos és végtelenül igazságtalan trianoni békediktátum után tulajdonképpen minden nyersanyagforrásától megfosztották az országot. Ennek ellenére a két világháború között a romokon csodát teremtő, legendás oktatási miniszter, Klebelsberg óta tulajdonképpen egyfajta evidencia kellene hogy legyen az a Széchenyinek tulajdonított szentencia, amely bizony, egy ország sikerességét a kiművelt emberfők sokaságában jelölte meg.

Kormánypárti képviselő urak és hölgyek, éppen ezért nyilvánvaló, hogy ha önök meg akarják spórolni a magyar emberekbe való befektetést, akkor az előbbutóbb nagy bajokhoz fog vezetni. Mert egyértelmű, hogy a XXI. századi megmaradásunkat a humántőkeképző rendszerek megerősítése jelentené itt Magyarországon is. Ezért vessünk egy pillantást az egészségügy mellett, amiről lesz majd ma még szó, az emberi tőke állapotát meghatározó két másik nagy alrendszere, az oktatási és a szociális területre.

Tizenhárom éve vannak hatalmon, de az oktatási és a szociális szféra dolgozóinak a gyalázatos bérezése azt hiszem, sok mindent elárul az önök hatékonyságáról. A tanárok esetében legalább ígéretés van. Viszont a legfiatalabbakat gondozó, a legidősebb honfitársainkat ápoló és a legelesettebbeken segítő szociális szakemberektől még ezt az ígéretést is sajnálják, tőlük még a mézesmadzagot is megspórolnák. Nekik csak a máról holnapra való nyomorúságos vegetálást is alig biztosító tengődés marad, ezekkel a siralmas bérekkel.

De hogyha önök egy valóban polgári és érdemelvű, nem pedig egy újfeudális társadalmat építenének, akkor alapvető célkitűzés kellene hogy legyen a kormány részéről, hogy a társadalmi státust ne a születés helyzete határozza meg az egyén részére az élete hátralévő részében. Ezért lenne bölcs dolog észben tartani azt, kormánypárti képviselőtársak, hogy az iskola legyen a legfontosabb mobilitási csatorna.

Csakhogy egy erős országot eredményező hatékony, eredményes és méltányos oktatáshoz szükséges lenne a tanári pályát vonzóvá tenni, ami most nem az. Ami most előregedett. Ahonnét óriási a lemorzsolódás, ami nem csoda, hiszen az elszegényedés ezen a területen is nagy, mert elképesztő az, hogy egy tanár átlagosan a diplomásbérek 60 százalékát keresi meg.

Az ígéreteket ezerszer hallottuk, azt meg jól látjuk, hogy három és egynegyed ciklus alatt hová jutottak.

Ha pedig nem egyfajta neoliberális szemlélet vézérelné a kormányt, akkor nem fordulhatna elő, hogy az előbb felvázolt permanens kormányzati mulasztás még brutálisabban éreztesse a hatását a szociális szféra területén. Az itteni 90 ezer dolgozó elárulva, becsapva és magára hagyva érzi magát; sajnos teljesen jogosan. Pedig nemegyszer ezek a szakemberek jelentik az utolsó mentsvárat azoknak, akikről mindenki más már lemondott. Felelős konzervatív pártként nyilván nem tekintünk ördögtől való dologként az öngondoskodásra, de fontosnak tartjuk a szolidaritást is. Lényeges volna, hogy a magyar állam jó példát mutasson, és ebből a szolidaritásból a szociális dolgozókat se rekessze ki. Azokat egyébként, akik a szociális válság elleni küzdelem első vonalában harcolnak úgy, hogy ők maguk is méltánytalan bérezéssel kénytelenek küszködni.

Nyilván a védett luxuslakóparkoknak és a kacsalábon forgó birtokközpontoknak a világából ezek a problémák adott esetben marginálisnak is tűnhetnek. Felelős konzervatív pártként mi sem hiszünk egyébként az állam mindenhatóságában, de nem hiszünk abban az embertelen neoliberális szemléletben sem, amely a szolidaritást mint olyat mellőzendő fogalomként kezeli, és amely tulajdonképpen koraszülött jóléti államnak hazudta és hazudja mindmáig a rendszert.

A tűzoltás most már nem lesz elegendő. Valóban gyors és érdemi bérrendezésre lenne szükség ezeken a területeken. Holnap tárgyalják kormánypárti urak, illetve hölgyek a költségvetés módosítását. Még egyszer ismétlem: a legjobb befektetés a magyar emberekbe való beruházás lenne. Tehát a költségvetés során gondoljanak erre a két elhanyagolt ágazatra! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik még kormányon nem volt, hogyha így folytatja, lehet, hogy nem is lesz, de azért az önkormányzatokban, itt-ott kimutatták a foguk fehérjét, hogy pontosan mit tesznek. Hiszen ön itt szépen szónokol arról, hogy az oktatásban, a köznevelésben dolgozókat jobban meg kell becsülni, a béruket emelni kell, de mit tett Ózdon a jobbikos polgármester? 25 százalékkal csökkentette a köznevelésben, tehát az óvodákban dolgozók bérét. 25 százalékkal csökkentette! Ön itt arról beszél, hogy 50 meg 100 százalékkal növelni kéne a béreket, de ahol önök hatalmon vannak, és akikre az önök döntése vonatkozik - azok ugye, nem az iskolák, hiszen azok állami vagy egyházi fenntartásban vannak, hanem az óvodák, amelyek önkormányzati fenntartásban vannak -,

ott mégis, önök meglepték, hogy 25 százalékkal csökkentették a béreket. *(Ander Balázs: Az önkormányzatokat ki vérezette ki? - Dr. Brenner Koloman: Miután a központi költségvetés elvette a bevételeket. Kissé cinikusnak találom.)*

Hogy lehet az, amikor önök találkoznak - ha jól emlékszem, Janiczak Dávidnak hívják a polgármester urat - a Jobbik ilyen-olyan közgyűlésén, amikor éppen nevet változtatnak vagy bármi egyéb; vagy amikor ön fölhívta őt, hogy támogassa önt az elnökeljölti kampányában, akkor nem mondta neki, hogy mégsem kellett volna azért 25 százalékkal csökkenteni az óvónók bérét az óvodákban? Ezt esetleg megemlítette neki? Mert itt a parlamentben nagyon szép dolgokat mond, hogy így meg úgy kéne emelni, csak ott, helyben, amikor a jobbikosok döntenek arról, hogy kinek mennyi legyen a bére, akkor hogy lehet, hogy amellettdöntenek, hogy csökkenjen az óvónók bére?

(9.40)

Nyilván minden béremelésnek fedezete kell hogy legyen, és azt egyértelművé tettük, hogy igyekszünk pedagógusbér-emelésre nemcsak hazai, hanem uniós forrást is felhasználni. *(Dr. Brenner Koloman: Ez mennyire álságos!)* Ehhez képest az önök elnöke, Gyöngyösi Márton azért jár Brüsszelbe, hogy a magyarok ne kapják meg a nekik járó forrásokat. Így fogalmazott Gyöngyösi Márton: „elindult a jogállamisági eljárás, pár hónap és pénz se lesz”. Ezt mondja az önök elnöke, hogy ezért dolgozik, hogy „pár hónap, és pénz se lesz”. Önök tehát azért dolgoznak, hogy amit a pedagógusok béremelésére fordítanánk - például persze iskolaépítésre, kórházfelújításra, szociális intézmények felújítására -, nos, az önök elnöke örömben csapkodja a térdét ott Brüsszelben, hogy pár hónap, és pénz sem lesz Magyarországon az uniós forrásokból. Hát, hogy lehet, hogy nem azért dolgozik a Jobbik Brüsszelbe delegált képviselője, sőt már a párt elnöke, hogy Magyarországon minél hamarabb legyen pénz a pedagógusbér-emelésre, hanem azért dolgozik, hogy minél hamarabb eltűnjön ez a pénz?! Az egy dolog, hogy megszavazza a brüsszeli szankciókat, nemhogy megszavazza, tapsol nekik *(Dr. Brenner Koloman: Az Orbán Viktor, valakivel összetéveszted. Elképesztő!)*, ez nagyon helyes így, ez nagyon helyes így, tehát a szankciókat fokozni kell. Erről beszél, hogy fokozni kell a szankciókat, és nagyon helyes, hogy így van.

Mindnyájan tudjuk, tisztelt képviselő úr, hogy 4000 milliárd forintot vesztett Magyarország az elmúlt évben a szankciók miatti magasabb energiaárakkal. Az a pedagógusbér-emelés, amire készülünk, 648 milliárd forint három év alatt. 648 milliárd forint három év alatt! 4000 milliárd forintot vett ki a szankció, a szankciócsomag a magyar emberek zsebéből egy év alatt. 9000 milliárd forint, amit az Uniótól hét év alatt kapunk. 9000 milliárd forint, amit hét év alatt kapunk! A szankciók egy év alatt kivették ennek közel a

felét, 4000 milliárd forintot. És az önök képviselője azon dolgozik, hogy nagyon helyes, a szankciókat fokozni kell. És önök kikkel fogtak össze? Azokkal, akik pedagógusbért csökkentettek, iskolákat zártak be, tandíjassá tették a pedagógusképzést, és még sorolhatnám.

És mi mire készülünk, tisztelt képviselő úr? Az elmúlt időszak, az elmúlt 30 év legnagyobb pedagógusbér-emelésére. Önök láthatóan, feketén-fehéren, ezt mindenki olvashatja, azon dolgoznak, hogy a Magyarországnak járó források ne jussanak el a magyar pedagógusokhoz, mert önök azt mondják, hogy Magyarországon az EU-s pénzeket ellopják. Mondja már meg nekem, magyarázza el, akár ön, akár Gyöngyösi Márton, az a 648 milliárd forint, amit a magyar pedagógusoknak szeretnénk kifizetni, abban hol van a korrupció?! Abban hol van a lopás? Mert önök ezt akadályozzák, hogy közel 650 milliárd forintból a magyar pedagógusok bérét 75 százalékkal megemeljük, hogy egy pedagógus két év múlva már átlagosan 777 ezer forintot tudjon keresni; hogy idén ne 10, hanem 21 százalékos béremelés legyen, jövőre ne 10, hanem 25 százalékos, és azután pedig 29 százalékos legyen. És önök erre azt mondják, hogy korrupciós kockázat miatt ne jöjjön ez a pénz Magyarországra. Magyarázza el nekem bármelyik baloldali politikus, hol van a pedagógusbér-emelésben ilyen kockázat!

Már csak negyedpercem maradt. Szociális téren valóban szükségesek voltak és ma is szükségesek béremelések, de mi 2014-ben is szociális ágazati pótlékkal, '15-ben kiegészítő pótlékkal, '16-ban összevont ágazati pótlékkal, '18-ban egészségügyi kiegészítő pótlékkal, '22-ben 20 százalékos béremeléssel igyekeztünk növelni a szociális szférában dolgozók bérét. Idén január 1-jétől átlagosan 11,8 százalékos a béremelkedés, így az átlagbér a szociális szférában várhatóan eléri és meghaladja a 400 ezer forintot, ez 2010 óta egy 190 százalékos emelkedést jelent. De ezen a téren valóban még sokat kell tennünk, hogy méltó megbecsülést kapjanak a szociális dolgozók. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komjáthi Imre képviselő úr, MSZP képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről beszélni szeretnék ma önöknek, az újfent a biztonság. Az a biztonság, hogy honfitársaink lemennek a boltba, és legalább az alapvető élelmiszereket meg tudják vásárolni. És nem úgy járnak, mintha egy múzeumi tárlatvezetésen lennének, és így nézegetik a pultokat, és ott, ugye, az az érvényes, hogy mindent a szemnek, de semmit a kéznek. Én Edelenyben élek, és amikor ott-hon vagyok, akkor rendszeresen a Pennyben és a kisboltokban vásárolok. Ugye, oda nagyrészt az átlag

alatt keresők és a kisnyugdíjasok járnak, és végignézem azt a folyamatot, hogy először egy mennyiségi, majd minőségi spórolásba kezdtek. Mennyiségi spórolás, hogy egyre kevesebbet vettek, de az az egyre kevesebb egyre rosszabb minőségű élelmiszer volt.

Mindenki érzi a saját bőrén az elszabadult inflációt. Vannak, akik szerint az EU-s rekorddrágulást nyolc élelmiszer ársapkája okozza. De akkor mi a helyzet az áruházakban tapasztalt akciókkal, ha a több tucat vagy több száz leárazott árucikk árát nem kompenzálják túl a kereskedők, miért tennék így a nyolc ársapkás termékkel? Nyolc olcsóbb termék lőtte volna az egekbe a magyar inflációt? Azt azért senki nem gondolhatja komolyan. Elárulom a valódi okot, mi az, ami a magyar, brutális élelmiszerár-drágulást okozza. Az élelmiszerárak nem az ársapkák miatt, hanem a közel 30 százalékos áfa és az ezzel azonos hatású, árbevételre kivetett különadók következtében növekednek. Ez az, ami Európában sehol sincs.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az orbáni infláció idején fontos szerepe van a nyolc alapvető élelmiszer hatósági árának, az ársapkák nem mérséklék, de nem is növelik az inflációt. Az élelmiszerárstop ugyanakkor, még ha csekély mértékben is, de segíti az átlagkereset és az átlagnyugdíj alatti bevétellel rendelkező családok mindennapi megélhetését. Éppen ezért mi, szocialisták, szociáldemokraták azt képviseljük: ameddig ilyen drágák az élelmiszerek, addig fenn kell tartani az ársapkákat. Ne vezesse ki a Fidesz az ársapkákat április 30-án! De ez csak akkor valósítható meg, ha ezzel egy időben az alapvető élelmiszerek áfája nulla százalékos lesz.

Az élelmiszerekre is kivetett extra áfát, ami jelenleg 4,1 százalékos, meg kell szüntetni. Az adócsökkentés után állami hatósági ellenőrzéseket kell tartani az árak csökkentésével kapcsolatban. A kisboltok és a kistermelők viszont kapjanak állami kompenzációt az ársapkák miatti veszteségért. Ezekben a kérdésekben a Magyar Szocialista Párt online konzultációt is indított a www.elelmiszerarstop.hu oldalon. Kérjük, hogy minél többen fejezzék ki ott véleményüket: rezsisztop helyett élelmiszerárstopra van szükség, nem pedig fideszes megszorításokra. Azt gondoljuk, hogy ezek segítenek az emberek mindennapi megélhetésében. Tudom, hogy ebben vitáink lesznek olyan neoliberais gazdaságpolitikát képviselő ellenzéki pártokkal, akik ezt másképp gondolják, de mi nem piacpártiak vagyunk, mi emberpártiak vagyunk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szolid hangvételű hozzászólása, ami a bevásárlási tapasztalatairól szól, illetve az inflációval kapcsolatos közgazdasági fejtegetése roppant

érdekes, különösen, ami az ársapkákat illeti. Azért meglepő, mert a Szocialista Párt mintha felébredt volna, és most azt mondja, hogy talált a kormányzati döntések közül egyet, ez a bizonyos élelmiszerárstop, -ársapka, és ezt támogatja és jónak tartja. Ez azért is különleges, mert egyébként a többi ellenzéki pártból, összesen hat ilyen párt van, egyik sem ért ezzel egyet, egyetlenegy kivétel van, a Magyar Szocialista Párt, aki lényegében támogatja a kormány döntését.

De akkor, tisztelt képviselő úr, el kellene gondolkodnia a pártnak azon, hogy ha kormánynak van egy jó döntése, akkor szerintem több jó döntése is van abban a tekintetben, hogy hogyan kell kezelni ezt az inflációt. Semmiképpen nem úgy, ahogy ön mondja, hogy az árstop mellé és az ársapka mellé még tegyünk nullaszázalékos inflációt. Ez egyrészt kettős támogatási rendszer, másrészt pedig jelentős bevételkiesést jelentene a költségvetésnek, bár hozzáteszem, hogy az ellenzéki pártnak semmilyen felelőssége nincs abban a tekintetben, hogy a költségvetés működőképes legyen, hogy a folyó kiadásokat ki lehessen fizetni, legyen arra forrás, álljon rendelkezésre mindig a költségvetésben.

(9.50)

Tehát, ha úgy tetszik, az ársapka támogatása mellé könnyedén mondhatja azt a Magyar Szocialista Párt, hogy legyen nullaszázalékos az áfa.

Nagyon érdekes egyébként, hogy akkor, amikor a Fidesz-KDNP mint kormánypárt javaslatot tesz arra, hogy csökkentsük az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékkal, akkor ezt a Magyar Szocialista Párt nem támogatja. Tehát az 5 százalékra való csökkenést nem támogatja a Magyar Szocialista Párt, de roppant érdekes, amikor már igazán nagy bajban van a párt, amikor már csak 2 százalékos a támogatottsága, akkor rájön arra, hogy egyébként az áfát kellene megszüntetni, és milyen hülyeség ez, nem kell ezt az embereknek fizetni. Amikor a parlament előtt van az áfacsökkenés kérdése, akkor pedig önök nem támogatják, mert ez a helyzet.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami azt a javaslatát illeti, hogy kapjanak kompenzációt a kiskereskedők, azt mondom önnek, hogy ezt a kormány megtette, hiszen több pályázatot is kiírt abban a tekintetben, hogy a kétezer fő alatti települések kiskereskedelmi boltjai pályázhatnak támogatásra, igaz, nem azon az alapon, ahogy ön mondja, hanem az energiaköltségek kompenzálására és támogatására, de ugyanúgy a hentesüzletek is támogatást kapnak.

Ha tehát ön azt mondja, hogy támogatják az ársapkát, akkor gondolják végig azt, hogy a kormánynak az a hűsz intézkedése, amit az infláció ellen tett, hogy megvédjük a munkahelyeket, hogy a gazdaság működőképes legyen, hogy a költségvetés működőképes legyen, hogy a költségvetési hiányt csökkentseni tudjuk, hogy a munkanélküliség ne nőjön - és egyébként nem nő ebben a nehéz helyzetben sem -, hogy megvédjük

a családokat, hogy megvédjük a nyugdíjakat, hogy az átlagfogyasztásra megtartottuk a rezsitámogatást, ami Európában egyedülálló, ha végiggondolják ezeket az intézkedéseket, akkor arra jönnek rá, hogy a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy megvédje a Magyarországon élőket a magas inflációval szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, DK képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Orbán-kormány csapnivaló gazdaság- és szociálpolitikája súlyos károkat okoz minden magyarnak, és különösen sújtja a nyugdíjasokat. Az egész Európában példátlan, az Unióban legmagasabb inflációt megsínylik az idős emberek is. Elég bemenniük a közértbe, vagy kimenniük a piacra, és pontosan tudják, hogy minden nappal kevesebbet ér a nyugdíjuk, amiért egész évben dolgoztak. Az Orbán-kormány a saját törvényei szerint járó emelést sem adja oda a nyugdíjasoknak. 2022-ről egy teljes évvel adós nekik, összesen másfél százalékkal, mert ennek pedig be kellett volna épülnie a tavalyi nyugdíjakba, és erre kellett volna emelni 2023-ban azt a bizonyos 15 százalékot.

A nyugdíjprémium 2022-ben 22 ezer forintot jelentett volna minden nyugdíjasnak, ebből is csak 10 ezer forintot adtak oda önök az időseknek. A költségvetésbe ugyan betervezték a teljes összeget, de itt is spórolni akartak mintegy 30 milliárd forintot a kreatív törvényértelmezéssel. Tehát a nyugdíjasok a felét sem kapták meg annak nyugdíjprémiumban, ami járt volna nekik. Ez gyalázatos, tisztelt képviselő hölgyek és urak!

A DK szerint vérlázító, hogy a kormány még a saját törvényeit is kijátssza, csak ne kelljen emelnie a nyugdíjakon, pedig az idősek már így is rendkívül kiszolgáltatott helyzetben vannak: drágulnak az élelmiszerek, drágul a rezsi, drágul a megélhetés, a nyugdíjak azonban alig emelkednek. Ilyen drágulást a Rákosi-korszak óta nem tapasztalhattunk *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)*, a helyzet pedig hónapról hónapra romlik az orbáni infláció emelkedésével. Az árnyékkormány szerint ezért negyedévente kell a nyugdíjakat emelni, amelynek első részletét már idén áprilisban ki kell fizetni az időseknek. Nem hitelezhetnek az idős emberek a kormánynak!

A nyugdíjasok érdekében a Demokratikus Koalíció több országgyűlési határozati javaslatot is benyújtott, de a fideszes többség ezeket még tárgysorozatba sem engedi venni, egészen egyszerűen megakadályozták, hogy erről itt az üléssteremben, a plenárison tudjunk vitatkozni. Szégyelljék magukat, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak! Ennyit érnek az idősek maguknak?!

Az árnyékkormány ugyanakkor elvégezte önök helyett a munkát. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* Mi egyeztettünk a nyugdíjasszervezetek vezetőivel, javaslatainkat, amelyeket, ahogy mondtam, országgyűlési határozat formájában benyújtottunk, velük egyetértésben fogalmaztuk meg. Mik ezek pontosan? 2022-re visszamenőlegesen, tehát januártól decemberig egy másfél százalékos nyugdíjemelést kell adni a nyugdíjasoknak, és ezt kell majd ezzel a 15 százalékkal, illetve ezzel kellett volna megemelni 2023. január 1-jével.

Szeretnénk, és azt kérjük, hogy egy egyszeri 100 ezer forintos támogatást szíveskedjenek kifizetni a nyugdíjasoknak, és a 15 százalékos nyugdíjemelést pedig az első félévtől kezdve korrigálni kell negyedévente, hiszen az infláció, amit a Magyar Nemzeti Bank 15-19 százalék közé tesz ebben az évben... - önök ennek csak az alsó határértékével voltak hajlandóak megemelni a nyugdíjakat.

A Dobrev Klára vezette árnyékkormány sokak számára fontos javaslatot fogalmazott meg, ezek között még egyre szeretném az önök figyelmét felhívni, és azt gondolom, ha egy kicsit utána néznek, és kicsit belegondolnak a magyar emberek helyzetébe, akkor legalább ezt az egy javaslatát elfogadják a DK-nak. Ez pedig az, hogy a bankautomatákból kivehető 150 ezer forintos összeghatárt fel kell emelni 250 ezer forintra. Ezt az összeget önök 2014-ben állapították meg - ugye, ennyi pénzt, vagyis 150 ezer forintot lehet kivenni ingyen a bankautomatákból -, és mára ezt az összeget jócskán meghaladja mind a minimálbér nettója, mind pedig az átlagnyugdíj. Mielőtt nagyon örülnének annak, hogy ez azért van, mert önök ennyire emelik a nyugdíjakat meg a béreket, azt gondolom, hogy ez igazából az infláció eredménye.

Tisztelt Ház! Mielőtt azzal jönnének önök, kormánypárti képviselők, hogy bezzeg önök visszaadták a 13. havi nyugdíjat, akkor tegyük ezt is rendbe! 2002-2010 között hét évig adták az akkori kormányok a 13. havi nyugdíjat, önök 2010-21 között 11 évig nem adtak 13. havi nyugdíjat. Most akkor mikor járnak jobban a nyugdíjasok, amikor végre önök egyszer, illetve most már februárban másodszor kifizetik a nyugdíjat, vagy pedig akkor, amikor hét éven keresztül fizettük ki ezt a nyugdíjat? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgy vélem, hogy az árnyékkormány...

ELNÖK: Képviselő asszony!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): ...felkészült a kormányzásra, pontosan tudjuk...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): ...hogyan segítsük a nyugdíjasokat, és mára már az árnyékkormány Magyarországon az egyetlen remény, hogy a nyugdíjasok jobban éljenek. *(Vítályos Eszter: Ezt te*

sem hiszed el! - Dr. Répássy Róbert: Ez a remény árnyékkormány. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Itt valóban elvi és politikai eltérés van a DK és a Fidesz-KDNP-kormány nyugdíjpolitikája között. Ön előszeretettel emlegeti az árnyékkormányt. Az árnyékkormánynak semmilyen döntési joga, semmilyen kihatása a döntéseiknek - tehát az nincs is - nincs a társadalomra, nincs a nyugdíjasokra, így nyilvánvalóan körülbelül annyi feladata van, hogy elmondja a parlamentben az állásfoglalásukat. De ha megengedi, mégiscsak távolabbról kezdeném én, hiszen a két politikának a megközelítését itt kell kezdeni levezetni.

Amikor önök kormányoztak - személy szerint egyébként ön is -, akkor ugyanilyen válság volt. Nem volt ekkora a válság, hiszen Gyurcsány Ferenc kormánya nem ismerte föl a válságot, és az utolsó pillanatban az IMF-nek kellett kimentenie az országot a csődtől, és hogy fizetőképes maradjon Magyarország.

(10.00)

Akkor persze az IMF mondta meg, hogy mit kell csinálni, önök ezt elfogadták. Az első lépésük az volt, hogy a nehéz helyzetben, amikor ugyanúgy... - sőt, nem volt gazdasági növekedés, hanem a gazdaság csökkenése volt *(Varga Zoltán: Mint most.)*, magas volt az infláció. Önök mit tettek? Elvettek az emberektől, mert azt vallották, hogy az a megoldás a gazdaság nehézségeire, ha az emberektől elveszünk, elveszünk a 13. havi nyugdíjat, elveszünk a 13. havi juttatást.

Ezzel szemben a Fidesz teljesen máshogy gondolkodik. 2010-ben kimondta, hogy megvédjük a nyugdíjak vásárlóértékét *(Gy. Németh Erzsébet: És sikerült, államtitkár úr? - Menczer Tamás: Igen.)*; és ezt az elmúlt 12 év kormányzásában mindegyik évben megtette, akkor is, amikor nem ment jól a gazdaságnak, hiszen kormányváltás után, amit önök átadtak, az egy nem működő gazdaság volt, azt működőképessé kellett tenni, a költségvetés bevételeit helyreállítani, hogy legyen a nyugdíjemelésekre fedezet. Így indult, de 2010 után már 2011-ben biztosítottuk a nyugdíjak vásárlóértékét. És ez így volt addig, amíg jobban ment a gazdaság, amikor az ön által említett nyugdíjprémiumok és egyéb juttatások kifizetése is megtörtént a nyugdíjasoknak.

Jött a Covid-járvány, majd jött a gazdasági válság, a magas energiaárak, a szankciós infláció, amely nehéz helyzetbe hozta az ország lakosságát és természetesen a nyugdíjasokat is. Erre mit tett a kormány? Nem azt tette, amit önök, hogy elveszünk a nyugdíjas-

társadalomtól, és majd élnek úgy, ahogy élnek, hanem azt mondta a kormány, hogy ebben a nehéz helyzetben is a nyugdíjak vásárlóértékét meg kell őrizni, és ezt a nyugdíjasoknak nyugdíjmelés formájában oda kell adni. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem adták oda, államtitkár úr!)* És ez így történt az elmúlt évben, 2022-ben is, hiszen év közben kétszeri ráemeléssel is biztosította a kormány a nyugdíjak vásárlóértékét. *(Gréczy Zsolt: Ezer forint egy kiló kenyér!)*

És nyilván a betervezett 5 százalékos nyugdíj-emelés, ami 2023-ra vonatkozik *(Gy. Németh Erzsébet: 5 százalék? 15, államtitkár úr!)*, nyilván nem megfelelő összeg, ezért döntött úgy a kormány, hogy január 1-jén 15 százalékos nyugdíjmelést ad, és a 13. havi nyugdíjat is kifizeti februárban. És nem azt tette, amit önök, hogy nem fizetjük ki, és majd később lesz valahogyan, hanem az emelt összeget, a 15 százalékkal emelt összeget fizette ki februárban a kormány a nyugdíjasoknak 13. havi nyugdíjként.

Tehát azt állítani, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nem becsüli meg, nem tiszteli a nyugdíjasoknak az életen át végzett munkáját, és a gazdasági körülményeket figyelembe véve is nem egészíti ki a nyugdíjukat, ez egyszerűen hazug állítás *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ha ezt az ön árnyékkormányára és Dobrev Klára mondja, akkor is. Köszönöm szépen. *(Vitézy Eszter: Így van! - Gy. Németh Erzsébet: Szánalmas... - Gréczy Zsolt: Köszönöm, hogy elismerte, hogy 2008-ban válság volt. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hollik István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport, felszólalásának címe: „Béke kell!” Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Sajnos, a háború kezdetének egyéves évfordulója aktuálisabb teszi azt, hogy mindannyian mérleget vonjunk az elmúlt egy évről. És sajnos az a kép, ami ezután a szemünk elé tárul, az tragikus és szomorú, hiszen emberek tízezrei haltak meg ebben a háborúban, áldozatok vannak mindkét oldalon, árván maradt gyermekek, özvegyek, tönkrement egzisztenciák, elmenekült emberek százezrei, millió és gazdasági károk nemcsak az érintett országokban, hanem egész Európában. Csak Magyarország számára a gazdasági kár, amit a háború, valamint az arra adott téves, káros brüsszeli szankciók okoztak, az 4000 milliárd forint, ennyit kellett Magyarországnak kifizetnie az elhibázott szankciós politika miatt. Ezért mondjuk, hogy ennek a háborúnak nincsen nyertese, nem is lesz és nem is lehet nyertese, csak vesztese.

Ugyanakkor azt is látjuk - és ez számunkra örömteli -, hogy a világ nagyobbik része békepárti, úgy, ahogy mi is azok vagyunk, elég csak elolvasni az ENSZ legfrissebb dokumentumait. Azonban azt is látjuk, hogy a szövetségeseink háborúpártiak. Tehát a nyugati világban összesen három olyan ország van, amely

egyértelműen a béke pártján áll: Vatikán, Izrael és Magyarország.

És persze látjuk azt, hogy könnyen küldenek fegyvereket azok az országok, könnyen háborúpártiak azok az országok, amelyek innen messze vannak, akár egy óceán választja el őket az öreg kontinenstől. Ők nem szembesülnek a háborúk szomorú és tragikus következményeivel, mi viszont itt élünk a szomszédban, hozzánk menekülnek emberek. Én magam is beszéltem olyan családdal, belenéztem egy olyan édesapa szemébe, akinek ott kellett hagyni a házat, állatot, eszközöket, az egész életet, és el kellett menekülnie. És igen, mi pontosan tudjuk, hogy mit jelent a háború, mert a nyugati világból egyedül Magyarországnak vannak emberveszteségei. Ugyanis voltak olyan kárpátjai magyarok, többük egyébként magyar állampolgár is, akik ennek ellenére eleget tettek a kötelességüknek, beálltak katonának, elmentek a frontra, és meghaltak. Tehát nekünk veszteségeink vannak.

Tehát összegzésképpen az elmúlt egy évről azt tudjuk mondani, hogy hiába az óriási véráldozat, hiába az elképesztő gazdasági károk, egy év alatt távolabb kerültünk a háború végétől, nem pedig közelebb kerültünk hozzá.

A mi álláspontunk egy éve változatlan: elítéljük az orosz agressziót, kiállunk Ukrajna területi integritása mellett, és emellett minden módon segítjük azokat az embereket, akik Magyarország irányában hagyják el Ukrajnát. De senki ne várja el tőlünk, hogy Magyarország érdekei elé más ország érdekét helyezzük. Tehát sem Kijev, sem Moszkva, sem Washington érdekei nem előzhetik meg a magyar nemzeti érdek képviselését.

Nagyon sajnálatosnak tartjuk, hogy a dollárbaloldal beállna a sorba, és a külföldi finanszírozók hatására belesodorná az országot a háborúba. Nemcsak Márki-Zay Péter, hanem nemrég Tordai Bence is egyértelművé tette, hogy ha rajtuk múlna, akkor ők fegyvereket küldenének. És mi úgy gondoljuk, ezért van szükség a békepárti határozatra, hogy világossá tegyük, hogy ki az, aki a béke pártján áll, és ki az, aki a további vérontás pártján áll. Aki megszavazza nemskára a békepárti határozatot, az a béke pártján áll, aki nem, az a további vérontás pártján.

Mi arra kérjük a dollárbaloldalt, hogy most az egyszer változtassanak az álláspontjukon, ne hallgassanak a külföldi finanszírozókra, hanem álljanak oda, ahol a magyar emberek többsége áll, álljanak a béke mellé, és tegyék mindezt úgy, hogy megszavazzák a békepárti határozatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fürjes Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a hozzáállást. Ez egyben lehetőséget teremt, hogy a kormány

újra megerősítse a háborúval kapcsolatos álláspontját. Ez egy négy pillérű álláspont: igazság, béke, szolidaritás és hazaszeretet.

Az igazságosság és a törvényesség jegyében: ahogyan ön is fogalmazott, az első pillanattól kezdve nagyon világosan elítéljük Oroszország nemzetközi jogot sértő agresszióját, és kiállunk Ukrajna szuverenitása és területi integritása mellett.

(10.10)

A béke jegyében: tekintettel arra, hogy életet menteni csak békével lehet, az ukrán és az orosz emberek, a nemzetközi közösség, Európa és Magyarország érdeke is a béke, ugyanakkor haladéktalan fegyverszünetet szeretnénk elérni, előmozdítani, és a békétárgyalások megindítását kérjük. A szolidaritás jegyében óriási humanitárius segítséget adunk Ukrajnának, és a hazaszeretet jegyében pedig a magyar érdekeket képviselve nagyon világosan elmondjuk, hogy ki fogunk maradni ebből a háborúból.

Kicsit bővebben: elítéljük Oroszország törvénytelen agresszióját, együtt érzünk az áldozatok családjával és szolidárisak vagyunk Ukrajnával. Ezért Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akciója keretében több száz milliárd forint értékben gondoskodunk menekültekről immáron egy éve, ellátást biztosítunk a háború áldozatainak, vállaljuk iskolák és kórházak újjáépítését a háború sújtotta ukrán területeken, és ma is jelen vagyunk Ukrajnában ellátóközpontokkal. Mindemellett pedig a béke pártján állunk nagyon határozottan. Álláspontunk világos, egyértelmű és a magyar emberektől kapott felhatalmazáson nyugszik. Megóvjuk Magyarország békéjét és biztonságát, nem támogatjuk és nem segítjük a háború kiszélesítését és elmélyülését, és mindent megteszünk azért, hogy Magyarország ne sodródjon bele a háborúba, mert Magyarország érdeke, hogy kimaradjon a háborúból, és az minél előbb véget érjen.

Ezért mi erőnkhez mérten minimalizáljuk a benünket fenyegető biztonsági és gazdasági kockázatokat, miközben biztonságos szomszédként akkor is mindent megteszünk Ukrajna humanitárius megsegítésére, ha az ukrán állam jogfosztottságban tartja a kárpátaljai magyar közösséget.

Célszerűnek tehát célszerű, de helyes-e, demokratikus-e ez a magyar álláspont? Fontos kérdés, mert meggyőződésünk, hogy hosszú távon csak a demokratikus és morálisan megalapozott politika lehet sikeres. A világ államai nemzetállamok, a demokratikusan megválasztott kormányok az adott nemzet képviselőire és érdekeire érvényesítésére kapnak felhatalmazást. Így a magyar kormány feladata a magyar emberektől kapott felhatalmazás alapján a magyar államélet megszervezése, a magyar emberek boldogulásának elősegítése, a magyar érdekek képviselete és érvényesítése, merthogy Európában és a nyugati világban a demokratikus politika, a demokratikus államélet évszázadok óta nemzetállami keretek között zajlik. A nemzeti kormányok saját nemzeti

ügyeiknek saját határaikon belüli intézésére rendelkeznek felhatalmazással és jogosultsággal. E jogosultság egyben köteletség is, egy nemzeti kormány hibát, sőt bűnt követ el, ha nem saját nemzete polgárainak érdekeit és szolgálatát helyezi az első helyre.

Ezért a magyar kormánynak a háború kérdésében is első helyre kell tenni Magyarország érdekét, ez nem csupán morálisan helyes, hanem a nemzetállami keretek között zajló demokratikus államélet alapuló világrendben az egyetlen demokratikus álláspont is. Mert, tisztelt Országgyűlés, ki a demokrata? Az, akit demokratikusan választanak meg, és utána az őt megválasztó közösség szolgálatát és érdekeinek érvényesítését tekinti feladatának. Először mindig annak a közösségnek az érdekét nézi, amelynek döntéséből a demokratikus legitimitása fakad és nem másokét, akármekkora is rajtunk a nyomás. Emellett természetesen eleget teszünk a nemzetközi jogból fakadó együttműködési és szolidaritási kötelezettségeknek.

Ezért a négy pillérű magyar álláspont - igazságosság, béke, szolidaritás, hazaszeretet - helyes és demokratikus, és itthon és a világban is bátran képviselhető. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Immár több mint egy éve, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát, és a szomszédunkban azóta is elkeseredett harcok folynak, és nap nap után diadalt ül a halál. A harcok és pusztítás elől elmenekülők száma közelíti a tízmillió főt, közülük mintegy másfél millióan a magyar-ukrán közös határszakaszon léptek át. A kihívásra válaszképpen Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját indította el, ami napjainkban is zajlik. Ennek keretein belül állami és önkormányzati intézmények, valamint egyházi és civil szervezetek fogtak össze, hogy képességeikhez mérten segítsenek a menekülőknél. Országszerte több tranzitszállást és segélypontot alakítottunk ki, folyamatosan gondoskodunk a gyermekek iskolai, óvodai elhelyezéséről. A nyár során több száz gyermek számára biztosítottuk a táborozás lehetőségét, valamint elősegítjük, hogy azok, akik átmenetileg Magyarországon élnek, jövedelemhez jussanak.

Ukrajna területén iskola és kórház építését támogatjuk Bucsában. Segélyszállítmányként nagy mennyiségben küldtünk élelmiszereket, iparcikkeket, kötszert és gyógyszerkészítményeket, magyar kórházakban látjuk el a sebesült ukrán katonákat, és igyekszünk minden további humanitárius segítséget megadni az Ukrajnában rekedteknek. A szomszédos Kárpátaljára

is több segélyszállítmányt indítottunk, ami a magyarok és a helyi ukránok mellett az ott tartózkodó nagyszámú, országon belüli menekültnek is segítséget jelent.

Sajnálatos módon a háború végét továbbra sem látjuk, de a jelek leginkább abba az irányba mutatnak, hogy még hosszú időre velünk maradhat. Magyarország a béke jó oldalán áll és minden lehetséges fórumon, itt a parlamentben is a mielőbbi fegyverszünet megkötésének fontosságát és a tárgyalások megkezdését hangsúlyozza. Annak ellenére, hogy ezzel a véleményünkkel az Európai Unión belül egyedül vagyunk, azt is látnunk kell, hogy az azon kívüli világ túlnyomó többsége a mi békepárti véleményünket osztja.

Sajnos, ennek a háborúnak immár több magyar nemzetiségű áldozata is van, akik a Kárpátaljáról besorozott magyar emberek köréből kerülnek ki, és akik vérüket adták egy olyan ügyért, ami végső soron nem róluk szól.

Tisztelt Ház! Magyarország az első pillanattól kezdve egyértelműen és határozottan elítélte az orosz inváziót, és kifejezte szolidaritását a megtámadott fél irányában. Nekünk is az az érdekünk, hogy senki se fenyegethesse térségünk biztonságát, és kiállunk Ukrajna szolidaritása és területi integritása mellett. Ugyanakkor azt sem söpörhetjük a szőnyeg alá, hogy az utóbbi években Ukrajna számos olyan intézkedést hozott, amelyek negatívan hatottak a kisebbségekre, azon belül a kárpátaljai magyar közösségekre is. Elvárjuk, hogy Ukrajna hagyjon fel ezekkel az intézkedésekkel, és biztosítsa a kisebbségek anyanyelvhasználati, oktatási és egyéb jogait, de most úgy vagyunk, hogy ezekre a kérdésekre a háború befejezését követően térjünk majd vissza.

Ennek jegyében támogatta a magyar kormány nevében Orbán Viktor miniszterelnök úr Ukrajna európai uniós tagjelöltté válását az Európai Tanácsban, továbbá szorgalmazta, hogy minél előbb induljanak meg a tárgyalások, amelyek a tényleges csatlakozás feltételeinek megteremtését mozdítják elő. Reméljük, hogy Ukrajna minél előbb képes lesz teljesíteni ezeket a feltételeket, és csatlakozhat az Európai Közösséghez. Az agressziót elítéljük, a rászorulóknak segítő kezet nyújtunk, és szorgalmazzuk a béke mielőbbi eljövését.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak alapján úgy gondolom, megállapítható, hogy a kormány minden lehetséges intézkedést megtett, hogy hazánkban biztonságban érezhessék magukat az ukrainai menekültek, segítjük őket, baráti kezet nyújtunk. Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját mindaddig folytatjuk, ameddig szükséges. Innen is szeretném köszönetemet kifejezni mindazoknak, akik ebben a munkában fáradságot, pénzt és energiát nem kímélve vállalnak részt. Köszönjük. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy van, ahogyan mondja, a háborúból ki akarunk maradni, és fegyvert sem szállítunk, majd erre talán még visszatérnék, de minden lehetséges humanitárius módon segítjük Ukrajnát, segítjük a rászorulókat.

Ha megengedi, az ön által megkezdett felsoroláshoz szeretnék csatlakozni. Mít is tesz a magyar kormány?

(10.20)

Egyrészt ön is említette, hogy több mint egymillió menekültet fogadtunk be. Konzekvens a magyar álláspont, ugyanis ennél a háborúnál mi vagyunk az első biztonságos ország, és ennek megfelelően járunk el, ellentétben az illegális bevándorlással, a migrációs tömegekkel, ahol nem mi vagyunk ez első biztonságos ország, és ennek megfelelően járunk el. Itt tudjuk a dolgunkat, befogadunk minden rászorulókat, és valóban azoknál a családoknál, amely családok hosszabb ideig terveznek Magyarországon maradni, a szülőknek segítünk munkát találni, a gyerekeknél segítjük az iskoláztatást, az óvodába jutást, tehát a magyarországi tartózkodásukat; egészségügyi ellátásban részesülnek, tehát az életüket segítjük itt, Magyarországon.

A segítségnyújtásunk másik iránya pedig az Ukrajna felé irányuló, tehát amit oda viszünk. Itt folyamatosan szállítunk és viszünk segélyszállítmányokat, tartós élelmiszert, tisztálkodási szereket, a gyermekek ellátásához szükséges eszközöket. Egyszer magam is vezethettem egy ilyen kamiont Viktor Mikitához, Kárpátalja kormányzójához, akinek a tevékenységét és a munkáját meg kell köszönjük, ő egy tisztességes ember. És például akkor elmondta, hogy a következő szállítmányba tegyünk több bébiételt, és akkor több bébiételt vittünk, és ennek megfelelően segítjük az Ukrajnában lévőket.

Borodiankában újjáépítettünk egy óvodát; ezt néhány héttel ezelőtt adták át, egyszerűbben fogalmazva néhány héttel ezelőtt kezdte meg a munkát, és több száz gyermeknek ad lehetőséget az óvodába járásra. Bucsában közintézményeket újítunk fel; hamarosan befejeződik egy kis kórház, az önkormányzat, a posta felújítása, megépítése. Iskolát is építünk, a belső menekültek ellátását segítjük nemcsak Kárpátalján, hanem Galíciában is, Lemberg és Ivano-Frankivszk megyében.

Anyatthont építünk Beregszászon és menekültszállásokat Kárpátalján; gyermekek gyógykezelését, sérült katonák gyógykezelését ajánlottuk fel; gyermekek üdültetését, táboroztatását ajánlottuk fel most már hosszú évek óta, nyaranta, ahogyan erre ön is utalást tett. 2,5 millió gépjármű éves működéséhez, működtetéséhez szükséges mennyiségű dízelt szállítunk Ukrajnába, tehát hosszasan lehetne sorolni azt, amit Magyarország tesz az ország történetének legnagyobb humanitárius akciója keretében. Persze, ezért

köszönetet nem várunk és nem is jár, azonban azt azért meg kell jegyezni, hogy sajnálatos módon erről a bennünket bíráló nyugati liberális baloldali barátaink hajlamosak elfeledkezni, hogy ilyen diplomatikusan fogalmazzak.

És még annyit engedjen meg a tisztelt képviselő úr és a tisztelt Ház, hogy idehozzam a segítségnyújtás mellett, bár egyszer már elmondtam, de mégis szeretném itt is hangsúlyozni, hogy Brüsszelben az azonnali tűzszünet és béke követelése vörös vonalat jelent. Tehát semmilyen szövegben nem engedik megjeleníteni azt, hogy azonnali tűzszünet legyen és a béketárgyalások kezdődjenek meg; nem osztják ezt az álláspontot, másképpen fogalmazva: nem akarnak azonnali tűzszünetet, háborúpárti álláspontot képviselni. Folytatni akarják a háborút egy általuk várt katonai eredményig, ami nem tudjuk, hogy eljön-e egyáltalán.

A másik, amit szeretnék idehozni, az az, és ez a mai naptól, illetőleg a tegnapi naptól itt, a magyar parlamentben egyértelműen lesűrhető, hogy a magyar baloldal egyrészt háborúpárti, másrészt szankciópárti. Ez kiderült ugyanis egyrészt abból, hogy arról, hogy béke, a magyar baloldal nem beszél. Az a szó, hogy a béke, nem tudom, hogy a magyar baloldali képviselők szájából elhangzott-e a mai és a tegnapi ülés folyamán, de az, hogy azonnali tűzszünet és béketárgyalások, az biztosan nem.

És azt pedig, hogy a magyar baloldal szankciópárti, az mutatja jól, hogy a szankciók szerintük nem felelősek semmiért. A magyar kormány és Orbán Viktor mindenért felelős (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így igaz!*), de a szankciók (*Gréczy Zsolt: Ó szavazta meg...*) nem felelősek semmiért, holott a tényekből és minden számból és minden elemzésből világosan látszik, hogy a szankciók a felelősek az elszabadult energiaárakért, és a szankció a felelős az elszabadult inflációért. (*Varga Zoltán: Egyedül csak nálunk...*) Hogyha szankciók nem lennének legalább az energia-területén, az infláció azonnal megfelelőzne. Kérem, tisztelt kollégám tanulmányozza az ez irányú eszmefuttatásokat és számokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. Az előterjesztés T/3065. számon a parlamenti informatikai hálozaton elérhető. (*Mozgás, moraj.*)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom államtitkár urat, hogy a nyitóbeszédre, a vitában

történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll a rendelkezésére. Megadom a szót Takács Péter úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Azt gondolom, és bízom benne, hogy ebben mind egyetértünk pártállástól függetlenül, hogy a mindenkori egészségügyi kormányzat egyik legfontosabb feladata, hogy biztosítsa a biztonságos, mindenki részére hozzáférhető, magas szintű betegellátást. Az előttünk lévő törvényjavaslatot is ez az igény szülte, bár biztosan lesznek itt ma olyanok is, akik ezt rövid távú politikai haszonszerzés céljából elvitatják majd.

Szeretném rögzíteni, hogy a kormány számára a betegek érdekei mindennél előbbre valók, és nem nézhetjük tétlenül, hogy a Magyar Orvosi Kamara visszaél a tagság feletti hatalmával, és veszélyezteti az emberek egészségügyi ellátáshoz való jogát, ami alkotmányos alapjog. Az elmúlt időszakban sok fontos döntés született az egészségügyet érintően, de arra mindig kiemelt figyelemmel voltunk, hogy a döntéseket megelőzően a szakmai szervezetekkel egyeztetünk és meghallgassuk az ő véleményüket.

Meggyőződésünk, hogy csak akkor tudunk józan és megfontolt változtatásokat elérni az egészségügyben, ha állandó párbeszédet folytatunk a szakmával. Sok értékes javaslattal is éltek a szakmai szervezetek, amiket megfogadtunk, és persze voltak olyan témakörök is, amikben nem tudtunk egyetértésre jutni. Ilyen nézetkülönbség volt például az orvosi bér eltérítésének a lehetősége objektív kritériumok alapján.

De itt a kormánynak nem csupán egy érdekvédelmi szerv, hanem az egész társadalom szempontjait kell mérlegelni és tekintettel lenni rá. Ha nem is értettünk mindenben egyet az Orvosi Kamarával, javaslataikat, véleményüket mindig tisztelettel meghallgattuk és megfontoltuk azokat. Az a hozzáállás viszont a kamara részéről, hogy ha nem értenek egyet a kormány valamely intézkedésével, akkor a betegellátást veszélyeztető akcióba kezdenek, vérlázító és elfogadhatatlan. Ráadásul egy olyan területen teszik ezt, ami korábban szakmai konszenzusukról biztosítottak minket. Az Orvosi Kamara a beteget akarja büntetni a kormánnyal való vitája kapcsán, amit egy felelős kormányzat nem hagyhat szó nélkül.

Sajnos, a kamara jól láthatóan nem törekszik a megállapodásra, és folyamatosan kettős játékot űzött az elmúlt időszakban. Az egyeztetéseken konstruktivitást mutat, majd a sajtóban támadást indít a kormányzati döntésekkel szemben. Szeretném világossá tenni itt is, hogy számos egyeztetés zajlott az Orvosi Kamara és a minisztérium között az elmúlt hetekben is. Folyamatosak voltak az egyeztetések az új típusú ügyeleti rendszerrel kapcsolatban, és a MOK javaslatait szinte kivétel nélkül átvezettük. Sőt, a MOK háziorvosi csoportjának vezetője korábban elfogadhatónak tartotta

az új szerződéseket és a következőket írta: „A szerződés jelen megküldött formájában elfogadható, köszönjük az átvezetett módosítási javaslatunkat, a konstruktív együtt gondolkodást. A fentiek okán a MOK a szerződés aláírását a kollégáknak javasolni tudja.”

Ezek után a kamara néhány nappal később egy küldöttgyűlés keretében azt kéri a tagjaitól, hogy a szerződést ne írják alá, és ne vegyenek részt a betegek ügyeleti ellátásában, amit nem tudok máshogy értékelni, mint hogy a kamara politikai hangulatkeltésbe kezdett. Valószínűsíthetően a MOK nem bízott abban, hogy önmagában ez a felszólítás elég lenne, ezért korábban már tendenciózusan valótlanságokat kezdtek terjeszteni az új ügyeleti ellátás és az alapellátás tervezett megújítása kapcsán.

A teljesség igénye nélkül idézek néhányat. „A kormány délután négytől megtiltja a normál háziorvosi rendelést.” A valóság ezzel szemben az, hogy soha nem merült fel ilyen, sőt arra biztattuk a kollégákat, hogy a lakosság igényeinek és a helyi szokásoknak megfelelően hangolják össze a rendelési időket.

(10.30)

„Reggel nyolc és délután négy között kötelező lesz a rendelőben ülni.” Soha nem volt ilyen szándék. Egyrészt a háziorvosi tevékenység egy része házi gondozással jár, másrészt a közös rendelőben osztott rendelési idővel dolgozott kollégáknál ez egyszerűen kivitelezhetetlen.

A következő állítások. „Az indikátorrendszer bővítése automatikusan 500 ezer forint kivonással jár praxisonként.” Az igazság ezzel szemben az, hogy idén is több milliárddal nőtt az alapellátási kassza tavalyhoz képest, 2018-hoz képest pedig megduplázódott, akárcsak a praxisok átlagos finanszírozása.

Többször állították, természetesen konkrétum megnevezése nélkül, hogy az alapellátás tervezett átalakítása okán az önkormányzatok az orvos feje felett árulják a praxisokat. Felhívtuk a figyelmet arra, hogy ez fogalmilag kizárt, ugyanis a praxisjog személyhez fűződő jog, ennek ellenére a kamara alelnöke ezt a hazugságot többször nagy nyilvánosság előtt megismételte, amivel tudatosan félrevezette a tagságot. Én értem, hogy a Gyurcsány-kormányban megszokott volt a hazudozás reggel, éjjel meg este, de Kincses elnök úr már nem államtitkár egy baloldali kormányban, hanem egy köztestület vezetője, így joggal várhatja el az orvostársadalom, hogy a kamara tárgyilagosan tájékoztassa őket. *(Gréczy Zsolt: Mint Éger István!)*

Láthatóan a központi iránymutatás és a sok hazugság sem volt minden esetben elég hatásos, ezért etikai eljárás alá vontak egy vármegyei kollegiális háziorvos vezetőt, aki gyakorló háziorvos, és aki tényszerű tájékoztatást adott az orvoskollégák részére, és azt tudatosították, hogy a sztrájktrókkal ugyanígy fognak eljárni. Az, hogy a kamara nyíltan fenyegeti az orvosokat, akik nem osztják az elnökség véleményét, és részt vennének az ügyeleti ellátásban, a legsötétebb

kommunista időköt idézi. Az etikai eljárás nem tréfadolog. Legsúlyosabb formában a tagság felfüggesztéséhez vagy kizáráshoz vezethet, ez pedig jelen jogszabályi környezetben azt jelenti, hogy az illető orvos a továbbiakban orvosi tevékenységet Magyarországon nem végezhet. A Magyar Orvosi Kamara egyetlen kötelezettségét teljesíteni szándékozó orvost sem fenyegethet a kamarából való kizárással, mert ezzel ellehetetleníti az orvos munkáját, és veszélyezteti annak megélhetését. A kamara nyílt visszaélése a tagság feletti hatalmával veszélybe sodorja a biztonságos betegellátáshoz való alapjogot, ami elfogadhatatlan.

Az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény preambuluma kiemeli: a kamarai törvény célja, hogy az orvosok társadalmi súlyuknak, szellemi tőkájüknek megfelelő mértékben hozzájáruljanak az egészségpolitika alakításához, az egészségügyet érintő egyéb döntések meghozatalához, valamint a lakosság egészségügyi ellátásának javításához. Azzal, hogy a kamara az új ügyeleti rendszer működését akadályozza, és ezzel a magyar emberek egészségügyi ellátását veszélyezteti, megszegi demokratikus köztestületi jellegének alapvető szabályait, semmibe veszi saját céljait. A fentiek szem előtt tartásával a törvényjavaslat a kötelező orvoskamarai tagság megszüntetését és az etikai felelősségi szabályok áthelyezését javasolja. Kérem a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a T/3065. számú törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr előterjesztői felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vitában a további hozzászólásra és az esetleges zárszó elmondására összesen 17 perces időkeret áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Törvényalkotási Bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2023. február 27-én tartott ülésén megtárgyalta a T/3065. számú, az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előttünk fekvő, Belügyminisztérium által benyújtott törvényjavaslat célja a hatalommal való visszaélés lehetőségének és az orvosi kamarai tagság kötelezettségének megszüntetése, valamint a folyamatban lévő etikai eljárások

Egészségügyi Tudományos Tanácshoz történő áthelyezése. A beérkezett módosító javaslat többnyire jogtechnikai és nyelvhelyességi módosítást tartalmazott, azonban érdemes kiemelni a 13. pontban foglaltakat, miszerint a kamarai tagok érintettsége okán a javaslat véleményezési jogot biztosít majd a Magyar Orvosi Kamara számára a szakmai etikai szabályzattal kapcsolatban, melyet az Egészségügyi Tudományos Tanács az egészségügyért felelős miniszter jóváhagyásával ad ki.

Úgy gondolom, hogy a Belügyminisztérium a betegek érdekeit tekinti elsődlegesnek, és az új ügyeleti rendszer a biztonságos működtetéshez szükséges valamennyi feltételt biztosítja. A Magyar Orvosi Kamara visszaélt hatalmával, ezért törvénymódosítást kezdeményezünk a betegek érdekében, mert a biztonságos egészségügyi ellátáshoz való jog alkotmányos alapjog. A Magyar Orvosi Kamara ennek az alapjognak az érvényre juttatását veszélyezteti akkor, amikor hatalmával visszaélve nyomást gyakorol az orvosokra, hogy ne írják alá az ügyeleti szerződéseket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Orvosi Kamara visszaélészerű magatartása veszélybe sodorja a betegek biztonságos ellátáshoz való alapjogát, ezért a törvényjavaslatot és a hozzá beérkezett módosításokat támogatni fogom. Kérem önöket is, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr! Hétperces időkerete van.

GRÉCZY ZSOLT, a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az ellenzéki pártok döntő többsége nem támogatja ezt a bosszúhadjáratot az Orvosi Kamara ellen. Az elmúlt öt évben egyetlenegy olyan eset volt, amikor az Orvosi Kamara eljárást indított egy háziorvos ellen, tette ezt azért, mert a Covid-járvány idején vírustagadó megjegyzéseket tett, és efféle nyilvános szereplésre vállalkozott, ezzel egyébként valóban veszélyeztetve a betegellátás biztonságát. Nem az Orvosi Kamara veszélyezteti a betegellátás biztonságát, hanem az Orbán-kormány, ahol egyébként hippokratészi esküt letett orvosokat fenyegetnek most azzal, hogy eljárás indulhat ellenük, és ezt a politikai helyzetet egy rendőr-minisztérium, az erőszakszervezetet vezető rendőrminiszter állítja elő.

Ez a gyors döntés, amivel most előállt az Orbán-kormány, egyébként veszélyezteti azt is, hogy Magyarország uniós forrásokhoz jusson, ugyanis önkorábban azt ígérték a brüsszeli tárgyalásokon, hogy nem lesznek ilyen ad hoc döntések; hosszú tárgyalások, egyeztetések és korrekt véleménycsere után hoznak majd döntéseket, itt pedig 24 óra alatt hoznak egy ilyen döntést.

Egyébként pedig már most is a háziorvosok 30 százaléka hiányzik a rendszerből. Mostantól azzal lehet számolni, hogy még több orvos hagyja el a pályát, még több ápoló, még több háziorvos. Lehetséges, hogy többségük külföldön fogja folytatni a pályafutását. Ha valami, akkor ez veszélyezteti a betegellátás biztonságát Magyarországon. Ez itt egy bosszúhadjárat, amihez egyébként az ellenzéki pártok döntő többsége nem fogja az igen szavazatát adni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(10.40)

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az elmúlt év végén az alapellátást érintő törvényjavaslat került és majd kerül később megzavazásra, amely két fontos problémára igyekezett választ adni: egyrészt a háziorvosi praxisoknak a problémájára, hiszen semmilyen tekintetben nem megoldás - és egyrészt akkor válaszolok az ellenzéki felszólalónak is -, hogy közel 200 olyan praxis van, ahol mindössze 600 kártya van, és 600 olyan praxis, ahol 1200 kártya van, miközben az átlagbetegszám 1500-1600-1700 körül van. Nyilvánvaló, ennek az átrajzolása, átrendezése feltétlenül indokolt.

A másik ilyen komoly probléma az ügyeleti rendszer kérdése volt. Tudomásul kell venni - nekem mint volt háziorvosnak vidéken és Budapesten személyes tapasztalataim is vannak -, hogy az ügyeleti ellátás nem egyenszilárdságú és nem biztonságos. Akár tesszik, akár nem, rendszeresen előfordult, hogy az ügyeleti rendszerben nem lehetett elérni ügyeletet orvost, vagy ha jelentkeztünk, felhívtuk az ügyelet központját, nagyon sokszor nem orvos adott tájékoztatást. Valamikor a háziorvosi rendszerben a háziorvos szerződésében szerepelt az ügyeletvállalás kötelezettsége. Nagyon sokan presszióval elérték azt, hogy ezt kivették ebből a szerződéskötésből, nagyon sokan már lemondtak, és nem akartak ügyeleti ellátásban részt venni. Voltak magánszolgáltatók, tisztelet a kivételnek, nem egyenszilárdságúan működtek, nagyon-nagyon sok hiányosság volt. Valóban veszélyeztette az embereket, a betegek testi és lelki egészségét.

Mit is jelent a mostani rendszer? A mostani rendszerben egy háziorvosnak tulajdonképpen kétszer kell ügyelnie, az ügyelet azonban csak annyit jelent, hogy délután 4 órától este 10 óráig, amely ellátásért közel 60 ezer, 55 ezer forintot kap az orvos, tehát még

pluszban meg is fizetik a korábbi sokkal alacsonyabb bérekhez képest.

A minisztérium megtette azt, hogy folyamatosan egyeztetett a kamarával és annak a képviselőivel. Megdöbentő, hogy írásban nyilatkozott a háziiorvosi kamara (*sic!*) vezetője, hogy elfogadja és támogathatónak tartja az új ügyeleti rendszerre vonatkozó javaslatot, majd valami történt, és máról holnapra teljesen megváltoztatta a véleményét. Volt olyan kamarai vezető, aki ezeken a tárgyalásokon, miután mindenben egyetértett, közölte, hogy ő itt csak magánemberként van jelen, miközben a kamarát képviselte. Felháborító az a képmutatás, amely a tárgyalásokon zajlott, nem felelős magatartás!

Kérdés az, hogy hogyan néz ki ez a történet a kamara szemszögéből. A MOK definíciója: „A Magyar Orvosi Kamara minden Magyarországon működő orvos független, demokratikus, célszerű testülete, amely tagjainak szakmai, erkölcsi és anyagi érdekvédelmet hivatott biztosítani. Működését köztisztületként a képviseleti demokrácia elvei szerint fejti ki. Átlátható működésével és befolyásával nemcsak tagjait, hanem a lakosságot és annak egészségügyét is szolgálja 'a beteg üdvé a legfőbb törvény' szellemében.” Az a fajta új eljárás, hogy ne írják alá az orvosok az ügyeleti ellátásra vonatkozó szerződést, pont ezzel megy szembe, a kamara szemén köpte a saját definícióját. Pont ezzel megy szembe.

A MOK küldetése: a MOK tevékenységével őrzi a hivatását, a hivatás tisztaságát, védi és építi az orvosok tekintélyét, és ezzel szolgálja a nemzet egészségügyét. Megszegte a küldetését. Nemhogy szolgálja, szembemegy a saját definíciójával, a saját küldetésével, el akarja lehetetleníteni az egészségügyi ellátást.

Kérem, ez nem kamara, a kamara nem így működik; politikai aktorrá vált a kamara, akár tetszik, akár nem. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Ez nem érdekképviselő, a saját tagjaival szemben egyfajta diktatúrát alkalmaz. Ez nem más, mint az orvosi hivatásnak a megálázása. (*Gréczy Zsolt és Varga Zoltán közbeszól.*) A kamarának szolgálnia kell a tagságát, nem pedig fenyegetni őket. Ami érték volt a kamarában, azt önök, a kamara ezzel a viselkedésével mindent lepusztított. Elértéktelenítette a kamarát. Ez már nem kamara, ez egy politikai aktor.

Szeretnék - a sokfajta sajtóvéleményre reflektálva - az egyik kamarai elnök nyilatkozatából felolvasni: „Ha ti részt vállaltok az alapellátási ügyeletben, gyakorlatilag 'sztrájkterővé' váltok. Akik önként vállalnak pluszmunkát, eladják a jövőjüket, a jövőtöket egy tál lencséért.” (*Gréczy Zsolt: Bizonyíték?! Hol jelent meg?! Hol?!*)

No, a lencse még előjön ebben a rövid felszólalásban dollárbaloldal címszó alatt. (*Derültség a kormány-pártok soraiban. - Gréczy Zsolt: Na, ez most hitelessé tette!*)

Ha megnézzük ezt az egész kérdést az orvosi eskü szemszögéből, akkor abból is felolvasok néhány sort: „Esküszöm, hogy orvosi hivatásomhoz mindenkor

mélto magatartást tanúsítok. Orvosi tudásomat a betegségek megelőzésére, a betegek testi-lelki javára, a betegségek gyógyítására fordítom. A hozzám fordulókat bizalmával, kiszolgáltatott helyzetével visszaélni nem fogok.” Milyen morális helyzetbe hozzák az orvosokat, akik ezt az esküt megteszik, majd arra kérik, hogy ne vállaljanak ügyeletet!? Felháborító! Milyen morális teher ez ma egy tisztességes orvos számára? Mert ilyenekkel van tele Magyarország. Gyakorlatilag ez a kamara mélyen belelép az orvosi eskübe, az orvosok morális magatartásába. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*)

Leértékelik az orvosi hivatást. Ezzel tulajdonképpen éket vernek az orvos és a beteg, az orvos és a magyar társadalom közé. Ez nem a kamara feladata. Ez egy politikai aktornak a feladata.

Alkotmányos alapjog a testi és a lelki egészséghez való jog. Önök alkotmányos alapjogokat sértenek ezzel a hozzáállással, egész pontosan a kamara.

És felvetődik a kérdés, hogy mindez miért. A negyedik kétharmados győzelem után, amelyet a nyugati demokráciák megsegítettek 4 milliárd forintnak megfelelő dollárral, most önöknek törleszteniük kell - el is indult a törlesztés. Amit a kamara most csinál politikai aktorként, az nem más, mint ennek a..., miután nem szerepeltek túlságosan szépen a választásokon, ezt most önök elkezdték törleszteni. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Ennek a törlesztése zajlik, akár tetszik, akár nem. Tudom, hazudtak reggel, éjjel meg délben, ugyanez megy tovább, törlesztés van. Senki sem fog önöknek 4 milliárd dollárt vagy 4 milliárd forintnak megfelelő dollárt adni úgy, hogy annak az árát ne kérnék meg. (*Gréczy Zsolt: Az orvosok?!*) Nem tudták visszafizetni a választásokon, most adják vissza. (*Gréczy Zsolt: Az orvosok dollárt kaptak?!*)

Elfogadhatatlan, hogy önök ezt tegyék! Különösen elfogadhatatlan úgy, hogy miközben itt hangos DK-s megjegyzések vannak, azért a DK egészségpolitikusa, az árnyékkormány árnyék egészségügyi minisztere azért ebben a folyamatban aktív szerepet játszik; üdvözlöm is Komáromi urat! (*Dr. Komáromi Zoltán: Aktív?!*) Gratulálok a sikeréhez!

Hozzáteszem - hozzáteszem -, hogy valóban volt kamarai eljárás, volt olyan orvos éppen itt, Pest megyében, aki a vírusjárvány, a Covid-járvány idején megtagadta a védőoltások beadását. Bármily megdöbentő, ő is a DK-hoz köthető helyi politikus volt, a DK színeiben indult önkormányzati képviselőként. (*Dr. Komáromi Zoltán: Kicsoda?! - Gréczy Zsolt: Ki?! Ki?! - Dr. Komáromi Zoltán: Ki?!*) Mindezt tudomásul véve világosan látni kell, hogy egyértelmű politikai akcióról van szó. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*)

Tisztelettel kérek minden túloldali képviselőt (*Gréczy Zsolt: Mondd meg a nevét!*), hogy az orvosi társadalom tisztességét, magasztosságát ne alázzák meg azzal, hogy rákényszerítik a kamarát arra, hogy politikai aktorrá váljon. (*Gréczy Zsolt: Rákényszerítjük?!*) És sajnos azt kell mondanom, hogy ez a kamara már nem kamara, ez egy politikai szereplő, és ennek a

politikai szereplőnek nem kamaraként kell működni, hanem politikai pártként.

Én magam személyesen is támogatom ezt a törvényjavaslatot, és kérem társaimat is, hogy szintén támogassák, hogy a betegek egészségét veszélyeztető kamarai álláspontot szüntessék meg, ennek a veszélyét szüntessék meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Komáromi Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, aki felszólalását... *(Jelzésre:)* Először azt a jelzést kaptam, hogy a pulpitusról mondja, de akkor a helyén mondja. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(10.50)

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én ezt a hozzászólást kezdhethném akár bibliai idézettel is arra vonatkozóan, hogy milyen alapra kell építeni a házát a hívó és okos embernek, de úgy látom, hogy az államtitkárság és a Fidesz-frakció futóhomokra építi ezt a törvényjavaslatot. Ugyanis százszor elhangzott tegnap és ma, s még százszor el fog hangzani, hogy a Magyar Orvosi Kamara veszélyezteti a betegellátást, a Magyar Orvosi Kamara nem érdekli meg, hogy kamarának nevezzék tovább, a Magyar Orvosi Kamara zsarolja, fenyegeti a saját tagjait, és mindezt arra alapozzák, hogy valamit félreolvasztak az újságban.

De kezdjük az elején! Mi volt az első támadás? Azt hittem, hogy a Rogán Antal-féle minisztérium azért ennél egy kicsit fineszesebb. Ott voltam a Magyar Orvosi Kamara küldöttgyűlésén, de egy szót sem szoltam, illetve ugyanannyit beszéltem, mint Gógl Árpád, aki szintén ott volt a Magyar Orvosi Kamara küldöttgyűlésén, azon egyszerű oknál fogva, hogy ő is, én is megválasztott küldöttek vagyunk erre a ciklusra. Akkor én még nem politizáltam, nem gondoltam, hogy ez valaha majd úgy fog előjönni, hogy én megszarolom és a saját politikai uszályomba fogom behajtani a kamarát.

A másik: tegnap a Törvényalkotási Bizottságban elhangzott, hogy egy szegény 65 éves háziorvos sírva kereste föl az egyik képviselőt azzal, hogy őt a kamara megszarolta, hogy ha alá meri írni az ügyeleti szerződést, akkor etikai vizsgálat indulhat ellene. *(Kovács Sándor: Így történt!)* Nos, azt szeretném mondani, olyan nincs, hogy csöngetnek, bejön valaki és azt mondja, hogy én vagyok a kamara. Ugyanis a kamara egy testület, amely határozatokat hoz, amelyek nyilvánosak, és mindenki, még a fideszes politikusok számára is hozzáférhetők. Ilyen határozatot a Magyar Orvosi Kamara nem hozott. Ez egy szemenszedett hazugság! *(Kovács Sándor: Valaki elment személyesen fenyegetni, tisztelt képviselő úr. Ez a probléma. - Gréczy Zsolt: Bizonyítsd be!)* Akárki bemegy

valahova, nem mondhatja, hogy én vagyok a kamara, mert a kamara egy köztestület, és ha van határozat, akkor tényleg ezt mondta, ha meg nincs határozat, akkor nem mondta.

Államtitkár úr tegnap is nagyon drámaian ecseeltelte azt, hogy ha az Orvosi Kamara fegyelmi, etikai ügyből kifolyólag megszünteti valakinek a tagságát, akkor az illető ellehetetlenül, merthogy nem folytathat orvosi és gyógyító tevékenységet. Utánakérdeztem: az elmúlt öt évben egy ilyen foglalkozástól való eltiltást okozó történet volt, és itt is több olyan tényező játszott közre, ami, azt hiszem, hogy ezt a döntést megalapozta. Az egyik az, hogy megyei elnök volt az illető, tehát az Orvosi Kamara egyik megyei elnöke követte el az etikai vétséget. S az időzítés is tökéletes volt, ugyanis a Covid-járvány elején ő volt az egyik a négy „szakember” közül, akik azt mondták, hogy nincs vírus. Tehát vírustagadó volt. Ez a kolléga megjelent szakmai tanácskozásokon, összehívtak gyűléseket, összehívtak rendezvényeket, melyeken próbálták meggyőzni a lakosságot arról, hogy ne féljenek, nem kell maszkot használniuk, mert nincs vírus. S mivel ez a kolléga figyelmeztetésre sem vonta vissza ezt a szereplését, s mint mondtam, kamarai tisztségviselő volt, őt fél évre eltiltották. Ez az öt év mérlege. Tehát ettől félni körülbelül annyi, mintha attól félne egy orvos, hogy az egyébként jól meggyártott autójában elmegy a fék, és innentől kezdve nem ülne bele az autójába vagy nem indítaná el.

A következő: ez az egész hazugságcsunami a betegellátást miért veszélyezteti? Nem veszélyezteti, ugyanis az Orvosi Kamara nem mondta azt, hogy az orvosok ne vegyenek részt az ügyeletben. Utána lehet nézni! A dokumentumban az van benne, hogy ne írják alá az új ügyeleti szerződést, hanem vegyenek részt a régi ügyeletben. Tehát gyakorlatilag egy napig, egy percig sem lett volna beteg veszélyeztetve. Ugyanis ez a kormány az Orvosi Kamarának ugyanúgy, mint a pedagógusoknak vagy a szakszervezeteknek minden olyan jogosítványát gyakorlatilag lenullázta, amivel értelmes, szakmailag alátámasztott, egyébként pedig a betegek érdekében hozott intézkedésekkel javítani próbálná a kormány dilettáns működését.

Például Vejkey képviselő úr azt mondta - vagy államtitkár úr mondta? -, hogy 4 óra után nem rendelhet az orvos. Ilyet az Orvosi Kamara nem írt le és nem terjesztett. Vagy hogy kötelező lesz a rendelőbe jönni. A kamara ilyet nem írt le, nem terjesztett. Azt pedig, hogy az indikátorrendszer így alkalmatlan, egyébként minden szakmát valamennyire értő kolléga mondja. Azzal pedig, hogy a bázisfinanszírozást visszaveszi a NEAK, ezt az indikátorrendszert pedig túltolja, az orvosnak gyakorlatilag esélyt sem ad arra, hogy ezt az indikátorrendszert teljesítse. De nem ő megy el, ő maximum beutalhatja a beteget, de hogy a beteg elmegy-e a rendelőbe - s még mondok valamit gyakorló háziorvosként -, vagy hogy az orvosi rendelőben, a szakrendelőben beírják-e az EESZT-be ezt az adatot, arra az orvosnak nincs ráhatása, mégis őt büntetik.

Az, hogy 2018 óta megduplázódott a háziorvosi kassza és a háziorvosi praxisok finanszírozása, tulajdonképpen szomorú. Ezt én nem előnyként vagy erényként, hanem hibaként hoznám fel, ugyanis az orvosbér-emeléssel lett ekkora ez az összeg. Ebből eredően a háziorvosi praxis működésére, működtetésére kevés pénz van, és ezt a kevés pénzt egyébként nagyon nem emelték, még most sem, amikor pedig a rezsizámlák a többszörösükre nőttek. S az egyetlen kormányzati válasz az volt, hogy az önkormányzatokra mutogattak, hogy az önkormányzatoktól kérjenek kiegészítést.

A MOK nem élhetett vissza a hatalmával, mert nem volt neki olyan. Igazából úgy gondolom, hogy a kamarának a szakmai szabályok megalkotására, folyamatos karbantartására, fejlesztésére jogosítványa lenne, de annak, amit államtitkár úr is elmondott, hogy egyeztettek a kamarával, meghallgatták és megfontolták, nem látszódtott a jogszabálytervezetekben és a törvényekben a nyoma. Ha látszódtott volna, akkor nem elégedetlenkedett volna az Orvosi Kamara elnöksége.

Nem engedik, hogy a szakmai kollégiumokat ők működtessék, nem engedélyezik, hogy a folyamatos továbbképzés megszervezését és minőségbiztosítását a kamara felügyelje. Egyébként minden civilizált országban, ahol van orvosszövetség vagy van orvosi kamara, ez általában nem kormányzati feladat, hanem a kamara feladata.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Én úgy gondolom, hogy a Fidesz a Magyar Orvosi Kamarát már húsz éve egy nagymintás fókuszcsoporthoz mintázza, ugyanis ez egy homogén, jól képzett, jó intellektusú csoport, és amit velük meg lehet csinálni, az bizvást mutatja azt az utat a politikának, hogy azt valószínűleg az országgal is meg lehet csinálni. Most ebbe a darálóba került bele az Orvosi Kamara úgy, hogy az összes vád, ami itt elhangzott és még el fog hangzani - tudom, mert ugyanazokat a mondatokat mondja államtitkár úr és Vejkey képviselő úr, s tegnap a Törvényalkotási Bizottságban is ugyanezek a szavak, mondatok, kommunikációs bombák hangzottak el -, egyszerűen nem igaz. Jó lenne utánanézni annak, hogy hozott-e az Orvosi Kamara ilyen döntést, az megjelent-e, vagy ha nem jelent meg, akkor miért nem jelent meg - egyébként teljesen transzparens módon megjelennek ezek a határozatok -, és ha nem jelent meg, akkor tessék kitalálni valami új indokot, ugyanis a Gyógyszerész Kamara és a Szakdolgozói Kamara innentől kezdve már biztos, hogy szolidabban fog fogalmazni.

(11.00)

A pedagógusoknál elég volt 13 pedagógust kirúgni, és utána egy kicsit csendesedett a pedagógusok

hangja, akik egyébként nem béremelést követeltek, hanem hogy javítsanak az oktatási intézményeken. Itt is az orvosok nem béremelést követelnek; ha béremelést követelnek, a szakdolgozóknak követelnek béremelést, mert együtt dolgoznának.

Én úgy gondolom, hogy ez olyan példát statuál majd a többi köztisztület felé, hogy biztos, nem mernek majd felszólalni, kritikát megfogalmazni, az orvosok felé pedig tulajdonképpen az az üzenete, hogy ha nem lesz egy olyan érdekképviseleti szerv, amely egyébként most az utóbbi két évben legalább megmutatta azt, hogy tud valamit, hozott ki anyagokat - nagyon jó szakmai minőségű anyagokat hozott ki, és ezt egyébként felajánlotta a kormánynak -, akkor az orvosok önmagukban, egyesével egészen biztosan nem fognak tudni eredményeket elérni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A felszólalások sorát pedig a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hollik István képviselő úr folytatja. Megadom a szót. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Nem vagyok orvos, ellentétben sokakkal, akik itt az ülésteremben ülnek, de azért kértem mégis szót, mert azt gondolom, hogy ez az ügy, ez az előttünk fekvő javaslat most már nem pusztán egészségügyi szakmai kérdés. Ez azon most már túlmutat, ez alapvető emberességi, hogy úgy mondjam, alkotmányossági kérdés, ugyanis a Magyar Orvosi Kamara olyan helyzetet idézett elő azzal, hogy megszarolta a saját tagjait, ami a betegek egészségügyi ellátáshoz való jogát - ami egy alkotmányos alapjog, ahogy ezt államtitkár úr is elmondta - veszélyezteti.

Nagyon köszönöm, hogy Komáromi Zoltánban legalább annyi korrektség volt, hogy elismerte ő maga, hogy igen, a Magyar Orvosi Kamara azt mondta a tagjainak, hogy ne írják alá az új szerződést. Így mondta, képviselő úr, szó szerint, hogy ne írják alá. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem volt fenyegetés!)* Valóban, ez a problémánk, ezt hívják zsarolásnak. És az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ön is nagyon jól tudja, hogy volt olyan kollegiális vezető, akit levélben értesített a Magyar Orvosi Kamara az etikai eljárás megindításáról. Tehát ha ön ezt hiányolja, ilyen van. *(Dr. Komáromi Zoltán: De miért?)* Konkrétumok miatt, és azért, mert tájékoztatta ez a kollegiális vezető az orvosokat, hogy hogyan tudnak részt venni az új ügyeleti eljárásban. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem ezért!)*

És ami a helyzetet súlyosbítja - egyetértve Pesti Imrével, aki rámutat arra, hogy itt valójában egy pártpolitikai motiváltságú akcióról van szó -, az pedig az, hogy milyen szerepe van ebben az egész ügyben a MOK elnökének, annak az elnöknek, aki egyrészt nemrég, két évvel ezelőtt leírt egy szakmai állásfoglalást, és abban leírta ő is, hogy az ügyeleti rendszert át

kell alakítani, másrészt pedig a tárgyalások során - és majd reményeim szerint államtitkár úr erre konkrétan reagál, személyes élménye is van ezzel kapcsolatban - a Magyar Orvosi Kamara elnöke írásba adta, hogy a kormány javaslata az ügyeleti rendszer átalakításáról a Magyar Orvosi Kamara egyetértésével találkozik. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Így van!)* És mindezek után, miután ezt leírták papírra, tisztelt képviselő úr, néhány napra rá - hogy miért, azt valószínűleg ön jobban tudja, mint mi - megfenyegették az orvosokat, ahogy ön mondta, hogy az új szerződést ne írják alá. *(Dr. Komáromi Zoltán: De ez nem fenyegetés!)*

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ön mondhatja, hogy ez nem fenyegetés, de amíg a magyar orvosi kamarai tagság szükséges ahhoz, hogy valaki az orvosi hivatását gyakorolni tudja, akkor ön hiába mondja, hogy ez nem fenyegetés *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem.)*, ez az, mert ha valaki ellen etikai eljárást indítanak *(Dr. Lukács László György: De nem indítanak!)*, és nem lehet utána tagja az Orvosi Kamarának, annak az orvosláshoz való jogát ellehetetlenítik, nem tud tovább gyógyítani. Csúrheti-csavarhatja a szót, de ez zsarolás, ráadásul az útszéli fajtából, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Lukács László György: Amit töletek szoktunk meg!)*

Úgyhogy az a nagyon sajnálatos, úgy gondolom, hogy a Magyar Orvosi Kamara - és ezt az orvos képviselőtársak megerősíthetik - egy nagy tekintéllyel rendelkező köztestület, amit most az elnök pártpolitikai motívációk miatt tönkretett. Ezt a tekintélyt egy pillanat alatt lerombolták, és olyan ellentétet, feszültséget generáltak az orvostársalomban, ami az elmúlt harminc évben nem volt tapasztalható. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, és éppen ezért azt gondolom, hogy nincs más lehetőség, mint amit a kormány javasol annak érdekében, hogy a betegek egészségügyi ellátáshoz való joga megmaradjon és az új ügyeleti rend működni tudjon: a Magyar Orvosi Kamarának, amely valóban, ahogy Pesti Imre képviselő úr is mondta, megszűnt köztestület lenni, a kötelező kamarai tagságát meg kell szüntetni. Ez nem jelenti azt, hogy az orvosok ne dönthetnének arról, hogy tagok maradnak vagy sem, mindenki eldöntheti, de azt a zsarolást, amit a Magyar Orvosi Kamara tett, ezentúl nem fogja megtenni.

Éppen ezért mi a KDNP részéről is a kormány javaslatát támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Harangozó Tamás képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A betegellátás biztonságának veszélyeztetése az egyik legfőbb érv, ami miatt ez a törvényjavaslat az asztalra került. Csak az nem derül ki ebből a javaslatból, hogy igazából ki és mi veszélyezteti Magyarországon a betegellátás biztonságát, és hogy önök valóban

komolyan gondolják-e, hogy a jelenlegi magyar egészségügyi helyzetben a legfontosabb tényező, ami a betegek ellátásának biztonságát veszélyezteti, a Magyar Orvosi Kamara maga.

Az, hogy egy kormány úgy dönt... Itt már az előbb elhangzott, hogy harminc éve nem történt ilyen, mondta a KDNP-s képviselő az Orvosi Kamara viselkedésére. Igen, de harminc éve olyan sem történt, hogy egy meglévő alapellátási ügyeleti rendszert ilyen módon és ilyen mértékben *(Hollik István: Akkor egyetértett a MOK elnöke!)* alakítanak át a szakma megkérdezése nélkül, sőt egy idő után nyilvánosan a szakma véleményével szemben. *(Dr. Takács Péter: Nem igaz, leírta...)* Ez nem hazugság, hanem ez van, tisztelt képviselőtársam. Önök éppen áterőszakolnak egy... - persze lehet azt mondani, hogy a kormányt azért tartjuk, hogy találjon ki dolgokat, és azt verje át az országon, csak szerintem van egy olyan pont, amikor ez nem túl hatékony.

Persze teljesen más helyzet az, ha olyan kérdésekben dönt a kormány, amelyek valóban az emberek életét és biztonságát közvetlenül nem érintik - sok ilyen kérdés van, és fontos kérdések lehetnek -, de vannak olyanok, amelyekbe emberek halhatnak bele. Ha például az egészségügy átalakítása nem jól sikerül, az bizonyára ilyen, és az orvosi ügyeleti ellátás átalakítása biztos, hogy ilyen, képviselőtársaim. És csak egy picit tessenek már belegondolni! Én értem, hogy a kamara vezetését önök politikai aktornak tekintik, de nem egy-két ember mondja ezt, amit ők mondanak, hanem orvosok száza meg ezrei. Nem egy-két kamarai vezető hívja fel nem most január óta, államtitkár úr, hanem tavaly egész évben a figyelmet arra, hogy ez, amit önök a parlamentbe hoztak a múltkor, meg amit be se hoztak, csak koncepcióként a nyilvánosság megismerhette az egészségügyi átalakítást, nagyobb gondot fog okozni, mint ami haszonnal jár. Önök ezeket nem vették figyelembe, és mennek tovább azon az úton, amit kijelöltek.

Ezzel szemben van egy nagyon-nagyon magas presztízsű társadalmi réteg - minden országban, Magyarországon meg pláne -, az orvosok, akik egyébként minket meg a hozzátartozóink életét mentik meg, és akkor éppen nagyon hálásak vagyunk nekik mindig, és akik szinte egyöntetűen azt mondták, hogy lassítsanak már, mert nem jó az irány. Akkor sem vették figyelembe, amit mondtak, államtitkár úr. És idén januárban, miután a megkérdezésük nélkül átvették ezen a parlamenten tavaly év végén az első meg a második hullámát ennek az átalakításnak, majd januártól nekiálltak ezt végre is hajtani, azt mondták, hogy ha nem ért a kormány a szép szakmai szóból, akkor erőtt kell mutatni, mert szerintük - és szerintem itt van a lényeg, államtitkár úr, meg Pesti képviselőtársamnak is mondom - ez az átalakítás nemcsak hogy nem jó, hanem veszélyezteti a magyar emberek életét, ellátási biztonságát. Ez az ő szakmai véleményük, és senki meg nem hallgatta őket.

(11.10)

Illetve lehet, hogy meghallgatta őket, csak nagy ívben tett arra, hogy mit mondanak. *(Zaj a kormánypárti padosorokban. - Dr. Selmeczi Gabriella: Le is írták! - Cseresnyés Péter: Papír van róla! - Az elnök csenget.)* Jó.

Ha már a betegellátás biztonságának veszélyeztetéséről beszélünk, képviselőtársaim - és én erről a törvényjavaslatról nagyjából azért nem akarok többet mondani, mert eldöntötték, hogy szép európai módon, másfél nap alatt ledarálnak egy szakmai kamarát, tönkreteszik őket, kivonják őket a forgalomból, és nemcsak abból a szempontból, hogy politikailag önöknek kellemetlen tud-e lenni vagy nem, hanem a kamarai léttel járó nagyon sok szakmai funkciójukat is el fogják lehetetleníteni, amiről önök is tudják, hogy hónapokon, éveken belül problémát fog okozni. De ezt eldöntötték, tehát átverik a törvényjavaslatot. Egyet azonban mondjanak már meg! Azt, hogy ez milyen módon fogja javítani a magyar egészségügy helyzetét? Komolyan azt gondolják, hogy javítani fogja ma, Magyarországon, ahol pedig jó lenne választ kapni néhány dologra a betegellátás biztonsága tekintetében.

Csak egy-két példát hadd említsek az elmúlt időszakból! Az Uzsoki Utcai Kórház tüdőgyógyászati osztálya kapacitásának szélsőséges beszűkítése: 34-ről 20 ágyra csökkentik. A Kalocsai Szent Kereszt Kórház telephelyén ideiglenesen felfüggesztik a csecsemő- és gyermekosztályt, a szülészeti ellátás működését szakorvoshiány miatt. Szolnokon a Hetényi Géza Kórházban megszűnik a csecsemő- és gyermekgyógyászati intenzív ellátás, majd rá pár hónappal megszűnik a csecsemő- és gyermekkardiológiai ellátás, alapvetően szakorvoshiány miatt. Orosházán megszűnik a traumatológiai ellátás, szakember- és finanszírozási hiány miatt. Az országban több mint 600 betöltetlen háziorvosi praxis található. 2010-hez képest több mint 600 fővel, ezen belül a házi gyermekorvosok száma 200 fővel csökken az önök kormányzása alatt. Az egészségügyi szakdolgozók bére továbbra is rendezetlen és tarthatatlan. 2021-es adat szerint, amelyet legutoljára láttunk, 1400 működéshez szükséges orvosi és 4500 működéshez szükséges szakdolgozói állás nincs betöltve. A kórházak adóssága évről évre a plafonon. Tavaly év végén már megint 60 milliárd forintot elért, de miután nem rendezték teljesen, minden idők rekordját megdöntően már idén januárban 21,5 milliárd a kórházak adóssága.

Ezekre a kérdésekre a kamara szétverése milyen módon fog megoldást adni, ha már a betegellátás biztonságáról beszélünk, államtitkár úr? Az, hogy így ledarálják az orvosi szakmát, az önök szerint segíteni fog abban, hogy Magyarországon maradjanak a még meglévő szakemberek? Vagy összecsomagol még az is, aki teheti, és el fog innen menni, el fog húzni, mint a vadliba, egy pillanat alatt? *(Dr. Takács Péter: Az az önök kormányzása alatt volt!)* Szeretném látni, hogy

visszajönnek a „vadlibák”, szeretnénk látni, hogy orvosok hazajönnek, a maradék szakápolók meg nem éppen feladják a szakmájukat és elmennek máshova dolgozni, jellemzően egyébként ebből az országból el. Mindezt úgy, képviselőtársaim - például csak a kórházadósságról egy mondat: hogy 60 milliárdos adósság..., még egyszer mondom, már idén januárban 21 milliárdra rúg. S akkor közben az ember meghallgatja, hogy az MCC, az Orbán Balázs által vezetett MCC, amely az utánpótlás-nevelés zászlóshajója, alapítványi vagyona kimentve a magyar közvagyonra, a MOL nyereségéből, ha jól emlékszem, éppen 63 vagy 65 milliárd forintot kap. Mire? Hogy Révfülöpon még tudjanak venni 200 vitorlást a kastély mellé? Arra van 65 milliárd, a kórházak adósságrendezésére meg nincs? És önök beszélnek a betegellátás biztonságáról?

Mondjanak már két egyenes mondatot arról, hogy Tolna megyében, a városomban, a szekszárdi Balassa János Kórházban miként lehet, hogy idén januárban a NEAK saját honlapján lévő adatok szerint 679 napot kell várni egy csípőprotézisre! *(Dr. Takács Péter: Az biztos, hogy nem!)* A NEAK honlapja szerint. A NEAK honlapja szerint! Államtitkár úr, hiába csavarja a fejét, nem tudok máshonnan idézni; ha a NEAK honlapja nem jól működik, vagy ha hazugságok vannak rajta, akkor tegye meg a szükséges intézkedéseket!

És megint a szokásos egynapos törvényhozással önök veszélyeztetik az uniós pénz megérkezését, mint ahogy elhangzott, és tudják, hogy így van, hisz jogállamisági eljárás van az ország ellen. Az egyik feltétel az volt - és vállalták is önök, tévedés ne essék, el is mondták nyilvánosan -, hogy abbahagyják ezeket az egyeztetés nélküli puccsszerű törvénymódosításokat. Most éppen ott tartunk, hogy az egész ország érdeke, hogy ez a pénz megérkezzen, de önök, durr, benyomnak egy ilyen törvényjavaslatot, veszélyeztetve több tíz, valószínűleg több száz milliárd forintos uniós pénzt, amit önök a tervekben leírtak, hogy az egészségügyre kellene költeni; és nem mellesleg, veszélyeztetve egyébként többek között azt a pedagógusbéremelést, amelyről azt állítják, hogy az áskálódó ellenzék miatt nem érkezik meg a pénz. Nem, államtitkár úr, meg nem tisztos fideszes, meg KDNP-s képviselőtársaim! Ha ezt most önök így egy nap alatt elfogadják, és ennek az lesz a következménye, hogy Magyarország nem jut hozzá az uniós forrásokhoz, akkor nettó most, önök intézik el, hogy se pedagógusbéremelés, se egészségügyi fejlesztés ne tudjon megtörténni a következő években Magyarországon.

Azt nem tudom, hogy a Belügyminisztérium azért kapta-e meg ezt a két remek területet, az oktatást és az egészségügyet, amely mindkettő egyébként konkrét elszenvedője az elmúlt tizenvalahány éves kormányzásnak, hogy belebukjanak vagy nem, de elég erőteljesen menetelnek errefelé, államtitkár úr. Attól, hogy beszántják az egészségügyi kamarát, ezekre a kérdésekre, amelyeket az előbb elmondtam,

nem lesz jó válaszuk. Attól lenne jó válasz inkább, ha leülnének velük, végighallgatnák a szakmát is, velük egyetértésben olyan reformot hajtanának végre, amelyet az orvosok is támogatnak. Persze, ehhez sokkal több pénz kellene, ezt én értem, de javasolom - még egyszer mondom -, hogy például vizsgálják felül, hogy az MCC-nek biztosan kell-e most 65 milliárd forint újabb kastélyokra és hajókra, az ország minden részén szállodákra, vagy esetleg ebbe a területbe kellene ezt a pénzt belerakni. A mai napon az átlag magyar állampolgár betegellátási biztonsága, aki nem tudja megfizetni a magánegészségügyi ellátást, már ma is veszélyben van. Ezt szerintem önök, államtitkár úr, pontosan jól tudják, mint mi ebben a teremben. És hogy ez a törvényjavaslat csak rontani fog ezen a helyzeten, abban biztosak vagyunk, nyilvánvalóan nem is tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Most Lukács László György képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nos, milyen kamarával szemben lépnek fel 24 órás statáriummal? - tehetjük fel a kérdést. A válasz, hogy nem, nem a Végrehajtói Kamarával például, amely szervezett bünszövetségként, úgy hívják ezt, hogy bünszervezetként működött az elmúlt időszakban. Pedig ott lenne lehetőség beavatkozni! Tudják, ennek az elnöke most épp a börtönben, előzetesen várja, hogy miként alakul az ügye, és az egyébként Takács államtitkár úr mellett rendszeresen helyet foglaló Völner Pál az egyik gyanúsított-társa. Nos, ennél a kamaránál dugig van minden, bukna ki a csontvázak a fiókból, de erre a kamarára önök nem szánnak rá egy törvényjavaslatot, nem lépnek fel 24 óra alatt, nem adnak nekik ultimátumot, pedig egy emberként követeli az egész ország, hogy ennél a kamaránál lépjenek fel!

Hogy milyen másik kamarával szemben lépnek fel 24 órás törvényjavaslattal? A Magyar Iparkamarával, amely ötezer forintokat nyel be minden évben minden vállalkozótól anélkül, hogy segítene nekik? No, nem, velük szemben sem lépnek fel, pedig ott is akad aztán politikai aktor, ahogy Pesti Imre mondta, hiszen a kamara elnöke rendszeresen beleüti az orrát olyan dolgokba, amihez vagy ért, vagy nem ért, vagy kéretlen, vagy kért tanácsokat osztogat a kormányfőnek, Matolcsy Györgynek vagy akárkinek. Nos, nem ezzel a kamarával szemben lépnek fel egy 24 órás hadüzenettel, hanem a Magyar Orvosi Kamarával szemben.

Tegyük itt egy megálljt! 1990-ben, a rendszer-váltáskor az önkormányzatok, amelyek az emberek önszerveződő közösségei voltak, és a helyi közösségek irányításáért jöttek létre, azért jöttek létre, hogy a közösségek a legjobban gyakorolhassák a jogukat,

emellé létesítettük az alkotmányunkban, a jogrendszerünkben azokat a szakmai kamarákat, amelyek a saját öngazgatásukat, saját önkormányzatukat, egy-egy hivatásnak, a hivatástudatnak megfelelő működését szervezték és végezték. Ilyen volt az Orvosi Kamara, a Gyógyszerészeti Kamara, az Ügyvédi Kamara. Ezt a kamarai önkormányzatiságot akarják most lábba tiporni. Azt az elvet, amellyel 1990-ben mindannyian egyetértettünk, és amelyben egy konzervatív politikus azt látja, ahogy egy országnak működni kell, vagyis azt, hogy az egyén és a közösség felelőssége kell hogy első helyen legyen, és az állam pedig ennek a kiteljesedését, méltóságának a tiszteletben tartását kell hogy figyelembe vegye.

(11.20)

Most pedig ott tartunk, hogy önök 24 óra alatt akarják lényegében az Orvosi Kamarát ledarálni. Ezt úgy hívják, hogy háború. Tekintettel arra, hogy a Belügyminisztériumról van szó, és bocsánat az erős kijelentésért, ezt úgy is tekinthetnénk, hogy Pintér miniszter úr most az orvosok közé lövet, mert ezt úgy hívják. 24 óra alatt, mindenfajta előzetes értesítés nélkül, hiszen hiányzott mindenfajta társadalmi egyeztetés, aminek megint a magyar emberek fogják meginni a kárát, a magyar emberek fizetik meg a kárát akkor, amikor Brüsszel, ahogy önök fogalmaznak, emiatt fogja visszatartani a pénzeket.

Látom én, hogy hova megy ki ez a játék, miniszter úr, illetve államtitkár úr. Tudjuk, hogy mi a céljuk. Világosan látszik, hogy Orbán Viktornak az a célja, hogy Magyarországot különböző viták, balhék, műbalhék árán kivezesse az Európai Unióból, mert hogy ez áll mindennek a végső pontjában. Önök azért nem vitáznak, hanem civakodnak, harcolnak, hogy a saját álláspontjukat, a saját meglévő témájukat igazolva el tudják mondani az embereknek, hogy látjátok, ezért fogunk kilépni, és ezért közeledünk Oroszországhoz, ahelyett, hogy látnák, hogy nekünk Európa a biztonságunk. Ebbe az irányba mutat ez a mostani javaslat is, amikor az Orvosi Kamarával szemben így lépnek fel.

Az SZDSZ egyébként megemelné önök előtt a kapolját. Ők voltak legutoljára azok, akik ilyen irányban gondolkoztak. Most önök 24 óra alatt lettek állítólag fiatal demokratákból az SZDSZ-t majmoló közösséggé. Egy normális országban az a helyzet, hogy egy minisztérium, egy államtitkárság jobban akar lenni, és meg is teszi a korrekt egyeztetéseket és tárgyalásokat a legvégső esetig is az összes szakmai kamarával. Önök fogták, és az első elakadt ügynél egy 24 órás ultimátummal elintézték az egészet. Értem én, hogy a Belügyminisztériumban ez a divat. Tudjuk, hogy így kell csinálni, parancsuralmi rendszer van, amit mondanak, meg kell érteni. De ez olyan távol áll, államtitkár úr - és ön ezt jobban tudja -, olyan távol áll az egészségügy, az orvosok személyiségétől, a hivatásuktól és a hivatásuk szabadságától! Ezt mindannyian

tudjuk, az orvosok is érzik, ön is tudja. Volt a Rezidens Szövetségnek egyébként a vezetője, képviselője, pontosan tudta, és élesen látta akkor is, hogy milyen fontosak az ilyen szervezetek, és mennyire fontos a vita, és hogy meddig kell egy vitában engednie például egy kormánynak, és mekkora tere van, és mennyire kell előzékenynek lennie. Nem, önök 24 óra alatt rácsapják az ajtót valakire, és ki is végzik. Mondhatjuk nyugodtan: fortélyos félelem igazgat.

Önök most ezeket az orvosokat ezzel a világos hadüzenettel szeretnék rendre tanítani, hogy úgy merjetekek velünk szembeállni, hogy bármi is történik, 24 óra alatt fogunk titeket ledarálni, mert megvan hozzá a kétharmad. Bizonyítják, sőt üzenik nekik, hogy önöknek ebben a kérdésben nincs lelkiismerete, mert ez hiányzik belőle, a lelkiismeret, tisztelt államtitkár úr. Miközben ön körül fogyatkoznak az államtitkárok, ma is talán arra ébredtünk, hogy két államtitkártól kellett megválnia az ön államtitkárságának, illetve a minisztériumnak, Orbán Viktor kettőt mentett fel közülük. Úgy tűnik, sem az egészségügy digitalizációja, sem a pénzek felhasználása nem halad jól, sőt talán, ha jól hírlük, a házi kedvenc Szabó Bálint is kiebrudalásra került a minisztérium környékéről.

Nos, hozzáteszem, amikor önök azt mondják, hogy milyen jól menedzselik ezt a területet, akkor látszik, hogy a saját államtitkárságukon, a saját minisztériumukban nincs rend. Nincs tisztességes vezetése ennek az egészségügynek, merthogy a tisztességes politikai vezetés azt követelné meg, amit már mindannyian követeltünk, és régóta követelünk, és egybeesik nemcsak a szakma, hanem az emberek álláspontjával, hogy legyen önálló egészségügyi minisztérium, de világos az önök üzenete, egyszerűbb olyan minisztériumhoz betenni ezeket az ügyeket, akik 24 órán belül tüzelnek és levadásznak mindenkit, aki az útjukba kerül.

Ez a húzás egyébként rombolja a méltóságát egyrészt a kormányszakuknak, rombolja a méltóságát a közbeszédnek, és egyáltalán nem tekinti méltósággal kezeltnek magát az egészségügyi szakmának az orvosi ágát. Összeegyeztethetetlen bármilyen jobboldali, konzervatív politikával. Jobboldali, konzervatív, valamirevaló politikus ilyet nem csinál, ilyet nem nyújt be sem Semjén Zsolt, sem az ön főnöke, Pintér Sándor. Ezt bizonyítja, hogy önöknek ez csak egy máz, és egyáltalán nem foglalkoznak azzal, hogy mi a jobboldali, és mi a konzervatív. Sőt, tegyük hozzá, önök minden egyes ilyen húzással azt bizonyítják, hogy az Európai Uniónak tett ígéreteiket nem akarják betartani.

Világos volt az a követelés és az a szándék, hogy minden nagyon komoly léptékű - és ez ebbe tartozik, hiszen mégiscsak egy önkormányzatiságról, egy kamarai öngazgatásról van szó, egy ilyen léptékű - kérdésnél kikérik a társadalmi egyeztetést, illetve végrehajtják a társadalmi egyeztetést. Megbeszélnek esetleg a többi ágazatban lévő kamarával, a magyar egészségügyi szakdolgozókkal, megbeszélnek a gyógyszerészekkel, hátha ragadós a példa, lehet, hogy olyat javasolnak, aminek ők örülnek. De nem, önök ezt nem teszik,

24 óra alatt átvernek mindent, veszélyeztetve a Magyarországnak járó forrásokat, amiket itt mi végig támogatunk, hogy megérkezzen az Európai Közösségtől. De önök azokat a megállapodásokat most rúgják föl, és sorra bizonyítják be, hogy egyébként alkalmatlanok ezeknek a megállapodásoknak a betartására.

Miközben az Orvosi Kamarának mindenfajta, szerintem jórészt alaptalan, sőt teljesen alaptalan vádaskodást a nyakába zúdítanak, a saját házuk táján azt bizonyítják, hogy minden elintézhető. Csak a mai napról vagy az elmúlt napokból három hírt hadd mondjak! A köztársasági elnök férje öthetes kiképzés után alezredez lesz, mert ez így működik ebben az országban. Az egyik MOL-vezér hozzátartozója könnyített vizsgákat tesz az egyetemen. Miért ne? Egyébként hozzáteszem, ott is indult valami fegyelmi eljárás. Nem kellene esetleg ott is rendet tenni? Nem gondolják, hogy 24 óra alatt le kellene szálamizni esetleg az egyetemek öngazgatását? Ja, egy részét már megtették, bocsánat. Vagy ott van a másik - ugye, beszéltünk a kamarákról -, a Végrehajtói Kamara. Van olyan végrehajtó, aki nagy csodásan kikerülhetett az egész ügyből szimplán azért, mert az édesanyja alkotmánybíró. Vajon hány telefont kellett felemelni hozzá Tóni és Barbi irányába, hogy valaki kikerüljön ebből az ügyből?

Világos az önök üzenete. Személyre szabott jogalkotást csinálnak, és ennek a célkeresztjébe a Magyar Orvosi Kamara került, mert önök nem hajlandók vitatkozni, nem hajlandók egyeztetni, 24 órán belül tűzparancsra tüzelnek, és kilövik a célszemélyeket. Amit most csinálnak, az a háborúzás. Én azt megszoktam, hogy önök háborúznak Brüsszellel. Rosszul teszik. Vitatkozni kell. Nem civakodni, veszekedni, hanem vitatkozni kell. Megfontolt, következetes, jobboldali, konzervatív politikus így cselekszik.

Önök háborút indítanak a helyi kamarákkal is, itt az Orvosi Kamara. Ott, ahol rendet kellene tenni, ott meg nem tesznek rendet. Ezt a háborút csak egy dolog miatt csinálják: azért, hogy a saját végső céljukat igazolják. A végső cél pedig az, hogy önök ki akarják vezetni Magyarországot az Európai Unióból, annak ellenére, hogy világosan látszik, Európa a mi biztonságunk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem késő ettől a törvényjavaslattól elállni. Jöjjen meg a józan eszük, gondolkodjanak aszerint, helyezték előtérbe a méltóságot, és álljanak el ettől a háborús javaslattól, és kezeljék tisztességes partnerként vitapartnerként, vitafélként a kamarát, és térjenek vissza a tisztességes, tárgyalásos eljárásra! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabadi István képviselő úr következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Én más

megvilágításba helyezném a kamarai kérdést. Alapjában véve nem támogatjuk a kamarai tagság kötelező jellegét. Aki szeretne egy szakmai szervezethez tartozni, az tegye meg önként annak érdekében, hogy hátha segítséget kap egy olyan szakmai szervezettől, ami segítheti az ő munkáját, az ő egyéb szakmai tevékenységét.

Anno 1994-ben a '94. évi XXVIII. törvény tette kötelezővé még annak idején a kamarai tagságot valamennyi orvos és fogorvos számára, azonban ezt az állapotot az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény gyökeresen megváltoztatta tulajdonképpen azzal, hogy ismét nem tette kötelezővé a kamarai tagságot. Ez tulajdonképpen szintén megváltozott 2011. július 1-jével, amikor a Fidesz ismét visszavezette a kamarai tagság kötelező jellegét, belekényszerítve az orvosokat és a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarába a szakdolgozókat.

Feltehetnénk azt a kérdést is, hogy ezt a törvénymódosítást miért nem teszik bele például a Magyar Gyógyszerészi Kamarát, illetve a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarát illetően is, hiszen azt a törekvést, amit ez a törvénymódosítás mutat, ezekre a kamarákra is rá lehetne vetíteni. Ugyanis aki valóban szeretne egy szakmai egységhez tartozni, egy szakmai képviselőhöz tartozni, az megtehesse, de szabadon, és ne legyen kötelező jellegű. Ezt mindenképpen tudjuk támogatni, hogy ne legyen kötelező a kamarai tagság.

(11.30)

Szeretnék arra is rávilágítani, hogy hogyan működik a kormány, hogyan intézi az ügyeket, ugyanis a Belügyminisztérium indoklása nekem kifejezetten izgalmas és figyelemre méltó. Idézem: „A Magyar Orvosi Kamara egyetlen kötelezettségét teljesíteni szándékozó orvost sem fenyegethet a kamarából való kizárással, mert ezzel ellehetetleníti az orvos munkáját, veszélyezteti megélhetését.”

De nézzük csak, mi volt a pandémia ideje alatt! A kötelező Covid-oltások idején a Magyar Orvosi Kamarán keresztül kötelezte a kormány a háziorvosokat az oltakoztatásra. Aki nem volt hajlandó oltani, attól megvonták a kamarai tagságot, és ennek hiányában másnaptól nem praktizálhatott. Tehát akkor a kormány használta a Magyar Orvosi Kamarát, méghozzá eszközként, azért, hogy érvényesítse az akaratát. Most, hogy talán a Magyar Orvosi Kamara történetében először kiáll egy ügyben a tagjaiért - most tekintsünk el attól, hogy hogyan és miként -, kiáll egy ügy mellett, amely jogérvényesítés a kamarai törvényben foglalt feladata is egyben, azonnal leváltják. A mór megtette köteletségét a Covid-oltás kötelezésével, a mór befejezte feladatát, nincs joga ellenállni a kormány ötletelésének, és így elmehet. Ez csak egy tükör a kormány működésére.

Mi szeretnénk mindenképpen felhívni arra a figyelmet, hogy mi nemcsak a kötelező orvosi kamarai

tagság ellen tiltakozunk, hanem úgy általában a kötelező kamarai tagság ellen, ahogy már említettem, hiszen központilag gyűjtik a kötelező kamarai tagsági hozzájárulást például a nemrég megváltoztatott bankszámlára, ami Tiborcz István többségi tulajdonába került; a Gránit Bankról van szó.

Azt gondoljuk, hogy valóban itt az ideje - a végrehajtókhoz hasonlóan -, hogy görcső alá vegyük a különböző kamarák működését. Meg kell vizsgálni, hogy milyen és mennyi szakmai segítséget adnak a különböző szakmáknak, és mennyire kötelező politikai irányításról van szó, kötelező hozzájárulásról, amiért cserébe nem kap semmit a vállalkozó, a magyar dolgozó. Így aztán azt gondoljuk, hogy alapvetően kell a kamarai tagságot újra megvizsgálni, és a kötelező jellegét szeretnénk is eltörölni. Mi a szabad és önkéntes kamarai tagságot tudjuk csak támogatni, a kötelező jellegét nem.

Egy független orvos, egy független ápoló, egy független gyógyszerész vagy egy független villanyszerelő el tudja dönteni, hogy mi az érdeke, kíván-e tagja lenni egy szakmai szervezetnek, egy szakmai kamarának, de ez semmiképp sem határozhatja meg a működési engedélyét, hiszen erről is van szó. Ugyanis, ha valakit egy kamara etikai eljárás során eltávolít a szervezetből, a kamarai tagságát megvonja, akkor a működését is veszélyezteti. Nyilván nagyon helyes, nem szabad, hogy ez így működjön, ezért ez a törekvés erre mindenképpen helyes.

Jelenleg az OPFŐ és a NEAK csak finanszíroz és szervez, nem foglalkozik szakmaisággal, de az NNK szintén nem foglalkozik a szakmaisággal. A kérdés ilyenkor az, hogy mi lesz, ki fogja képviselni ezt a szakmát. A jelenlegi helyzet is arra mutat rá, hogy egyre nagyobb szükség lenne egy önálló egészségügyi minisztérium létrehozására, amit valóban szakemberek kell hogy vezessenek, és nem rendőrök, jogászok, politikusok és még ki tudja, ki.

Tehát mi ezt a törvénymódosítást tudjuk támogatni, azért, mert mi sem szeretnénk, hogy kötelező jelleggel kelljen mindenkinek egy kamarához tartozni, tagsági díjat fizetni, nem is keveset. Csak úgy elárulom, hogy a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarához az ápolónőknek 16 ezer forintot kell ezért fizetni. Miért? Aki úgy gondolja, hogy szeretne ehhez a szervezethez tartozni, tartozzon, de ne legyen kötelező, és ne legyen kötelező ezt a díjat kifizetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Szabó Timea képviselő asszony következik, a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezetője. *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban.)* Megadom a szót. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. A bőgetés a kormánypartú sorokban nekem bók, hiszen pontosan tudják, tisztelt kormánypartú képviselőtársaim, hogy most végre meghallják az igazságot *(Derűlttség a kormánypartú)*

sorokban.), ami nem más, mint az, hogy isten hozta önöket Sztálin elvtárs rendszerében.

Már elkezdtek leretusálni a fotókról a pedagógusokat, a rokkantakat, hajléktalan társainkat, az árva gyerekeket, éppen aki útban van, vagy akinek nincsen elég szava ahhoz, hogy felszólaljon saját magáért, most elkezdik leretusálni a fotóról az orvosokat is. Ez egy ócska, aljas, sztálinista tempó, tisztelt államtitkár úr, amit önök itt művelnek. Az, hogy hirtelen önöknek eszükbe jut, hogy most akkor ne legyen kötelező a kamarai tagság, akkor ezzel most úgy csinálnak, mintha ez egy szakmai kérdés lenne, pedig ez nem más, mint egy aljas, kicsinyes bosszú, azért, mert az orvosok nem hagyják megtörni és megszarolni magukat.

Nem az orvosok zsarolnak, a Fidesz-kormány zsarolja az orvosokat. Csak hogy ne tudjanak gátlástalanul hazudozni, éppen most friss hír, most jelent meg, hogy a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda több megyében nyomoz nem orvosok ellen, hanem azért, mert házi orvosok kaptak fenyegetéseket azért, hogy írják alá az ügyeleti rendszerről szóló szerződést. Nem ők zsaroltak, őket zsarolják önök, és van képük tényleg azt mondani, hogy önök ezt az egészségügyi rendszer érdekében teszik meg a biztonságos betegellátáshoz való jog érdekében teszik?!

Hollik „Virág elvtárs” István elmondta itt az előbb a felszólalásában, hogy szerinte a MOK-nak vége van, mert pártként viselkedik. Hát, mondjuk, ellenzéki képviselőként azt mondom, hogy ez jó hír, mert ha pártként viselkedik, akkor ezek szerint az 50 ezer orvos 90 százaléka, aki a MOK-nak jelenleg a tagja, ezek szerint ellenzéki orvos; ez nem olyan rossz arány ezek szerint. (Hollik István: *A vezetés, nem az orvosok!*) De ha önök szerint ez így van, akkor nézzenek az orvosok szemébe, és mondják azt, hogy ők pártként viselkednek, és azért láznak föl, mert önök szerint ők ellenzékiek.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök háborút indítottak a betegek ellen, a betegellátás ellen, az egész egészségügyi rendszer ellen, akkor, amikor nem sokkal a 2010-es kormányzásuk kezdete után megszüntették az Egészségügyi Minisztériumot; ezzel indítottak. Először lett EMMI, ugye, Emberi Erőforrások Minisztériuma - sose gondoltuk volna, hogy még visszasírjuk Balog Zoltán minisztert -, de akkor legalább valamiféle szakmai hozzáállás vagy igyekezet még volt.

Megjegyzem, Takács államtitkár úr, Zombor (Dr. Takács Péter: *Gábor.*) fideszes képviselőtársa lemondott ugyanebben az esetben az államtitkári pozícióról. Ön is kövesse a példáját! Zombor Gáborban legalább volt annyi becsület, hogy amikor átvették sokadszorra a szakdolgozókat, nem tartották be az ígéretüket, ő lemondott. Várjuk az ön lemondását is, mert egy mocsok dolog, amit most csinálnak az egészségügyvel, és amihez ön most adja a nevét.

A kormány szó szerint fenyegeti az orvosokat. De mi ennek a következménye? A következménye az, hogy a betegeket fenyegeti a Fidesz-kormány. A betegellátás

így is romokban van. Igen, tisztelt képviselőtársaim, lehet, hogy önöket meglepi az, hogy két-három évet kell várni egy csípőprotézis-műtetre (Dr. Takács Péter: *Képviselő asszony, ne tessen már hazudni!*) vagy egy gerincműtetre. (Hollik István: *Ez hazugság!* - Dr. Takács Péter: *Nem igaz!*) Akkor meg lehet nézni valóban a NEAK oldalát. Akkor tessék megnézni! Akkor önök most már be fogják valószínűleg tiltani a NEAK-ot is, mert ezek szerint ők is hazudnak, az ő oldalukon van. De ahogy utasították a KSH-t az adatok torzítására, valószínűleg most már a NEAK-ot is erre fogják utasítani. (Hollik István: *Hazudsz megint!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügy veszélyeztetése, a betegellátás veszélyeztetése 12 évvel ezelőtt kezdődött, amikor önök átvették a kormányrudat. Folyamatosan hitegetik a szakdolgozókat a béremeléssel.

(11.40)

Egy kezdő, diploma nélküli ápoló 120 ezer forintot kap havonta. 120 ezer forintot! Majd 30 év után - meg lehet nézni szintén a hivatalos bértáblát - ez felmegy 150 ezer forintra. Minden alkalommal be szoktam mutatni a bértáblát, csak hogy lássák önök is: 30 év munkaviszony után 30 ezer forintot megy fel egy szakdolgozó bruttó bére. (Dr. Takács Péter: *Ez nem igaz!*) Szégyelljék magukat!

Takács államtitkár úr azt ígérte, hogy januártól egy 35-50 százalékos béremelésre számíthatnak a szakdolgozók. Ehhez képest elmaradt megint, megint és megint a szakdolgozók béremelése. (Dr. Takács Péter: *Ilyet nem ígértem!* - *Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) És azt mondják, hogy majd júliusban lesz béremelés? Az önök béremelése miért nem marad el sosem? Az miért nem marad el?! Már megjelent a sajtóban, hogy már megint a miniszterek, a miniszterelnök, az államtitkárok és a képviselők bérét emelik. Miért nem a szakdolgozókat? (Dr. Takács Péter: *Az enyémet tuti nem!*)

A júliusi béremelés: azt mondják, 20 százalékos béremelés lesz? De hát hol van még a július? Majd biztos a szankciós infláció azt is elviszi, ugye? Csak az önök fizetésemelését nem viszi el a szankciós infláció. (Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)

Képviselőtársaim! Nem hallatszanak be, ugye, itt a fideszes beszólások, még egyszer: ezt mi bóknak vesszük, mert tudjuk, hogy zavarjuk önöket azzal, hogy kimondjuk az igazságot. (Font Sándor közbeszól.)

Az a helyzet, hogy ami ellen tiltakoznak az orvosok, az ügyeleti rendszer aláírása ellen - az itt ülő óbégatóknak valószínűleg egyébként lövésük nincs, hogy mi az, amiről vitatkoznak -, az arról szól, hogy idős, nyugdíjaskorú házi orvosokat arra fognak kényszeríteni, hogy több kilométert utazzanak a járásokon belül, akár 50-60 kilométert is utazzanak nyugdíjas-ként, elvállalva ügyeleti rendszert.

Ezt hónapokkal ezelőtt megmondtuk, hogy nem fog működni. Tudják, hogy hova fog ez vezetni? Tömeges felmondáshoz. Mert lehet, hogy önök a kötelező kamarai tagságot megszüntetik, de egyébként ez az egész nem a kötelező kamarai tagságról szól; ez az önök kicsinyes bosszújáról szól. De megszüntethetik azt, attól még az orvosok fel fognak mondani. Már most 600 háziorvos hiányzik a rendszerből.

Jó pár évvel ezelőtt az EMMI sajtó jelentésében volt az, hogy 2024-re az ország felének nem lesz háziorvosi ellátása. *(Dr. Takács Péter: Ez hazugság!)* Nem hazugság! Ott van az EMMI jelentésében, államtitkár úr. *(Dr. Takács Péter: Hazugság! Hazugság! Hazugság!)* Az, hogy önök sokat emlegetik azt, hogy valami hazugság, attól még az nem lesz az! Értse meg, Balog Zoltán minisztersége alatt íródott ez a jelentés, ami kerek perccel elmondta, hogy nem lesznek háziorvosok, egész régiók maradnak ki. Na most, ezzel a törvénnyel, hogyha önök ezt erőszakkal átviszik, akkor a már nyugdíjaskorú orvosok biztos, hogy fel fognak mondani.

Amikor jött a szakrendelők államosításának ötlete, ugyanez volt. Azért akarták államosítani a szakrendelőket, hogy átvezényelhessék a szakdolgozókat és az orvosokat. Mi aláírásgyűjtést kezdtünk a III. kerületben, és tömegével jöttek az emberek; és ott, a szakrendelő-vezetők - de nemcsak ott, Óbudán, máshol is - elmondták, hogy az ott dolgozóknak több mint a fele nyugdíjaskorú, ha elkezdik őket erőszakkal átvezényelni máshova, fel fognak mondani. Tudják, hogy mi fog ebből következni? Nem az, hogy az orvosokon állnak bosszút, hanem a betegek állnak bosszút. Nem lesz orvos! *(Dr. Takács Péter: Hány vezénylés volt? Hány vezénylés volt az elmúlt három évben? - Font Sándor: Te így csinálod?)*

Lehet, hogy esetleg azt meg lehet játszani, hogy ahogy Novák Katalin férje öt hét alatt alezredes lesz, lett, lehet, hogy még öt hét, és kaphat egy agysebész diplomát is, csak javasolom, hogy akkor önökön kezdje a műtétet, ne a betegek. Nézzük meg, hogy esetleg lehet-e így pótolni majd az orvosokat! Menjenek el önök egy ilyen jó gyorstalpalóra, úgymint itt mindenkiből, ha fideszes, minden is lehet; lopni gátlástalanul lehet, csak éppen az egészségüggyel foglalkozni nem.

Elhoztam, mert úgysem hiszik el nekem, hogyha csak mondom. Tudják, hogy mi ez? *(Felmutat egy grafikon.)* Ez az Európai Unióban a rákos halálozásoknak a grafikonja. Na, találják ki, hogy melyik ország van legfelül? Melyik országban hálnak meg a legtöbben - arányaiban, 100 ezer főre vetítve - rákos betegségben az Unió országai közül! Magyarországon, valóban. Itt van Magyarország, ez pedig az uniós átlag. Szégyen! Ezt művelték maguk az egészségüggyel. De sajnos ugyanígy járunk a szív- és érrendszeri halálozásokban, az agyvérzéses halálozásokban, infarktusos halálozásokban azért, mert önök folyamatosan vonják ki a pénzt az egészségügyből.

És igen, ahhoz képest, hogy önök állítólag azt mondják, hogy nagyon nagy szükség van az uniós

pénzekre, és most aztán mindent meg fognak tenni, hogy betartsák az Unió által követelt jogállamisági kritériumokat - amelyek között az egyik az volt, hogy nem nyújtanak be többet kivételes sürgős eljárásban semmit anélkül, hogy legalább az érintettekkel ne egyeztetnének -, tegnap közlik, hogy akkor ma már vitázunk és aznap szavazunk is arról, hogy akkor önök a MOK-ot, a Magyar Orvosi Kamarát kinyírják. De még egyszer: önök ezzel nem a Magyar Orvosi Kamarát nyírják ki, hanem a magyar betegeket!

Szeretném felolvasni - mert szerencsére belefér még az időbe - az egész ügynek a kronológiáját. Tisztelt Államtitkár Úr! 2020. október 3-án a miniszterelnökkel megállapodnak, hogy a magyar orvosokat képviselő kamara bevonásával kerül sor az egészségügyi átalakítások kidolgozására. 2022. május 27-én Takács Péter államtitkár első nyilvános beszédében megígéri, hogy a szakma jóváhagyása nélkül nem kerül a parlament elé az egészségügyi átalakítási terv. Még egyszer: 2022. május 27.

2022. július 13. A kamara elnökségével szóbeli egyeztetésen ismerteti a tervezett fő irányokat. Jelezték, mi nem elfogadható. Például, hogy a miniszterelnökkel kötött megállapodásokat felrúgták. Az államtitkár augusztus végére ígéri az egészségügyi átalakítás terveinek megküldését.

Szeptember 26. Az államtitkár egy focimeccsre megy, a Facebookra feltöltött fotón látszik az asztalán hagyott egészségügyi átalakítási terv, amelyet nem küldött el. Szeptember 28-án, két napra rá érdeklődik a kamara, hogy mikor kaphatják meg ezt, az ön asztalán heverő egészségügyi átalakításról készült tervet, de nem érkezik válasz.

November 2-a. Megkapják a tervezetet ötnapos véleményezési határidővel. Ez nyilvánvalóan nagyon átfogó és valóban az ő véleményüket tiszteletben tartó határidő. A tervezet látszatemegoldásokat vezet be: korlátlan vezényelhetőségi lehetőséget tesz lehetővé; alpbért csonkít, a szakdolgozók bérét nem emeli, leépíti az állami egészségügyet.

November 7-én 170 oldalban válaszolt a Magyar Orvosi Kamara - betartották az ötnapos határidőt -, minden megyéből, jelezve, hogy a törvény kritikus pontjai elfogadhatatlanok. November 9-én személyes találkozón jelzik az államtitkárnak ugyanezeket a problémákat. November 14-én a háziorvoscsoport közleményben jelzi, hogy a koncepciót kidolgozatlanok, és korrekcióra szorulónak tartja.

November 21. Módosító indítványokat küldenek az Orvosi Kamarától, de változatlan formában terjesztik azt önök be a parlament elé. November 29-én a Népjóléti Bizottság ülésén Kincses Gyula, a Magyar Orvosi Kamara elnöke elmondja, hogy nem elfogadható a szakmának a törvényjavaslat. Kéri a módosítók átvezetését.

December 1-je. A háziorvosi rendelők rezsiterhei óriásiak, sürgős beavatkozásra van szükség; Pintér Sándornak küldenek levelet. December 6-án 8 ezer orvos kolléga jelzi levélben a rendkívüli küldöttgyűlés

összehívását. Az orvosok 85 százaléka felmondaná az önként vállalt többletmunkát.

Azért azt, ugye, önök sem gondolják, hogy bármilyen olyan szervezet van az önökén kívül, a Fideszen kívül, ami képes megszarolni a tagsága 85 százalékát? Ugye, nem gondolják, hogy ez így van? Az a helyzet, hogy ha egy szervezet 85 százaléka ugyanabba az irányba gondolkodik, akkor valószínűleg nem ők mennek az autópályán a forgalommal szembe, hanem önök.

(11.50)

December 9-én levélben a köztársasági elnököt kéri már a törvény visszaküldésére. December 17-én hétnapos véleményezési határidővel kapnak újra az orvosok rendeleteket, 115 oldalas kritikában reagálnak, az aggályaik változatlanok. 2022 májusában kezdtük, most már 2022 decemberénél tartunk, amikor újra és újra és újra jelzi az Orvosi Kamara, hogy baj van, ez nem fog működni, mert az önök szorításai, megszorításai tömeges orvosfelmondáshoz fognak vezetni egy olyan országban, ahol már így is hiányzik az orvosoknak több mint 15 százaléka. December 17-én hétnapos véleményezési határidő, 22-én a Facebookon élő bejelentkezéssel él Takács Péter államtitkár, melynek a végén elhangzik, hogy érdemi módosításra nincs lehetőség, mert a Közlöny már a nyomdában van. Államtitkár úr, ez most komoly?! Azért nem lehet módosítani egy törvényjavaslatot, mert már beküldték a nyomdába? Virág elvtárs, hát tényleg, ez már az ítélet, ugye? - hangzott el A tanúban.

2023. január 17-én a kormány honlapjára feltöltött véleményezők között nem szerepelnek a kamara észrevételei. Akkor ki zsarol kít, ki az, aki figyelembe veszi kinek a véleményét? Most bezzeg mindenkinek hirtelen nagyon sürgős telefonoznivalója van itt a fideszesek között (*Dr. Takács Péter: Én figyeljek.*), és még az óbégatások is elhallgattak, pontosan azért, mert erre már önök sem tudnak mit reagálni. Ezek tények!

Ugye, 17-én kerül fel a kormány honlapjára, ahol nem szerepel a kamara észrevétele, 27-én pedig stratégiai megállapodási javaslat érkezik államtitkár úrtól, de ez a transzparenciagyakorlatokkal ellentétes javaslatokat tartalmaz. Tájékoztatja az Orvosi Kamara az államtitkár urat, hogy az átláthatóságból nem tudnak engedni; megírják azt is, hogy az országos képviselők február 4-én ülést tartanak, ahol majd megfogalmazzák azonnali és hosszú távú javaslatokat. Az indikátorrendszert is véleményezik, amit alapvetően hibásnak tartottak egyébként.

Január 29-én a háziorvosi csoport megbeszélést folytat az ügyeleti szerződés tartalmáról, főleg nem a korábban folyamatosan jelzett egészségügyi problémákról, nem az ügyeleti rendszerről. Leírják, hogy az a kitételrel tudják ajánlani, ha a nyilatkozati tilalom kikerül belőle; Kincses Gyula az államtitkárnak

megköszöni a tájékoztatást, a kollégáknak a szerződéssel kapcsolatos egyeztetést. Február 4-e: az eredménytelen egyeztetéseket követően a megszületett jogszabályok és rendelkezések hatására az orvosok képviselői 94 százalékos többséggel úgy határoznak, hogy az igazságos, biztonságos és betegközpontú egészségügyi átalakítás előmozdításához az orvostársadalom közös fellépésére van szükség. Tehát az 50 ezer orvost magában foglaló Orvosi Kamara 94 százaléka egységesen dönt.

Ezek után önök azt mondják, hogy itt zsarolják az orvosokat? Hát, ők maguk az orvosok 94 százaléka! Nem kellett őket zsarolni, mert nem egy kisebbség diktált egy többségnek, hanem a bődületes többség ugyanazt gondolja, amit mi is itt mondunk és mi is gondolunk, hogy önök tönkreteszik és tönkretették az egészségügyet.

De van egy rossz hírem. Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk, hogy önök már most is a magánellátásba járnak. (*Cseresnyés Péter: Honnét tudja ezt?*) Mondjuk úgy, hogy van egy tippem. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Dr. Takács Péter: Soha életemben nem voltam maszek orvosnál.*) De az a helyzet, hogy lehet, hogy önök ki tudják most fizetni a magánellátást, de az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy diagnosztikára elmehetnek. Éppen egy ismerősöm hívott fel, szeretett volna egy MR-vizsgálatot az állami ellátásban. Lehet tippelgetni, hogy most januárban mikorra kapott időpontot az állami ellátásba. (*Dr. Takács Péter: Az általános 14 nap.*) Aha! Ön szerint, államtitkár úr, ez így viccnek jó volt: 2024 februárjára kapott időpontot. Nyugodtan lehet telefonálni random bármelyik szakrendelőbe és megpróbálni; elment a magánellátásba, és kifizetett nyugdíjasként 90 ezer forintot egy darab MR-vizsgálatért, azért, mert önök aljas módon leépítették még a diagnosztikát is.

De önök elmehetnek a magánellátásba. (*Dr. Takács Péter: Jelentse a tisztiorvosnak, jelentse be a fenntartónak!*) De tudják, hogy mi a probléma? Hogy gyógyítani viszont nem fogják a rákos megbetegedést a magánellátásban. Nem fogják! Az a helyzet, hogy lehet, hogy diagnosztizálják önöket, de nincsen rákosgyógyítás a magánellátásban. Tehát önök is, az önök családja is, pláne az önök szavazói nagyon-nagyon meg fogják sínyleni azt, amit önök most művelnek az egészségügygel. (*Tasó László: Ezt kívánod nekünk?*) Én nem kívánom, hanem sajnos szövegértési problémája mindig volt Tasó László képviselőtársamnak, de az nem az én problémám, viszont az az önök szavazóinak lesz a problémája valóban, hogy önök miatt nem fogják tudni meggyógyítani őket az állami ellátásban, mert ezt folyamatosan leépítik. Szégyelljék magukat! Attól még, hogy sokszor hazudják azt, hogy az orvosok és az Orvosi Kamara zsarol meg visszaélt a hatalmával, ezt önök csinálják, önök, a Fidesz, Orbán Viktor és Pintér Sándor él vissza a hatalmával és veszélyezteti a magyar emberek gyógyulásának esélyét. Szégyelljék magukat, és azonnal vonják vissza ezt az aljas törvényjavaslatot! Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, aki az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka lesz, megkérem képviselőtársaimat, hogy ha ellenvéleményük van a felszólaló által elmondottakkal kapcsolatban, akkor nyomjanak gombot, és felszólalás keretében legyenek kedvesek mindent kifejtteni. Köszönöm szépen. Képviselő úrnak adok szót, parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy vélemény, amivel viszont, azt gondolom, mindannyian egyetértünk: „Célunk a magyar orvostársadalom és hivatás emelése, az orvosok állásának szabályozása az államhoz, a közösséghez és ügyfeleinkhez.” Ez az idézet Markusovszky Lajostól származik, és 1857-ből való. Ő gyakorlatilag meghirdette azt a politikát, azt a szakpolitikát, amiből többek között az Orvosi Kamara is kinőtt, hogy szükség van egy olyan hatékony és érdemi, az orvosok és a páciensek érdekeit védő orvosszakmai szervezetre, amilyenné a Magyar Orvosi Kamara is változott. A Magyar Orvosi Kamara nem létezett 1949-1988 között, tehát nem demokratikus időkben nincs orvoskamara, általában nincsenek kamarák. Demokratikus időkben, így a rendszerváltás után is újra létrejött a kamara; akkor mindig az a kérdés, hogy a tagság kötelező-e, illetve milyen jogkörei vannak. Nagyon érdekes ez a mai vita abból a szempontból is, hogy a hatalom és az orvosok, a hatalom és a páciensek, a hatalom és mindannyiunk közötti kapcsolatra is egyébként rávilágít, hiszen - és így volt ez a rendszerváltás után is - amikor valamilyen törvénymódosítás volt, valamilyen komolyabb változtatás volt vagy valamilyen konfliktusos helyzet előállt, akkor megszüntették a kötelező kamarai tagságot. Amikor, idézőjelben mondom, „békeidők” honolnak az egészségügyben - bár a magyar egészségügyben, ha valamiről, akkor békeidőről sajnos nehéz beszélni -, akkor úgymond normálisan, hagyományosan, nyugat-európai módon működik a kamarai rendszer, egyébként nagyon helyesen, kötelező tagsággal.

Nem véletlen ugyanis, hogy vannak szakmák, ahol a kötelező tagságot előírják, és ilyen az orvosszakma is; de ilyen, ha beszélünk a közjegyzőkről, állatorvosokról, mérnökökről vagy bizonyos mezőgazdasági szakmákról is, ahol szükség van az átláthatóságra vagy egyfajta szakmai kontrollra, ami az adott szakmával kapcsolatba kerülők - hogy mondjam? - jóllétét szolgálja és minőségi szolgáltatásokhoz jutását szolgálja, és én azt gondolom, én bízom a Magyar Orvosi Kamarában, hogy ők is ezt a célt szolgálják és szolgálják mind a mai napig.

(12.00)

Érdekes kijelentések voltak itt a vitában, amire, azt gondolom, érdemes reagálni. Vejkey Imre beszélt a hatalommal való visszaélésről, miszerint a MOK

visszaélt a hatalmával. Ez is rávilágít arra a kérdésre, hogy van egy hatalom, egy kormányhatalom vagy egy államhatalom, és van egy nálánál jóval kisebb hatalom, egyfajta szakmai hatalom, amit most azzal vádolnak, hogy visszaélt az ő hatalmával.

Egyébként 2010 óta három módszert láttunk arra, hogy a Fidesz-féle kormányzati hatalom hogyan reagál arra, ha más hatalommal vagy az ő elképzeléseit - hogy mondjam? - kritizáló, azzal szembenő hatalommal találkozik. Az első módszer, hogy befoglalja ezt a szervezetet, legyen az szakmai szervezet, érdekképviseleti szervezet. Tehát ez a befoglalás, amikor megmarad az adott kamara, az adott szakmai érdekképviseleti szervezet, csak hogy, hogy nem, a kormánypártokkal erősen szimpatizáló tagokkal, vezetőséggel töltik fel. A nemzeti együttműködés rendszerén belül ez egy nagyon hagyományos módja egyébként a Fidesz hatalmi érdekei érvényesítésének.

Van egy másik módszer, ezt is szeretik alkalmazni, ezt is alkalmazzák, korábban is alkalmazták: amikor létrehozunk egy másik szervezetet, és akkor nekünk is van egy ilyen szervezetünk. Más szakpolitikák terén látunk erre vonatkozó példákat. Hadd mondjak egy példát: kicsit ez motiválta - egy másik szakterületről beszélünk -, amikor megvoltak a szakszervezetekkel a konfliktusok az oktatás terén, és hogy, hogy nem, létrejött egy Nemzeti Pedagógus Kar. Emlékszünk még a Hoffmann Rózsa-féle időszakra.

És van a harmadik módszer, ez talán a legkonfliktusosabb módszer, amit most választanak, amikor tényleg frontálisan nekimennek egy adott szervezetnek, és kihúzzák alóla a szőnyeget, jogi értelemben; tehát amikor gyakorlatilag be akarják szántani ezt az adott szervezetet.

Ezt tegnap a Törvényalkotási Bizottság esti ülésén is elmondtam, 2023. február 5-én Takács Péter államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy nem az orvostársadalommal, nem az egészségügyi dolgozókkal (*Dr. Takács Péter: Ez most is így van.*), hanem a Magyar Orvosi Kamarával van a konfliktus; és ezt a sajtóban is végig lehet követni, hogy ez a konfliktus az elmúlt hetekben, hónapokban hogyan alakult ki, oda-vissza üzengetések voltak, pengeváltások voltak, sajtótájékoztatók voltak. Csak azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy ha megvan ez a konfliktus a felek között, akkor az előttünk fekvő 24 órás törvényjavaslatot, hiszen 24 órán belül gyakorlatilag tárgyaljuk, elfogadjuk, egyfajta konfliktuskezelési technikának tartja-e. Nekem ez azért picit távol áll, mondjuk, egy asszertív konfliktuskezelési módszertől, de lehet, hogy tévedek. Kérem államtitkár urat, erről nyilatkozzon, hogy ezt a konfliktust ezzel a törvényjavaslattal kívánja-e feloldani, kezelni, megoldani. Ugyanis akkor, ha a felek konfliktusban állnak egymással, azért a mégiscsak igen érdekes konfliktuskezelési technika, hogy az egyik fél a másik fél alól kihúzza a szőnyeget, a másik felet megtámadja, a másik fél szabályozását változtatja meg, ahelyett, hogy mondjuk, ezt a konfliktust

más téren próbálnák megoldani. Hogyan állunk tehát konfliktuskezelés terén?

Volt olyan kijelentés is, miszerint a Magyar Orvosi Kamara veszélyezteti a betegellátást, ilyen képet akarnak festeni. A nemzeti együttműködés rendszerének hatalompolitikájából szintén jól ismerjük ezt a módszert, ez a megbélyegzés, illetve a bűnbakképzés módszere: amikor valamilyen konfliktus van, akkor mindig mutogatni kell valakire, akkor mindig ki kell jelölni egy csoportot, amely miatt a probléma van, amely miatt nem lehet előrehaladni, akik gátolják, akadályozzák a kormány csodálatos terveit, akik akadályozzák a fejlődést. Most tulajdonképpen a MOK van kijelölve mint bűnbak, nyilván miattuk akadozik a háziiorvosi ellátás, nyilván miattuk nem tudnak átállni az új ügyeleti rendszerre, egyébként minden tökéletes lenne, tökéletes a szabályozás, tökéletes a finanszírozás, nincsenek kapacitásproblémák, de itt van ez a csúnya Magyar Orvosi Kamara, amely miatt nem lehet haladni, tehát őket kell kijelölni felelősnek.

Természetesen, hogy ezt az egész politikát el lehessen adni, szükség van még egy casus belli megnevezésére is, ugye, a konfliktusok mindig kitörnek valahogyan. Itt is van egy casus belli: itt valamiféle etikai eljárásokra, néhány orvost érintő etikai eljárásra hivatkoznak, illetve arra, hogy ezeket az orvosokat, ezeket az orvos kollégákat a Magyar Orvosi Kamara el akarja lehetetleníteni, és gyakorlatilag meg akarja akadályozni, hogy ők a hivatásukat végezzék. Ezek miatt a konfliktusok miatt tehát egy teljes törvényt módosítani kell, és egy teljes szervezet szabályozását meg kell változtatni. Ez egy tipikus casus belli megnevezés tulajdonképpen.

Azért az nagyon érdekes, hogy amikor ilyen problémák, konfliktusok előállnak, akkor jönnek ezek a 24 órás törvényjavaslatok, akkor 24 órán belül beterjesztik, megtárgyalják, és elfogadják ezt a törvényt, de amikor olyan problémákkal szembesülnek, amelyek szerintem a valódi problémák, akkor valahogy nem látjuk ezeket a törvényjavaslatokat, nemhogy 24 órás törvényjavaslatokat, de 168 órás vagy akár több évre vonatkozó törvényjavaslatokat sem látunk.

Itt a valódi problémák egyébként azok, hogy a magyar háziiorvos átlagéletkora a 60 évet közelíti, vagy akár meg is haladja, ez egy komoly probléma, és amikor tavaly ősszel vagy év végén vitatkoztunk az egészségügyi, nevezzük félreform törvényjavaslatról, erről szólt a vita, akkor arra a kérdésre nem tudtak választ adni, hogyan lesz több háziiorvos, hogyan növekednek a kapacitások, hogyan lesz több gyógyító, mert azzal, hogy praxisokat vonogatunk össze, felülről praxisokat rajzolunk át, a kapacitásproblémákat nem tudjuk megoldani, nem tudjuk azt megoldani, hogy nemhogy vidéken, de itt a fővárosban is lassacskán nagyon-nagyon nehéz háziiorvos kollégát találni, és akkor szakorvosokról, szakrendelőkről nem is beszélünk még.

Amikor valódi problémákról beszélünk, akkor nem jönnek azok a törvényjavaslatok, hogy jelenleg

egy háziiorvosra egy nap közel félszáz beteg jut, vagy azt is meghaladó a betegszám, hogy nagyon-nagyon leterheltek a háziiorvosok; nem jönnek a törvényjavaslatok, amikor arról beszélünk, hogy egy páciensre átlagosan 10-12 perc vagy ma már talán annyi sem jut egy háziiorvosi rendelőben; akkor nem jönnek a tárca javaslatai, hogy gyakorlatilag a háziiorvosokat, a rendeléseket nem lehet telefonon elérni, mert folyamatosan csöngenek a telefonok, nagyon-nagyon leterheltek az orvosok. Erre nem látjuk igazából a megoldásokat.

Tehát én arra kérem államtitkár urat, hogy túl azon, hogy beszélünk most erről a hatalompolitikai lépésről, mert ez a hatalom részéről egyértelmű, a hatalomgyakorlás fitogtatása, egy konfliktus erőből való megoldása, egy sokkal kisebb, sokkal gyengébb hatalommal rendelkező rovására történő büntetőjellegű törvényalkotás, államtitkár úr, beszéljen arról is, hogyan áll jelenleg az ügyeleti rendszer átalakítása, és hogyan kezelik azt a problémát, hogy Magyarországon kevés az orvos, kapacitásproblémák vannak, az orvostársadalomra is jellemző sajnos az elöregedés, hogy kevés a fiatal kolléga, mi lesz velünk 5, 10, 15, 20 év múlva, ki fog minket gyógyítani.

És itt szeretném feltenni a kedvenc kérdésemet: hogyan áll a szakrendelők államosítása, mi ezzel kapcsolatban a tárca álláspontja, mi ezzel kapcsolatban a kormány álláspontja, és mi ezzel kapcsolatban a Fidesz képviselők álláspontja? Ha egészségügyről beszélünk, nyilván, mivel a különböző ellátási szintek egymásra épülnek, én azt gondolom, nem ördögtől való ezt a kérdést is előhozni, hogyan áll a szakrendelők államosítása, államtitkár úr. Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként Hollik István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én megértem Szabó Tímea dühét, hiszen leszerepeltek a választáson. *(Szabó Tímea: Annyira gyenge vagy!)* Azt is megtapasztalhattuk már, hogy önök sokkal jobban gyűlölnék bennünket, mint amennyire szeretik a hazájukat. *(Gréczy Zsolt: Jaj, de ócska frázisok ezek!)* De ez sem mentség arra, amiket ön itt most elmondott. Idézem szó szerint önt... *(Dr. Mellár Tamás: Egészségügy!)* Mellár Tamás, legyen szíves meghallani, hogy mit mondott az ön képviselőtársa: önök nem a Magyar Orvosi Kamarát nyírják ki, hanem a magyar betegeket nyírják ki.

Elment önnek a józan esze, képviselő asszony? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Igen!)* Tehát értem, hogy gyűlöl bennünket, és frusztrált a választási eredmény miatt, de azért vannak olyan határok, amit nem lehet átlépni a magyar Országgyűlés épületében és egy plenáris ülésen. *(Dr. Kovács Zoltán: Rá ez nem vonatkozik.)* Szégyellje magát, képviselő asszony,

hogyan ilyen hazugságokra és ilyen gyűlöletes mondatokra vetemedik! Szégyellje magát!

A másik, hogy Lukács képviselőtársunk beszélt az egyeztetésekről (*Dr. Kovács Zoltán: Nincs is itt!*), illetve azok hiányáról beszélt. Szabó Timea is beszélt az egyeztetésekről. Az egyikük semmifajta konkrétumot nem említett, Szabó Timea képviselő asszony... (*Szabó Timea: Pedig túl sokat!*) Egy részt, de a lényegét valahogy kifejejtette.

(12.10)

Tehát az egészségügyi államtitkárság, a Belügyminisztérium minden szükséges egyeztetést lefolytatott, a Magyar Orvosi Kamara pedig írásba adta, hogy az új ügyeleti rendszert elfogadhatónak tartja. Írás van róla, tisztelt Szabó képviselő asszony, ezt elfelejtette, elmulasztotta megemlíteni. (*Derűltség az ellenzéki sorokban.*) És azt ön korrekciós szakmai eljárásnak tartja, hogy leírják a BM számára, hogy minden rendben van, és utána két nap múlva kiállnak a nyilvánosság elé és ennek pontosan az ellenkezőjét mondják, és megfenyegetik az orvosokat, hogy ne írják alá, alá merjék írni az új ügyeleti renddel kapcsolatos szabályozásokat. Azt gondolom, hogy az egyeztetést nem a kormány csúfolta meg, hanem a Magyar Orvosi Kamara. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett szintén Szabó Timea képviselő asszony, Párbeszéd. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Tisztelt Hollik képviselőtársam, ön hazudik (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból.*), az a helyzet, mert most olvastam fel, hogy Takács államtitkár úr a MOK kérésére azt mondta, hogy sajnos nincs már lehetőség a törvény módosítására, mert a Közlöny már a nyomdában van. (*Dr. Takács Péter: Határidőn túli megbeszélés volt.*) Felolvastam szóról szóra, dátumra pontosan, hogy hányszor jelezte az Orvosi Kamara, hogy nem, nem elfogadható így az ügyeleti rendszer. (*Dr. Takács Péter: Közel sem az ügyeleti rendszerről volt szó.*) Hogyan fogadhatták volna el azt az ügyeleti rendszert, amiről már akkor tudták, hogy nem fogják tudni teljesíteni a nyugdíjaskorú orvosok azt az átvezénylést, amikor nincs elég orvos. Az a helyzet, hogy önök fából vaskarikát próbálnak csinálni. Ha nincs elég orvos, akkor átvezényléssel sem lesz elég orvos. Tehát próbálhatnak önök most zsarolni, hazudozni, fenyegetőzni, ahogy ezt mindig szokták, ettől még nem lesz jobb a magyar egészségügy helyzete.

Az a helyzet, tisztelt Hollik István képviselőtársam, hogy akkor még egyszer megmutatom (*Felmutat egy grafikont.*), sajnos igen, a magyar rákos betegek halnak meg a legtöbben. Tehát ha tetszik, akkor még egyszer elmondom: igen, ez a rendszer, az az egészségügyi rendszer, amit önök működtetnek itt, ebben

az országban, az kinyírja a magyar betegeket. Lehet, hogy önöknek túl erős ez a kifejezés, de annak, aki meghal meg a családjának, annak nem. Ne a retorikán szórakozzanak, hanem azzal, arra fókuszáljanak, hogy gyógyítsák meg a magyar betegeket, hogy teremtsenek valódi esélyt a gyógyulásra, mert erről sajnos még egyetlen szót sem hallottunk önöktől. Köszönöm.

ELNÖK: A Fidesz képviselőcsoportjából hárman is jelentkeztek kétperces hozzászólásra, ebben a körben csak egyiküknek tudok szót adni, így Kovács Sándor képviselő úrnak adok lehetőséget. A következő körben természetesen a további képviselőknek is lehetőségük lesz felszólalni. Parancsoljon, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Abból indultunk ki, alfája és ómegája a mai vitának, hogy fenyegetés-e az Orvosi Kamara részéről a tagok presszionálása. Hadd idézzek fel egy 2006-os történetet! A 2006-os országgyűlési választás két fordulójának között polgármester voltam, és az akkori pénzügyminiszter és a megyei közgyűlés elnöke tartott egy megbeszélést, hogy gyakorlatilag az MSZP megnyerte a választást, és mindenkit arra kérnek, ha fideszes vagy nem fideszes, az MSZP-re szavazzanak, ha ez nem így történik, akkor a fejlesztési célú forrásoktól el lehet köszönni. Ez úgy ment 2006 után, a két választás között Veres-terrornak hívták ezt a kommunikációs gyakorlatot. És hogy mennyire a nézőpont határozza meg az álláspontot, fenyegetésnek vettük mi, fideszes polgármesterek, az MSZP-sek meg nem.

Megértem önöket, DK-sokat, hogy az önök katonája, pártkatonája, aki telefont kapott - egy 98 százalékos egyetértésben, amelyen én is részt vettem a saját megyémben, és mindenki, az Orvosi Kamara képviselője is egyetértett az ügyelettel, és nem kavartunk bele más presszionálási és zsarolási pozíciókat -, akkor kap egy telefont esetleg valakitől, vagy begurul valamenyi dollár (*Derűltség és közbeszólások az ellenzéki sorokból.*), és megfordul, kérem szépen. Én megértem, hogy önöknek ez nem fenyegetés, de igen, akiket én képviselek, és megkerestek orvosok, azok félnek az orvosi hivatásuk gyakorlásának felfüggesztésétől a kamarától. Ez az alfája és az ómegája, önök fenyegetőznek és hazudnak végig. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.* - *Varga Zoltán: Gyurcsány meg sehol? Mi van itt?*)

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Ennek keretében pedig Kovács József képviselő úrnak adok szót, a Fideszből. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan sok mindenről esett már itt szó, hogy ha megengedik, én az előterjesztés eredeti tartalmához térnék vissza valamelyest, mert igazság szerint a szálaknak egyikét-másikát elveszítettem itt a hozzászólások kapcsán.

(Dr. Takács Péter a távozóban lévő Szabó Timea felé: Elmegy?)

De mégis arról van szó ennek a napirendnek a keretében, hogy az egészségügy átalakításának rendszerével kapcsolatosan a háziiorvosi ügyeleti rendszer átadása a témája a mai előterjesztésnek. Ennek pedig az a lényege, hogy ez az egész egészségügyi rendszer átalakításának egy, de nagyon fontos része, és ezzel kapcsolatosan, miután ezek az egyeztetések megtörténtek, illetve az anyag elkészült, az Orvosi Kamarán kívül nagyon sokan megkapták még ezt az anyagot. A Magyar Orvosi Kamarán kívül megkapta a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, a Gyógyszerészi Kamara, a Magyar Rezidens Szövetség, a Kórházszövetség és a *Magyarországi Munkavállalók Szociális és Egészségügyi Ágazatban Dolgozók Demokratikus Szakszervezete* egyaránt. Tehát mindenki reagálhatott erre a kérdésre, reagáltak is, ahogy Szabó Timea említette. Ezeket az álláspontokat és véleményeket a tárcával egyeztetették, és a tárca azokat a támogatható javaslatokat, amelyeket arra alkalmasnak tartott, beépítette az Országgyűlés elé beterjesztett javaslatba.

Ezt követően a Magyar Orvosi Kamara egy kiűntetett lehetőséghez jutott véleményem szerint, mert a kamara elnöke, miniszter úr és államtitkár úr hármában erről az anyagról egyeztetett, megbeszéltek, majd ezt követően itt egy mondatban: az ügyeleti rendszer átalakításával, szükségességével a Magyar Orvosi Kamara vezetője révén egyetértett és azokat az ellátásszervezési szempontokat jóváhagyta az egyeztetés folyamán. Ezt követően nem állt meg egyébként az egyeztetés, mert az előbb említettek a Magyar Orvosi Kamara háziiorvosi munkacsoportjával is egyeztettek külön a rendszer átalakításával kapcsolatban, és olyan megállapodás született, amelynek keretében azt a véleményt fogalmazták meg, hogy mindkettőjüknek megfelel az ügyeleti átalakításnak ez a tervezett rendszere.

Ezt követően néhány nappal a Magyar Orvosi Kamara egy kiáltványt fogalmazott meg. Ennek a kiáltványnak számomra kicsit pejoratív értelmezése van, nem tudom, hogy mit jelent a kiáltvány, de ez azt jelentette, hogy a háziiorvosok ne írják alá ezeket a dokumentumokat. Ez pedig rendkívül veszélyes, mert ha nem írják alá a dokumentumokat... - visszautalok itt a Kovács Sándor képviselőtársam által elmondottakra. A 2006-os átalakítás kapcsán én egy megyei kórháznak voltam éppen a főigazgatója, és amennyiben az SZDSZ egészségpolitikája kapcsán megfogalmazott átalakítást nem írtuk volna alá - a kamara egyébként egyáltalán nem vett ebben részt -, akkor megállt volna az egészségügy működése, és nem tudtuk volna ellátni a betegeket. Természetes, hogy aláírtuk a tulajdonossal egyetértésben, és megpróbáltunk mindent aszerint tenni, ahogy a legjobb tudásunk szerint ez elfogadható volt. Ez az én esetemben 250 munkatárs elbocsátását jelentette, akiket a mai napig sem sikerült egyébként az ellátórendszerben visszapótolni.

Itt nagyon sokszor esett szó arról, hogy a Belügyminisztérium felügyelete alá került most az egészségügyi ellátás rendszere. Valóban sokféle próbálkozás volt már az egészségügy átalakításával kapcsolatban, de véleményem szerint nem az a lényeges, hogy melyik minisztérium látja el az egészségügyi ellátás felügyeletét, hanem az, hogy milyen tartalommal van megtöltve az a munka és az az anyag, ami ide, a parlament asztalára kerül.

(12.20)

Az ügyeleti rendszerre visszatérve mindenki részéről elhangzott már - DK, MSZP, minden oldalról -, hogy a háziiorvosok átlagéletkora nagyon magas, magas, az ellátási rendszer akadozik, adott esetben nem működik, így az államtitkárságnak, a minisztériumnak kényszere is volt, és javaslata abban a tekintetben, hogy ezt az ügyeleti rendszert át kell alakítani.

Egyébként a Magyar Orvosi Kamara elnöke, a jelenlegi elnök korábban, jóval korábban, több évvel ezelőtt egyetértett azzal, hogy ezt az átalakítást el kell végezni, és nincs más megoldás, mint az, hogy a mentőszolgálatot valamilyen formában be kell vonni ebbe az alapellátási ügyeleti rendszerbe, mert a jelenlegi idős átlagéletkorral bíró háziiorvosi rendszer az alapfeladatokat is nagyon nehezen tudja ellátni, de maga az ügyeleti rendszer ellátása pedig ebben a jelenlegi összetételben egyszerűen lehetetlen. Ezért született az a javaslat, hogy valóban legyen délután 4 órától 10 óráig egy ilyen járási központokban lévő ügyeleti ellátási időszak az elvégzett munka után, amiből egyébként kettő - kettő! - ilyen ügyeletre lehet valakit javasolni, felkérni, adott esetben megfelelő eljárással ezt lehetőleg érvényesíteni, de azt is tudom, hogy a tárcának elég komoly elképzelései vannak arra, hogy amennyiben mód és lehetőség van rá, az idősebb kollégákat megpróbálják tehermentesíteni még ezen feladat alól is, hogy az alapfeladataikat tudják jól ellátni.

Az Orvosi Kamara tehát ezt követően, amint említettem, megfogalmazta a kiáltványát, és a végén, mindennek a végén összehívta a kamarai küldöttgyűlést. A kamarai küldöttgyűlésen, mint ahogy Komáromi képviselő úr mondta, ő is részt vett, illetve Gógl miniszter úr, akik tagjai ennek a grémiumnak, és ezt követően én magam is beszéltem néhány résztvevővel, aki ott volt... - most hogy milyen százalékban? Én nem mértem százalékokat, de a küldöttek közül nagyon sokan teljesen értetlenül álltak a kérdés előtt, hogy tulajdonképpen miért is hívták össze őket, mi volt ennek a lényege. Mert egy ilyen testületnek az összetétele, az egésznek az összetétele nyilvánvalóan az állásfoglalásnak vagy a szavazásnak a végeredményét is jelentősen befolyásolja vagy befolyásolhatja. Ennek megfelelően az előterjesztést követően azt az állásfoglalást fogalmazták meg, hogy a háziiorvos-kollégák ne írják alá az új munkaszerződést.

Elhangzott Komáromi képviselő úr részéről, hogy igen, de a régi rendszerben, abban tovább végezhetik a munkájukat, abban a rendszerben, ami ebben a pillanatban istenigazából nem működőképes - mindannyian tudjuk azt, hogy nem az -, illetve működik, de nagyon-nagyon nehezen.

Az is egyértelmű volt ebben az előterjesztésben, hogy a háziorvosi kártyaszámot - mindenki tudja, hogy miről beszélek - egy bizonyos szám alatt, egy bizonyos kártyaszám alatt működtetni - de még ebben is lehet felmentést adni - nemhogy nem gazdaságos, egyszerűen nem történik megfelelő munkavégzés ahhoz képest, hogyha valakinek 300 kártyája van vagy 2300, nyilvánvaló, és ugyanazt kapja elvileg az ellátásban, illetve inkább azt mondom, hogy a fizetésében. *(Dr. Komáromi Zoltán: Ez tévedés! Ez tévedés!)* Mert egy dolgot figyelembe kell venni, hogy a kormányzat és a kormány az orvosok béremelésével kapcsolatban a közelmúltban egy olyanfajta bérfejlesztést hajtott végre, és minden elemét betartotta ennek a bérfejlesztésnek, ez év január 1-jével is egyébként... Tudom, hogy Komáromi képviselő úr mire mondta, magasabb kártyaszám magasabb bevételt jelent, ez nyilvánvaló, de a működése ilyen hiány esetében a nagyon alacsony kártyaszámnak nem reális egyébként. Ezért kell bizonyos körzethatárokat a lehetőségekhez képest módosítani.

Amennyiben tehát arra kérjük kiáltványban, ebben, bármiben a munkatársakat, hogy ne fogadják el a szerződést, akkor egy olyan munkának a nem teljesítésére presszionáljuk vagy kérjük fel őket, amelyben meg kell tagadniuk az orvosi esküjüket, nem látják el a feladatukat, tehát ez nem egy reális kérés a kamara részéről.

Továbbmegyek: van egy olyan része is ennek a kérdésnek - a gyermekellátás részéről fogalmazódott meg ilyen -, hogy néhány jóérzésű háziorvos-kolléga azt tette, hogy nem írta alá ezt a szerződést, de úgy-mond kötött egy önkéntes segítői, külön jövedelem nélküli szerződést, vagy megállapodást írt alá, amelynek keretében ő a kamarának sem akart véteni, de az ellátást is akarta folytatni. A kamara ezen kérdéseknek is utánanyúlt.

Véleményem szerint a kamara itt nagyon komolyan összetévesztette a saját működését a szakszervezetnek a működésével, azért, mert egyébként a munka megtagadása és az egészségügyi ellátás nem biztosítása alkotmányos jog, a szakszervezetnek a tevékenységébe pedig a sztrájkjog fér bele, ami viszont alkotmányos jog. Tehát akkor olyan irányba kell terelni az elégedetleneket, hogy ezt próbálják érvényesíteni.

Én úgy gondolom, hogy ebben az esetben, miután a kamara súlyosan megszegte azokat a szabályokat, amelyekért az őt megalakítók létrehozták, ennek megfelelően nem maradt más módszer, mint egy olyanfajta megoldás, amelyben az önkéntes tagság kötelező megszüntetésével lehetőséget biztosítunk, maradhat valaki kamarai tag is, fizetheti tovább a kamarai tagdíjat, és önként is elláthatja a feladatát.

Én teljesen egyet tudok érteni a Mi Hazánk Mozgalom véleményével a tekintetben, hogy a kötelező tagság és a kötelező tagság kötelező díjfizetése erősen megkérdőjelezhető. Egyébként a mai újságban megjelent, hogy a Gyógyszerész Kamara is bontogatja a szárnyait ennek kapcsán, ami itt elhangzott; elhangzott, hogy az ápolásszakmai kamarában is vannak vélemények. Lehet, hogy ez valóban elindít egy újfajta gondolkozást az emberek részéről, de ezt a lehetőséget mindenképpen biztosítani kell. *(Szabadi István felé fordulva:)* És éppen a képviselő úr, aki most bejött a terembe, ő mondta, hogy az önálló tagság elfogadható, a kötelező és fizetéses tagság pedig erősen megkérdőjelezhető kivétel nélkül minden... - mondjuk, itt az egészségügyi köztestületi kamarákról beszélünk.

Ennek megfelelően tehát én úgy gondolom, hogy ez az előterjesztés mindenképpen támogatható, és ez megoldást jelent most, és reméljük, hogy az átalakítás további stádiumaiban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Takács Péter államtitkár úr kért szót, így soron kívül természetesen lehetősége van a vitában felszólalni. Felhívom az államtitkár úr figyelmét, hogy a zárszóval együtt 17 perc 17 másodperc áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Nagyon röviden reagálnék most így a vita közben, mert majd a végén egy hosszabb reakciót teszek, de megosztanék a tisztelt képviselő asszonyokkal és urakkal egy történetet. Itt egyébként Szabó Timea képviselő asszony feltette a kérdéseit, majd elrohant - sajnálom, hogy nem tudok neki válaszolni, mert, úgy látszik, a tények nem érdeklik, csak az általa ismerttetett hazugságok. Nagyon röviden mondanám el.

Több helyről jött az a vád, hogy itt 24 óra alatt minden eldőlt, meg hogy nem volt párbeszéd, meg nem tudom én, mik. Nem igaz! A párbeszéd az Orvosi Kamarával még csak nem is ebben a kormányzati ciklusban indult, hanem amikor az Operatív Törzs a Belügyminisztérium alá került, és a belügyminiszter úr '20 májusában több szakmai szervezettől kért be anyagokat, és akkor az Orvosi Kamara is adott nekik anyagokat, majd '22 májusában, amikor a tárca is a Belügyminisztérium alá került, Kincses elnök úr Pintér Sándor belügyminiszter úrnak írt levelében a következőket írja, ezek az ő javaslatok: orvosi vonalon valójában nincs globális létszámhiány, egyes szakterületeken van munkaerőhiány, felértékelődnek a részkompetenciákat adó licencvizsgák.

(12.30)

Ápolás megerősítése: fejleszteni kell a szociális ellátáson belül a szakápolási kapacitásokat. Hatékony

javulás: az ellátórendszer felesleges terhelésének megszüntetése érdekében szükséges a szociális ápolás leválasztása az egészségügyről.

Infokommunikációs technológiák: támogatni kell a mesterséges intelligenciát használó alkalmazásokat. A műtéti és szakvizsgálati időponthoz kötött központi előjegyzési rendszer kialakítása indokolt. Képpalkotó eszközök képi adatainak teljes szektorra kiterjedő EESZT-feltöltését javasolják.

A finanszírozásban elengedhetetlen a reális, valós költségek elismerése. Minőség- és teljesítményalapú, indikátorokra épülő, teljesítményarányos bérezés kerüljön bevezetésre, az illegális motivátor, a hálapénzrendszer helyett minőségi indikátorokon alapuló legális érdekeltségi rendszert kell kialakítani.

Ezek az Orvosi Kamara javaslatjai. A tartósan betöltetlen praxisok száma folyamatosan nő, de ezen a területen gyors javulást lehet elérni a fenntarthatatlan, kis méretű praxisok felszámolásával, összevonással, a praxishatárok kiigazításával. És még folytathatnám. Onnantól kezdve, hogy ezek mind-mind beépültek az egészségügy megújítását szolgáló csomagba, vakmerőség azt állítani, hogy nem vettük figyelembe a kamara javaslatait.

S még valamit az időrendiségről. Ezt a képviselő asszony nagyon jól foglalta össze, csak egyvalamit felejtett ki. Egészen egy szép októberi délutánig teljes egyetértéséről biztosított minket az Orvosi Kamara. Nyáron küldte nekem az üzenetet Kincses elnök úr: „Kedves Péter, a kamara visszatérően hiányolja az új Semmelweis-tervet. Te ezt ma elmondtad, már csak le kell írni. Gratulálok, nagyon-nagyon jó az irány.” Majd talán Kovács képviselő úr utalt arra, hogy a törvény benyújtását jócskán megelőzve, október végén egy kedd este fogadtuk belügyminiszter úrral az Orvosi Kamara elnökét, közel két órán át egyeztetünk, s a törvényjavaslat minden pontjáról - egyet kivéve - azt mondta, hogy az Orvosi Kamara azokkal egyetért. Az az egy a lefelé való béreltérítés volt. Azt mondta, hogy köztestületként, érdekképviseleti szervezetként ezt nem tudja támogatni, de emiatt nem haragszunk egymásra, az összes többi rendben van.

Majd a kedd estétől péntek reggelig eltelt időszakban valami megváltozott. Érdemes lenne megkérdezni, hogy mi. Ugyanis az Orvosi Kamara kiküldött egy körlevelet mind a 38 ezer tagjának, hogy „Egészségügy átalakítása nélkülünk? Nem egyeztet a Belügyminisztérium az Orvosi Kamarával.” Megkérdeztem Kincses elnök urat, hogy ezt mire véljem, amikor kedd este hármában ültünk. Az első válaszában azt mondta, hogy a körlevelet nem az Orvosi Kamara, hanem az Orvosok Lapjának a lapkiadója adja ki. Mondtam, hogy ez nagyon vicces, mert én tíz évig ültem az Orvosi Kamara elnökségében, és tudtam, hogy a lapkiadó a miénk, tehát azt adja ki, amit mi mondunk neki. Utána a következő volt a válasz: ő velünk, a belügyminiszter úrral és velem magánemberként beszélgetett. Hogy vehető komolyan egy köztestületi vezető ezután?

Utána jött a 160 oldalnyi véleménycunami, amikor az összes megyei szervezet véleményét ömlesztve beküldték nekünk, néha egymásnak ellentmondó részeket tartalmazva. Mindenesetre volt olyan, amit ebből be tudtunk emelni a törvénytervezetbe, és volt olyan, amit nem tudtunk.

Majd jött az ügyeleti rendszer élesítése, és a házi-orvosi csoport két munkatársa - a vezetője és az egyik vezetőhelyettes - ült bent nálunk. Tíz napig egyeztetünk az ügyeleti szerződés szövegéről. Egyébként rutinos voltam, mert megkérdeztem, hogy ők most az Orvosi Kamarát képviselik vagy magánemberként vannak itt, mert ezután az ember már óvatos. Szerencsére az Orvosi Kamarát képviselték, és a MOK nevében nyilatkozták azt, hogy el tudják fogadni és aláírásra javasolják a szerződést. Két kitételük volt. De azért tegyük tisztába, szerződési kötelezettséget nem írtunk elő. Nincs szerződéskötési kötelezettség, hiszen mégiscsak jogállamban élünk, az meg egy polgári jogi viszony, nem elégáns szerződéskötési kötelezettséget előírni.

Viszont a házi-orvosnak jogszabályban lévő kötelezettsége az ügyeleti rendszerben részt venni. Ez azt jelenti - és ez az, amit a megyei kollegiális vezető, aki megfenyegette a tagságot, helyesen értelmezett, elmondta -, hogy szerződéskötelezettség nincs, de amennyiben az ügyeleti sorokat nem sikerül az önkéntesekkel a kamara akciója miatt kiállítani, a megyei tisztí főorvosnak jogszabályban foglalt joga van ahhoz, hogy az ügyeleti szolgálatban való részvételt elrendelje, havonta maximum két alkalommal. S amikor erre az elrendelésre sor kerül, akkor ugyanazok a jogok és kötelezettségek illetik meg a kollégát, mint aki önként szerződött a mentőszolgálattal. Ugyanúgy 9 ezer forintos óradíjat kap hétköznap és 11 ezer forintot hétvégén, és minden mást az OMSZ biztosít, asszisztent, eszközt, sofőrt, autót. Mindent biztosít a mentőszolgálat.

Egy hétfői napon volt ez a megegyezés, és az ominózus szombati küldöttközgyűlésen ugyanezek az emberek, akik írásban adták nekem mint köztestületi vezetők, hogy aláírásra javasolják, megfogalmazzák azt, hogy ne írják alá a házi-orvosok az ügyeleti szerződésre vonatkozó javaslatunkat. Hogy vehető komolyan így egy köztestületi vezető? Majd lezajlott az a küldöttközgyűlés is, ahol Szijjártó László Győr-Moson-Sopron megyei kollegiális vezető... (Dr. Komáromi Zoltán: *Magyarországi Orvosi Kamarai Elnök!*) - igen, megyei kamarai elnök azt javasolta, hogy itt nem is az államtitkárság és a Belügyminisztérium javaslataira kéne utazni, hanem a kormányt kéne megbuktatni, mert amíg az Orbán-kormány van, addig mindig lesznek Takácsok és Pintérek. Ez szerepel a jegyzőkönyvben.

Majd bejelentkeztek hozzám szakmai egyeztetésre, és - ennyit arról, hogy nem egyeztetek velük - fogadtam őket. Fogadtam a Győr-Moson-Sopron Megyei Orvosi Kamara elnökségét. Ott volt az elnök úr, ott volt az alelnök asszony és két másik kollega. Majd - most kapaszkodjanak meg a képviselő

urak - a megbeszélés elején közölték velem, hogy ők magánemberként jöttek, mert az elnökség elfogadott egy olyan határozatot, hogy a Belügyminisztériummal csak az elnökség tagjai tárgyalhatnak, és kéri, maradjon titokban, hogy ők most itt vannak nálam. Ez egy köztestületi megyei vezető! Hogy vegyem én ezek után komolyan? Ettől függetlenül két és fél órán át beszéltem velük szakmai kérdésekről.

Amikor ezek a „24 óra alatt dőlt el minden” típusú vádak elhangoznak, akkor talán nem árt, ha tudjuk, hogy milyen politikai motivációk voltak a háttérben, s hosszú hetek és hónapok munkája a kamara részéről, hogy ilyen helyzetbe lavírozták magukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Ennek keretében a DK képviselőcsoportjából Varga Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Látom, kétségbeesetten próbálják elbábozni, hogy amiért most itt ülünk, az orvosi, szakmai, egészségügyi kérdés. Néhányan próbálják itt az ellenzékkel azzal revolerezni, hogy mi politikai kérdést csinálunk mindeből, holott szó sincs erről. Önök azért ülnek itt, hogy bestiálisan kivégezzenek egy testületet.

Gondolom, ismerik azt az orosz viccet - de hát ismereniük kell, hiszen mindent átvesznek az oroszoktól gondolkodás nélkül, többek között a gázt is a világpiaci ár sokszorosáért -, amikor Joszif Visszarionovics Sztálin egy óvodát látogat meg, és egy kisgyerek véletlenül Sztálin elvtársra rúgja a kis piros pöttyös labdáját. A jószágos Sztálin elvtárs meglepődik, gondolkozik kicsit, majd mindenki legnagyobb meglepetésére visszaadja a kis labdát, megsimogatja a kis lurkó fejét, rámosolyog, holott le is lövethette volna.

Nos, nagyjából ugyanez történik itt és most a mi kis Sztálin-imitátorunkkal. Mondom nagyjából, mert valójában oltári különbség van, tudniillik nálunk most ezt a kis lurkót le is lövik. Nincs itt már szó a buksi simogatásáról. Gátlás nélküli, kicsinyes bosszú ez, néhány nap alatt elkövetett bestiális, mondhatni rituális kormányzati gyilkosság a válasz az odarúgott kis piros pöttyös lasztira. Igen, önök, az önök diktatúrája a mai nap egy újabb szintet múlt alul, merthogy itt szó sincs már az eddigi tapintatos szemforgatásról, szó sincs szakmai döntésről vagy szakmai döntésbe beágyazott politikai döntésről, bármennyire is ez a kormányzati magyarázat.

(12.40)

Itt már lényegtelen a parancsot kiadó és önök, a végrehajtók számára a látszat is. Gyors, könnyörtelen és megmagyarázhatatlan gyilkosság ez a javából, és persze némi rosszul gondolt pedagógiai magyarázat és célzat is. Mindenki így jár, aki szembe mer szállni

önökkel, szembe mer szállni az örülettel, amit ma úgy hívunk, hogy Orbán-kurzus. És azt kell mondjam, hogy a Népjóléti Bizottság elnökeként már csak meg sem lepődöm azon, hogy milyen ügymenetben zajlik mindez: a bizottságot kihagyva, a lehető leggyorsabb utat választotta a kormány kivételes eljárásban, még akkor is, ha ez a lehető leggyengébb lábakon áll, és inkább „A tanú” című filmbe, mint a parlament falai közé illeszkedne ez a történet a hazugság álcája mögé rejtve, hiszen ahogy az előbb is mondtam, szűk néhány óra alatt végzik ki a magyar társadalom egyik legnagyobb presztízsértékű szakmai szervezetét, a MOK-ot. Valójában nincs itt semmi más, nincs itt látnivaló sem, tárgyalás nélküli ítéletet hoztak önök.

Nyilván édes a bosszú, és gondolom, a Karmelítában most mindenki elégedetten dől hátra: „jól megtartattuk nekik!” Gondolom, ezt gondolják, pedig talán életük legnagyobb tévedését követik most el, tisztelt hölgyeim és uraim. Nem más ez, mint egy fatális félreértés, ugyanis éppen most lövik lábom magukat. Mert értem én, hogy a maguk rendszere úgy gondolja - és ezt most már többször ki is nyilatkoztatták, hol durvábban, hol finomabban -, hogy aki nincs magukkal, az önök ellen van, és így is viselkednek. Aki szólni mer, annak majd jól betörnek a fejét, és akkor majd csend és rend lesz itt ebben az országban, de hölgyeim és uraim, ez egy oltári nagy tévedés! Ez nem fog így működni!

Tévedni méltóztatnak, akárcsak minden hasonló más, törvényszerűen megbukott diktatúrácska is tévedett ebben az esetben, mert azt azért tudniuk kell, hogy a hatás-ellenhatás törvénye nemcsak a fizikában, hanem előbb-utóbb minden társadalomban is jelentkezik, ugyanis azzal, hogy megszünteti a kötelező kamarai tagságot a kormány, csak látszólag bünteti meg az orvostársadalmat. Látszólag bünteti meg a MOK-ot is, ugyanis az örült, már-már a betegeket és a gyógyítást is veszélybe sodró kormányzati egészségpolitika ellen a szavát felemelő Magyar Orvosi Kamara rituális kivégzése nagy valószínűség szerint nem elhallgattatni fogja sem a MOK-ot, sem az orvostársadalmat, sem a teljes magyar társadalmat ezzel az üzenettel, hanem egy újabb energiát fog adni nemcsak az egészségügyben dolgozó protestálóknak, hanem a magyar társadalom minden tagjának.

Az etikai eljárások átadása meg azért értelmezhető nehezen, mert egy olyan kormányzati szervre bízzák mindezt, amelynek nincsen semmiféle idevonatkozó szabálygyűjteménye, már persze ha ebben a szervezetben marad egyáltalán orvos, és nem lépnek majd onnan ki.

Ahogy az előbb már mondtam, önök most éppen magukat lövik lábom a MOK bestiális kivégzésével, ugyanis nehezen hihető, hogy míg az orvosok kötelező kamarai tagságának az eltörlése a kormányzati gyógyír az egészségügyet szétfeszítő problémákra, addig majd a kőfaragóknak, a balett-táncosoknak meg talán a cipészeknek is, továbbra is fizetni kell valamért, amiért valójában nem kapnak semmit, legfeljebb

egy szép fotót Parragh László képével, ahogy ott feszít valamelyik pártállami rendezvényen, és csokolgatja nemzeti Andikánk kezét.

Sok mindenki más mellett én most valójában nem is szívesen lennék Parragh úr helyében, mert az első dominót éppen most döntötték el, tisztelt hölgyeim és uraim, és a folyamat könnyen maga alá gyűrheti az egész ilyen jellegű rendszert és magát Parragh úr ingyenélősködését is. Nem más ez, mint kicsinyes és átlátszó politikai bosszú a Karmelitából; nem több, nem kevesebb, amivel viszont most lehet, hogy nem elhallgattatják és megrendszabályozzák, hanem talán igenis most hívják életre azt az ellenállást, ami ellen önök ezt a törvényjavaslatot éppen most benyújtották: azt, hogy öntudatra ébred majd a magyar társadalom, és közte, ahogy az előbb is mondtam, az egyik legnagyobb presztízzsel bíró Magyar Orvosi Kamara is.

Amit most produkáltak önök, amit most produkál az Orbán-kurzus, az nem más, mint egy újabb lépés a determinált bukás felé. Nem más ez, hölgyeim és uraim, mint nyílt háború a magyar értelmiség ellen. Az, hogy az Orbán-kurzus, önök nyíltan kivégzik azokat az orvosokat és szervezeteket, de már a magyar társadalom tagjait is, akik szólni mernek, az valóban a legsötétebb sztálini időköt idézi.

Azt tudom mondani, hogy ennek egyértelműen bukás lesz a vége, de önök keresték, és meg is érdemlik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy az idejéből 20 percet átad a Fidesz képviselőcsoportjának. Ezt kérem a kijelzőn is ennek megfelelően módosítani. *(Megtörténik.)*

Kétperces felszólalásokkal folytatjuk a vitát. Ennek keretében Tasó László képviselő úrnak adok szót, Fidesz. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Szabó Timea vezérszónoki hozzászólásával kapcsolatban szeretném mindenképpen jelezni, hogy ami abban elhangzott, az felháborító és megdöbbentő volt. Ő azzal vádolta a fideszes képviselőket, hogy magánorvosokhoz járnak. Illetve azt mondta, hogy van egy rossz híre számunkra, a fideszes képviselők és hozzátartozóik számára, miszerint a rákos betegséget csak diagnosztizálják, nem tudják gyógyítani. Tehát ezzel azt sugallta, hogy ő szeretné, hogyha ilyen helyzetbe kerülnénk *(Varga Zoltán: Ez nem igaz!)*, ami példátlan mondat, és példátlan megközelítése ennek az ügynek, amiről most tárgyalunk.

Meg kell nézni a jegyzőkönyvben, meg kell hallgatni még egyszer. Azt mondta, hogy rossz hír számunkra és a hozzátartozóink számára. Ilyen arcátlan, vérlázító mondatokat ritkán lehet hallani egyébként. Szégyen! Én egyébként neki jó egészséget kívánok! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté képviselő úr, LMP, parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én úgy emlékszem, hogy Szabó Timea arról beszélt, hogy az a rossz hír, ha leépül a magyar egészségügy. Azt gondolom, ez tényleg rossz hír, ezért kell ez ellen tenni.

Én szeretném államtitkár úrnak megköszönni azt, hogy ennek a konfliktusnak a formáit ilyen közvetlen-kötetlen formában megvilágította ennek az sms-dokumentációnak a nyilvánosságra hozásával. Én azt gondolom, hogy ez, mint egy ilyen konfliktustörténeti forrás, későbbi konfliktuskutatások fontos tárgya lehet majd a jövőben. De egyébként pont arról beszélünk, hogy ennek a konfliktusnak milyen megoldásai vannak, és hogy önök egy hatalmpolitikai megoldást választottak. Én azon gondolkodtam, hogy tulajdonképpen a kamarák hogyan állnak össze, a kötelező kamarai tagságot hogyan szabályozzák. Ennek két rendezőelve van. Van egy történelmi, szerves, organikus fejlődés, miszerint van, ahol kötelező a kamarai tagság, a transzparencia, az átláthatóság, a minőség megkövetelése, a minőségbiztosítási és a többi szempontok miatt - ilyen az orvosi szakma is -, és vannak olyan szakmák, ahol nem kell ilyen szigorú feltételeknek megfelelni, mert az adott szakmák vagy professziók anélkül is megfelelően működnek, jellemzően, mondjuk, a kereskedelmi vagy az ipari területen találunk ilyen szakmákat. Hát érdekes, hogy ez Magyarországon pont fordítva történik. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara tagsága kötelező, most meg az orvosi kamarai tagság nem lesz kötelező, tehát felcserélték ezt, ugyanis én úgy érzem, hogy önök nem ezt a fajta szerves, organikus fejlődést képviselik, hanem sokkal inkább egy hatalmpolitikai szempontot érvényesítenek, ahol, ha nincs konfliktus, akkor normális, európai módon kötelező a kamarai tagság, hogyha pedig konfliktus van, és ez így volt 2010 előtt is, és most így van 2023-ban is, akkor nem kötelező a tagság, akkor alávágnak a szakmai szervezetnek. Ez nem egy szakpolitikai elv, hanem egy hatalmpolitikai elv. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalásokhoz. Ennek keretében Mészáros Lajos képviselő úr következik a Fidesz képviselőcsoportjából. Megadom a szót, parancsoljon!

(12.50)

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Én 37 évet töltöttem orvosként az egészségügyben, ebből 12-t voltam vezető, és 2007. január 1-jén, amikor stratégiai igazgatója lettem egy kórháznak, akkor azzal kellett szembeülnöm, hogy az előtte való hónapokban, tehát

2006 végén egy olyan törvényalkotási cunami volt, amivel előkészítettek egy nagyon durva egészségügyi reformot. Ugye, ez tartalmazta a sokbiztosítás, magánbiztosításos modellt, a kórházi napidíjat, a vizitdíjat, a kötelező széfhelyezést, tehát számos olyan kérdést tárgyalt és szabályozott, ami nagymértékben kiváltotta az ellenállást, ezt saját tapasztalatból mondom. Politikai nézettől függetlenül az orvosok ellenállását ez kiváltotta.

Ugyanezzel a dátummal, 2007. január 1-jével a Gyurcsány-kormány eltörölte a kötelező orvoskamari tagságot. Akkor miről beszélünk? Önök miért ágálnak most? Gondolom, ez egy liberális döntés volt, az orvosok nagy fiúk, felnőttek, el tudják dönteni, hogy megéri nekik orvoskamari tagnak lenni vagy sem, biztosít annyit az orvoskamari tagság, hogy kifizessék azt a ma negyven-egynéhány ezer forintot, amibe kerül, vagy nem. Azt gondolom, hogy most is ez lesz, ezzel nem lehetetlenítjük el a kamarát, hiszen a kamara működhethet tovább, megtarthatja a tagjait, aki nyilatkozik, az maradhat tag, aki nem nyilatkozik, az meg nem lesz tag, és ezt majd eldöntik, nagy fiúk az orvosok, nem kell féltetni őket.

Az egész döntéshozatal nem az orvosok ellen irányul, hanem a kamara vezetése ellen. Önmagában még a kamara is egy jó, pozitív testület és hasznos, de az, hogy átpolitizálódott, ez tarthatatlan. Valóban igaza van az államtitkár úrnak, hogy nem jót akar, nem olyan pozitív reformokat akar, ami a betegek javát szolgálja, kormányt akar dönteni, ez világos. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Ismételten kétperces felszólalások következnek. Elsőként Kovács Zoltán képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt jó néhány percben az ellenzék botcsinálta egészségügyi politikai részéről sok mindenről volt szó, csak éppen nem a lényegről. Senki nem kívánja megszüntetni a kamarát. A kamara létezik továbbra is.

Ahogy itt elhangzott Mészáros Lajos képviselőtársunktól, aki orvos, azt mondta, hogy ő felnőtt társadalomnak tekinti az orvostársadalmat. Én is, és azt gondolom, minden orvos el tudja dönteni, hogy önként részt vesz egy kamara munkájában, vagy nem kíván abban részt venni. Ez az önkéntesség egy fontos eleme lesz a jövőnek. Tehát semmi probléma ilyen szempontból a kamara létezését vagy nem létezését illetően.

Amit az imént jó néhányan már elmondtak, átpolitizálttá vált a kamara, és ez egy szakmai szervezet, egy érdekképviseleti szervezet részéről, ha egyoldalúan teszi ezt, és nem a szakmai és a kamari alapszabályban rögzítetteknek megfelelően működik, akkor majd az orvostársadalom eldönti, hogy akar-e ebben részt venni vagy sem.

Ami pedig az egészségügy átalakítását illeti, jó néhányan a kamara részéről ezt támogatták, majd valami történt. Nem tudjuk, hogy mi történt, talán elmentek a taggyűlésre, ahova kellett, és ott megváltozott az addigi álláspont, és elkezdtek fenyegetni a tagokat. S ez mivel jár? Ez állásvesztéssel jár. Ezért kellett a parlamentnek lépnie, hogy ez ne történjék meg jó néhány kamari tag esetében.

Én elhiszem, hogy aggódnak a kamara elnökéért, hiszen ő volt, aki egyébként a kötelező tagságot, ha jól emlékszem, még MDF-es politikusként '94-ben megszavazta. Volt még ezt követően két alkalommal is, amikor tárgyaltuk a kötelező vagy nem kötelező tagságot itt a parlamentben. Lehet, hogy ő pedig azért aggódik, hogy a minimálbér 12-szerese tiszteletdíjára talán, ha kevesebb lesz a tagság, nem lesz forrás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a lényegről beszéljünk: kamara marad, tagság marad, ha akar. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő kétperces felszólalónk Kánász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP-ből. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen. Pont ezt szerettem volna kiemelni, hogy mintha azért ez a javaslat egyértelműen arra játszana, hogy minél kevesebb tagja maradjon a kamarának, hiszen pontosan miért kellett ezt a passzust beletenni, hogy jelenleg az orvosoknak 30 napjuk lesz a törvény hatálybalépése után, hogy nyilatkozzanak, hogy a kamara tagjai akarnak maradni. Tehát miért kell nekik egy ilyen proaktív lépést tenni? Ha szükség van a kamarára, ha fontosnak tartjuk a kamarát, hogy minél több tagja legyen, akkor miért kell ezt a lépést megtenni? Ez azért nagyon-nagyon hasonlít arra, amikor például a magánnyugdíjpénztárakból akarták kiterelni az embereket, ott is volt egy ilyen határidő, hogy még nekem kellett volna nyilatkoznom, hogy én akarok a magánnyugdíjpénztár tagja maradni. Tehát ez egyértelműen egy ilyen kipateroló lépésnek tűnik egyébként.

Az pedig, amit Kovács Zoltán képviselőtársam mond, hogy átpolitizálttá vált a kamara, milyen érdekes, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke kapcsán nem merül fel önben vagy önökben. Tehát Parragh László gyakorlatilag oktatási, gazdasági meg kereskedelmi árnyékminiszterként funkcionálhat, tűzoltókat, pedagógusokat becsmérő különböző kijelentéseket tehet, az nem politizálás és nem átpolitizálás, ellenben, ami jelenleg kialakult és sms formájában is megmutatkozó konfliktus Takács Péter államtitkár úr és az Orvosi Kamara vezetése között, az pedig egy átpolitizált dolog. Tehát akkor kérem, tegyenek rendet, az egyik átpolitizált, a másik nem átpolitizált, ennek mi a magyarázata, tehát emögött mi a logika. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, a DK-ből. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az valóban egy valid vita lehet közöttünk, hogy az önkéntes vagy kötelező kamarai tagsággal mit akarunk kezdeni. Tehát ez egy létező vita tud lenni. Szerintem létezik is ez a vita, hiszen tudjuk azt nagyon jól, pontosan a Parragh úr vezette kamarával kapcsolatosan, hogy úgy szednek be pénzt, hogy gyakorlatilag azon kívül, hogy Parragh úr fizetését ebből busásan ki lehet fizetni, gyakorlatilag semmiféle szolgáltatást nem ad. Erről beszélhetünk.

Ha ez a parlament elé kerül, ez egy jogos felvétel, ez egy szakmai döntés tud lenni. De az, hogy a kamarák közül önök most kiragadnak valakit vagy valakiket, kifejezetten azért, hogy bosszút álljanak, mert ők szólni mernek valamiért, megbélyegzik és stigmát helyeznek rájuk, na, ez az, ami a diktatúrát idézi.

Sokan mondták azt, hogy hiányolják a szakmai hozzászólást. Engedjenek meg egy nagyon rövid felolvasást, egy házi orvosnő írta most a napokban a pácienseinek. „Kedves Páciensek! Azt gondolom, hogy orvosként nem dolgom politizálni, most sem ezt teszem. Egyszerűen csak szeretnék szólni, hogy ha eddig nem vették komolyan az egészséges életmódot, akkor most már vegyék komolyan, mert sajnos olyan irányba irányítja a politika a magyar egészségügyet, ahol az teljesen össze fog omlani. Nem lesz, aki időben tudja majd ellátni a betegeket, sokszor már most sincs. De ez még rosszabb lesz, ahogy most kinéznek a dolgok. Azt kérem önöktől, kedves betegeim, ne legyenek betegek.”

Itt van a lényeg, itt van a valóság, itt van az, amit önök próbálnak eltagadni, itt van, amiért számonkérjük az ellenzéki politikusokat. Az egészségügy a benne dolgozók - hogy fogalmaztak? -, az aktorok miatt vagy véleménye miatt már most is működésképtelen. Ez a valóság, amiről beszélünk. Erről kellene beszélni, nem pedig arról, hogy bosszút akarnak állni bizonyos köztisztviselőket, csak azért, mert az önök főnöke nem szereti hallani az ő hangjukat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most már csak kétperces felszólalók jelentek meg a monitoron. Így Sztojka Attila képviselő úrnak is szót tudok adni, a Fideszből. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, azt gondolom, hogy köszönet és tisztelet jár az orvosoknak és minden szakdolgozónak, akik azért dolgoznak, hogy ma a betegek a gyógyulás útjára lépjenek, illetve meggyógyuljanak.

Akkor, amikor mi egy ilyen vitában részt veszünk, akkor alapvetően kell megnézni valóban a törvénymódosítás szándékát. A szándék alapvetően az, hogy az orvosok valóban dolgozhassanak a betegek gyógyulásáért. Ehhez képest azt láttuk, hogy az elmúlt időszakban az egészségügyi átalakításokban,

pontosabban az igényekhez igazodó átalakításokban a kamara részvétele egyértelmű volt: részt vettek az egyeztetéseken, és az egyeztetések során egyértelművé vált, hogy egyetértenek.

(13.00)

Majd aztán egyszer csak megjelenik valaki, de megnevezhetjük akár pontosan azt az embert, aki gyakorlatilag a baloldal árnyékminisztereként megjelenik, és a kamara valamilyen oknál fogva megváltoztatja a véleményét. Egyértelművé vált a számunkra az is, hogy ahol a baloldal megjelenik, egyértelmű káosz, megosztottság és hitelességvesztési folyamat válik egyértelművé.

A probléma alapvetően az, hogy ezzel a módosítással önök azért nem értenek egyet, mert az orvosoknak adnánk át a jogot arra, hogy eldöntsék, a feladat ellátásában hogyan és mi módon kívánunk részt venni. Ezek a korlátozások, amelyeket önök igyekeztek volna fenntartani, pont ezt gátolták volna, és nem lett volna, én azt látom, biztosítva a betegellátás megfelelő minősége. Azzal, hogy ilyen gyorsan, ahogy önök fogalmazzák, a kormány idejött, és ezt a fajta jogszabály-módosítást eszközölte, pontosan azt tette, amire a leginkább szükség van, mert a kormánynak alapvető feladata az *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy biztosítsa azon nehézségek feloldását, amelyek a betegellátást veszélyeztethetik.

Kérem önöket, ha már a nevükben demokratikusként vannak megnevezve, engedjék ezt a demokratikus jogot az orvosoknak. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Komáromi Zoltán képviselő úr, a DK-ból szintén két percre kért szót. Parancsoljon!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Változatlanul nem értem, illetve lehet, hogy értem ezt a „megzsarolta saját tagjait” mesét: erre építenek most mindent, a fenyegetésre és a zsarolásra. Én egyébként azt, hogy papír van arról, hogy az Orvosi Kamara beleegyezett, illetve támogatta a szerződés szövegét, nem tartom összeférhetetlennek azzal, amit a kamara ebben a Látletel című nyilatkozatában a küldöttközgyűlés után kiadott, ugyanis ezt végig kéne olvasni.

Ebben az van, hogy nekik igazából három követelésük van: a szakdolgozóibér-emelés, a házi orvosi és fogorvosi ellátásnak az olyan jellegű megerősítése, hogy a praxisjog mint olyan maradjon, ugyanis előtte az államtitkár úr elmondta, hogy össze fognak vonni praxisokat, ahol kisebb a létszám az üzemgazdasági méretnél; ez elhangzott, én magam hallottam kétszer. *(Dr. Takács Péter: A körzeteket és a praxisokat ösztöndíjjal, képviselő úr!)* Mindegy! Ezt a házi orvosok félreértették, és a praxisjogot ők értékesnek találták. Ez lett volna a kérés és az, hogy a területi díj ne

legyen egyelőre az indikátorok alá rendelve, mivelhogy ez nem egy gyakorlat, és nincs igazából lepróbalva, hogy a szakorvosi rendelőből megjönnek-e azok az adatok, amelyek a gondozást egyébként mutatnák.

Utána van egy bekezdés, amely arról szól, hogy kétféle nyomásgyakorlási technikát ajánl fel: a háziorvosoknak azt, hogy ne írják alá az ügyeleti szerződést, a nem háziorvosoknak pedig azt (*Az elnök csengetés-sel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy mondják fel az önként vállalt túlórákról szóló szerződést. Ez tehát nem azt jelenti (*Az elnök ismét csenget.*), hogy ők - bocsánat, egy mondat - a háziorvosi ügyeleti szerződés minőségét kifogásolták, hanem ezt mint eszközt szeretnék volna felhasználni a három követelésükhöz, és erre nem reagált a minisztérium.

ELNÖK: Megkérem képviselőtársaimat, hogy az időkeret betartására különösen legyenek figyelmesek. Kanász-Nagy Máté képviselő úr a következő kétperces hozzászóló.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm. Én ismét arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezen törvényjavaslat elfogadása után - felnőtként kezelik az orvosokat, mert most már ezt is megtudtuk Selmeczi Gabriellától, hogy ez az orvosok felnőtként kezelésének az egyik legújabb törvénye -, vagy miután biztosították az orvosok demokratikus jogát, hiszen ez is elhangzott, hogy ezzel egy demokratikus választási lehetőséget biztosítanak az orvosoknak, jön-e egy következő törvény, amellyel, mondjuk, az én jogomat mint betegnek a jogát biztosítják, hogy orvoshoz jussak. Tehát lesz-e elég háziorvos 5 év múlva, 10 év múlva, 15 év múlva? Hogyan kezelik azt a helyzetet, hogy a magyar háziorvosok átlagéletkora a 60 évet jelenleg már túllépi? Hogyan kezelik azt a helyzetet, hogy egy rendelési idő alatt nem jut elég idő egy páciensre? Hogyan kezelik azt a helyzetet, hogy ha én próbálom telefonon elérni a háziorvosomat, ha az emberek próbálják telefonon elérni a háziorvosait, akkor ez nem fog vagy nem minden esetben fog nekik sikerülni, mert a háziorvosok leterheltek?

Tehát a felnőtként kezelés és a demokratikus választás jogának biztosítása után, akkor nevezzük így ezt a törvényt, hogyan fogják ezeket a kérdéseket kezelni, amelyek szintén fontos kérdések? Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólónk Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Varga Zoltán képviselőtársamra szerettem volna reagálni, de elhagyta a termet ugyanúgy, mint ahogy Szabó Timea tette: provokatívan megtámadta államtitkár urat, illetve a kormánypárti képviselőket, majd fogta magát és elment.

Tehát a lényegre térve: ez a törvénymódosítás, amit a kormány benyújtott, nem bosszú. Ez a szó, hogy bosszú, Varga Zoltán és hasonló képviselőtársai fejében van, ők gondolkoznak így, tehát azért vádolnak meg bennünket ezzel, mert ők így gondolkoznak egyébként a politikáról, a világról.

Itt az előterjesztőtől is hallottuk, a vezérszónoktól is hallottuk, hogy ez a törvény azért lett benyújtva, mert a Magyar Orvosi Kamara elnöksége, tehát nem az orvosok, nem a kamara tagjai, hanem a Magyar Orvosi Kamara elnöksége és kimondottan annak elnöke tevékenységével veszélyeztette az egészségügyi ellátást, és a kormány úgy látta nagyon helyesen, hogy lépnie kell, méghozzá gyorsan. Ez az oka annak, hogy be lett nyújtva a kormány által ez a törvénymódosítás.

Szeretném felhívni még arra a figyelmet, hogy amikor Takács Péter államtitkár úr most utoljára hozzászólt, részletesen elmondta, hogy hogyan, milyen módon és kivel egyeztetett, amikor valaki a Magyar Orvosi Kamara nevében vagy esetleg illegalitásban magánemberként ment el. Nem is tudom, hogy magánemberként ekkora sikert el lehet-e érni, hogy Magyarország belügyminiszterével és egészségügyi államtitkárával találkozik, és két órán keresztül egyeztet; azért ez nagy teljesítmény egy magánembertől. De a viccet félretéve, amit Takács Péter államtitkár úr elmondott, hogy hogyan, miképpen egyeztetett a Magyar Orvosi Kamarával, nem tudom megmondani, hogy az siralmas vagy röhejes. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Ismételen két percre kért szót Kanász-Nagy Máté képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen. Egyébként most Selmeczi Gabriella egy újabb gondolatot ébresztett bennem az egyeztetésekkel kapcsolatban, mert nyilvánvaló, hogy magánszemélyként tényleg óriási teljesítmény eljutni egy miniszterhez, és ott két órát tárgyalni, ha ez így történt. De pontosan ez a hátránya egy centralizált szakpolitikai rendszer felépítésének akár az egészségügyben, akár az oktatásban, a szociális rendszerben is látunk számos példát erre: amikor mindent egy központból irányítanak, egy központból döntenek el, akkor valóban az állampolgároknak az a joga, hogy eljussanak a döntéshozókhoz, eljussanak a végrehajtókhoz, igen-igen csorbul, hiszen például amikor, mondjuk, önkormányzati fenntartásban működnek intézmények, oktatási intézmények, egészségügyi intézmények, a szakrendelők, ugye, még számos esetben önkormányzati fenntartásban működnek, akkor az állampolgároknak sokkal nagyobb a lehetősége.

És ha itt beszéltünk a felnőtként való kezelésről meg az orvosok jogáról, akkor beszélhetünk állampolgári jogokról is, tehát az állampolgároknak akkor sokkal inkább megvan a joga, hogy akik az ő ellátásukról

döntéseket hoznak költségvetési szempontból, szakmai szempontból, azokat személyesen megkeressék, bekopogjanak az adott képviselő, alpolgármester, polgármester irodájának ajtaján, hiszen erre sokkal nagyobb lehetőség van, mint, mondjuk, államtitkár urat vagy belügyminiszter urat elérni személyesen. Akkor lehet, hogy ezeknek a rendszereknek itt megmutatkozik az előnye, de ugye, nem errefelé megyünk, mert az önkormányzatoktól elveszik az intézményeket, központosítanak, centralizálnak. Kicsit párhuzamot lehet vonni aközött is, hogy mi történik most a Magyar Orvosi Kamarával, mert azért az elmúlt 13 évben nem ezeknek a szerveződéseknek, szerveződési formáknak az erősítése történt meg, amelyek önkéntes szerveződések, alulról jövő szerveződések, akár állampolgári, akár szakmai, szerintem ebben megegyezhetünk, hanem ezzel ellenkező lépések történnek.

(13.10)

A korábbi kérdéseimre egyébként továbbra is várom a válaszokat. *(Dr. Takács Péter: Zárszóban!)* Államtitkár úr nyilván a zárszóban kitér rájuk, de én fideszes képviselőtársaim véleményére is nagyon kíváncsi vagyok. Hogy lesz házi orvos 5-10-15 év múlva? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában a fennmaradó időkeretek terhére. *(Dr. Komáromi Zoltán jelentkezik.)* Komáromi Zoltán képviselő úr jelentkezett kétperces felszólalásra. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót. Néhány dolgot szeretnék elmondani, ami szerintem tévedés volt, ahogy a képviselőtársaim prezentáltak. Én például az ügyeletről nem egy hónap tapasztalataiból szerettem volna levonni következtetéseket. Kértem a másfél éves pilot eredményeit, de nem kaptam meg a minisztériumtól.

Etikai panasz. A panasz nem etikai eljárás, azt egyébként az elsőfokú etikai bizottságnak kell elbírálnia. Könnyű dolga lesz, illetve most már nem, mert megnehezítették neki, ugyanis videófelvétel készült arról, hogy Győr-Sopron megyében a kollegiális vezető - aki nem tudja, tudja most meg - nem a házi orvosok által megválasztott vezető, hanem pályázat útján kinevezett állami alkalmazott, OKFŐ-alkalmazott. Ő ténylegesen megszarolta a saját kollégáit azzal, hogy a feladatátvállalási szerződésükkel játszanak, amely a megélhetésüket biztosítja, ha nem szállnak be az ügyeletbe. Megvan a videó. Én nem láttam, tájékoztattak *(Dr. Takács Péter: Biztos, hogy nem!)*, meg lehetne nézni, de ez a gyors törvényalkotás valószínűleg erre nem ad lehetőséget. *(Dr. Takács Péter: Mi köze van hozzá?)*

A „sztrájkörök” szó Szijjártó doktor tollából van, a rezidenseknek szóló kérés volt, hogy ne legyenek

sztrájkörök, mert egyébként nem tudják a házi orvosok ezt a nyomásgyakorlást megcsinálni.

Egyébként az üres praxisokról annyit szeretnék csak mondani, hogy van egy csomó olyan járás, ahol egyszerűen matematikailag nem tudom elképzelni, hogyan fognak havonta kétszer ügyelni a kollégák, ha ez a rendszer bejön. Rétsági, Sárbogárdi, Devecseri járás, Gönci járás, Pannonhalmi járás. Kevesebb orvos van, 40 százaléka hiányzik az egyébként is kevés orvosnak.

Azonkívül összevonni praxisokat megint csak egy olyan kockázatos dolog; hogyha nem adják oda a finanszírozást vele, és nem lesz minőségi ellátás *(Dr. Takács Péter: De lesz!)*, akkor tulajdonképpen nem fogja megkapni azt a pénzt sem *(Dr. Takács Péter: De lesz!)*, mint amit most a heti két nap ügyeletért kap a kolléga. Köszönöm.

ELNÖK: Ismételtlen megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. Jelentkezőt nem látok, az összevont vitát... *(Jelzésre:)* Bocsnat! Még egyszer Komáromi Zoltán képviselő úr normál szót kért. Parancsoljon!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm. Azt hittem, hogy az időkeretet végigbeszélhettem, ezért hagytam abba, és azt hittem, valaki még mond valamit.

Visszatérve az üres praxisokra: amit Kanász-Nagy Máté kérdezett, az egy nagyon reális kérdés. Ugyanis a jelenlegi korfa szerint 30 év alatti házi orvosokból 6 van az országban. Egyébként a kamara 5-ről tudott, én mondtam, hogy ki a hatodik, aki egyébként február 1-jén az én praxisomat vette át. De az is szörnyű, hogy 30 és 35 év között 57, 35 és 40 év között 311. Ez a szakma így egyszerűen ki fog halni, és már kevesebb praxis van, Budapesten kerületek megszüntetnek gyermekorvosi, házi orvosi praxisokat, mert nem találhatnak oda orvost.

Egyébként a kirendelésről annyit, hogy amikor az egyik budapesti kerületben nyugdíjba ment valaki, és az abban a rendelőben levő nyolc orvosból senki sem vállalta el a helyettesítést, a tisztí főorvos asszony felhívta a figyelmemet arra, hogy nincs veszélyhelyzet, nincs katasztrófa helyzet, neki nincs joga helyettesítést elrendelni *(Dr. Takács Péter: Más a helyettesítés!)*, kirendelni kollégákat. *(Dr. Takács Péter: Más, más a helyettesítés!)* Megvan a dokumentáció, de mindegy.

Budapesten 37 felnőtt praxis, 24 gyerekpraxis üres. Ilyen soha nem volt. Ha azt vesszük, és csak '19-től nézzük, ott 406 üres praxis volt, összesen 517 ezer ellátatlan beteg volt, illetve ilyen módon helyettesítéssel ellátott. Ebben a házi orvosoknál nem az ügyelet az, ami megoldja ezt a problémát. Csak fel kell tennem még egyszer azt a kérdést államtitkár úrnak, hogy ez miért volt ennyire sürgős. Kincses Gyula akkortól nem vétkezett, hogy itt most statáriálsan egy nap alatt keresztül kell verni. Azt pedig visszautasítom, hogy én bármi jellegű agymosást végeztem volna

az Orvosi Kamarával. Én mindig is ott voltam a kamarai küldöttgyűléseken, de soha nem szólaltam fel. Tehát ha a személyemmel ilyen hatással vagyok, akkor ez nagyon érdekes. De változatlan a kérdés. Lesz-e ettől a statáriális törvénytől több dolgozó, több szakdolgozó, több orvos; jobb lesz-e a betegeknek, lesz-e rövidebb a várólista, lesz-e több házi orvos, csökken-e a kórházak adóssága? (Dr. Kovács Zoltán: *Megszűnik a fenyegetettség!*) Tessék? (Dr. Kovács Zoltán: *Megszűnik a fenyegetettség!*) Nincs fenyegetés! Ha nincs fenyegetés... (Dr. Kovács Zoltán közbeszól.) El kéne olvasni ezeket a dokumentumokat és meg kéne nézni ezeket a videókat, mert nagyon könnyű itt, a parlamentben szólni valamilyen információra hivatkozva, de ez az információ sajnos nem valid, nem igaz. Huzugságra épül ez a törvény. Köszönöm.

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (Senki sem jelentkezik.) Amennyiben nem, az összevont vitát lezárom.

Államtitkár úrnak nyolc perc áll rendelkezésére, hogy az előterjesztői választ a vita végén elmondja. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Nagyon röviden reagálnék a ténytyszerű és kevésbé ténytyszerű felvetésekre. Mindenesetre a jelen lévő ellenzéki képviselőknek szeretném megköszönni, hogy megvárják a választ, ellentétben a baloldal többi képviselőjével, aki bedobál néhány, egyébként nem igaz számadatot, utána pedig elszalad.

Egyik divat ez a várólistázás, 700 napokról, három évről beszélnek és figyelmembe ajánlják a NEAK honlapját. Felmentem a NEAK honlapjára, és megnéztem, hogy csípőprotézis esetében az átlagos várakozási idő 131 nap, a medián egyébként 40, Dél-Dunántúlon 122 nap, Harangozó képviselő úrnál. A jelentős, kiterjesztett gerincműtételnél Szabó Timea állításával szemben, aki három évről beszélt, a valóság 70 nap. Hetven nap! Általában is a tervezett várakozási idő és a valós műtőasztalra kerülési idő között az arány 5:1. Csak a ténytyszerűség kedvéért mondom el. Nyilván nem érdekli a válasz, mert már nincs itt.

A zárszónak a lényegi részére rátérve: bármennyire is igyekszik összemosni az ellenzék és az Orvosi Kamara vezetése, ahogy Kanász-Nagy Máté képviselő úr elmondta, nekünk nem az orvostársadalommal van konfliktusunk, ehhez azóta is tartom magam, hanem a tudatos és tendenciózus csúsztatásokkal operáló, ha nem is 360, de 180 fokos irányváltásokat gyakran alkalmazó orvosi kamarai vezetőséggel van konfliktusunk.

A MOK javaslatát, amelyek az egészségügy átalakítására vonatkoznak, ismertettem. Még egy apró adalékot mondanék el. A küldöttgyűlés után belügyminiszter úr kérte az Orvosi Kamara elnökét, aki egyébként az egyik titkárt is hozta magával, hogy jöjjen be, és tételesen menjenek végig a kamara 2020-as

és 2022 májusában tett javaslatát. Végigmentek tételesen. Ezt javasolta a kamara? Igen, ezt javasolta. Bekerült a törvénybe? Igen, bekerült a törvénybe. Részbe a csomagnak, amit a kamara az alapellátásra javasolt? Igen. Részbe a csomagnak, amit az ügyelettel kapcsolatban javasolt? Igen.

Itt egy apró megjegyzést teszek. Elhangzott, hogy 2016-17-ben Kincses elnök úr szinte ugyanazt írta le, amit én most a Hajdú-Bihar megyei pilottal bevezettem, és amit szeretnék országosan kiterjeszteni. Egy apró különbség van. Ő egy kétezer forintos kis ügyeleti díjat a betegre ráterhelt volna. Úgy látszik, hogy a vizitdíj bűvköréből nem tud elszabadulni.

Tehát ezen az egyeztetésen végigmentek pontról pontra a kamara javaslatát, majd miután minden egyes javaslatról megállapították, hogy alapvetően a kamara 2020 májusában tett javaslatának a leképezése, megkérdezte a miniszter úr, hogy akkor mi a probléma. Az volt a válasz, hogy egyesével ugyan minden javaslat rendben van, de kérem szépen, az összkép, a big picture.

(13.20)

Nem tudom, ismerős-e valahonnan a szöveg. Hasonlót hallunk a jogállamiság tekintetében. Egyesével minden rendben van, de hát, ugye, az összkép.

Arra kérem ennek megfelelően a hozzászólókat és egyben az orvoskollégákat is, hogy mindig a tényekre alapozva próbálják meg a helyzetet megítélni, és az elmúlt négy év és a májustól eltelt időszak, az elmúlt kilenc hónap tényeit vegyék figyelembe. Talán, azt kell hogy mondjam, valamit jól csinálunk, ha megnézem azt - a legfrissebb fluktuációs adatok vannak a kezemben -, hogy a tavalyi évhez képest 1414-gyel több orvos dolgozik az állami ellátórendszerben - tavalyhoz képest 1414-gyel több dolgozik az állami ellátórendszerben! - és 1758-cal több szakdolgozó. Tehát amikor a tényekre alapozva a kollégák döntést hoznak és a lábukkal szavaznak, akkor azt kell hogy mondjam, hogy az a mi munkánkat igenis pozitív színben tünteti fel, és akkor ez egyben válasz is Kanász-Nagy Máté képviselő úr kérdésére, így lesz több orvos. Így lesz több orvos és szakdolgozó, hogy jó, nekik kedvező kormányzati intézkedéseket kellett hozni, ami egyébként meg is történt.

Az orvoselváncorlás egyébként pont, megjegyzem, hogy a 2008-tól '11-ig tartó időszakban volt a legmagasabb. Akkor évente 1100 orvos kérte ki a külföldi munkavállaláshoz szükséges igazolását, és az 1100 orvosból 980 a következő évben nem írt receptet Magyarországon. Magyarul, körülbelül ezer orvos hagyta el a magyar ellátórendszert a Gyurcsány-kormány és a szocialista kormányok tevékenységének köszönhetően.

Ezzel szemben most a helyzet a következő. Évente 300-400 engedélykérés történik, és ennek háromnegyede, magyarul 300 orvos ír receptet a következő évben Magyarországon. Száz orvos dönt úgy, hogy

külföldön vállal munkát, szemben az önök kormányzása idején lévő ezerrel. Tehát a tizedelés, Komáromi képviselő úrnak mondom, vagy nem tudom, ki vádolt minket tizedeléssel, az országot elhagyó orvosok idejében - lehet, hogy nem a képviselő úr, lehet, hogy a képviselőtársa -, tehát itt tessék keresni a tizedelést. Tizedannyi orvos megy külföldre, mint az önök kormányzása idején ment, és szerintem ez egy nagyon nagy eredmény. Úgyhogy arra kérem a kollégákat, hogy a tényekre alapozva döntsenek a saját sorsukról.

Szeretném még arra felhívni a figyelmet, hogy a kamara állításaival szemben az alapellátás megújítása számos olyan elemet tartalmaz, ami nemhogy ellehetetlenítené, hanem segíti a praxisok működését. Próbáljuk újra vonzóvá tenni az alapellátást.

A kamara javaslatára került sor az indikátorrendszer kiterjesztésére, amit most persze tagadnak. A program része az, hogy átalakítjuk a rezidensósztöndíj-programot, méghozzá úgy, hogy a valódi hiányszakmákat - és ilyenek az alapellátási szakmák is - tegyük vonzóvá, sőt tervezzük egy olyan orientációs jellegű ösztöndíj bevezetését is, amivel már az ötöd-hatodéves hallgatókat célozzuk, hogy vonzóbbá tegyük a háziorvosi pályát. Ezekről az elképzelésekről a kamara tud, csak éppen erről a tagságot nem tájékoztatja.

Úgyhogy azt szeretném kérni a tisztelt képviselő asszonyoktól és uraktól, hogy ezeket a tényeket mérlegelve hozzák meg a szavazáson a döntésüket, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor 15 órakor. Addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.24 - 15.03)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Dócs Dávid)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Miután elfoglalták helyüket, kérem, ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazatszámológépben. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/3065. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3065/2. számon, összegző jelentését pedig T/3065/3. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3065/2. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3065. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 122 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 15.05 - 15.07)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Dócs Dávid)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérem tisztelettel kollégáimat... *(Zaj. - Mozgás.)* Képviselőtársaim! Aki nem kíván részt venni a további munkában, halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt el akarja hagyni az üléstermet, kérem nagy tisztelettel, most tegye meg, minél hamarabb. Aki pedig marad bent, kérem, foglaljon helyet, megkezdjük munkánkat. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Fidesz; Gulyás Gergely, Fidesz; Bánki Erik, Fidesz és Hoppál Péter, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/3009. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hoppál Péter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról kívánja expozéját elmondani. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A T/3009. számon benyújtott, egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot Kocsis Máté, Gulyás Gergely és Bánki Erik képviselőtársammal egyéni képviselői indítványként hoztuk az Országgyűlés elé.

Előljáróban szeretném tisztelettel megköszönni, hogy a napirendre tűzést a Gazdasági Bizottság mai ülésén tulajdonképpen szinte teljes egyhangúsággal, egy ellenszavazat mellett fogadta el az Országgyűlés. Ez is mutatja, hogy nemcsak a kormánypárti többség, hanem az ellenzék soraiban is ezt az ügyet támogatni szándékoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztésben szereplő paragrafusok körében önök vagyonátadást láthatnak, illetve egyes, már egyháznak átadott vagyonelemek elidegenítési tilalmának megszüntetését is megtalálják. A kedvezményezett a magyar állam részéről ebben a törvénycsomagban a Magyarországi Református Egyház. Önök is jól tudják és érzékelik, hogy a rendszerváltás után útjára indult egyházi felsőoktatás minden nagy felekezetenél komoly gyökereket eresztett, így van ez a római katolikus egyház, a református egyház, az evangélikusok és a zsidó felekezet körében egyaránt.

Az Alaptörvényünk, Magyarország Alaptörvénye kimondja, és rendelkezik arról, hogy az egyház és állam szétválasztása, annak történelmi feladata és küldetése bevégezett, és úgy tekintünk ma az egyházak hitéleti működésére, mint ami belső feladata az egyházaknak. Ugyanakkor vannak olyan vállalásai a történelmi felekezeteknek, amelyek az egész társadalom számára jelentős feladatvállalást vesznek le az állam válláról. Ilyen az oktatási terület.

Jól tudjuk, hogy az egyházi közoktatás világa a rendszerváltás után tudott újraindulni, hiszen egy átmeneti időszakra a Pannonhalmán már 996-ban, bő ezer esztendeje elindult egyházi oktatás pozíciói megtorpantak 1948 után, a kommunista diktatúra államosítása következtében.

Most, mivel a kedvezményezett a református egyház, ezért egy számadattal, engedjék meg, hogy szolgáljak önök előtt.

(15.10)

Az 1948-53 között két lépcsőben fogamosított államosítás eredményeképpen a Magyarországon működött 1065 református oktatási intézményből összesen egy, egyetlenegy maradt meg, ez a Debreceni Református Kollégium, annak gimnáziuma és internátusa, amelyben 40 évig, 45 évig az ország minden területéről oda küldték azok a családok a gyermekeiket, akik fontosnak tartották, hogy a hitvalló református kálvini elvek szerint neveltesse a gyermekeik.

Tehát a rendszerváltás után ennek az 1064 megszüntetett iskolának kellett törvényi kereteket adni, hogy ahol ezt a helyi társadalom, helyi közösség kívánja, ott az újraindulás törvényi lehetőségei biztosítottak legyenek. Jól tudjuk azt, hogy a restitúció magyarországi szabályai nem terjedtek ki az állami tulajdonba került földbirtokokra, tehát az egyházi, korábbi egyházi fenntartásban működött közoktatási és felsőoktatási intézmények anyagi háttérét és bázisát biztosító földalapokat, földterületeket a rendszerváltás után nem kapták vissza a történelmi egyházak. Ezért olyan egyezményeket kötött a különböző kormányok sora - a legfontosabb ezek közül talán a Horn-kormány időszakában kötött, Vatikánnal kötött államközi egyezmény -, amely egyezmények sorában szerepel az a garanciaadás a magyar állam irányából, hogy gyermekként fejkvótaszinten, amennyit a

magyar állam summában egy gyermek közoktatására, köznevelésére elkölt, azt az összeget egészíti ki az egyébként az éves alulfinanszírozott egyházi közoktatási szinten, és év végére kiegészítő támogatás formájában adja át az egyházi köznevelési intézményeknek. Ez kormányokon átívelően, tehát 1997 óta most már bevett alkotmányos gyakorlat.

Ugyanakkor a felsőoktatás kérdése és helyzet-köre egy sokkal nehezebben rehabilitálható és újraindítható terület volt, hiszen a felsőoktatási pozíciók érthetően abban, az egyházi közoktatás számára kimaradt 40-45 esztendőben nagyot emelkedtek és javultak, és a magyar felsőoktatás nemzetközi sztenderdekhez történő hozzáalakítása is nagy lépéssel haladt előre 1990 előtt, stabil intézményi hálózat fedte le Magyarországot felsőoktatási szemszögből 1990-ben. Azonban felmerült a kérdés, hogy a történelmi egyházak kívánnak-e élni intézményalapítási jogukkal abban a tárgykörben is, amely a felsőoktatási területre terjed ki. És ebben a vonatkozásban láthatjuk azokat a sikereket, eredményeket, amelyeket a történelmi egyházak, történelmi felekezetek intézményi alapításában tetten érhetünk a rendszerváltás utáni első évtizedben.

Ebből a körből kiemelkedik a Magyarországi Református Egyház felsőoktatási intézményalapítási szándéka és gesztusa, amely éppen most a napokban ünnepli 30. évfordulóját, merthogy a Magyarországi Református Egyház zsinata arról döntött 1993-ban, hogy megalapítja a Károli Gáspár Református Egyetemet. Ez az egyetemalapítás egy korábbi előzményre épülő egyetemalapítás volt, hiszen most 170 éve, hogy a XIX. század közepén a református egyház Budapesten már megalapította a teológiai akadémiáját. A teológiai akadémia időközben a XX. század második felére egyetemi szintű oktatást biztosított a teológiai tudományok művelői számára, és tulajdonképpen ezt fejlesztette, bővítette ki többkarú, államilag elfogadott, az akkreditációs rendszerben részt vevő egyetemi intézménnyé a református egyház, az idén 30 évvel ezelőtt történt alapítás alkalmával és gesztusával. A Károli Gáspár Református Egyetem pedig - jól tudjuk, és jól láthatjuk, számos kapcsolódásunk lehet, hogy kik azok, akik az ismertségi körünkből vagy rokoni körből esetleg ezt az egyetemet választották - a magyar felsőoktatási egyetemi palettán kivívta magának megbecsült helyét.

Engedjék meg, hogy az egyetem honlapjáról csak néhány adatot megosszak önökkel! Az egyik gazdasági hetilapunk, magazinunk minden évben elkészíti az adott éves diplomarangsorát; a 2022-es rangsorban az alábbi adatokat láthatjuk a Károli Gáspár Református Egyetemről: ez az egyetem volt a negyedik legjobb felsőoktatási intézmény a rangsorolt 38 intézmény közül Magyarországon. A Károli Egyetem volt az, amelyik országosan a második helyen szerepelt a '22-es teljes évben az oktatói kiválóság rangsorában. És ennek az egyetemnek a bölcsész- és társadalomtudományi kara az összesített kari rangsorban, ahol

150 egyetemi kar vesz részt, a negyedik legjobb helyen szerepelt a karok versenyében. A gazdaságtudományi képzés területi rangsorában pedig az első helyet fogta meg a Károli Gáspár Református Egyetem a tudományos fokozattal rendelkező oktatók arányát tekintve. Ez négy olyan indikátor, amelyek mindegyike azt mutatja, hogy a református egyház nagyon komolyan vette a 30 évvel ezelőtti alapítói szándékot, és mára egy élvonalbeli intézményt sikerült az oktatói gárda és a kiváló szakok indításával megalakítani.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a mostani vagyonelem-juttatás kérdéskörére is egy kicsikét reagáljak. Mint önök előtt ismert, hiszen országgyűlési döntések is megalapozták, a felsőoktatásban a kormány az elmúlt években egy léptékváltást indított el. Ennek a léptékváltásnak a keretében létrejöttek a közérdekű vagyonkezelő alapítványok, amelyek az egyetemi fenntartók körében az állami fenntartási körből nagy részben átléptek ebbe az alapítványi fenntartási körbe. Ennek a modellváltásnak a kísérőjelensége volt az, hogy több ezer milliárdnyi korábbi, 2010 előtti PPP-beruházást váltott ki az állam, így a korábbi állami egyetemeknek nem kellett már ezt az évenként cipelt anyagi terhet tovább hordozniuk.

Az egyházi fenntartók azonban ezzel a lehetőséggel kevésbé éltek, ott nem támogatta az egyházi fenntartó a PPP-beruházásokat, ezért aztán az államnak nem kellett hogy kiterjedjen a több ezer milliárdra ható PPP-kiváltási gesztusa az egyházi fenntartású intézmények körére, így tulajdonképpen azt is mondhatjuk, hogy normatív alapon, ha szétosztanánk az állami, később a KEKVA által fenntartott intézmények diákjai körére fordított állami pénzt az egyházi körben fenntartott felsőoktatási oktatási intézmények diákjai fejkvótászerű súlyozására, akkor súlyosan alulfinanszírozott lett az egyházi szektor. Itt is van egy gesztus, amit érezhetünk, hogy fontos lenne, hogy az állam ezt a hiátust visszapótolja az egyházi fenntartásban lévő felsőoktatási intézmények köre számára.

(15.20)

A PPP-konstrukciókról csak az akkori beszerzési értéken találtam két fontos adatot, hogy érzékeljük, ez azért mekkora összeget jelent a validált, diszkontált mai értéken: 2000 és 2004 között mintegy 35 milliárd forint értékű PPP-beruházást valósítottak meg a magyarországi állami egyetemek, 2005 és 2008 között pedig még ezt is meghaladó, 44 milliárd forint értékű beruházás valósult meg ilyen konstrukcióban. Ez azt jelenti, hogy akkori értéken, 20 évvel ezelőtti értéken összességében 80 milliárd forintnyi állami finanszírozást kellett beletenni ahhoz, hogy ilyen nagymértékű infrastruktúra-fejlesztésben kapcsolódhattak az állami fenntartású egyetemek és főiskolák.

Ezt a konstrukciót tehát az egyházi intézmények úgyszólván alig vették igénybe. Ezért tehát ez az akkori 80 milliárdos értékű, ma már több száz milliárd értékű rúgó vagyontöbblet kifejezetten elkerülte az egyházi fenntartású felsőoktatási intézményeket. Ezért is méltó és igazságos, hogy néhány kormányzati döntés keretében ennek ellensúlyozásaképpen olyan vagyonjuttatási gesztusokat kaptak a történelmi egyházak, amely történelmi egyházak utána ezeket az ingatlanokat, amelyeket az államtól megkaptak kifejezetten felsőoktatási hasznosításra, beépíthették a campusfejlesztési programjaikba. Így járt ezzel a történelmi felekezetek mindegyike.

A most előttünk fekvő, képviselőtársaim által benyújtott törvényjavaslatban olyan ingatlanok szerepelnek, amelyek az idén 30 éves Károli Gáspár Református Egyetem campusfejlesztését és a campusközponot kiépítését lesznek hivatottak elősegíteni és támogatni.

Azt gondolom, hogy az elhangzott érvek értelmében tehát egy olyan gesztusról van szó most az állam részéről a Magyarországi Református Egyház irányába, amely gesztus noha megkésve érkezik, hiszen az állami intézmények pozitív diszkriminációja természetesen érthető, hiszen az állam elsősorban saját fenntartásában működő intézmények irányába elkötelezett, mégis mindazonáltal nagyon fontos, hogy a fenntartói pluralizmus jegyében ne szenvedjenek hátrányt azon intézmények hallgatói, oktatói, amely intézmények tehát nem az egyházi fenntartói körben vagy most már vagyonkezelő alapítványi körben működnek. Így fontosnak tartjuk, hogy a vagyonjuttatás kiterjedjen ezen ingatlanok vonatkozásában a Magyarországi Református Egyház intézményfejlesztésére.

A Károli Gáspár Református Egyetemnek pedig kívánjuk innen is, hogy a 30 évvel ezelőtt megkezdett út és az időközben kiépült kapacitások, az a közel 8 ezer egyetemi hallgató, akiknek a családjai úgy gondolják, hogy ebben a típusú képzési formában szeretnék a gyermekeiket taníttatni, és azok a felnőtt fiatalok, akik igent mondanak arra, hogy egy egyházi fenntartású intézményben tanuljanak, ők tehát ne szenvedjenek kárt azért, mert egyházi intézményben tanulnak, az ő campusuk is legyen olyan minőségű, XXI. századi igényeket kielégítő, mint amilyen bármely más társintézmény Magyarországon alapkövetelményeket fel képes mutatni.

Ezért tisztelettel kérem önöket, hogy ahogy a napirendre tűzéskor a bizottsági keretben nagy, széles körű támogatásról biztosították az előterjesztésünket, legyenek szívesek az előterjesztés tartalmára tekintettel ugyanezt a széles támogatást megadni majd a végszavazásnál is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a kormány nevében Fűrjes Balázs államtitkár urat, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Ígérem, különös tekintettel arra, hogy képviselői törvényjavaslatról van szó és nem a kormány az előterjesztő, röviden fogok viszszaélni az Országgyűlés türelmével. De természetesen a törvényjavaslat élvezi a kormány támogatását.

Az Alaptörvény értelmében Magyarországon az állam és az egyház egymástól szétválasztva működik, viszont ez nem jelenti azt, hogy ne kellene együttműködniük. Sok tekintetben a nemzeti kormányzat közös platformon áll a történeti, bevett, elismert egyházakkal, és közösek a céljaink, kiemelt stratégiai partnerként tekintünk a magyarországi egyházakra, így a magyar református egyházra is stratégiai célok elérése érdekében.

A felsőoktatásban, nem akarok termelési jelentést tenni az Országgyűlésnek, de ha az eredményeket nézzük meg, és helyén van az, hogy az Országgyűlésben sok vita zajlik a magyar felsőoktatás kérdéséről is, de ha megnézzük a különböző nemzetközi rangsorokat, például a Times Higher Education egyetemi rangsorát, tavaly már 11 egyetem szerepelt a top 5 százalékban; a Semmelweis Egyetem elérte a magyar egyetemek által, amióta ezek a rangsorok készülnek, a legjobb helyezését, bekerült a világ 250 legjobb egyeteme közé; nőtt a külföldi hallgatók száma is Magyarországon. Mindig van még feladat bőven, de talán eredmények is vannak az elmúlt esztendőkből. És természetesen az egyházi intézmények eddig is kiemelt szerepet játszottak a magyar felsőoktatásban, és az a bizodalunk, hogy ez így lesz ezt követően is.

Kevesebb mint egytizedét kapják vissza az egyházak annak a vagyonnak, amit a kommunisták 1945 után törvénytelenül elvettek tőlük. Tehát azt gondolom, hogy aránytalanságról szó sem lehet.

A kormány úgy gondolja, hogy természetesen egyetért a javaslat benyújtóival abban, hogy a magyar felsőoktatás egyéb szereplőinek megerősítését követően sor kerüljön sok év után - talán kis lemaradással - a református felsőoktatás zászlóshajója fejlesztésének támogatására is, és hogy a campus fejlesztését, ha lehet egy ilyen nem könnyű gazdasági helyzetben, elsősorban természetbeni juttatásokkal segítsük. A lehető legtöbb sikert kívánjuk a Károli Gáspár Egyetemnek céljai eléréséhez és a campus fejlesztésében, és a kormány kész egyéb módon is együttműködni ezeknek a céloknak az elérése érdekében. Úgyhogy természetesen támogatjuk az Országgyűlés döntését erről a törvényjavaslatról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Ház! Államtitkár Úr! Valóban, ahogyan itt az expozéban elhangzott, alapvetően egy vagyongazdálkodási törvényről van szó, bár a mögöttes tartalom ennél sokkal mélyebb és sokkal szerteágazóbb. Engedjék meg, hogy itt a Fidesz vezérszónokaként hadd mondjam el, hogy valóban, ez a törvényjavaslat nem született volna meg, és valószínűleg a kormány sem támogatná, és a Fidesz-frakció részéről sem tudnék támogatónak fellépni, ha nem ismernénk, nem tudnánk, azt gondolom, itt Magyarországon mindannyian, hogy maga a református hit és a református egyház mennyit is adott a magyar nemzetnek az elmúlt 505 évben.

Érdekes az egybeesés, hiszen aki foglalkozik az egyházzal, az egyházak ügyeivel, az jól tudja, hogy öt, öt és fél évvel ezelőtt ünnepeltük közösen, mondhatom azt, hogy az ország a reformáció 500. évfordulóját, és annak kapcsán sokat beszélünk a Magyarországi Református Egyházról, annak működéséről, illetve azzal kapcsolatban, hogy a magyarországi reformátusok a történelem folyamán hol és milyen módon tettek hozzá ennek a nemzetnek, ennek az országnak az épüléséhez. Mondhatjuk azt is, hogy mi, európaiak, magyarok nem lennénk azok, akik ma vagyunk, ha nincs a református hit, ha nincs a református egyház.

És ebből a szempontból nem elvive a vitát, hiszen itt azért gyakorlatilag egy ingatlanátadásról van szó, ha lefejtjük a lényegét, de azért mégiscsak illik elmondani, ami itt elhangzott, hogy a mindenkor magyar kormányzat ahhoz képest, most történelmi távlatban is, amit a reformátusság és a református egyház jelent Magyarországnak, egy elég komoly hiátusban, lehet mondani, egy nagyon komoly restanciában van az egyház felé.

(15.30)

És hadd menjek vissza oda, itt elhangzott néhány történelmi tény, és bár tudjuk, hogy nagy múltú református iskolák voltak Sárospatakon, Pápán, Debrecenben, Nagyenyeden és Kolozsváron is, mégis a felsőoktatás és azon belül is itt a budapesti egyetemi reformációs felsőoktatás, tudjuk jól, történelmi okok miatt nem indulhatott el. Egészen II. József türelmi rendeletéig, 1781-ig ez szóba sem kerülhetett Magyarországon, amikor már, ugye, például a katolikus felekezet a felsőoktatásban jelentős szerepet töltött be, és nagyon sokáig kellett várni itt, Budapesten arra, hogy a református egyház el tudja indítani azt a felsőoktatási képzését, ami itt elhangzott, igazából 1855-ben tudott teológiai akadémiaként elindulni. És igazából ugyanezen körülményeknek az eredménye az, hogy mindösszesen 1863-ban tudott egy iskolával a Ráday utca környékén, a nagytemplom környékén elindulni, és ezt a több, hát, lehet azt mondani, évszázados hiányt, hiátust, ami a körülményekből és nem a református egyház restségéből adódott, ezt sikerült egyébként 1993-ban a már említett egyházi zsinati döntéssel pótolni, és a Károli Gáspár Református Egyetem el

tudott indulni. És ez az út valóban nemcsak hogy egy történelmi hiányt pótol, hanem azóta is nagyon komoly eredményeket hoz.

Itt elhangzott a bevezetőben az, hogy az egyetem milyen fontos és rangos képzést biztosít, itt a hazai karok és egyetemek versenyében is méltón helyt áll, illetve az oktatói kar tekintetében is, azt gondolom, kiemelkedő eredményeket tud felmutatni. És hát, nem utolsósorban az is elhangzott, hogy több mint nyolcezer aktív hallgatóval működik az egyetem, és valóban, ahogy az előterjesztésből kiderül, az egyetem kinőtte magát, kinőtte azokat az ingatlanokat, azokat az intézményeket, ahonnan elindult, megmutatva ezzel az egyházi református oktatás iránti igényt is. Ezzel az előterjesztéssel a véleményünk szerint a magyar kormány csak azt a munkát ismeri el, azt a munkát segíti tovább, amelyet, azt gondolom, a magyar református egyház nagyon helyesen és nagyon jól 30 évvel ezelőtt elkezdett.

Összességében tehát üdvözöljük a benyújtott javaslatot, üdvözöljük azt, hogy a kormány ezt támogatja, és arra szeretnénk kérni minden parlamenti pártot, annak frakcióját, hogy a magyar református egyháznak a magyar társadalomban, a magyar oktatásban betöltött nagyon-nagyon fontos szerepét ismerjük el ezzel az ingatlanjuttatással és ezen keresztül a református felsőoktatás támogatásával, és kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Nagy érdeklődéssel hallgattam képviselőtársaim eszmefuttatását, még akkor is, hogyha ezek jelentős része csak közvetett kapcsolatban áll az adott törvényjavaslattal, és azt is el kell mondanom, hogy egy dologban biztosan egyetértünk, hogy sok sikert kívánunk a Károli Gáspár Református Egyetemen és a hallgatóknak, mint ahogy egyébként minden magyar felsőoktatási intézménynek, minden hallgatónak és minden oktatónak.

Ámde ez a törvényjavaslat nem erről szól, nem erről szól elsősorban. Ez, ahogy előttem szóló képviselőtársam is kiemelte, egy vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat. Ez a törvényjavaslat arról szól, hogy újabb ingatlanokat ad át a kormány állami kézből egyházi kézbe, a közvagyonból újra egy csoportnak a vagyona lesz. Ez annak a politikának a folytatása, amely az egyházak függetlensége helyett az állami függőséget, az állami köldökzsinórt akarja erősíteni, amely anyagi juttatásokkal akarja lekenyerezni és a kormány mellé állítani az egyházakat és az egyházi vezetőket. Ez pedig, tisztelt képviselőtársaim, elfogadhatatlan, meggyőződésem szerint ellentmond az önök

Alaptörvényének is, és ellentmond az állam és egyház szétválasztása alkotmányos elvnek.

Mert, képviselőtársaim, önök itt beszélnek egyébként nagyon fontos oktatási célokról, és beszélnek arról, hogy milyen fontos, hogy oktatási célokra megkapja a református egyház ezeket az ingatlanokat; na de hát, ebben a javaslatban éppen az történik, hogy odaadnak öt ingatlant, majd a nemzeti vagyonról szóló törvénytől való eltéréssel lehetővé teszik azt, hogy egyébként ezt a vagyont ne csak az adott célra lehessen felhasználni; lehetővé teszik azt, hogy egyébként el lehessen idegeníteni ezt a vagyont; lehetővé teszik azt, hogy ez a vagyon egyébként bármilyen módon kikerülhessen az egyházi körből is akár, hogyha olyan döntést hoz az érintett egyházi tulajdonos. Mint ahogy egyébként ez történik a Kinizsi utcai épület esetében is, mert ott a törvényjavaslat éppen arra irányul, hogy töröljük az elidegenítési tilalmat, tehát törölje az Országgyűlés azt, hogy egyébként a református egyház nem adhatja el ezt az ingatlant.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell önöknek mondanom, hogy itt nem másról van szó, mint arról, hogy a közvagyonból újabb részt vesznek el, és használják fel olyan módon, ami egyébként nem a köz célját szolgálja, mert ha a köz célját akarnák szolgálni, akkor nemhogy egyébként enyhítenének ezeken a feltételeken, éppen ellenkezőleg, szigorú feltételekkel csak azt tennék lehetővé, hogy az egyház ezt a vagyont a megnevezett közcélokra, adott esetben oktatásra használja fel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mennék bele abba a vitába, amit az államtitkár úrral kellene folytatnom a felsőoktatás helyzetéről, ez most nem az a vita, de azt kell mondanom, hogy teljesen világos, mi a kormány szándéka. Önök lerohasztják és tönkreteszik az állami oktatást, akár a felsőoktatásról van szó, akár a közoktatásról, és egyébként pénzzel tömik az egyházi intézményeket, mert abban bíznak, hogy ezekben az intézményekben önökhöz hűséges alattvalókat nevelnek majd. Ez szerencsére nem így van, az egyházi intézményekből is rengeteg olyan, kritikai gondolkodásra képes kiváló fiatalember kerül ki, aki nem dől be önöknek, én is számosat ismerek közülük, de a szándék teljesen egyértelmű: itt egy politikai szándék van a mögött, hogy az oktatás területén, legalábbis az elitoktatásban az egyházat akarják domináns helyzetbe hozni, ugyanakkor jellem, hogy ez nem csak vagyon kérdése. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim!

Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt több mint 75 éves világnézeti párt, amelynek alapvető célkitűzése a magyar nemzet és a magyar haza szolgálata a keresztény értékek alapján. Az elmúlt több mint hét évtizedben ez volt a célunk a magyar közéletben minden időszakban, még a barna és vörös diktatúrák idején is. A kereszténység örök értékei határozták meg máig és határozzák meg érvényes alapelveinket, melyek biztos fundamentumot jelentenek minden korszakban a döntéseinkben és a politikai cselekvésünkben. Ezek az alapelvek ma is meghatározóak, úgymint a szabadság, a szolidaritás, a szubszidiaritás, a keresztény emberkép, egyén és közösség harmóniája, a teremtett világ védelme, mind-mind fontos és meghatározó érték számunkra, amelyeket a keresztény egyházaink évszázadok óta hitelesen és hűségesen képviselnek.

(15.40)

Tisztelt Ház! Az egyházak jelenléte és tevékenysége hosszú évszázadok óta rendkívüli mértékben hozzájárult Magyarországhoz, a magyar nemzet fennmaradásához, erősödéséhez, fejlődéséhez. Nem véletlenül fogalmaz Alaptörvényünk a következőképpen: „Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét.” Keresztény egyházaink, jelen esetben a Magyarországi Református Egyház az elmúlt évszázadokban mind a hitéleti, közösségépítési, mind pedig az oktatási, egészségügyi, kulturális, szociális és karitatív, továbbá kiemelten a felsőoktatási tevékenységükkel jelentősen hozzájárultak az országunk, a nemzetünk fennmaradásához, sőt a magyar történelemben gyakori újrakezdésekhez. A KDNP éppen ezért mindig is kiemelten támogatta és támogatja ma is az egyházak hitéleti, közösségi célú és közösségépítő munkáját.

A rendszerváltoztatás időszakában ezek az egyházaink jelentős módon hozzájárultak a legutolsó nagy újrakezdéshez. Már a nyolcvanas évek végén néhány, leginkább oktatási intézményt az akkori kormányok visszaadtak az egyházaknak, majd a kilencvenes évek elején megkezdődött az egyházi kárpótlási folyamat, amely több mint húsz éven át tartott, egészen pontosan 25 esztendőn át. Két dolgot mégis fontos megjegyeznünk. Egyrészt azt a tényt, hogy a kommunizmus időszakában a magyar állam az egyházakat teljes mértékben megfosztotta minden vagyonától, sok ezer intézményétől és az ezeket fenntartó földektől, erdőktől, bérházaktól és egyházi biztosítóktól egy tollvonással. Másrészt arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az 1992-93-ban meginduló egyházi kárpótlás csak részleges és kizárólag konkrét célhoz kötött kárpótlás volt. Magyarul, az egyházak csak részlegesen és hitéleti, csak hitéleti vagy közösségi céllal igényelheték vissza a volt ingatlanjaikat, jelentős mértékben lelakott és kifosztott állapotban.

Tisztelt Ház! Elnézést a hosszabb bevezető miatt, de innen indultunk el annak idején, 2010 után pedig a kormány radikális paradigmaváltást hajtott végre az

egyházpolitikában. Ennek lényegét a következőképpen lehet összefoglalni röviden: az állam és az egyházak nem szemben állnak egymással, az állam és az egyházak nem is pusztán egymás mellett léteznek, hanem miközben természetesen alkotmányjogilag világosan különválasztva működnek, az állam és az egyházak együttműködnek, együttműködhetnek egymással. Azaz mi erre a minőségi együttműködésre helyeztük a hangsúlyt, erre van szükség, amelynek egyetlen célja az ember, a magyar ember, a magyar emberek közössége, a magyar társadalom és a magyar nemzet.

Az elmúlt 13 év tehát erről az együttműködésről szólt. Persze nem jelenti ez azt, hogy mindig mindenben egyet kell értsen állam és egyház, de azt mindenképpen jelenti, hogy az előző időszakokkal ellentétben egy folyamatos dialógus folyik, amelynek célja mindig az emberek, gyermekek, diákok, idősek, betegek, rászorulóknak segítése az oktatásban, a képzésben, a kultúrában, az egészségügyben, a szociális és karitatív területeken egyaránt.

Része volt ennek az együttműködésnek - mint ahogyan már említettem - tehát a részleges és célhoz kötött kárpótlás is, a különböző támogatási formák, az intézményfinanszírozásban történt változások, de új irányt vett ez az együttműködés az intézményátvételekkel, felújításokkal, fejlesztésekkel és beruházásokkal. Úgy gondolom, hogy ezekben a folyamatokban az elmúlt évtizedekben különböző intenzitással ugyan, de többé-kevésbé konszenzus volt a politikai pártok között. Az elmúlt időszakban újabb és újabb lakossági igények merültek fel az egyházi intézmények vonatkozásában, hiszen az infrastrukturális intézményi kapacitások több esetben, mondhatom sok esetben szűkösnek bizonyultak. Teljesen világos - és a kormány ebbe az irányba indult el -, hogy a felsőoktatás területén is tovább kell fejleszteni ezeket a kapacitásokat, és újabb lehetőségeket kell teremtenünk.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatban felsorolt ingatlanok a Magyarországi Református Egyház minél hatékonyabb és korszerűbb munkájához szükségesek, különösképpen is a felsőoktatás területén. Engedjék meg, hogy még egyszer visszautaljak arra, hogy a kommunista diktatúra időszakában az egyházak vagyonát egy tollvonással vették el, s nemcsak belterületi ingatlanokat, iskolákat, szociális intézményeket, egészségügyi intézményeket, hanem külterületi ingatlanokat és azokat az ingatlanokat, azokat a vagyoni elemeket, ha lehet így fogalmazni, amelyek éppen azt a célt szolgálták, hogy ezt a nagy intézményrendszert - oktatási intézményeket, felsőoktatási intézményeket, szociális, és nem sorolom tovább, egyéb intézményeket - gazdasági, pénzügyi értelemben ezek az egyházak, és konkrétan a Magyarországi Református Egyház is fenn tudják tartani. Ezt a vagyont egy az egyben, egy tollvonással kihúzták az egyházak és az egyházi intézmények alól.

Jelezni szeretném tehát azt, hogy a KDNP ezt a törvényjavaslatot örömmel üdvözli és természetesen

támogatja. Köszönjük szépen képviselőtársainknak, akik előterjesztették ezt a törvényjavaslatot. Csak költői kérdésként teszem fel, most visszautalva még egy kicsit a részleges kárpótlásra, hogy vajon mi történt azzal a vagyonnal, azokkal a vagyoni elemekkel, amelyeknek a visszaadása nem történt meg, nem történhetett meg az egyházak tulajdonába.

Tisztelt Országgyűlés! A Károli Gáspár Református Egyetem, a református felsőoktatás első számú intézménye, mint ahogy elhangzott, ebben az esztendőben ünnepli alapításának 30. évfordulóját. S ha hozzávesszük ehhez a jogelőd, a Pesti Teológiai Akadémia működését is, akkor itt egy 170 esztendő történelemre tekinthetünk vissza. Nemcsak múltja, de jelene okán is tehát elmondhatjuk, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem hazánk felsőoktatásának is az egyik kiemelkedő kutató-oktató közössége. A Károli Gáspár Református Egyetem a modern kihívásoknak megfelelő campussal ez idáig még nem rendelkezett. Ennek következtében az egyetem karai szétszórtan működnek, ami értelemszerűen nem segíti sem a hatékonyságot, sem a hallgatók identitásának kialakítását, megerősítését.

Erre a tényre és a Károli Gáspár Református Egyetem alapításának jubileumára figyelemmel a KDNP tehát egyetért az előterjesztett javaslattal, és azt gondolom, megállapíthatjuk, hogy a magyar felsőoktatás egyéb szereplőinek megerősítését követően eljött az ideje a református egyetem fejlesztésének, fejlesztése támogatásának is. Ebben a nehéz gazdasági helyzetben, ebben a háborús helyzetben is azt gondolom, nagyon fontos, hogy segítsük és támogassuk az egyetem munkáját, és ezt ilyen eszközökkel tudjuk most megtenni, amely eszközök szerepelnek ebben a törvényjavaslatban.

Mint említettem, amikor a Magyarországi Református Egyház 30 esztendővel ezelőtt döntött a Károli Gáspár Református Egyetem megalapításáról, a máig fennálló infrastrukturális nehézségek ellenére jelentős szerepet vállalt az ifjúság nevelése, a korszerűen művelt jó szakemberek képzése terén a határon inneni és túli magyarság közösségei és intézményei számára. Az egyetemalapítással az egyház komoly erőfeszítéseket tett a magyarországi központú, de európai szintű tudományos és közösségi együttműködésért, valamint az egyetemen kinevelt szakemberek szellemi és tudományos közéletben való részvételéért.

Az egyetem megalapításának 30. évében a magyar állam, a magyar Országgyűlés ezzel a döntéssel elismeri, elismerheti az egyház felsőoktatásért, annak fejlesztéséért tett erőfeszítéseit, és elősegíti, elősegítheti a minél hatékonyabb és korszerűbb közösségépítő munkáját is, kiemelten ezáltal az egyház felsőoktatási tevékenységének infrastrukturális fejlesztését, a felsőoktatási tevékenységét kiszolgáló feltételek színvonalának emelését és az ehhez elengedhetetlen beruházási, fejlesztési célok megvalósítását.

(15.50)

Tisztelt Ház! Mindezek alapján a Magyarországi Református Egyház felsőoktatási tevékenységének fejlesztése és az ehhez szükséges beruházási, fejlesztési célok megvalósításának elősegítése érdekében a törvényjavaslatban megjelölt ingatlanok ingyenesen az egyház tulajdonába kerülnek, amelyet a KDNP országgyűlési képviselőcsoportja jó szívvel támogat. Javasoljuk, hogy minden frakció, minden országgyűlési képviselőtársunk támogassa azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Némiképp szimbolikus témánál érdemes az alapállást tisztázni, mielőtt belemegyünk a részletekbe. Szeretném leszögezni azt, hogy az én politikai közösségem vallja azt, hogy történelmi felelősségünk van az egyházat a korábbiakban a kommunista diktatúra alatt ért elképesztő kártételek kompenzálása tekintetében. Tehát ami itt szóba került, nem pont a javaslatra épülve, maximum ahhoz kapcsolódva, az alapállás tekintetében számunkra elfogadható, és azt látjuk, hogy ha egy elképzelt javaslatban arról van szó, hogy kompenzáljuk az egyházat a történelmi bűnökkel szemben, tehát visszaadjuk azt, amit a történelem igazságtalanul elvett tőlük, akkor ezzel kapcsolatban semmiféle fajta kifogásunk nem lehet, nincs, és nem is volt soha.

Azt is látjuk, hogy azok az oktatási, szociális, egészségügyi jellegű tevékenységek, amelyeket történelmi egyházak képesek átvenni, és akár állami funkciókat betöltve vagy azokat finomhangolva még magasabb hatásokon el tudnak látni, ezek értéket, kincset képviselnek, ennek megfelelően kell óvni őket.

Ez a javaslat előttünk most lényegében ingatlanok átadásáról szól, és amikor közvagyon magánvagyonnak tűnő valamivé válik, akkor mindig bekapcsol egy vészjelző az ellenzéki képviselők egy részében, és mindig valamifajta turpisságot keres mögötte. Én úgy gondolom, hogy ha ebben az esetben valóban egy campusfejlesztés a megfogalmazott cél, és nem találok e mögött egyéb aknákat, akkor ez egy elfogadható javaslat. Nyilván azért itt volt a vita során felvétel az illetően, hogy az ingatlanok vagy egy részük lehetséges elidegenítése járható út-e a jövőben. Érdemes lenne ezt tisztázni, hogy van-e egyáltalán bármifajta ilyen terv, jelent-e meg ilyen elképzelés. Én nem találkoztam vele, de mivel a vita során ez megfogalmazódott, azért érdemes lenne a végére járni.

Azt is látjuk, hogy igazából egy felsőoktatási fejlesztési támogatás valósul meg a campusfejlesztés tekintetében és az ingatlanok átadásával. Értjük mi a

nehéz gazdasági helyzetet, de azért ha már campus, nem állom meg, hogy ne beszéljek a lakhatás kérdéséről, mert azt látom, hogy egy lakhatási szegénység által sújtott országban, ahol jellemzően a fővárosban, nagyvárosokban is irreálisan magas albérleti, bérleti díjakat kell kifizetni, és nem mondhatjuk azt, hogy mindenki olyan kollégiumi helyhez jut, amelyet szeretne, adódik a kérdés, hogy a kormány költségvetési soron hajlandó-e lakhatási kérdések rendezését támogatni. Lehet ez egyébként hallgatók számára szóló, kimondottan lakhatási kompenzáció vagy hozzájárulás. Lehet ez a különböző bérleti jogcíme mentén akár bemutatott szerződések ellenében történő segítség.

Tudjuk, hogy van egyfajta ilyen szociális minimum vagy alapfok, amit az egyetemek megpróbálnak önerőből kigazdálkodni, de úgy érezzük, hogy ez nem elégséges. A lakhatási káosz van akkora, hogy itt be kell avatkozni, és úgy gondolom, hogy nem elég az egyetemi világot sem csak így módon segíteni, hanem bizony költségvetési sorról egy lakhatási program megvalósítása tekintetében itt komoly felelősségünk és komoly feladatunk lenne. Éppen ezért a költségvetés módosításáról szóló vitában én ezt a kérdést azért vissza tervezem hozni az asztalra, és egyértelmű, hogy az egyetemi hallgatók világát is érintve kell támogatni a magyar fiatalokat abban, hogy lakhatási problémáik ne legyenek. Nyilván egy campusfejlesztés ennek csak érintkező területe, de azért nem lehet elhallgatni azt, hogy lehet támogatni egyetemeket, intézményeket, lehet támogatni a református egyházat, de ha egy egyházi intézményről, egy egyetemről van szó, az egyetemre hallgatók járnak, és nekik az egyik legnagyobb problémájuk az, hogy a lakhatásuk mérhetetlenül drága.

Egyébként az Ander Balázs kollégám, barátom által emlegetett társadalmi mobilitás tekintetében is egyáltalán nem mindegy, hogy egy tehetséges fiatal, aki adott esetben egy zsákfaluból érkezik egy egyetemre, meg tudja-e oldani a lakhatását, vagy szembe-sül, mondjuk, a piaci bérleti díjakkal. 2022 és '23 januárja között egy pesti átlagos bérlemény 150-ről 200 ezer forintra drágult. Nyilván, ha ezt akár három-négy hallgató összefogással próbálja kigazdálkodni, vagy a családjuk próbálja kigazdálkodni, az is irreális terhet jelenthet.

Tehát arra kapacitálom a javaslat benyújtóját és a kormányt is, hogy gondolja végig ezt a csatlakozó területet, nehogy az legyen, hogy az egyik oldalon segíteni próbál, de a másik oldalon annyival nőtt a baj piaci és egyéb okokból, pontosabban piaci kudarcok okán az elmúlt időszakban, hogy az bizony ellehetetleníthet érintettek.

A javaslatot egyébként, ha tisztázzuk ezeket a most még homályban lévő foltokat, akkor valószínűleg fogjuk tudni támogatni, mindenfajta, a hasonló vagyonelemek átadását kísérő működési diszfunkció vagy annak gyanúja ellenére is, de szeretnénk tisztán látni ezekben a kérdésekben. Nyilván a mi politikai

közösségünk számára a keresztényszociális gondolat nemhogy nem idegen, hanem az a sajátunk, egyértelmű, hogy nyitottak vagyunk e tekintetben.

De ha már szóba került ez a gondolatvilág, akkor nem állom meg, hogy ne említsem meg azt, hogy a KDNP-től is elvárnám azt, hogy mondjuk, a családi csődvédelem tekintetében tegyenek olyan újabb pontosító javaslatokat, amelyek valódi keresztényszociális érzékenységről tesznek tanúbizonyságot, mondjuk, segítenek olyan volt devizahitel-károsult családokon, akik számára a családi csődvédelem még mindig járható út lehetne, lehetett volna. Tudjuk, hogy itt néhány száz emberen sikerült hosszú évek alatt segíteni vagy átmeneti segítséget nyújtani, miközben Lengyelországban ez a modell, ha nem is tökéletesen, de nagyon jól funkcionálva működik, és több ezer, tízezer ott élő és bajba került ember számára nyújt segítséget.

Azért bátorodom felhozni ezt a témát, mert a tegnapi nap és az azonnali kérdések órája folyamán is felmerült az, hogy adott esetben újragondolásra méltó a hitelkárosultak helyzete. Én ezt nagyon üdvözlöm, hiszen több száz felszólalást sütöttem el itt a parlamentben a témában. Kiváló kollégáim valószínűleg tudnák is folytatni a mondatot, ha a felénél abbahagynám, devizahiteles-ügyben. Tehát arra kapacitálom önöket, hogy a lakhatási szegmens mellett a családi csődvédelem finomhangolását is gondolják át. Ha ezek így csomagban megvalósulnak, akkor lehet érdemben az érintett és említett, mondjuk, egyetemre járó egyetemi polgárok életén könnyíteni. Ez pedig nagyon-nagyon fontos lenne egy válságidőszak közepén. Köszönöm a figyelmet. (Dr. Apáti István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Rendkívül rövid leszek, nem kívánok hosszas jogtörténeti és politikatörténeti fejtegetésekbe bocsátkozni, történelmi elemzésekre sem vállalkozom, illetőleg egyéb szélesebb összefüggésrendszerbe sem szeretném helyezni ezt a javaslatot. Nem próbálunk belelátni vagy belevetíteni többet annál, mint ami itt a papírra írva van, azzal együtt, hogy nyilván a vészjelző bizonyos helyzetekben bekapcsol egy jobboldali ellenzéki képviselőben is, ezzel együtt megelőlegezzük a bizalmat, és a Mi Hazánk Mozgalom támogatni fogja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, de egyelőre jelentkezőt nem látok.

További képviselői felszólalásokra úgyszintén van lehetőség. Írásban senki nem jelentkezett, most viszont

jelentkezett Hajnal Miklós képviselő úr, Momentum-képviselőcsoport. Öné a szó.

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Abban én is szeretnék csatlakozni az előttem szólókhoz, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem eddigi sikereihez gratulálok, és további sok sikert kívánunk az egyetemnek.

Viszont ma elsősorban állami vagyonelemek tulajdonátruházásáról vitatkozunk, ez van a javaslatban, ez a papír hever előttünk, és én területi érintettség okán is kívánok felszólalni, ugyanis a javaslat nagy részében II. és XII. kerületi ingatlanok vannak, egyébként még szerepel benne egy IX. kerületi ingatlan is.

(16.00)

Kezdjük az általános megjegyzéssel! Ahogy az már elhangzott korábban, a nemzeti vagyonról szóló törvény (13) bekezdése arról rendelkezik, amit egyébként önök alkottak meg, hogy amikor az állam átruház egy területet, a tulajdont átadja valakinek, akkor egy 15 éves elidegenítési tilalom lép életbe. Ezzel szemben ebből a mostani törvényjavaslatból ezt egy tollvonással kihúzták. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy másnap ezeket a területeket eladhatják, és indulhatott bármilyen más beruházás, akár egy újabb ingatlanfejlesztés.

Az ingyenes tulajdonátruházást követően pedig a hasznosítás kapcsán jelen esetben beszámolási kötelezettsége sincs a Károli Gáspár Református Egyetemenek, a református egyháznak. Ez is egy olyan feltétel, amit önök írtak bele a törvényekbe korábban, és ami alól most mentességet adnak.

Mi azt gondoljuk, hogy ezekre a garanciákra szükség van. Azt gondoljuk, hogy ezekre a garanciákra önök szerint is szükség van. Ez az önök törvénye, amit alkalmazni kellene ebben az esetben is.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De térjünk rá a konkrét példákra! A II. kerületben a Gábor Áron utca 47., illetve a Bimbó út 111-115. szám alatt jelenleg működik egy iskola és egy óvoda is, a Szabó Magda Magyar-Angol Kéttannyelvű Iskola, illetve a Rózsabimbó Óvoda és Bölcsőde. Kérdezem, mi a garancia arra, hogy ezek az intézmények fennmaradhatnak és zavartalanul működhetnek a jövőben is. És ha nincs garancia erre, akkor hova akarnak önök gyerekeket küldeni? Már most is nagyon komoly bölcsődei-óvodai férőhelyhiány van. A kormány nagy szorgalmazója annak, hogy szülessen még több gyermek, de hova fognak ők járni, hogyha ezeket az ingatlanokat átadják?

És akkor térjünk ki a XII. kerületre is! A XII. kerületben még 2014-ben a Honvédelmi Minisztérium és a hegyvidéki önkormányzat próbálta meg közösen értékesíteni azt az ingatlanegyüttest, amiről itt most

beszélünk, ez a Virányos út, illetve a Szilágyi Erzsébet fasor közötti terület. Pár éve még pénzzé akarták tenni ezeket az ingatlanokat, most ingyenesen átruházzák, de ugye, ahogy mondtam korábban, ezeket az egyház is pénzzé teheti, hiszen önök mentesítik őket az elidegenítés alól. Pár éve pénzzé akarták tenni ezeket, viszont sikertelenül zárult a pályázat. A szomszédos ingatlanokon ugyanakkor elindult egy komolyabb beruházás. Bárki, amikor a Virányos úton végigmegy, megcsodálhatja most, hogy óriási kockaházak épülnek, egy 50 lakásos lakópark épül a Virányos úton. Ez nem egyedüli látványosság, sajnos amerre megyünk a Hegyvidéken, ilyenekkel találkozunk.

Tehát amikor ez a konkrét eset, hogy közvetlenül a szomszédságban is egy ingatlanberuházással találkozunk, amikor látjuk azt, hogy a XII. kerületben számos ilyen ingatlanberuházás indult az elmúlt években, és önök most beleírják ebbe a javaslatba, hogy ebben az esetben az egyház mint új tulajdonos gyakorlatilag mentességet élvez az elidegenítési tilalom alól, akkor én azt gondolom, hogy joggal élünk gyanúval, joggal vagyunk óvatosak.

Ha viszont tényleg oktatási célokra kívánják ezeket a területeket hasznosítani, az akár egyébként pozitívum is lehetne, viszont akkor az lenne a minimum, hogy legalább az elidegenítési tartalmat visszairják a törvényjavaslatba. Azért lenne erre szükség, hogy ne merülhessen fel az a gyanú, hogy egy újabb ingatlanmutyit készítenek elő. Sajnos túl sok ilyen láttunk már a XII. kerületben.

Tehát én arra biztatnám önöket, hogy ne legyenek gyanúsak, arra biztatnám önöket, hogy módosítsák ezzel kapcsolatban ezt a törvényjavaslatot - még időben lehetne cselekedni -, és ennek megfelelően elviekben akár támogatni is lehetne ezt a javaslatot, hogyha a megfelelő garanciákat megteremtették hozzá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem az előterjesztőt, Hoppál Pétert, kíván-e élni a zárszó lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megvárom, míg felcsatolja a mikrofont. Köszönöm szépen. Öné a szó, parancsoljon!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kicsikét megelőlegeztem azt a kérést, azt a bizalmat és annak a lehetőségét, tisztelt képviselőtársaim, hogy a bizottsági napirendre vételkor az ellenzék képviselői egy kivétellel támogatták az előterjesztést. Itt a vitában már kicsit artikulálódnak a vélemények. Tisztelettel kérem önöket, hogy azt az önmérsékletet, amit hasonló előterjesztések alkalmával már számos alkalommal tapasztalhattunk az ellenzék képviselői részéről, ezen előterjesztésnél is tegyék meg és vegyék elő.

Azt gondolom, hogy az a feltételezés, amit Arató Gergely képviselő úr a Demokratikus Koalíció részéről elmondott, mely szerint a jelenlegi kormányzati időszak lerohasztja az állami intézményeket (*Arató Gergely: Ez egy tény! Ez nem feltételezés.*), ez a számok nyelvén van cáfolva, tisztelt képviselő úr. (*Az elnök csenget.*) Az intézmények lerohasztását önök végezték el 2010 előtt (*Arató Gergely: Ugyan már!*), amikor drasztikusan csökkent az államilag finanszírozott hallgatói létszám a 2002-10 közötti időszakban. (*Arató Gergely: Magasabb volt, mint ma...*)

A lerohasztás annyiban is érvényes volt, hogy sajnos a finanszírozásban és a bérek tekintetében sem nyújtottak önök a 2002-es 50 százalékos béremelés után semmiféle segítséget az oktatói bér emelésére. (*Arató Gergely: Ez sem igaz! Minden évben volt béremelés...*) Ez a feladat a polgári kormányra hárult, és ezt a feladatot, azt hiszem, hogy történelmi léptékben... (*Arató Gergely: És sikerült?*)

ELNÖK: Arató képviselő úr, állandóan mondja! Ne mondja, mert kénytelen leszek valamilyen formában ezt a fajta hozzáállást megfékezni! Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr, folytassa!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen az atyai szigorát. Tehát Arató képviselő úrnak próbálok válaszolni, hogy az általa hangoztatott tartalmak köszönőviszonyban nincsenek az igazsággal, merthogy a 2020-as felsőoktatási átalakítás időszakában mintegy kétszeresére növelte a kormány a felsőoktatási intézmények finanszírozását. A kétszeresére, tisztelt képviselő úr!

És hogyha most körbemegegy, és megnézi a felsőoktatási bérhelyzetet, akkor egy valós bérnövekedést tapasztalhat a KEKVA-intézmények tekintetében, úgy, mint az államiaknál, és ezt még az egyháziak is érvényre tudták juttatni.

Amit Hajnal Miklós képviselő úrtól hallottunk, hogy joggal vagyunk gyávák, ha jól értettem, ezt mondta, a jegyzőkönyvből vissza lehet nézni, hogy nyelvbottlás volt-e, vagy pedig csak itt az akusztikában nem jól hallottam (*Hajnal Miklós a fejét rázza.*). Hát, ők valószínűleg joggal gyávák, hogyha ilyeneket feltételeznek, hogy itt ingatlanmutyi lenne ezen előterjesztés keretében.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha bent lett volna a teljes vitán, akkor hallhatott volna olyan érveket, amelyek szerint tehát az egyházi fenntartású intézmények tekintetében tulajdonképpen egy nagyon fontos deficit keletkezett a 2010 előtti időszakban, mert a finanszírozás jelentős része nemcsak a normatív finanszírozás képében jelenik meg a felsőoktatási intézményeknél, hanem számos egyéb formában is, mint ez itt elhangzott több felszólalótól, és a kormány képviselője is utalt rá. Természetesen az egyházi intézményeket nem lehet hátrányos helyzetben hagyni, ezért ezek a vagyontárgyak, ezek a gesztusok próbálják ellensúlyozni azokat a 2010 előtt elszendvedett hátrányokat,

amelyeket akkor az egyházi felsőoktatási intézményeknek le kellett nyelni.

Azt gondolom, hogy ez a hátránykompenzálásnak egy fontos eszköze lehet, hogy bizonyos ingatlanok, amelyek ma állami kézben vannak, adott esetben a korábbi, 1948-53 közötti államosítások ellenszertusaként sok-sok elvett ingatlanok csak kicsi törlesztéseként megjelenhetnek egyházi tulajdonban, és ezeket az ingatlanokat, amiket ön is kiemelt az előterjesztésből, az egyház mindenképpen a Károli Gáspár Református Egyetem campusbővítésére, campusfejlesztésére fogja használni. Hogy ő ezzel az ingatlanvagyonnal hogyan gazdálkodik, milyen cse-realapot fog képezni majd esetleg az ő gondolkodásában, ezt már az egyház nyilván fogja tudni, és azokat a garanciákat, amiket ön a térsége képviselőjeként kér, bizonyára az egyház képviselői fogják az önök számára biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer köszönöm a vitában történt pozitív megnyilvánulásokat, és nagyon bízom abban, hogy az elhangzott félreérthető megnyilvánulások, illetve az egyértelműen agresszív, egyházellenes mondatok majd egy kicsikét lejjebb lesznek csavarva a vita későbbi szakaszában, és az ellenzék jelentősebb támogatását is maga mögött tudja majd ez a törvényjavaslat. Kérem, hogy ezt tegyék, és támogassák, hogy az egyházak közéleti tevékenysége, oktatói-nevelői tevékenysége ne legyen hátrányos az egyházi vagy a vagyongazdálkodási alapítványi fenntartású egyetemekhez képest. Köszönöm, hogyha támogatják az előterjesztést. (*Taps a kormánypartok padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **2023. év Madách Imre-emlékévvé nyilvánításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Balla Mihály és Becsó Zsolt fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/3004. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

(16.10)

Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, összesen 30 perces időkeretben. Mint azt már a többségből észrevehették, az következik, hogy ketten fogják ezt előterjesztetni szóban, Balla Mihály és Becsó Zsolt képviselő urak. Elsőként megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! 1823 különleges év volt a magyar irodalomtörténetben. Kétszáz évvel ezelőtt a januári napokban olyan események történtek, amelyek hatással vannak napjainkra is.

Ha szimbolikusan úgy fogalmazzunk, hogy Jézus születésekor lángos csillag állt az égen, mely égi jel segítette a három királyok eljövetelét, akkor ugyanígy elképzelhetjük, hogy a '48-as forradalom kitörése előtt 25 évvel magyar hazánk felett elhúzott egy üstökös.

Kiskőrösön, Petrovicséknál megszületett az a gyenge virágszál, akít Alexandernek kereszteltek január 1-jén, és aki a magyar költészet egyik legismertebb és egyik legkiemelkedőbb alakja lett. Megszületett a „Hymnus, a magyar nép zivataros századaiból” költemény Kölcsey Ferenc tollából. A költő a legnagyobb hatású versét a nemzeti ébredés hajnalán írta szatmárcsekei magányában.

1823. január 20-án pedig egy törekeny újszülött jött a világra a Nógrád vármegyei Alsósztrégován, a nemesi kastélyban, vagyis megszületik sztrégovai és kiskelecsényi Madách Imre.

Tisztelt Ház! Magyarország méltán büszke minden szülőttére, de kiváltképpen azokra, akik valamiért kiemelkedtek életük, munkásságuk, teljesítményük által. Magyarország nemcsak a saját népének, hanem a világnak is számos értéket adott, amely értékeket nem szabad a feledés homályába veszni hagyni, hanem őrizni és ápolni kell, mert ez a közös feladatunk és kötelességünk. Szükségünk van arra az erőre, hitre, bátorságra és reményteliz bizakodásra, amelyet jelenkorunk és múltunk példaképeiből merítünk, és melyből merítkezni fog a jövő nemzedéke is.

Horowitzky Zoltánnak a magyar Himnusz és kora bemutatásáról szóló gondolatait idézve: „A történelmet szenvedélyek formálják, a korok levegőjét nagy érzések teszik forróvá. És minél jobban áthatja egy-egy nagy szenvedély, vagy valamely eszme sugárzása a népek szélesebb rétegeit, annál izzóbb lesz az élet lehelete. És minél keményebb bilincsek láncolják le a történelemalakító indulatokat, annál feszültebbek és fenyegetőbbek lesznek az erők. Minden elmúlik. Az idő nem áll meg, minden csak emlék marad. Új életek fakadnak a régiek sírhantjain, melyekre új napok és viharok várnak. Van azonban valami, mely magába hordja az időt, mely a múltat élő, lüktető jelenné varázsolja, mely nemcsak felidézi a múlt emlékeit, hanem életre kelti azt, mert benne él annak minden rezdülése és villámlása - és ez a művészet. Az alkotóművész átéli korának minden érzését és azt, mint a kor lényegét, életkristályokban, művészeti alkotásokban hagyja az utókorra. A művészet a történelmet jelenti, annak tiszta extraktumát adja, s teszi az örök múltat örök jelenné.”

Mindez jól kifejezi, mit is jelent egy nemzet életében a művészet. Az elmúlt évek világiárványa és a szomszédunkban zajló háború is ráirányítja figyelmünket a kultúránk iránti alázat, a partneri együttműködés fontosságára. Meggyőződésünk, hogy - mint történelmünk során oly sokszor - e nehézségen is túl leszünk. A járvány megjelenése óta mindennapjaink megváltoztak, mindez azonban nem jelenti azt, hogy a kultúra

színei, ízei, fényei halványabbá kell hogy váljanak. Véleményünk szerint éppen ellenkezőleg, e nehéz időszakban különösen szükségünk van a lelki feltöltődésre, a művészet által nyújtott élményekre.

Tisztelt Ház! Az alsósztrégovai kastély, ahol megszületett Madách, az alkotás és önművelés színtere volt. Nógrád vármegye szülőtte évszázadokra visszatekintő családi gyökerekkel kötődik az anyaföldhöz, ahol nemcsak fő művével, az oroszánbarlangnak nevezett dolgozószobájában megírt Az ember tragédiája alkotásával vagy egyéb irodalmi munkásságával alkotott maradandót, de a reformkori közéletben is fontos szerepet vállalt. Madách Imrének szülei nem a költői halhatatlanságot, hanem a megyei és esetleg az országos politikai életben való aktív részvételt, a családi tradíciók továbbvitelét, a család súlyának, rangjának további növelését szánták osztályrészül. A szülői házban és a környezetben elsajátított magyar és szlovák nyelv mellett szinte gyermekként tökéletesen megtanult németül és franciául, további tanulmányai során latinul és egy kissé ógörögül, továbbá angolul is.

Félénk, magányos és törekeny alkat volt, aki élete végéig sokat betegeskedett. Tanulmányait magánúton végezte, vizsgáit a Váci Piarista Gimnáziumban tette le. 1837 őszén került a Pesti Egyetemre, ahol az első két szemeszterben bölcsészetet, majd a harmadiktól jogot hallgatott. Itt ismerkedett meg a kor nagyjaival, baráti köréhez elsősorban fiatal liberális arisztokraták és nagyvonalú középbirtokosok tartoztak, mint Lónyay Menyhért, a későbbi miniszterelnök, akinek a hűgába is beleszeretett, vagy gróf Andrássy Gyula, a kiegyezés utáni korszak első miniszterelnöke, majd a Monarchia külügyminisztere.

Madách Imre 1841-ben, 18 éves korában kezdte meg közéleti tevékenységét Nógrád vármegyében, mint majd végzett ügyvéd. 1848-ban betegsége miatt nem tudott fegyveresen részt venni a nemzet küzdelmében, de szolgálatra jelentkezett, és civil tisztviselőként szolgált a nagy ügyet. A Madách család ettől függetlenül óriási veszteségeket élt át a nemesek számára nem éppen kedvező időszakban. Nővérét, Madách Máriát, annak második férjét és első házasságából származó fiát román parasztok ölték meg, öccse Kossuth futárszolgálatában kapott tüdőgyulladást és halt meg, öccse menyasszonyának apját pedig Haynau felakasztatta.

1852-ben Kossuth halálra ítélt titkárát, Rákóczy Jánost bújtatta a Nógrád vármegyei Csesztvén, Parócán álnéven, erdőkerülőként alkalmazva. Ez kiderült és az amúgy is gyanús költőt bíróság elé állították. Egyévi börtönre ítélték, amit le is töltött, kezdetben Pozsonyban, majd Pesten. Mindeközben irodalmi tevékenységével sem hagyott fel. A költő a magyar líra egyik legfényesebb korszakában élt és alkotott. Kortársai s részben pályatársai közé tartozik Vörösmarty, Petőfi és Arany, akinek 1861-ben mutatta meg a művét, és aki háromszor is felkereste őt személyesen Csesztvén és Alsósztrégován.

Feleségét, Fráter Erzsébetet egy losonci bálon ismerete meg, majd Csécsén házasodtak össze, és hogy milyen a sors, egy losonci megyebál pecsételte meg sorsukat. Házassága felesége hűtlensége miatt ment tönkre, mely örökre megviselte az író, aki élete hátralévő részét leginkább anyjával és a mama társaságában töltötte.

Madách számára a kor nagy élményei mégsem a lírai formákban fogalmazódtak meg, noha verses és lírai műveinek száma nem csekély. Úgy tűnik, maga Madách sem tulajdonított verseinek nagyobb esztétikai jelentőséget, hiszen a költő életében mindössze tíz verse jelent meg, nem számítva azt a néhány zsenget, mely 1840-ben a költő saját kiadású füzetében látott napvilágot kis példányszámban. Ezért is készült élete végén Madách versei kiadására, de alkotásait nem időrendben, hanem tematikus egységbe szedte, mint egy maga is érzékeltetve a változás, a fejlődés helyett az érzelmi, hangulati és műfaji szempontok elsődlegességét életműve lírai részében.

Az ember tragédiája - amelyet a költő életének utolsó éveiben írt - fő életműve, amely halhatatlanná tette az irodalomban, tükrözi Madách Imre életének ars poeticáját is: hitt a küzdés fontosságában, az emberi lélek halálát a végzetbe, a megváltoztathatatlanba való belenyugvásba látta, amelyet a mű záromondatában fogalmazott meg.

Madách Imre szavait idézve: „Mondottam ember: küzdj és bízva bízzál!” Örök érvényű, gyönyörű, megrendíthetetlen igazság, mely kősziklaként, útmutatóként, a hit és a remény bástyájaként szövi át mindennapjainkat. A mi kötelességünk pedig az, hogy e csodálatos hagyatékot a legnagyobb tisztelettel és alázattal ápoljuk, őrizzük. Az irodalom és drámaköltészet kiemelkedő alakja, Madách Imre előtti főhajtás és tisztelet jegyében és Madách szűkebb pátriájának képviselőjében kötelességünknek érezzük és örömmel kezdeményezzük a 2023-ban esedékes Madách-bicentenáriumi méltó megünneplését.

Azzal az indítvánnyal fordulunk a tisztelt Országgyűléshez, hogy országos szintre emelje a bicentenáriumi évet, az arról való megemlékezést.

(16.20)

A Madách-örökség nemcsak Nógrád vármegyén mutat túl, hanem az ország jelenlegi határait is átlépi, súlya és értéke össznemzeti, sőt európai és egyetemes. Bízunk benne, hogy büszkén és emelkedetten ünneplhetjük meg Madách Imre születésének 200. évfordulóját.

Mindezeket figyelembe véve kérjük, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, ezt a mély pátozzal átítatott, komoly irodalmi elemzést is tartalmazó ismertetést. Most megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. „Legyen hát célod: Istennek dicsőség, / Magadnak munka. Az egyén szabad / Érvényre hozni mind, mi benne van. / Csak egy parancs kötvén le: szeretet.” - Hatodik, római szín, Péter apostol gondolatai.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Madách Imre 1823. január 20-án született Alsósztrégován, alig három héttel később, mint a költőóriás Petőfi Sándor. Fő műve Az ember tragédiája, továbbá politikai tevékenysége a különböző társadalmi rendszerek politikai, kultúrpolitikai irányzatainak visszatérően meghatározó eleme. Nógrád vármegye szülőteként, régi családból származva mélyen kötődött szülőföldjéhez, magyarságához. Irodalmi munkássága mellett polihisztoriként beleásta magát a nyelvek, a nyelvészet, az irodalom, a természettudományok, a filozófia, a történelem és az esztétikáé világába. Ismerte a történelmi korokat és a korabeli filozófiai irányzatokat, és alkotott így maradandót. Hat nyelvet sajátított el, és egyetemista éveiben vívott, úszott, zongorázni tanult, és aktív társadalmi életet élt.

Mindezek mellett a reformkori közéletben is fontos szerepet vállalt. Beteges fizikuma miatt ugyan nem tudott fegyveresen részt venni a nemzet küzdelmében 1848-49 idején, de segítette a Nemzetőrség szervezését. A forradalom és szabadságharc tükröződik vissza a Mózes című drámájában. A szabadságharc leverése után több szabadságharcost is bújtatott otthonában, emiatt, ahogy képviselőtársam is mondta, egy év vizsgálati fogságba került.

Kortársai és pályatársai között Vörösmarty Mihály, Petőfi Sándor, Arany János, Vajda János és Tompa Mihály mind olyan nevek, akik nagy formátumú személyiségei a magyar irodalomnak és a magyar kultúrtörténetnek. Verseket, drámákat, szatírákat írt, melyekben a művészetre törekedett. Bár az olvasmányain keresztül bejárta a régmúlt időket, bejárta a világot, mégis a családi birtokon, Alsósztrégován és a csesztvei kúriájukban érezte igazán jól magát. Az előbbiben, az „oroszlánbarlangban” születtek híres művei, köztük Az ember tragédiája.

Tragédiájában Madách úgy vet fel magyar, nemzeti sorskérdéseket, hogy eközben mégis mindenkinek aktuálisan tud szólni, éljen bárhol és bármikor a világban. Feltehetjük a kérdést, hogy a ma emberének mit mutat meg Az ember tragédiája, mely korszakot látja bele a mai, XXI. századi világba. Újabb kérdésekhez és értelmezésekhez jutunk olvasása közben: a hatodik, római szín, ahol az erkölcsi zuhlás válik úrrá, vagy a tizenegyedik, londoni szín, ahol a tudomány és az ipar fejlődése minden értéket fölülír, vagy a tizenkettedik, falanszter szín, ahol a „mindenki egyenlő” utópisztikus mítosza és a materialista tudomány emberfelettsége gúzsba köti a tehetséget, vagy a tizenegyedik színben az eszkimóvilág, ahol a természet győz az ember felett?

És hol vagyunk mi, a ma embere az ádámi útkeresésben? Megtalálhatjuk-e mi magunk a helyes irányt

és egyensúlyt ebben a sok szempontból értékesített világban, ahol háború dúl és válságok sújtják közösségeinket? Mindenki végiggondolhatja magában. Ahogy az alig két hónapja elhunyt Andor Csaba Madách-kutató írta: „Ám éppen azért, mert oly sok az értelmezés, s nyilván jóval több, mint amennyit a szöveg megenged, talán érdemes magát a művet is tüzetesebben szemügyre vennünk. Elvileg elképzelhető volna, hogy minden lényeges kérdésre megszületett már a helyes válasz, s elegendő, ha jó helyre nyúlunk, mert újat mondani már úgysem lehet. Ám Az ember tragédiájánál, úgy gondolom, még nagyon messze vagyunk ettől.” Talán ezért is elmondható, hogy Madách egyetemes gondolatai ma is érvényesek.

Tisztelt Ház! Az ember tragédiája halhatatlanná tette őt a magyar és az egyetemes irodalomban, egyben a mű tükrözi életének ars poeticáját is: a „Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál!” örök érvényű, megrendíthetetlen igazsága a hit és a remény erejét adja mindennapjainkhoz. Hagyatékot hagyott ezzel ránk, és nekünk ezt a hagyatékot alázattal ápolnunk és őriznünk kell. Ezért fontos ez a főhajtás is a tisztelet jegyében Madách szűkebb világában, Nógrád megyében, és mi ezért kezdeményeztük a 2023-ban esedékes Madách-bicentenáriumi méltó megünneplését.

Nekünk, Nógrád megyeieknek identitáskérdés a Mikszáth-örökség mellett Madách kulturális öröksége. Csesztve, Balassagyarmat, Csécsé vagy a felvidéki Alsósztrégova települések, egyáltalán Nógrád vármegye helyi kulturális közösségi élete elképzelhetetlen a Madách-kultusz nélkül. Ezért nekünk, előterjesztőknek fontos, hogy országos szintre emelkedjen ez az év és a róla való megemlékezés. A Madách-örökség Nógrád megyén túl az ország jelenlegi határait is átlépi, súlya és értéke össznemzeti, és mivel negyven nyelvre lefordították a tragédiát, úgy gondolom, ezért európai és egyetemes érték is egyben.

Bízunk benne, hogy büszkén és méltón tudjuk ünnepelni Madách születésének 200. évfordulóját. Kérem képviselőtársaimat, a határozati javaslatunkat támogassák, hogy a Ház elfogadhassa. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Závogyán Magdolna államtitkár asszonyt, hogy kíván-e felszólalni. *(Závogyán Magdolna jelzésére:)* Igen, köszönöm szépen. Parancsoljon, öné a szó.

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Balla Mihály és Becsó Zsolt képviselő urak által benyújtott javaslatot, miszerint a 2023. esztendő az Országgyűlés nyilvánítsa Madách Imre-emlékévvé, indokoltnak és támogatandónak tartom.

Madách a világtörténelmet az igazi filozófus mély gondolkodásával vizsgálta, s nem kisebb lélektani tudással járt el az emberi természet bemutatásában is.

Madách nemcsak mély gondolkodó, hanem igazi költő is. Érzésekből fakadt gondolatokra milliók lelkebe ható, halhatatlan képeket alkotott, költői ereje kétségbevonhatatlan. Remekművében a magyar költészet legmagasabb fejlődését érte el. Az ember tragédiája az erkölcsi nevelés szempontjából elsőrangú klasszikus mű, az isteni gondviselés igazolója.

Madách a formai puritánság klasszikusa. Ósei protestánsok voltak, és mintha benne is volna valami protestáns. Költeménye a puritán templomra emlékeztet nemes formákkal, de minden dísz nélkül. Szigorú, sehol egy felesleges szó, sehol egy, a szükségesnél jobban és a maga kedvéért alkotott jelenet. Madáchnál az eszméken mutatkozik meg az élet és a líra, így lesz az eszme formává, a gondolat puritán meztelensége gazdag költészetté, és éppen ebben rejlik e mű klasszikus volta és maradandósága. A szobor nincs kifestve, anyaga a szikla és színe a szikla, semmiféle eső le nem mossa. A gondolat ereje őrzi meg sorait. Nincs költemény, mely a modern gondolatot olyan egyszerűséggel és pontossággal rögzítené. Az ember tragédiája Faust-féle drámai kompozíció, de teljesen a maga lábán jár, hatalmas gondolatokkal teljes. Első tehetőség Petőfi óta, aki egészen önálló irányt mutat.

(16.30)

Tisztelt Országgyűlési Képviselők! A kormány támogatja, hogy nagyszerű klasszikusunk születésének 200. évfordulójáról emlékvé keretében emlékezzünk meg. A Kulturális és Innovációs Minisztérium a maga eszközeivel mindent megtesz majd azért, hogy az emlékvé méltó legyen Madách Imre emlékéhez és nagyságához. Arra kérem önöket, hogy pártállástól függetlenül önök is támogassák a kezdeményezést, tegyünk hitet közös nemzeti ügyünk mellett. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Herczeg Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Kedves Képviselőtársaim! Kedves Államtitkár Asszony! A régi nemesi család sarjaként született Madách Imre ifjúkorában az ország félig még a középkorban toporgott, de mint történelmi tanulmányainkból tudjuk, a „haza és haladás” ideája a legjobb kezekben, a legjobb fejekben volt már ekkor.

Madách tanulmányait kiváló eredménnyel végezte, és élénken figyelte a reformkor folyamatait, egyre erősödő történelmi sodrását, egyre intenzívebbé váló társadalomátalakító hatását. Ennek is köszönhetően jogi tanulmányait elvégezvén Nógrád vármegye szolgálatába lépett. Madách Imre filozófiát és jogot tanult, és amikor róla beszélünk, általában el

szoktuk mondani, és így történt ez most is, hogy hat idegen nyelvet beszélt, köztük az ógörögöt és a latint is. Táblabíró, novellista, költő, ügyvéd, drámaíró volt, részt vett a Nemzetőrség felállításában, egy évre a '48-49-es szabadságharc után börtönbe csukják, majd a Kisfaludy Társaság és a Magyar Tudományos Akadémia tagjaként közéleti szereplő, és sokan nem tudják róla, de országgyűlési képviselő is volt.

Munkásságával kapcsolatban vitathatatlan tény, hogy Az ember tragédiája teszi fel a magyar irodalom térképére. Sok idő kellett, amíg a kezdeti szárnypróbálgatásai beértek. Gondoljunk csak bele, hogy Petőfivel egy időben született, de a Nemzeti dal írója már 12 éve halott volt, mire ő a fő művével, a Tragédiával elkészült, és hatalmas sikert aratott. Eléri hát az áhított sikert, sőt a máig tartó megbecsülést, aminek jele az is, hogy több mint 40 nyelvre lefordították. A sors kegyetlen fordulata, hogy innen, a Tragédia megszületésétől számítva már csak három év adatott meg neki ebben a földi világban.

Néhány évtizeddel később Babits Mihály így méltatja a 42. évében fiatalon elhunyt költő munkásságát: „Az ő remeke máshogyan friss, mint egyéb momentumai az irodalomnak. Nála a tartalom örök; s az eszme nem csupán téma és anyag, hanem maga a hímzés és bűvölet.” Madách Imrét filozofikus költőnek tartja az irodalomtörténet, joggal, és ennek az sem mond ellent, hogy Az ember tragédiája nem filozófiai mű, nem egy akármilyen formába öntött gazdag gondolati tartalom, hanem zárt formavilág, ritmusban és kompozícióban beteljesedő bámulatós művészi alkotás, ahogyan Szerb Antal, a kiváló irodalomtudós fogalmazott.

A drámaíró helye tehát a halhatatlanok között van, remek gondolat, hogy életművét nemcsak a kötelező irodalom szintjén, hanem egy emlékév keretei között méltó és sokoldalú módon is megismerhetjük, megismerheti az irodalomkedvelő közönségen túl a szélesebb magyar közvélemény. Munkája nemzeti összetartozásunk fontos eleme, ezért jó, hogy a Nemzeti Összetartozás Bizottsága tárgyalta az előterjesztést, és örömmel mondhatom, egyhangú támogatásáról biztosította a javaslatot, mint ahogy, remélem, a plenáris ülésen is egyöntetű támogatást kap.

Tisztelt Országgyűlés! Madách Imre munkássága a magyar irodalomtörténet mérföldköve, fontos alkotója kultúránknak, amely nemzetünk megmaradásának egyik legfontosabb záloga. A kultúrának értékmegőrző és identitásteremtő ereje van. Magyar-nak lenni tudatos sors- és kultúrávallás. Alapvetés, hogy a múlt értékei nélkül nincs magyar jövő. Madách Imre a szellemi gyökereink egyik ágát, nemzeti önazonosságunk egyik erős pillérét hozta létre írással. Ez az emlékév komoly lehetőséget biztosít arra, hogy a kötelező olvasmányon túl a költő teljes életművét közelebb hozza a nemzethez. Egy olyan gondolkodásmódot őrzött meg ugyanis, amely a XIX. századi magyar élet meghatározója és építője volt. Ebből az értékszemléletről bátran meríthet a ma

embere is. Az ember tragédiája így tehát, mondhatjuk, egy sorba tartozik a Himnusszal és a Szózáttal.

Tisztelt Országgyűlés! A globalista értékviszonyok terjedése idején, amikor Európa épp abban az önmaga kreálta kényszerben él, hogy újra kell fogalmaznia identitását, világlátását, életbevágó, hogy szilárdan védelmezzük és emlékezetpolitikánk erős fundamentumaként kezeljük a ránk hagyott kulturális örökséget.

Azt még fontosnak tartom elmondani, hogy köszönöm szépen nógrádi képviselőtársainknak az elkötelezettséget, hogy a magyar nemzet figyelmét határon innen és határon túl 2023-ban Petőfi Sándor mellett Madách Imrere is felhívják. Reményeim szerint a határozati javaslat elfogadása esetén össznemzeti szinten egy méltó emlékév veszi kezdetét, mélyítve és emberközelibbé téve ezzel tudásunkat a magyar irodalom egyik legnagyobb alakjáról. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezetője Barkóczy Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2023-as év elég erős lesz a kulturális emlékezet szempontjából. Itt már többször is elhangzott, hogy 200 éve született Petőfi Sándor, Madách Imre és 200 éve volt az, hogy Kölcsey Ferenc letisztázta a nemzeti imánk, vagyis a Himnusz kéziratát.

A most előttünk fekvő előterjesztés nem kisebb feladatot vállal magára az előterjesztők szándékai szerint, mint, idézem: „Országos szintre emelje a bicentenáriumi évet, az arról való emlékezést. A Madách-örökség nemcsak Nógrád megyén mutat túl, hanem az ország jelenlegi határait is átlépi, súlya és értéke össznemzeti, sőt európai és egyetemes. Bízunk benne, hogy büszkén és emelkedetten ünnepelhetjük meg Madách Imre születésének 200. évfordulóját.” - idézet vége.

Tisztelt Ház! Nincs olyan magyar honfitársunk, aki ezekkel a célokkal és vállalásokkal, Madách Imre szellemi örökségének ápolásával és a Madách-emlékév gondolatával ne értene egyet. De én mégiscsak azt javasolom önöknek, hogy egyet most lépünk hátra, és nézzük meg kicsit tágabb összefüggéseiben a magyar kultúra mai helyzetét, önök ugyanis, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ezt az emlékévet úgy ünnepelnék meg, hogy közben kivéreztetik a kultúrát. Megszállták az intézményeket, a maradék függetlenek előtt elzárták a csapokat, hiszen akkor legalább nincs gond a színészekkel, a múzeumi és közművelődési szakemberekkel, a zenészekkel, a zenekarokkal, a táncművészekkel, az írókkal és más alkotókkal, csakhogy a kultúra ellehetetlenítése több mint hiba, ez bűn.

Persze nincs min csodálkozni, hiszen minden, ami 2010 után a magyar kulturális életben lezajlott, valójában a miniszterelnök 2009-es kötcsei beszédének megvalósulása. Akkor a miniszterelnök arról beszélt, hogy a nem jobboldali, tehát baloldali liberális alkotók elitként a 2000-es évtized végére megbuktak, szerinte ráadásul nem egyszerűen arról volt szó, hogy egyfajta kormányzati leszereplés következett be a baloldalon, hanem a kormányzati leszerepléssel együtt egyúttal a szociálliberális értékrendű kultúrateremtő közösséget is leértékelte akkor Orbán Viktor.

Hadd idézzem a miniszterelnök akkori szavait: „Az igazi probléma ma Magyarországon tehát az, hogy semmifajta közösség által elfogadott értékelési rend nincs, amely kiválaszthatná a teljes magyar nemzetből azt az elitet,” - tehát a politika választhatná ki, jól értették - „amelytől azt várjuk, hogy mintákat és példákat adjon a számunkra. Ez az a pont, ahol meg kell értenünk és el kell fogadnunk, hogy politika és kultúra elkerülhetetlenül kapcsolódik egymáshoz.”

Pont egy olyan vitán vagyunk túl, ahol önök, kormánypárti képviselőtársaim azt bizonygatták, hogy az egyház és az állam elkerülhetetlenül kapcsolódik egymáshoz, meghazudtolva mindent, amit a felvilágosítás óta az európai kultúráról tudunk. A miniszterelnök 2009-ben kimondta, hogy igenis a politika által kreált és irányított kultúrát szeretne.

Ebből következik az, ismét hadd idézzek: „A kultúrpolitikának pedig az a feladata, hogy azokat a személyeket és csoportokat, akik értékeket hoznak létre, megbecsülje, elismerje és alkotásra sarkallja, az így megszületett mintákat pedig a megfelelő formák és csatornák megtalálásával eljuttassa az emberekhez, ha úgy tetszik, a tömegkultúra részévé tegye.” Nem 1937-ből származik az idézet és a Szovjetunióból, hanem 2009-ből Magyarországról. Vagyis a politika szerepe a kultúrában akkor a miniszterelnök szerint az, hogy megmondja, melyek azok az értékek, amelyek számítanak, és majd megmondja, hogy kik azok a művészek, akik értékeket hoznak létre. Ehhez természetesen új kulturális elitre volt szükség. Ennek felépítése 2010-től elkezdve meg is indult.

(16.40)

Ennek főbb mérföldköveire hadd emlékeztessem önöket! 2013-ban a Nemzeti Színház igazgatójának nevezték ki Vidnyánszky Attilát, de több fővárosi és vidéki színház élére is vállaltan fideszes embereket választottak, például a szolnoki Szigligeti Színház élére Balázs Pétert, a József Attila Színház élére Nemeskürty Istvánt, de színházi területfoglalás történt a kaposvári, majd a fővárosi színészképzés... (Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)

ELNÖK: Ne haragudjon, ez nem tartozik a témához! (Barkóczy Balázs: Igenis a témához tartozik!) Ön kiterjesztette a témát, és úgy gondolom, egy nemzeti szempontból és magyar szempontból is fontos

eseményt és az irodalom szempontjából is fontosat teljes egészében átpolitizál. (Barkóczy Balázs: A kultúra nemzeti ügy!) Nem tartoznak ezek az események a Madách-émlék fogalmához. (Barkóczy Balázs: A kultúra nemzeti ügy, elnök úr! Ezzel kezdtem a hozzászólásomat. Szorosan a Madách-émlékhez tartozik!) Képviselő úr, én mint levezető elnök, ezt így ítélem meg, és amennyiben továbbra is ehhez ragaszkodik, akkor kénytelen vagyok öntől megvonni a szót.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Rendben, elnök úr, értettem!

ELNÖK: Köszönöm.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Tehát mindannyian emlékezhetünk rá, hogy annak idején a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel kapcsolatban milyen kormányzati lejárati kampány indult meg. Az Operaház igazgatójának '13-ban kinevezték Ókovács Szilvesztert. Most az ő főigazgatói megbízatása ugyan lejár, de mivel az új pályázatot érvénytelenné nyilvánította Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter, ezért nem tudjuk, hogy ott mi lesz.

Az irodalompolitika területén nagyon fontos mérföldkő volt, ha már irodalomról beszélünk, a Kárpát-medencei Tehetséggyógyító Nonprofit Kft. megalakulása. Ez 150 milliós összköltséggel indult el, amely messzemenőig túlszárnyalta az összes létező... (Az elnök ismét kikapcsolja a mikrofont.)

ELNÖK: Amennyiben ezt folytatja, innentől tovább nincs türelmem ezt végighallgatni (Barkóczy Balázs: Irodalomról beszéllek, elnök úr!), mert nem tartozik, úgy ítélem meg, semmiféleképpen ahhoz, amit a Madách-émlék bárkinek Magyarországon sugall.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Hadd beszéljek Madách Imréről és szűkebb pátriájáról! A képviselő urak itt vannak mostanában, nem tudom, hogy jártak-e saját választókerületükben, feltételezem, hogy igen. Akkor látták, hogy hogyan élnek, dolgoznak és küzdenek azok az emberek, akár a falusi kisiskolák pedagógusai, akár a közművelődési intézmények dolgozói, akiknek önök nem emelték meg a fizetését hosszú-hosszú ideje.

Madách Imre egyébként magát egész életében köztársaságpártinak és liberálisnak vallotta. Ez is már itt elhangzott. Az igazságos vagyonelosztás híve volt. Ezt arra visszacsatolva mondom el, hogy mennyivel nőtt a miniszterelnök fizetése, és hány kultúrház zárt be vidéken, mert nem tudja kigazdálkodni a hétszere-sére emelkedett rezsijárakat.

Megvetette a kényurakat. Írásait és drámáit az 1844-ben született vallomásos „Csak tréfa” című színművétől kezdve élete fő művéig, vagyis a Tragédiáig

a humánus, az elesettekkel való szolidaritás, a minden szélsőségtől, a politikai szélsőségtől is való tartózkodás hatotta át. Hitt a népek közötti egyenlőségben, a testvérnépek szellemi és történelmi egymásrautaltságában.

Korának igazi progresszív gondolkodója volt, aki annak idején barátjának, Szontagh Pálnak az önök által most újra felélesztetni kívánt vármegyerendszerről például a következőket írta: „...mit tudok én írni ezen parlagon tengődő, juh- és marhanyájnál alig egyebet láttató homoki legelő alakú, régen elvénuült copffal hadonázó bunkókraticus megyei élet nyomorúságos állapotának mivoltjából” - írta ezt Szontagh Pálnak.

Egyébként nem volt kibékülve a vármegyerendszerrel. Előttünk pedig ez a kritikusan gondolkodó Madách áll eszményként, aki a megyei és most már újra vármegyei romlott, korrupt, ispánok által vezetett adminisztráció megreformálását kívánta, és azt, hogy a demokrácia és a jog álljon mindenekelőtt. Szellemisége és törekvései tehát ma aktuálisabbak, mint valaha. A mi feladatunk, én úgy gondolom, hogy ezt a Madáchot őrizzük meg az unokáinknak, az ő szellemiségét adjuk tovább gyermekeinknek.

A Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja természetesen a Madách-év megrendezését támogatja, azonban reméljük, hogy most az egyszer valóban sikerül méltóképpen megünnepelni ezt, és ezt a Madách-emlékévet nem az újabb lopásra fogják felhasználni önök, kormánypárti képviselőtársaim... *(Az önök ismét kikapcsolja a mikrofont.)*

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen, ön befejezte, úgyhogy megyünk tovább.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. *(Taps a DK soraiból.)*

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2023. évben a Himnusz születésének napján kívül Madách Imrét is ünnepeljük, aki 1823. január 20-án a Nógrád vármegyei Alsósztrégován született. Kiskorától fogva tüdőbajjal, köszvénnel és szívbetegséggel küszködött, ezért magánúton tanult, vizsgáit a piaristák váci gimnáziumában tette le. Madách Imre megtanult több nyelven, németül, franciául, szlovákul, angolul, latinul, sőt még ógörögül is, és betekintést nyert a klasszikus és modern irodalom világába, nemcsak magyarul, hanem ezeken a nyelveken is közvetlenül. A szabadságharcban jelentkezett a Nemzetőrségbe, de effektíve a harcokban egészségi állapota miatt nem vehetett részt.

Fő műve Az ember tragédiája. Az ember tragédiájának első változata már fogsága alatt készült Lucifer címmel. Az ember tragédiája - melyet a költő írt, fő életműve, mely halhatatlanná tette az irodalomban - tükrözi Madách Imre életének és ars poeticájának központi elemét is, a hitet és a küzdelemet, ennek a fontosságát.

Hadd idézzek fő művéből egy mondatot! „Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál!” Madách Imre nagy filozófus költő volt, magasztos szellemben óhajtott a hazafiságot szolgálni. A profán világban általánossá akarta tenni az egységesítő filozofikus gondolkodást. Hármasszövege bevilágította Madách embert próbáló életútját. Ez a hármasszöveg, mely áthatotta életét, az istenkeresés és a hitre való vágyódás, a szerelemre történő áhítozás és a hazaszeretet megélése volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A mi kötelességünk az, hogy e csodálatos hagyatékot a legnagyobb tisztelettel és alázattal ápoljuk és őrizzük, ezért különösen fontos a Madách-bicentenárium méltó megünnepelése. A KDNP frakciója támogatja ezt a határozati javaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiller István képviselő úr, volt alelnöktársam. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! A Madách-emlékévkapcsán érdemes és fontos valóban megemlékezni erről a nagyszerű személyiségről. Ezt az előterjesztők, felszólalók is megtették.

Én arról szeretnék gondolkodni önökkel együtt, hogy az emlékek milyen szerepet töltenek be, hogyan érdemes hozzáállni, és ez jelesül és konkrétan a Madách-emlékévkapcsán hogyan lehet a legjobb. Ezzel nyilvánvalóan azt is kijelentem, hogy az előterjesztők javaslatát, tudniillik a határozati javaslatot a mi politikai közösségünk és frakciónk támogatja, és meg fogjuk szavazni.

Vannak olyan ügyek, amelyekben, azt gondolom, ellenzéken és kormánypárton átívelően kell tudni gondolkodni, mert egy országunk van. Egyébként meg az, amit elmondtak Madách életéről, akár a személyes sorsáról, akár a politikai vélekedéséről, mindarról, ahogy a magánélet és a közélet összekapcsolódott ennek az egyébként valóban kivételes tehetségű embernek a sorsában, bemutat egy korszakot. Ezért azt hadd mondjam el, hogy elhangzott az egyik felszólalásban, hogy a jelenlegi Európa újra akarja fogalmazni önmagát. Az európaiság egyik legnagyszerűbb vonása, hogy időről időre újra akarja definiálni önmagát.

(16.50)

Az a korszak, amiben Madách élt, amibe született és amiben tevékenykedett, nagyon is ilyen volt, amikor újrafogalmazta magát. Az, hogy az újrafogalmazás, az újradefiniálás sikeres és hasznos-e, ezt előre nem lehet tudni. Mindenesetre annak a kornak, a XIX. századnak az öndefiniálása

és a mi országunk tekintetében különösképpen az utolsó harmada megérteti velünk, hogy az első fele, második harmada szenvedései és küzdelmei miért is voltak érdemesek, és hozták meg az eredményt.

Na már most, hogyha ezt megpróbáljuk így, együtt keretbe tenni, akkor bizony arra lehetünk figyelmesek, hogy ahogy ebben az évben, úgy az elkövetkező években is szemben találjuk magunkat azzal az esettel, azzal a helyzettel, hogy több kitűnőség, aki a mi nemzetünk életében maradandót alkotott, sőt - és erről majd szeretnék még beszélni - messze túllépett ennek a nemzetnek a látás- és érdekkörén, akkor ezt hogyan kell csinálni. Azért mondom mindezt, mert ebben az évben is emlékszünk, emlékezünk és emlékeztetünk a nagyszerű költőre, Petőfi Sándorra, és az önök javaslata szerint - egyébként hálamtitkár asszony. Nyilván nem egyszerű dolog, hogy akkor ezt most hogyan értessük meg ezzel az országgal, fiatalabbakkal és idősekkel is.

2003-ban tartottuk az első, valóban az ország és a nemzet egészét keretbe fogó emlékét - Medgyessy Péter kormánya csinálta ezt -, a Deák-emlékévé volt, éppen húsz évvel ezelőtt. Azzal találtuk magunkat szemben - én személyesen is -, hogy felhívták a figyelmünket már korábban, hogy éppen száz évvel ezelőtt, tudniillik 2003-hoz képest száz évvel korábban született Neumann János. Azt meg mindenki, aki Magyarországon iskolába járt, tudja, hogy háromszáz évvel korábban meg a Rákóczi-szabadságharc tört ki, így aztán ott álltunk ezzel a dilemmával, hogy akkor kérem, szabad itt bármiféle fontossági sorrendet fölállítani? Vagy hogyan mondjuk el egy 14 éves fiatalnak, hogy most a Rákóczi-szabadságharcot, Deákot vagy Neumannt jegyezze meg jobban?

Önök hasonlóképpen küzdenek ezzel a dilemmával, hiszen annyira értelmetlen a kérdést föltenni, hogy ki a fontosabb a magyar kultúrtörténetben: Petőfi Sándor vagy Madách Imre? Nagyon is tanácsolom, és kérem, hogy fontolják meg, nehogy bárki, legyen az közösség vagy egyén, ebbe a nem létező dilemmába hajszolja bele a magyar közvélekedést, mert ennek így már a felvetés szintjén sincsen értelme. Na de akkor viszont ott van, hogy mégiscsak két meghatározó, a mi kultúránkban meghatározó személyiséget kell tudni a közvéleményben, a közvélekedésben, és nagyon fontos, hogy nemcsak az értelmiségben megfelelő helyre tenni.

Ezért, minthogy a Petőfi-emlékévet már meghirdették - és itt azért valamennyi kritikával kell hogy éljek; bár kétségkívül a tegnapi nap kezdődött el a tavaszi ülészak, ebben az értelemben 2023 első parlamenti ülése, de ugyanezeket a javaslatokat és felvetéseket valóban szívesen hallgattam volna inkább tavaly novemberben meg decemberben, egyfajta tudatos rákészüléssel az emlékévre. Mert mégis abban a helyzetben vagyunk, hogy úgy emlékezünk meg Madách 200. születésnapjáról itt a magyar Országgyűlésben, hogy

az már megvolt, minthogy január 20-án született. Tisztelettel fölhívom a figyelmüket, hogy Madách Imrere emlékezve igencsak érdemes és értékes rendezvényeken vagyunk már túl. Nem most kezdődik a történet azzal, hogy a magyar Országgyűlésben erről beszélünk. Példának okáért éppen a szülőhelyen, Alsósztyregován, a születésnap előtt egy nappal, január 19-én a Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeuma szervezésében egy kimondottan érdemes rendezvény volt. Arra is szeretném fölhívni a figyelmüket, hogy a déli határainknál, Lendván is volt megemlékezés, és ez nagyon helyes. Helyes, hogyha nem egyszerűen egy ország, hanem egy nemzet képes erről megemlékezni, de még egyszer, a tisztelt előterjesztők véleményét és javaslatát támogatva: jobb lett volna, hogyha ugyanezeket a szavakat novemberben mondják el; éppen azért, hogy ne alakuljon ki egyfajta hierarchia a Petőfi-emlékévé és a Madách-emlékévé kapcsán.

Annak az elemzésére egyébként, hogy mi a maradandó, mi az értékes, szerencsére nem a politika jogsult. A politika teremtsen meg az alkotáshoz a kereteket! Finanszírozza vagy társfinanszírozza, és főként biztosítsa a szabadságot az alkotás létrejöttének, és mindegyikünk egyénként ezt a részt vagy azt a részt, az életmű ezen fejezetét vagy azon fejezetét tartja vagy tarthatja érdekesebbnek, de szerencsére politikusként nem kell értékítéletbe bocsátkozni, hogy melyik szín vagy melyik munka az, amelyik jobb. Magánemberként Hiller Istvánnak van véleménye, hogy melyiket szereti jobban, még azt is mondanám, hogy melyiket érti talán jobban, mást kevésbé, de az országgyűlési képviselőnek nem kell hogy arról véleménye és osztályzata legyen, hogy egy irodalmi, egy művészeti alkotás egyébként milyen.

De az utóéletéről is kell beszélni, mert az a nagyszerű és a maradandó, hogy ahogy Petőfi életében... - helyesen mondja egyébként a képviselő úr, hogy amikor Az ember tragédiája megszületett, 12 év már nem élt Petőfi Sándor. Azért, hogyha belegondolunk a korba, minden időszakra van csapás, de azért Madách, amikor megírta Az ember tragédiáját, 38 éves volt, és 38 évesen kellett azt végiggondolni és tapasztalni, hogy egyébként 12 éve a másik - akit kétségkívül saját kora is már nagyra tartott, és nem csak a Nemzeti dal miatt, nyilván azért is - már nincs. Ezért arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy mondjuk, két év múlva, 2025-ben fogunk - biztos vagyok benne, és érdemes is - megemlékezni a Széchenyi-beszédről; az Országgyűléshez forduló Széchenyiről és jelképesen a reformkor nyitására. És aztán arról az Országgyűlésről, amelyik valóban elfogadta az első lépéseket, és tette a felajánlásokat, hogy létrejöhesse a Magyar Tudós Társaság és a Magyar Tudományos Akadémia. Egy évvel később meg, szintén a reformkor egyik meghatározó évében, 1826-ban - most majd, 2026-ban kétszáz éve lesz, hogy erről megemlékezni érdemes - ott találjuk magunkat, hogy az egyébként az 1526-os mohácsi csata emléke. Na, most melyik az, amelyik fontosabb?

Azt szeretném mondani, hogy arra kell önöknek, javaslattevőknek és egyébként a költségvetést elfogadó többségnek, szakmai értelemben pedig a minisztériumnak és az államtitkárságnak figyelmet fordítani, hogy az iskolában - és ne csak iskolában, az egyes szimbolikus helyeken, ahol megszületett, és nem csak ahol megszületett - valóban olyan megemlékezések legyenek, hogy bevésődjön a jelenlegi generáció fejébe, emlékébe és tudatába az, hogy ki volt Madách Imre. Nem egy olyan egyszerű feladat.

(17.00)

Azért nem, mert az a nyelv, amin írtak és gondolkodtak, legyen az Jókai vagy akár Deák, egyre nehezebben érthető egy mai magyar fiatal számára, miközben az életmű, az a tapasztalat és tanulság, azért gondoljanak bele... - kétségkívül egy Nógrád vármegyében született fiatalember a világ dolgairól és a történelem évezreideiről gondolkodva úgy tudta ezt úgy átfogni, hogy ma, 2023 februárjában is emlékezetesnek tartjuk, és egyébként a világirodalomba is komoly műként vonult be. Ez adja meg leginkább az alapot arra, hogy ezt továbbvigyük.

És kérem, van egy másik rész, az utóélet. Érdeemes feleleveníteni mindazokat a nagyszerű művészeket, a grafikusztól a csodálatos színészig és színésznőig, a remek színházi rendezőt vagy éppen az emlékezetes filmre vitelt, amikor későbbi korok későbbi alkotói a madáchi életműből merítve voltak képesek saját időszakukban aktuálissá és emlékeztessé tenni. Nyilván azért nem sorolok neveket, mert annyian vannak, hogy félek akár csak egyet is kihagyni, de azért a mi generációnk kell hogy emlékezzen arra a csodálatos előadásra, amikor a nagyszerű színész társával Ádámot és Évát, a vívódást mutatta, és aztán jelenetről jelenetre emlékeztessé tette egy akkor fiatal, éppen gondolkodni, a világra rácsodálkozni akaró generáció számára, hogy mi az, amit Madách hozott.

Emlékezzünk meg arról a rendezőről és rendezőkről, akik a későbbi évtizedekben, legyen az a két világháború között vagy a második világháború utáni időszakban, voltak képesek bemutatni Madáchot, az új technika eszközeit is alkalmazni. Én azt gondolom, hogy akkor járunk el helyesen, ha nem egyszerűen csak az életmű, az egyes évek történéseinek sorát mutatjuk be, hanem azt, hogy hogyan tartotta ébren a legkülönbözőbb politikai berendezkedések időszakában a magyar kultúra ennek a nagyszerű alkotónak az életművét. Ha ezen az úton járunk, akkor 2023-ban együtt tudunk megemlékezni, és emlékezetbe, a fejekbe és a lelkekbe beoltani Petőfi Sándor emlékét és azt továbbvinni, és ezzel együtt hasonlóképpen Madách Imre nevét, alkotását és emlékét.

Azt remélem, hogy a felvetés nem egyszerűen egy elfogadott határozati javaslat, hanem egy olyan évet generál, amely a most felnövekvő és legfiatalabbak

számára is emlékezetes lesz. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr, köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Ader Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ritka kegyelmi pillanatok egyike, amikor olyan javaslat kerül a tisztelt Ház színe elé, amit az összes frakció támogatni tud, ráadásul konzervatív közösségünk ezt a támogatást minden „de”-vel, minden „ámbár”-ral kezdődő kiegészítő mellékmondat nélkül meg tudja tenni. Igaza volt Sirató Il-dikó irodalomtörténésznek, amikor egyszer úgy nyilatkozott, hogy 1823 januárja csillagokat termelt a magyar kultúrában. Ekkor született a Himnusz, ekkor született Petőfi, ekkor született Madách Imre, és éppen ezért igaza volt Babitsnak is, aki gyakorlatilag azt fogalmazta meg, hogy Kölcsey, Petőfi és Madách életműve megtettesíti a magyar szellemiséget, lelki örökségünket, aminek az átadása kötelességünk. A hármas bicentenárium kapcsán erre kiváló alkalom nyílik, az önök kezében van ott, kormánypárti oldalon, ami az előbb is elhangzott képviselőtársam nagyszerű felszólalásában, ennek a tartalommal való kitöltése; a minél gazdagabb tartalommal való kitöltése, amihez a Jobbik teljes támogatását biztosítani tudja. Nyilván sokat nem jelent, ez egy szimbolikus politikai gesztus a részünkről, óriási szükség lenne minél több ilyen közös pontra, és akkor talán azok a feszítő gondok valamelyest enyhülnének, amelyek a magyar társadalmat bizony mindennapjaiban megkeserítik.

Egykötetes szerzőnek tekintik Madáchot, holott nem volt az, de mégis az a mély filozofikus műve, az emberiség végső és nagy kérdéseivel foglalkozó Az ember tragédiája az, ami felülmúlhatatlan volt az ő életművében. Elhangzott itt többek részéről, hogy csaknem 40 nyelvre lefordították. Lefordították észtre is, ahol valóságos kultusza volt, hiszen az európai kultúrához való tartozást jelentette az erőszakos oroszosítással, illetve a szovjet elnyomással szemben.

Kalandos volt a története Az ember tragédiájának olyan szempontból is, hogy hogyan viszonyultak hozzá adott esetben egy szellemi kultúrkörhöz tartozó emberek. Prohászka Ottokár kifejezetten kárhóztatta, hiszen erkölcsileg rombolónak tartotta a luciferi cinizmus középpontba állítása miatt, károsnak gondolta ezt a művet. Ravasz László vette védelmébe, de az igazi vesszőfutás a kommunizmus idején következett be, amikor 1947 után gyakorlatilag betiltották, hiszen a falanszter színben a kommunista utópia kigúnyolását látták.

1954-ben, amikor bekövetkezett a Nagy Imre-féle enyhülés, akkor újra színpadra állíthatták, de aztán jött Rákosi, és a lukácsi kultúrpolitikának megfelelően ismételtén népellenesnek ítélték, és csak 1957-

ben állíthatják újra színpadra. Azt hiszem, hogy Madách olyasmit adományozott a nemzetnek és az általános kultúrának, amit valóban kutya kötelességünk megbecsülni. Én kívánok önöknek, ott a kormánypárti oldalon is nagyon sok bölcsességet ahhoz, hogy ezt az emlékévet minél nagyobb, ragyogóbb tartalommal lehessen kitölteni. Tehát a Jobbik támogatni fogja. Köszönöm a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Dócs Dávid képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Ígérem, rövid leszek, hiszen az előttem szóló képviselőtársaim nagyon részletesen ismertették mind Madách Imrének az életművét, mind pedig az életét. Én azt gondolom, hogy két Nógrád vármegyei képviselőtársam kimaxolta ezt a lehetőséget, és tényleg minden tekintetben kitértek az író jelentőségére az irodalomtörténet folyamán, viszont szomorú, hogy a tragédia most is tetten érhető egyes ellenzéki felszólalásokban, ahelyett, hogy össznemzeti fontosságú ünnepként és emlékvévként próbálnánk megélni ezt a 2023-as évet, hiszen az író születésének 200. évfordulóját és a kiemelkedő irodalmi munkásságát is, úgy gondolom, hogy bőven lenne miért ünnepelni.

Madách Imre életművére méltán lehet büszke az egész nemzet. A magyar irodalom és drámaköltészet kiemelkedő alakjaként tartjuk számon, és ez a határozati javaslat is ennek megerősítésére irányul, melyet természetesen a Mi Hazánk Mozgalom is teljes melességgel, politikától mentesen tud támogatni.

Az ember tragédiája a világirodalom legértékesebb filozófiai költeményének egyike. Mára több mint 40 nyelvre fordították le, portugáltól kezdve a bolgáron át németül is olvasható a drámai költemény. Az erdélyi magyar színjátszással egybefonódik a neve, hiszen a leghíresebb művének, Az ember tragédiájának színházi ősbemutatója Kolozsvarott történt, a kolozsvári származású Paulay Ede rendezte, és nem sokkal később a kincses városban is bemutatták az alkotást 1883-ban, de a kisebbségivé váló erdélyi magyar életben évtizedekkel később is nagyon fontos szerepet töltött be, hiszen a nemzetazonosság-tudat megőrzésének és bizonyításának próbaköve lett.

(17.10)

A Tragédia életében egyedül a kommunizmus korszaka - ahogy már többen is említették - jelentett apróbb törést 1945 után, a diktatúra kiépülésével párhuzamosan valóságos szellemi irtóhadjáratot indítottak ellene, főleg azért, mert a falanszter színt a kommunista utópia kigúnyolásaként, magát a drámát pedig reakciós, vallásos és haladásellenes műként értelmezték és ítélték meg.

Madách személye tősgyökeres nógrádiként különösen közel áll hozzám, hiszen a költő 1823-ban a jelenleg felvidéki Alsósztrégován látta meg a napvilágot, és élete nagy részét is itt töltötte. Szülővárosomban, Balassagyarmaton tanult, és a legbátrabb város aljegyzőjeként is tevékenykedett. Vármegyém számára tehát különösen szívmengető, amikor szülőföldünkről származó nagyokról emlékezik méltán az egész nemzet.

A Mi Hazánk Mozgalom felelős nemzeti pártként fontosnak tartja, hogy a fiataljaink elé olyan, szakmájukban kiemelkedő, kiemelkedőt alkotó példaképeket tárjunk, akik irányt mutatnak a jövő generációi számára életművükkel és hazaszeretetükkel, tenni akarásukkal és az írótl örökölt bízva bizással és a céljainkért való kiállással, az azokért való küzdelemmel. A határozati javaslatot tehát természetesen támogatjuk. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Írásban Gréczy Zsolt képviselő úr jelentkezett be. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hadd kezdjem azzal, hogy a Demokratikus Koalíció számára kiemelten fontos a magyar kulturális örökség védelme, annak ápolása és az, hogy a következő generációk számára ezt az örökséget mindenképpen meg tudjuk mutatni ahhoz méltó módon, ahogyan ez az örökség létrejött. Igaz ez természetesen Madách Imre életművére is, és éppen ezért az a javaslatom van a tisztelt döntéshozók számára, hogy érdemes kiszabadítani Madách munkásságát, életművét, egész életét és üzeneteit a napi politika fogságából.

Gyakran előkerül az a politikában, hogy amikor úgy gondolják egy íróról, egy költőről, hogy éppen beleillik az akkori kurzusnak a mondandójába az illető életműve, akkor természetesen táblára szegezik a fényképét, melldöngetésre teszik alkalmassá a politikai beszédek számára. Én azt gondolnám, hogy Madách Imre életműve ennél sokkal rétegzettebb, bölcsőbb, nemesebb, és éppen ezért azt javaslom, hogy az emlékévé egész tartalma valóban Madách Imréről szóljon, az ő életművének állítson emléket, és nem érdemes kifejezetten pártpolitikai célokra felhasználni.

Madách ráadásul egyébként valóban liberálisnak tartotta önmagát, irodalomtörténészek szerint egyenesen kozmopolitának, aki valóban nagyon kemény szavakkal bírálta azt a kort, amelyben élt és azt a - mondjuk - vármegyerendszert vagy ispánrendszert, amelyben ő élt, és sajnos nagyon fiatalon elvesztette életét, így igazából meg sem tudta élni azt, hogy fő műve, Az ember tragédiája, amely már megjelenése

pillanatában nagy figyelmet kapott, valóban megszerze azt a dicsőséget és elhossa neki azt az elismerést, amire joggal számított volna.

Egy mondattal azért, miközben sokan idézik az „ember, küzdj és bízva bízzál” című rendkívül fontos mondatot és veretes mondatot, azért én egy mondatot csak szánnék a Mózes című művére is, amelynek alapvető üzenete az, hogy aki rabságban született, az hiába kapja vissza a szabadságát, az a szabadságában is rabnak fogja magát érezni. Szerintem ez is egy rendkívül fontos üzenete Madách Imrének.

Azt is fontosnak tartom, tekintettel arra... - és itt egy kicsit kapcsolódnék Hiller István képviselőtársam szavaihoz, hogy próbáljuk meg átörökíteni azokat a mozgóképes lehetőségeket, amelyek megvannak az adattárakban, mert el kell hogy ismerjük, Madáchot ma nehéz olvasni, ráadásul nagyon oda kell figyelni minden egyes szavára, ha az ember olvassa, tehát olyan tömény esszenciája az életbölcességnek, és olyan tömény esszenciája annak, hogy hogyan ütköztet érveket, viszonyokat férfi és nő között, lélek és test között, és végigkísérve az egész történelmen, hogy tulajdonképpen egyrészt valóban egészen elképesztő, hogy egy ember, egy magyar nemes a magányában ezzel bíbelődik, és ez kijön a kezei közül, és miután, mondom, ez nehezen olvasható, és a mai fiatalokat, és most nem a mai fiatalokat bírálom, már az én korosztályomat is nagyon nehéz volt rávenni arra, hogy kötelező olvasmány, tessék elolvasni, hát, vagy elolvasták, vagy nem, inkább nem.

Viszont eszembe jutott itt, miközben készültem erre a kis beszédre, két olyan mozgóképes feldolgozás, amelyről azt gondolom, hogy mindenképpen érdemes megőrizni, megmutatni televízióban, moziban, bárhol. Az egyik egy 1969-es tévéfilm, megvan az archívumokban, Szinetár Miklós rendezte, Huszti Péter, Mensáros László és Moór Marianna játssza a főszerepeket, ez egy 1969-es tévéfilm, a másik pedig Jankovics Marcell rajzfilmje, amelynek az előkészítése már a rendszerváltás előtt elkezdődött, de végül is csak 2011-ben készült el. Mind a két alkotás, azt gondolom, méltó arra, hogy leporoljuk, elővegyük, mind a két mű mögött olyan alkotógárda áll, amely, azt gondolom, érdemes arra, hogy ezt a nemes örökséget továbbvigye, ezért ajánlom a szervezők figyelmébe, hogy erről se feledkezzenek meg.

És azt gondolom, hogy volt például díszkiadása is 1888-ban - Madách már, ugye, nem élte meg - Az ember tragédiájának, amely könyv Zichy Jenő rajzaival illusztrálva jelent meg. Azt gondolom, ennek is egy reprint kiadását érdemes megfontolni, és esetleg eljuttatni a könyvesboltokba. Ez nyilván nem lesz egy olcsó mulatság, ahogy azt manapság mondani szokták, de azt gondolom, hogy a gyűjtők, vagy akiknek fontos a magyar irodalom vagy a magyar kultúrtörténet, lehet, hogy beáldoznák ezt a pénzt, és megvásárolnák, hogy ott legyen a könyvespolcukon.

Amit még fontosnak tartok ez ügyben megjegyezni, hogy ha keresünk még aktuális mondandókat

Madách üzenetei között, akkor a falanszter- és az esz-kimójelenet nemcsak arról szól, hogy most akkor kommunizmus vagy nem, hanem ott nagyon-nagyon fontos mondatok és gondolatok fogalmazódnak meg arról, hogy milyen veszélyben van a Földünk, a természeti örökség. Olyan, minthogyha a mai korról beszél-nénk. Olyan, mintha azokat az aggodalmakat fogalmazná meg, amelyeket ma, ha úgy tetszik, környezetvédelmi mozgalmak vagy civil mozgalmak jeleznek hatalmas felkiáltójellel a világ számára.

És hadd idézzek még így a beszédem végére néhány mondatot a prágai színből, mert ha mindenféle diktatúrának problémája van Madách Imrével, akkor azt gondolom, hogy az nagyon helyes, legyen is problémája, mert Madách Imre kellően okos és bölcs volt. A prágai színből idézek.

„Egykor nevetni fognak az egészen. / Az államférfit, kit nagyok neveztünk, / Az ortodoxot, akit bámulánk, - / Komédiásnak nézi az utókor, / Ha valódi nagyság lép helyébe, / Az egyszerű és a természetes, / Mely ott ugrat csupán, ahol gödör van, / Ottan hagy útát, ahol nyílt a tér. / S a tant, mely most örülséghez vezet, / Szövevényes voltával, akkoron, / Bár nem tanulja senki, mindenki érti.”

Legyen ez tanulság mindenki számára, éljen Madách Imre, éljen a madáchi örökség, és éljen a madáchi emlékévé! Köszönöm szépen. (*Taps.*)

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki fel-szólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kíván-nak-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Balla Mihály képviselő úr kér szót. Parancsoljon, öné a szó.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, el-nök úr. A mai általános vitában is kiderült, hogy Ma-dách egyetemes, függetlenül attól, hogy melyik kor-ban és melyik helyszínen vagyunk. Elég sokféle véle-mény elhangzott, és ezek között elsősorban támogató vélemények voltak a Madách-évvvel kapcsolatban, és ezt nagyon nagy tisztelettel köszönöm.

Madách főhősei közül most Évát nem szeretném ebbe a történetbe belehozni, mert az ő személye a kü-lönböző színekben az ádami csalódásban mindig egy-fajta megoldás és feloldás volt. Az a világlátás, amit Madách megmutatott a saját egyéniségéből: egyrészt egy luciferi, másrészt egy ádami gondolati világ, ahol Ádám mindig naivan belefordul egy új korszakba egy új történelmi színben, és nagy várakozásokkal van íranta, de a színek végére mindig egyfajta csalódás fo-galmazódik meg benne, amiben Lucifer továbbviszi, és folyamatosan megpróbálja kétségekre húzni és kétségekre vonni. De ahogy Andor Csaba Madách-kutató mondta: a műnek az a zsenialitása, hogy ahány ember elolvassa, annyiféleképpen szokta értelmezni.

Viszont engedjék meg, hogy ne hagyjam szó nélkül azt, amit Barkóczy Balázs képviselőtársam ezzel a témával kapcsolatban elmondott. Azt gondolom, hogy Madáchnál nem volt ilyen messzemenő asszociáció. Madáchoz Az ember tragédiáján keresztül nem lehet aktuálpolitikai szempontból feltétlenül úgy értelmezni, ahogy ön gondolta. Ahogy Gréczy képviselő úr is elmondta, Madáchnak van a Mózes-drámája, amit kifejezetten 1848-49-ről írt, a nemzet vezetéséről és arról, hogy egy rabságban a vezetőikkel együtt egy nemzet, egy közösség, egy nép hogyan tud a bajain túllenni. Ezt is többféleképpen lehet értelmezni. Nem tudom, hogy Barkóczy képviselő úr olvasta-e, de biztos vagyok benne, hogy olvasta, akkor elevenítse fel... *(Barkóczy Balázs: Magyar nyelv- és irodalom szakos tanár vagyok, akárcsak ön, képviselő úr!)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, ez nem párbeszéd!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Akkor javasolom, hogy A civilizátor című szatírját is olvassa el, amelyben a modernség nevében Stroom, az osztrák hivatalnok megye, és István bácsi falusi gazda hagyományokat őrző birtokán próbálja modernizálni a világot, és mindenféle furcsaságokat tesz. Azt gondolom, a szatíra megmutatná azt is, ahogy most ön viszonyult ehhez a kérdéshez, különösen azért, mert azt gondolom, hogy ez madáchi örökség is.

Köszönöm szépen Hiller képviselőtársamnak, hogy felhozta a január 19-ei alsósztrégovai megemlékezést, és különösen azt, hogy különböző határmenti együttműködési programokat sikerült megvalósítani a kulturális intézményekben. Egyrészt az alsósztrégovai kúriát, kastélyt sikerült felújítani az elmúlt években, sőt sikerült kialakítani egy olyan interaktív bemutatótermet magáról Az ember tragédiájáról, ami szerintem minden korosztály számára élvezetessé tudja tenni és meg tudja értetni a színekben rejlő gondolatokat, illetve azok felvetéseit. Másrészt pedig - ahogy Gréczy képviselő úr mondta - a Zichy-féle illusztrációk mestermunkák, mesterművek, sőt talán azt is mondhatjuk, hogy igazi korszakbemutatók. Zichy festészete igazi összegzése, szintézise annak a tudásnak, amit Zichy fel tudott mutatni. Ennek a kiállításnak az egy jó gondolata, hogy a kivezető folyosó, amely végigkísér a kiállítótermeken, majd kikísér a kiállítótermekből, pontosan ezekkel a képekkel kíséri ki a látogatót, hagyva meg neki az utolsó élményt, hogy ne csak a mű értelmét, hanem bizonyos látványelemeket is fel tudjon fogni, hiszen Zichynek ezek az alkotásai mintha színpadképekre születtek volna, úgy vannak megörökítve azok a pillanatok, amiket ő fontosnak tartott, a saját módján értelmezve Az ember tragédiáját.

Csesztvén a felesége révén is van egy kúriájuk, és ott is van egy Madách-kiállítás. Ez ma olyan helyszín - de mind a kettő olyan -, ahova diákok, tudományos kutatók, egyáltalán az emberek el tudnak menni és meg tudják látogatni. Azt gondolom, hogy ezekben

a helyszínekben, közösségekben vagy megyékben mindig megvan annak a lehetősége, hogy emlékezzünk Madáchra.

Minden év január 20-án a Madách-napok során megyei szervezésben, kulturális és önkormányzati szervezésben kiosztanak Madách-díjakat. Itt jegyzem meg, hogy Huszti Péter és Jankovics Marcell is részese ennek a díjnak, amit nagy örömmel vettek át. S ebben benne volt az is, hogy a filmi világban, illetve a képi világban való megfogalmazásaikat örökségként továbbadták az utókor számára.

Akik támogatóan fejezték ki a véleményüket és az előterjesztésről, magáról a határozati javaslatról támogatólag beszéltek, azoknak nagyon nagy tisztelettel köszönjük. S bízom benne, hogy amikor majd szavazni fogunk róla, akkor talán egy kicsit meg tudjuk állítani az időt. Ahogy Dömötör Tekla néprajzkutató a népi szokásokról, a népi ünnepekről írta: amikor ünneplünk valamit, akkor a lelünkben egy kicsit felfüggesztjük az időt, és ebben a felfüggesztett időben együtt tudunk örülni annak, ami történik körülöttünk.

Köszönöm szépen a támogató megjegyzéseket, a támogató hozzászólásokat, és kérem, hogy ezt majd a szavazataikban is mutassák meg a döntéshozatal napján. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„A Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény Felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiai adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat, valamint **„A Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény Felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiai adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló Megállapodás módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/2996., T/2997., valamint T/2998. számokon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők.

Most megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a beszámoló előterjesztőjének, aki ezt a beszámolót itt az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, öné a szó.

(17.30)

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezményt, továbbiakban keretmegállapodást 2006. május 5-én, Bécsben hét ország írta alá: Albánia, Bosznia-Hercegovina, Macedónia, Moldova, Montenegró, Románia és Szerbia. Az egyezmény 2007. október 10-én lépett hatályba. Utóbb 12 tagra bővült, letéteményese Szerbia lett. Tagjai közül hat uniós tagállam, Ausztria, Bulgária, Horvátország, Magyarország, Románia és Szlovénia, továbbá hat nem EU-tag.

A keretmegállapodás által szabályozott fő együttműködési formák az információcsere, a határon átnyúló forrónyomon üldözés, a határon átnyúló megfigyelés, az ellenőrzött szállítás, fedett nyomozó alkalmazása, tanúvédelem, DNS-profilok és egyéb azonosítási anyagok átadása és összehasonlítása, közös nyomozócsoport létrehozása, közös határ menti járőrszolgálat, valamint közös központokban történő együttműködés.

A fenti együttműködés továbbfejlesztéseként 2008. szeptember 13. és 14. között Bécsben megrendezett miniszteri szintű konferencián Magyarország részéről is aláírásra került a délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény szerződő felei közötti DNS-adatok, daktiloszkópiái adatok és gépjárműnyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás, valamint annak végrehajtási megállapodása.

Az Európai Bizottság 2019. október 11-én kötelezettségsegési eljárást indított Magyarország, Ausztria, Bulgária és Románia ellen a megállapodás uniós joggal való összeegyeztethetőségének hiánya miatt. Annak érdekében, hogy a kötelezettségsegési eljárást a Bizottság megszüntesse az EU-tagsággal rendelkező felekkel szemben, több körben is tárgyalást folytattak a megállapodás megfelelő módosításával kapcsolatban.

A jegyzőkönyvet Magyarország a 22. miniszteri bizottsági ülésen 2021. november 30-án írta alá, amit az Igazságügyi Minisztérium közbenjárásával jelezünk a Bizottság felé.

Bízom benne, hogy rövid ismertetőm meggyőzte önöket arról, hogy jelen megállapodások kihirdetése helyes célokat szolgál, valamint igencsak időszerű. Minderre tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Balla Mihály képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kicsit át kell állnom az előző témáról erre a témakörre. Viszont azt gondolom, hogy ez az előterjesztés a kormány részéről, ezek a törvényjavaslatok, amelyek rendőri együttműködéseket mutatnak be több országon keresztül, hiszen együtt tárgyaljuk ezeket a témaköröket, mutatják azt, hogy sajnos az utóbbi években egyre inkább megerősítést nyert az a sajnálatos tény, hogy a bűnözés nem ismer határokat. Ebből kifolyólag az egyes országok bűnüldöző szerveinek szükséges egyfajta nemzetközi együttműködést folytatniuk szabályozott keretek között.

A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény egy speciális megállapodás, mivel nem uniós és uniós tagállamok rendészeti és bűnüldözői szerveinek munkáját hangolja össze a schengeni határokon innen és túl. Elmondható, hogy az egyezmény teljes körű végrehajtása, a ratifikáció segíti a nem EU-tag részes országokat abban, hogy felgyorsítsák esetleges uniós csatlakozásukat.

Hazánk 2012 júliusában csatlakozott a délkelet-európai rendőri együttműködési egyezményhez, melynek életre hívója 2006 májusában Albánia, Bosznia-Hercegovina, Macedónia, Moldova, Románia, Szerbia és Montenegró voltak. Az egyezményt az elmúlt években Magyarországon kívül több uniós tagállam is ratifikálta. 2021 első félévében Magyarország látta el az egyezmény végrehajtásából fakadó elnökségi feladatokat.

Az operatív rendőrségi együttműködés eszköztárát azonban folyamatosan érdemes bővíteni. A bűnelkövetők egyre fejlettebb technikai eszközökkel próbálják kikerülni a törvényes utat, erre válaszul a rend őreinek a fejlett technika adta lehetőségekkel élniük kell.

A migráció, a terrorizmus, a csempészet, vagyis a súlyos és szervezett bűnözés ellen az Európai Unió úgynevezett Prüm-rendszere hatékony bűnüldözési eszköznek bizonyul.

A DNS-, a daktiloszkópiái és járműnyilvántartási adatok automatizált cseréje lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy online kereséssel információt szerezzenek több ezer bűncselekmény nyomozása során. Ezáltal tehát egy hatékony uniós rendszert már olyan délkelet-európai országok is használhatnak, amelyek még nem tagjai az Európai Uniónak. Ezt az együttműködési folyamatot hivatott rendezni a három előttünk fekvő nemzetközi törvényjavaslat. Ha egy uniós rendszer ismeretét és használatát lehetővé tesszük a még nem EU-tag szomszédainknak, véleményem szerint ezzel egész Európa biztonságát szolgáljuk. Ezáltal nem lehet kérdés, hogy a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai

Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! 2005-ben nyugat-európai országok, Belgium, Németország, Spanyolország, Franciaország, Luxemburg, Hollandia és Ausztria olyan többoldalú egyezményt kötöttek, melyben megállapodtak a nemzetközivé váló bűncselekmények elleni küzdelem megerősítésében. Az egyezmény később az Európai Tanács határokra átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló határozatában öltött testet, ami már minden uniós tagállamra kötelezővé vált. A tárgyalat törvényjavaslatok ezt a határozatot léptetik életbe a 2012. évi XCII. törvénnyel kihirdetett délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény országainak, Albánia, Bosznia és Hercegovina, Macedón Köztársaság, a Moldovai Köztársaság, Szerbia és Montenegró tekintetében is. A megállapodás célja, hogy a felek megerősítsék a határokon átnyúló rendőri együttműködésüket a bűncselekmények megelőzésében, felderítésében és nyomozásában.

A DNS- és daktiloszkópiai adatok, valamint a gépjármű-nyilvántartások online lekérdezésének köszönhetően a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem tehát hatékonyabbá válhat. A jogszabályok egyébként eddig sem zárták ki az adatok igénylését és átadását megkeresés esetén, a megállapodásnak köszönhetően azonban az adatcsere felgyorsulhat, és jóval gyakrabban kerülhet sor az adatok bizonyítékként történő felhasználására. Ezért a Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat elfogadását javasolja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezményt 2006-ban hét állam írta alá Bécsben az EU Tanácsának osztrák elnöksége során.

A 12 tagúra bővült együttműködés jelenleg hat uniós tagállammal, Ausztria, Bulgária, Horvátország, Magyarország, Románia és Szlovénia és hat nem uniós taggal, Albánia, Bosznia-Hercegovina, Moldova, Montenegró, Észak-Macedónia és Szerbia rendelkezik.

A délkelet-európai együttműködési egyezmény kihirdetéséről szóló törvény hazánkban 2012-ben lépett hatályba. Az egyezmény számos együttműködési formát szabályoz, többek között a határon átnyúló üldözés és megfigyelés, fedett nyomozó alkalmazása, tanúvédelem, valamint például a tárgyi DNS-profilok és egyéb azonosítási anyagok átadásának területét is.

2018 szeptemberében került sor arra a miniszteri szintű konferenciára, mely során a miniszterek ezen együttműködés továbbfejlesztése kapcsán megegyeztek egy, a prümi mintára létrehozandó automatizált cseréről a DNS-, daktiloszkópiai és gépjármű-nyilvántartási adatok kapcsán, valamint az e megállapodás végrehajtási megállapodásáról.

(17.40)

Hozzáadott értéke elsősorban az uniós tagsággal nem rendelkező felek tekintetében van hazánk számára e megállapodásnak, hiszen a megállapodás következtében felgyorsul az adatcsere, és több esetben kerülhet sor a DNS-profilok és daktiloszkópiai adatok bizonyítékként történő felhasználására azáltal, hogy ezek a referenciaadatok online módon, valós időben kereshetővé válnak, és másrészt a lekérdező visszaigazolást kap arról, hogy melyik nemzeti adatbázisban van esetleg találat a keresési feltételeire, és együttműködést kérhet az adott fél hatóságaitól.

A gépjárművek esetében a teljes körű online keresési lehetőségnek köszönhetően hatékonyabbá válhat az együttműködés azokban az esetekben, amikor például egy adott külföldi gépjármű adatait vagy üzemben tartóját kellene megállapítani, ezzel is egyszerűsítve és gyorsítva a bűnüldöző munkát. A megállapodás végrehajtási megállapodása a végrehajtással kapcsolatos és ahhoz szükséges technikai és adminisztratív rendelkezéseket tartalmazza.

A megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv szükségességét az indokolja, hogy 2019-ben az Európai Bizottság kötelezettségsgzési eljárást indított hazánk, Ausztria, Bulgária és Románia ellen. A Bizottság álláspontja szerint a megállapodás nem összeegyeztethető az uniós joggal, a tagállamok között az uniós szintű prümi típusú adatcsere megkettőződését jelenti, ugyanis a megállapodás alapján nem egyértelmű, hogy az adatcsere a tagállamok között az uniós jog alapján zajlik. Továbbá csak a Bizottság rendelkezik azzal a jogosultsággal, hogy tanúsítsa, hogy a személyes adatok megfelelő szinten védve vannak egy harmadik ország által.

Ezen kritikák orvoslása céljából a módosító jegyzőkönyv 1. cikke az uniós adatvédelmi rendszernek való megfelelés érdekében aktualizálja az adatvédelmi rendelkezéseket, és a 2. cikk pedig biztosítja az uniós jog elsőbbségének érvényesülését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzőekben kifejtettek fényében a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az együttes általános vitát lezárom.

Most megkérdem Rétvári Bence miniszterhelyettes urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Köszönöm szépen. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Thaiföldi Királyság közötti Átfogó Partnerségi és Együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3000. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Malajzia kormánya közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kötelező hatályának elismerése.

Kérem, engedjék meg, hogy először röviden ismertessem a törvényjavaslat alapját képező megállapodás célját és tartalmát. A partnerségi és együttműködési megállapodások az Európai Unió és tagállamai, valamint harmadik országok közötti intézményesített politikai párbeszéd jogi alapjául szolgálnak. A délkelet-ázsiai térségben Malajzia az ötödik állam, mellyel partnerségi megállapodás került véglegesítésre. Az EU ezt megelőzően Indonéziával, a Fülöp-szigetekkel, Szingapúrral és Vietnámmal hozott létre hasonló megállapodásokat.

A malajziai megállapodással egy időben került sor a Thaifölddel létrehozott partnerségi megállapodás aláírására is. A Malajziával kötött megállapodás az Európai Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében fontos előrelépés, mely a politikai párbeszéd megerősítését...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr. Most a thaiföldről van szó, majd utána fog következni a malajziai, és nem együttes vitáról van szó, tehát először a thaiföldit kérem elmondani és utána a malajziait. Ez a sorrendünk, ezt konferáltam föl, úgyhogy ennek alapján tisztelettel kérem, hogy ennek alapján haladjunk, mert ön hivatkozott mind a kettőre ide-oda, mert egyik a másikkal párhuzamosan született, de ez nem együttes vita, mint az előző volt, hanem külön-külön vita, úgyhogy tisztelettel erre kérem. Köszönöm.

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnézést a sorrendcseréért, és akkor a T/3000.

törvényjavaslat expozéjára térek át, amelyik egyébként tartalmában és a műfaját tekintve szinte megegyezik a másik napirendi ponttal. Ezért ezúttal is arról számolhatok be, hogy elvi alapként a másik napirendi pontban tárgyalni készülthöz hasonlóan itt is arról van szó, hogy a partnerségi együttműködési megállapodások az Európai Unió és tagállamai, valamint harmadik országok közötti intézményesített kapcsolatok jogi alapjául szolgálnak, tehát a helyes napirendi pont esetében Thaifölddel.

A délkelet-ázsiai térségben Thaiföld a hatodik állam, mellyel partnerségi megállapodás került véglegesítésre. A Thaifölddel kötött megállapodás az Európai Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében fontos előrelépés. A megállapodás segíti a két partner politikai, regionális és globális együttműködésének fokozását, valamint alapot képez az EU szélesebb körű politikai és gazdasági érdekeinek előmozdításához.

A megállapodás átfogóbb alapokra helyezi az Európai Unió és a Thaiföld közötti kapcsolatokat, valamint fokozza a párbeszédet számos olyan kölcsönösen előnyös szakpolitikai területen, mint a környezetvédelem, az energia, az éghajlatváltozás, a közlekedés, a tudomány és technológia, a kereskedelem, az emberi jogok védelme, az oktatás, a mezőgazdaság, a terrorizmus elleni küzdelem, a szervezett bűnözés elleni küzdelem és a migráció.

Magyarország keletnyitás-politikájának meghatározó eleme a délkelet-ázsiai országokkal történő együttműködés, melynek keretében aktívan támogatjuk az Európai Unió és a régió közötti sokoldalú kapcsolatrendszer további bővülését. A törvényjavaslat által kihirdetésre kerülő nemzetközi megállapodás ezen törekvésünknek tesz eleget.

Tisztelt Ház! Az ASEAN, melynek Thaiföld is tagja, teljes lakossága megközelíti a 656 millió főt, ezzel Kína és India után a világ harmadik legnépesebb piaca. 2030-ra várhatóan az ASEAN lesz a világ negyedik legnagyobb gazdasági övezete az Egyesült Államok, Kína és az Európai Unió után. Magyar szempontból kiemelt fontosságú, hogy a világpiacon egyre jelentősebb régióval hosszú távú partnerséget alakítsunk ki.

A Kelet és Nyugat közötti dialógus az utóbbi időben még inkább felértékelődött, a konstruktív párbeszéd és együttműködési készség a béke és biztonság garanciái lehetnek. Ezért üdvözljük az Európai Unió növekvő jelenlétét a régióban, az EU Indo-Pacific stratégiájának elfogadását, illetve a magas szintű csúcstalálkozók szervezését. 2022. december 14-én első alkalommal került sor az EU-ASEAN jubileumi csúcstalálkozóra, melyen mind az Európai Unió, mind az ASEAN-tagállamok állam- és kormányfői szinten képviselték magukat. A csúcson egyik kiemelkedő eredménye a thaiföldi és malajziai partnerségi és együttműködési megállapodások aláírása volt.

Thaiföld hazánk számára kiemelt partner, akivel 1973-ban létesítettünk diplomáciai kapcsolatot, melynek idén ünnepeljük 50. évfordulóját.

Politikai kapcsolataink fejlesztésén túl a megállapodás aláírása utat nyit a Thaifölddel folytatott szabadkereskedelmi egyezményekről szóló tárgyalások újraindítása előtt, melyet magyar részről elkötelezetten támogatunk.

(17.50)

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás kihirdetése támogatja Magyarország azon törekvését, hogy az Európai Unió tagjaként erősítse és elmélyítse a harmadik országokkal való együttműködést, illetve ezen keresztül fejlessze kétoldalú kapcsolatait. Ezért kérem a tisztelt képviselő asszonyokat és urakat, hogy a törvényjavaslatot támogatni, elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Balla Mihály képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő nemzetközi szerződésről szóló törvényjavaslat, vagyis az Európai Unió és Thaiföld közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás számos területen segít választ adni a jelenlegi közös geopolitikai kihívásokra.

Ázsia világpolitikai súlya kétségkívül kiemelkedő mértékben nőtt az utóbbi években. Az Európai Uniónak ennél fogva szükséges az ASEAN-országokkal kötött megállapodásait újjáírni. Jelen megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és az ASEAN tagországai között létrejött, 1980. évi együttműködési megállapodás jelenlegi jogi keretének a helyébe lép.

Thaiföld a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének egyik meghatározó tagja, a térség második legnagyobb piacával rendelkező országa, és Thaifölddel, ahogy államtitkár úr is említette, idén ünnepeljük a diplomáciai kapcsolatok felvételének 50. évfordulóját.

Korunk megannyi kihívás elé állította országunkat mind a gazdaság, mind a járványügyi helyzet tekintetében. Elmondhatjuk azonban, hogy Thaiföld és Magyarország között a kétoldalú kapcsolatok szilárd alapon nyugszanak és kiválóak. Bár a földrajzi távolság országaink között nagy, véleményem szerint a két nemzet szellemisége sok hasonlóságot mutat. A Kelet és Nyugat közötti párbeszéd alapja a közös érdekeken túl a kölcsönös tisztelet kell hogy legyen.

Ezáltal a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a Thaifölddel létrehozandó partnerségi és együttműködési keretmegállapodást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves jelen lévő Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat célja az Európai Unió és tagállamai és természetesen Thaiföld közötti megállapodás törvényben való kihirdetése. A délkelet-ázsiai országok közül Indonézia, a Fülöp-szigetek, Vietnám, Szingapúr után és a szintén folyamatban lévő maláj megállapodás után ez lesz a hatodik, ami az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének tagországai között létrejött, és az 1980. évi együttműködési megállapodás helyébe lép.

A megállapodás leginkább rutinszerűnek mondható, főleg általánosságban szól mind az együttműködés és az információcsere erősítéséről az élet minden területén - az emberi jogoktól kezdve a jogállamiságon, bűnüldözésen, oktatáson, egészségügyön, környezetvédelmen, foglalkoztatáson, kereskedelmen, energetikán keresztül a nemzetközi szabványokig bezárólag -, ezért a Magyar Szocialista Párt ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását támogatja. Köszönjük az előkészítést, államtitkár úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony, parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország és a Thaiföldi Királyság kapcsolata, ahogyan államtitkár úr és képviselőtársam, képviselőtársnőm is hangsúlyozta, hosszú időre nyúlik vissza, hiszen idén ünnepeljük a két ország közötti diplomáciai kapcsolatok felvételének 50. évfordulóját.

Hazánk részéről a keleti nyitás politikájának egyik jelentős területe a délkelet-ázsiai országokkal történő együttműködés, ebből kifolyólag aktívan támogatjuk a régióval kapcsolatos sokoldalú kapcsolatrendszer erősítését is.

A tárgyi törvényjavaslat célja az átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodás törvényben való kihirdetése, mely az Európai Unió és tagállamai, valamint a Thaiföldi Királyság között jött létre. Az ilyen típusú partnerségi és együttműködési megállapodások szolgálnak az Unió, a tagállamok és a harmadik országok közötti intézményesített politikai párbeszéd jogi alapjául is.

Ez a keretmegállapodás a korábbi, 1980-as együttműködési megállapodás jogi keretének lép a helyébe. A megállapodás átfogóbb alapokra helyezi az Európai Unió és Thaiföld közötti kapcsolatokat, valamint utat nyithat a szabadkereskedelmi megállapodás irányába,

amely megállapodás tárgyalása a 2014-es katonai pucst követően került felfüggesztésre.

A keretmegállapodás segít elmélyíteni a kapcsolatokat a délkelet-ázsiai régió országaival, és előrelépést jelentene a térségben az Unió fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében. Lehetőséget nyújt a hatékonyabb együttműködésre, annak intézményesülésével a politikai párbeszéd megerősítésére, továbbá a témakörök széles választékát felölelő együttműködésre többek között az adóügy, az oktatás, a beruházás vagy a humanitárius segítségnyújtás területén. Ez az erősödő együttműködési lehetőség kiterjedne például az éghajlatváltozás elleni harc, valamint a környezet- és a természeti erőforrások védelmének területére is.

A dokumentumban a részes felek megerősítik és az elkötelezettségüket fejezik ki az ENSZ 1992. május 9-én Rio de Janeiróban elfogadott éghajlatváltozási keretegyezménye és a 2015 decemberében Párizsban elfogadott párizsi megállapodás hatékony végrehajtása, valamint az ezekben a dokumentumokban megfogalmazott célkitűzések és célok elérése iránt.

A felek fokozzák a szakpolitikai együttműködést is, amely elősegítené az éghajlatváltozás mérséklését és az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodást. Továbbá a környezeti és természeti erőforrások terén folytatott együttműködések elősegítenék az erőforrások hatékony felhasználását, a környezet megőrzését és javítását a fenntartható fejlődés megvalósítása céljából.

A keretegyezmény értelmében ezen együttműködés során a felek törekednének a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és a vonatkozó többoldalú környezetvédelmi megállapodások végrehajtására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Thaifölddel kötött megállapodás egy modern partnerségi és együttműködési megállapodás, amely jól tükrözi az új uniós politikákat, és a gazdasági és technikai kapcsolatokon túl jelentős politikai súllyal rendelkezik, ezért a KDNP támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Balassa Péter képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselők! Több mint 50 évre nyúlik vissza a kapcsolat, ugyanis a T/3000. számú törvényjavaslat, a keretmegállapodás kapcsán tárgyalt napirendnél elmondható, hogy 1869-ben Xantus János tudós, aki a magyar növény- és állatkertnek volt a főigazgatója, egy osztrák-magyar delegációval már személyesen képviselte Magyarországot. Tehát a kapcsolatok jóval régebbre nyúlnak vissza.

A XIX. század végén pedig ezek a kapcsolatok hivatalosan is megkezdődtek, és ezek, hála istennek, a mai napig élnek és működnek.

Maga a keretmegállapodás: mindig azt mondják, egy megállapodás annyit ér, amennyit betartanak belőle. Hála istennek, ez működik, és kijelenthető, hogy ez a keretmegállapodás, amit 37 oldalon keresztül lefektettek és most tárgyaljuk, azt mondhatjuk, hogy működőképes és vállalható.

Az Országgyűlés a törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Thaiföldi Királyság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kötelező hatályának elismerésére. Ezen megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége, az ASEAN tagországai között létrejött, '80. évi együttműködési megállapodás jelenlegi jogi keretét váltja fel.

Ez további előrelépést jelent az Európai Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása kapcsán. Hatékonyabb együttműködést kínál olyan fontos területeken, mint a kereskedelem, a turizmus, valamint a technológia és az innováció. Thaiföld a hatodik olyan ASEAN-partner, amellyel Indonézia, Vietnám, a Fülöp-szigetek, Szingapúr és Malajzia után sikerül ilyesfajta széles körű együttműködést kialakítani.

Thaiföld régóta az Európai Unió ázsiai partnere. Ezzel a megállapodással megerősítésre került az együttműködés, amelyről Josep Borrell, az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője úgy nyilatkozott, hogy ez a megállapodás rámutat kétoldalú kapcsolataink fontosságára és a bennük rejlő lehetőségekre.

(18.00)

Az EU és Thaiföld elkötelezett amellett, hogy együttműködjön a szabályokon alapuló nemzetközi rend támogatása, valamint a regionális jólét és a stabilitás előmozdítása érdekében. Bízunk benne, hogy ez a megállapodás olyan új alapot biztosít az EU, annak tagállamai és Thaiföld között, amely hatékonyabban tud majd reagálni a jelenlegi globális kihívásokra és problémákra. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem önöket, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Azbej Tristan államtitkár urat, kíván-e zárszót mondani a vitában elhangzottakkal kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészt Malajzia Kormánya közötti Partnerségi és Együttműködési**

Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2999. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A most tárgyalásra kerülő törvényjavaslat jogtechnikai szempontból hasonló, megegyezik az előbb tárgyalthoz képest (*sic!*), ezúttal a malajziai relációban. A jegyzőkönyv kedvéért ismétlem el tehát, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat célja egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Malajzia kormánya közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kötelező hatályának elismerése.

Mint ahogy arról az előző törvényjavaslat kapcsán is szó esett, a megállapodás létrehozása intézményesíti az Európai Unió tagállamai és Malajzia közötti politikai párbeszédet, alapot teremtve az országok közötti hatékonyabb együttműködésre. Ennek az együttműködésnek a kiválasztott lehetséges területei - több szakpolitikai terület is tartozik ide - az emberi jogok, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása, a terrorizmus elleni küzdelem, a korrupció elleni küzdelem, a kereskedelem, a migráció, a környezetvédelem, az energiaügy, a tudomány és technológia, a foglalkoztatás és szociális kérdések, az oktatás, a mezőgazdaság és a kultúra területe. A megállapodás értelmében a részes felek kötelezettséget vállalnak tapasztalatok és jó gyakorlatok megosztására az érintett szakpolitikai területeken, illetve rendszeres szakmai bizottsági ülések szervezésére az együttműködés áttekintése és előrébb vitele érdekében.

Fontos lehetőség, hogy a megállapodás létrejötte utat nyithat a szabadkereskedelmi megállapodások megkötéséhez. Az Európai Unió által a délkelet-ázsiai régió egyéb országaival korábban kötött partnerségi és együttműködési megállapodások sokszor pozitív példának szolgálnak. Intézményes kapcsolatrendszerünk minden esetben jelentős fejlődésen ment keresztül, a megállapodások aláírását Vietnám és Szingapúr esetében is szabadkereskedelmi megállapodások véglegesítése követte.

Tisztelt Ház! Magyarország keletnyitás-politikájának meghatározó eleme a délkelet-ázsiai országokkal történő együttműködés, melynek keretében aktívan támogatjuk az Európai Unió és a régió közötti sokoldalú kapcsolatrendszer további bővülését. A törvényjavaslat által kihirdetésre kerülő nemzetközi megállapodás ezen törekvésünknek tesz eleget. Mint azt az előző vitában is elmondtam, rendkívül jelentős

piacról van szó. Az ASEAN-régió a világ harmadik legnépesebb piaca, és ahogy azt említettem korábban is, a világ negyedik legnagyobb gazdasági övezete lesz 2030-ra az Egyesült Államok, Kína és az Európai Unió után. Magyar szempontból kiemelt fontosságú, hogy a világpiacon egyre jelentősebb régióval hosszú távú partnerséget alakítsunk ki.

Malajzia hazánk számára kiemelt partner, akivel 1969-ben létesítettünk diplomáciai kapcsolatot, mely a Kuala Lumpur-i nagykövetségünk 2015-ös újrainyitása óta dinamikus fejlődésen ment keresztül. Politikai kapcsolataink fejlesztésén túl a megállapodás aláírása utat nyit a Malajziával folytatott szabadkereskedelmi egyezményekről szóló tárgyalások újraindítása előtt, amelyet magyar érdekek tartunk, magyar részről elkötelezetten támogatunk. Kereskedelmi forgalom szempontjából ugyanis mind az Európai Unió, mind Magyarország számára Malajzia a harmadik legjelentősebb partner az ASEAN-régió országai közül, így kereskedelmi kapcsolataink magasabb szintre történő emelése időszerű.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás kihirdetése támogatja Magyarország azon törekvését, hogy az Európai Unió tagjaként erősítse és elmélyítse a harmadik országokkal való együttműködését, illetve ezen keresztül fejlessze kétoldalú kapcsolatainkat. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselő asszonyokat és urakat, hogy a törvényjavaslatot támogatni, elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások végére értünk... - ja, még nem! Kicsit előre haladtam. Lehet, hogy csak ott szeretnék lenni.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, és elnézést kérek mindenkitől.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, de sok dologban közös az érzésünk, ahogy államtitkár úr is a törvényjavaslatok számsoránál megzavarodott. Az előző törvényeknél volt egy kialakult számsor, T/2996-97-es, és akkor jött a 2999-es, de nem az következett a sorban, hanem a T/3000-es, és most már elnök úr is felgyorsította ezt a számsort, a kialakult felszólalási rendet.

Tényleg azt gondolom, hogy a T/2999. számú törvényjavaslat, az előző törvényjavaslatához hasonlóan a Malajziával kötendő partnerségi és együttműködési keretmegállapodás is az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének tagországai között létrejött, 1980. évi megállapodás jelenlegi jogi keretének a helyébe lép. Ezt ugyanúgy elmondhattuk az előző javaslatnál is. Ezáltal az egyes ASEAN-országokkal kötött második generációs megállapodások közül a Malajziával kötött partnerségi és együttműködési keretmegállapodás az ötödik,

amelyet az Indonéziával, Fülöp-szigetekkel, Szingapúrral, Vietnámmal kötött megállapodásokat követően véglegesíthetünk.

Thaiföldhöz hasonlóan Magyarország Malajziával is kölcsönös előnyökre épülő együttműködésre törekszik, fontos partnerként tekintünk rá a délkelet-ázsiai térségben. Magyarország és Malajzia között 1969-ben került sor a diplomáciai kapcsolatok felvételére, és 2019 óta országaink között kétoldalú gazdasági együttműködési megállapodás is érvénybe lépett. Bár egy földrajzilag szintén távoli országról beszélhetünk, Malajziával is a legtöbb globális kihívás kapcsán közeli álláspontot képviselünk. Mindez biztos alapokat biztosíthat a nemzetközi szinten való szoros együttműködésre, amelyet a jelen törvényjavaslat véleményem szerint csak mélyíteni tud. Képviselőcsoportunk az Európai Unió és Malajzia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását természetesen támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

(18.10)

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Azért ha a számmisztikát folytathatjuk, akkor ez a mostani törvényjavaslat egyébként nem a hatodik, hanem az ötödik lesz ebben a sorban. Tehát ha most nagyon őszinték vagyunk, akkor mondhatni, bocsánatos a bűne az államtitkár úrnak, hiszen ha ezt a sorrendet vesszük, akkor egyébként tökre igaza volt, de néha a kisebb a nagyobb.

De komolyra fordítva a szót, én mindenféleképpen azt gondolom, hasonlóan módon az előző keretmegállapodáshoz, hogy ez is egy kellően megfelelő időben megérkezett törvényjavaslat. Nyilvánvaló, hogy a felek bel- és külpolitikájának alapját itt is a nemzetközi emberi jogok dokumentumaiban foglalt elvek, a jogállamiság, az éghajlatváltozás és a korrupció elleni küzdelem határozza meg, nyilvánvaló, hogy benne vannak a kétoldalú kapcsolatok, a regionális és nemzetközi együttműködések. Nyilván fontos a nemzetközi békében, a biztonságban és a stabilitásban való együttműködés, fontos a kereskedelmi és beruházási együttműködés. Számos területen fontos az együttműködés a jogérvényesség, a szabadság és a biztonság területén, és nyilvánvalóan az is nagyon fontos, hogy legyen gazdaságpolitikai párbeszéd, tapasztalatcsere, iparpolitikai együttműködés a kkv-k versenyképességének növelése céljából, de beszélhetünk a tudomány, a technológia terén a kölcsönös érdekű területeken folytatott együttműködésről.

Nyilvánvaló, hogy beszélhetünk az energiaügyről, a megújuló energiaformák kifejlesztéséről, a közlekedéspolitikáról, az oktatásról és a kultúráról. Itt

nyilvánvaló, hogy rendkívül fontos egymás kultúrájának jobb megértése, ennek érdekében fontos, hogy támogatva legyen a kulturális sokszínűség, hogy ösztönözve legyen az információk, a know-how-k, a diákok, a szakértők, a fiatalok, az ifjúság, a segítők és a technikai források cseréje. Nyilván beszélhetünk még a környezeti és természeti erőforrásokról, a mezőgazdaságról, az egészségügyről, számos projektről. Fontos a statisztikai módszerek összehangolása, ami viszont lehetővé teszi az adatok feldolgozását, elemzését, fontos a civil társadalom szerepének előmozdítása és persze a párbeszéd előmozdítása. És ami nagyon fontos: ehhez a megfelelő forrásokat rendelkezésre kell természetesen bocsátani, és az intézményes kereteknek köszönhetően a felek itt is vegyes bizottságot hoznak létre a megállapodás biztosítása érdekében, amely két évente ülésezik.

Hasonló módon nem fogom megismételni, csak azt, hogy ez az ötödik, ami az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének tagországai között létrejött, és az 1980. évi együttműködési megállapodás helyébe fog lépni. Ugyanúgy meg tudom ismételni, hogy valóban ez is egy rutinszerű megállapodás.

Ennek megfelelően, hasonlóan a Fidesz képviselőcsoportjához, az MSZP a törvényjavaslat elfogadását szintén támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, senki türelmével vissza nem élve. Tisztelt Képviselőtársnóm, Képviselőtársaim és Államtitkár Úr! Ez a keretmegállapodás a korábbi, az 1980-as együttműködési megállapodás jogi kereteinek helyébe lép. Ugyan a tárgyalások a megállapodásról már 2015-ben lezárultak, viszont időközben a Malajzia, Indonézia, EU közt kiélesedő palmaolajügy következtében a malajziai fél elzárkózása miatt nem került sor 2022-ig ennek az aláírására.

A keretmegállapodás, ahogyan azt most elmondtuk az előzőekben, segít elmélyíteni a kapcsolatot a délkelet-ázsiai régió országaival, és előrelépést jelent a térségben a fokozott politikai és gazdasági szerepvállalás tekintetében; lehetőséget nyújt a hatékonyabb együttműködésre, a politikai párbeszéd megerősítésére annak intézményesülésével és a témakörök széles választékát felölelő együttműködésre, például az adóügy és az oktatás vagy a beruházás területén is. Ez az erősödő együttműködési lehetőség kiterjedne a környezeti és természeti erőforrások védelmének területére is. A cél, hogy tovább erősítse az együttműködést a környezetvédelem terén, többek között regionális programokkal, a bevált módszerek cseréjével, politikai és szabályozási párbeszéddelel, konferenciákkal és munkaértekezletekkel.

Továbbá megfogalmazódik a dokumentumban az is, hogy a felek törekednek arra, hogy fokozzák az együttműködést az éghajlatváltozás mérséklésével és az alkalmazkodással kapcsolatos kérdések tekintetében a már az előzőekben említett, az ENSZ Rio de Janeiróban elfogadott éghajlatváltozási keretegyezményére tekintettel.

Ahogy a Fidesz, ahogy az MSZP, úgy a KDNP is támogatja ezt a törvényjavaslatot. Nagyon szépen köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Balassa Péter képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársak! A Jobbik-Konzervatívok is támogatni fogják. Ugyanolyan részletesen tárgyalja, és ugyanolyan részletesen írja le az anyagot, mint az előző thai keretmegállapodásnál, együttműködési megállapodásnál. Már korábban is jeleztem, ahogy a thai együttműködési megállapodást is támogattuk, úgy a Malajziával kapcsolatosat is támogatni fogjuk.

Az Országgyűlés a törvénnyel ad felhatalmazást az Európai Unió és tagállamai, másrészt Malajzia kormánya közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kötelező hatályának elismerésére. A Jobbik konzervatív Európa-párti közösségként üdvözl minden olyan együttműködést, amely a hatékony kooperációt és a politikai párbeszéd megerősítését szolgálja. Ezen megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének, az ASEAN-nak a tagországai által kötött, 1980. évi együttműködési megállapodás jelenlegi jogi keretét váltja fel.

Az Európai Unió és az ASEAN legutóbbi nemzetközi miniszteri találkozója 2021 júliusában volt, ahol a két fél a rendszeres találkozók mellett döntött annak érdekében, hogy szorosabbra fűzi a gazdasági és biztonsági együttműködést, valamint fokozza a kapcsolatokat olyan területeken, mint a konnektivitás és a fejlesztés. Amiatt is fontos ez a megállapodás, mert az EU Malajzia fontos kereskedelmi partnere és befektetője, így annak feltörekvő gazdasága vonzó kereskedelmi lehetőségeket kínál az EU, így hazánk számára is. Egy fontos adat: 2010 óta több mint 50 százalékkal nőtt az EU és Malajzia közötti kereskedelem, sőt 2020-ban Malajzia az EU huszadik legnagyobb kereskedelmi partnere volt, az EU pedig Malajzia ötödik legnagyobb kereskedelmi partnere volt. Malajzia Szingapúr és Vietnám után az EU harmadik legnagyobb ASEAN-piac.

Üdvözlendő, hogy a jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodás olyan fontos területeket érint, mint a kereskedelem, a beruházás, a környezetvédelem, a turizmus, valamint az energiaügy. Ugye, nem kell mondanom, hogy a jelenlegi világhelyzetben

milyen kiemelkedőek ezek az ügyek? Különösen örvendetes, hogy éppen Malajziával került sor további előrelépésre, hiszen hazánk 1969 óta ápol jó diplomáciai kapcsolatokat az országgal. Nemzetközi szinten is szoros az együttműködés: Malajzia népszerű a magyar turisták körében, 2017 és 2021 között közel 33 ezer magyar látogatást regisztráltak az országban.

Malajzia példa lehet mindannyiunk számára, hiszen az ország gazdasága 2021-ben visszanyerte a koronavírus-világjárvány okozta elvesztett lendületét, és 3,1 százalékos növekedést ért el az előző év 5,5 százalékos csökkenéséhez képest. Malajzia 2021-ben hazánk harmadik legfontosabb kereskedelmi partnere volt a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének ASEAN-tagállamai közül.

Reméljük, hogy ezen megállapodás hasznos lesz mind hazánk, mind az EU számára, segíti az említett területeken a fejlődést, és hozzájárul a kapcsolatok elmélyítéséhez. Támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel valóban a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most is megkérdezem Azbej Tristan államtitkár urat, hogy kíván-e élni a zárszóval. *(Azbej Tristan jelzésére:)* Nem, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőre meg is adom a szót Sas Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, öné a szó.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Március 1-je a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok ünnepnapja, a nemzetbiztonsági szolgálatok megalakulásának napja.

Engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjem a mai felszólalásomat: „négy szócskát üzenek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak / Hagyd örökül ha kihúnysz: A HAZA MINDEN ELŐTT.” Kölcsey Ferentől idéztem, és bátran kijelenthetjük, hogy a hazai szolgálatok működésének alapvetését tudhatjuk ezek között a sorok között.

Ha a magyar titkosszolgálatok nincsenek, a haza védtelen: a haza védtelen a kibertámadások ellen, védtelen az ellenérdekű titkosszolgálatok befolyási törekvéseivel, illetőleg támadásaival szemben is. Azt gondolom, senkinek, egyetlenegy magyar embernek sem lehet érdeke, hogy ez így legyen.

(18.20)

A magyar titkosszolgálatok azok, akik ellátják a kormányzati szereplőket, illetve minket, országgyűlési képviselőket is olyan információkkal, amelyek

alapján hasznos és jó döntések születhetnek, így a munkájuk kiemelten fontos közérdek.

A szolgálatok munkatársai helytálltak a Covid-járvány idején, és helytállnak most is, az orosz-ukrán háború idején. Ez az a háború, amely bebizonyította, hogy mennyire fontos ez a nemzetbiztonsági szakterület. Kiemelten fontos és így kell nekünk is, országgyűlési képviselőknél is kezelnünk. A mai felgyorsult világban láthatjuk, hogy a nemzetközi biztonsági környezet folyamatosan romlik, így a magyar szolgálatoknál azokat a fejlesztéseket, amelyek hosszú idő óta elmaradtak, végre kell hajtani, hiszen az ellenérdekű titkosszolgálatok is a legmodernebb, a leghatékonyabb eszközökkel dolgoznak, és közös nemzeti érdekünk, hogy a magyar szolgálatok is ilyen felszereléssel láthassák el a feladataikat.

A magyar szolgálatoknak törvényesen, átláthatóan kell üzemelni, és meg kell valósulnia a civil kontrollnak a törvényben meghatározott módon. Ugyanakkor azt is fontosnak tartom, hogy a működésüket úgy tudják végezni, hogy a társadalom támogatását, a társadalom elismerését is tudják maguk mögött, hiszen a munkájuk eredményességét ez nagyban tudja segíteni.

Végezetül engedjék meg, hogy országgyűlési képviselőként, illetőleg az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának elnökeként, de leginkább magyar emberként köszönetet mondjak a szolgálatok minden egyes munkatársának az elvégzett kiváló munkáért. Jó szerencsét, eredményeket kívánok önöknek, és köszönöm a munkájukat még egyszer. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kárpátaljai magyarok helyzete évtizedek óta nemhogy javult volna, de egyre kilátástalábbá vált, holott az 1991-es érvényes népszavazás értelmében már akkor autonómia járt volna számukra.

Szégyenletes tett volt az akkori Antall-kormány lemondani a kárpátaljai nemzettestvéreinkről, és remélem, hogy most az Orbán-kormány nem ugyanezt fogja tenni, különösen annak fényében, hogy tegnap Orbán Viktor beszédében kiemelte: a magyar külügynek egyértelműen ki kell állni és világossá kell tenni, hogy a kárpátaljai magyarok ennél több tiszteletet érdemelnek. Annál is inkább, mivel önhibájukon kívül kerültek abba a helyzetbe, hogy ellenségeké váltak a saját szülőföldjükön, de ennek ellenére ugyanúgy a nemzetünk részei és nem lehet hagyni, hogy az ukrán állam részéről évtizedek óta a legaljasabb módszerekkel próbálják kiölni belőlük magyarságukat nyelvtörvényekkel, fenyegetésekkel, történelemhamisítással, folyamatos jogsértésekkel és atrocitásokkal.

A tarthatatlan helyzet miatt írásbeli kérdéssel fordultam a külügyminiszter úrhoz, hogy a kormány

milyen intézkedésekkel, diplomáciai eszközökkel tudja garantálni a kárpátaljai magyarok védelmét, milyen lépéseket terveznek a kulturális hagyományaink és nemzeti jelképeink, valamint az életük védelme érdekében. A válasz, mely Magyar Levente államtitkár úrtól érkezett, nem sokkal biztatott, és a kérdésem igazából megválaszolatlan maradt, hiszen bár elítélik maguk is az ukrán túlkapásokat, szankciókat, mégsem foganatosítottak velük szemben, sőt a magyar kormány teljes mellszélességgel kiáll ezek után is Ukrajna mellett, noha maga a külügyi tárca vezetője is úgy nyilatkozott, hogy meg akarjuk és meg is fogjuk védeni a magyar nemzeti közösségek jogait a világ minden pontján, így természetesen a kárpátaljai magyarok is számíthatnak Magyarországra, a magyar kormány segítségére, amikor a jogaik érvényesítéséről van szó.

Ez viszont nem érvényesül sajnos a valóságban, hiszen jelenleg is két lábbal tiporják a kárpátaljai magyarok jogait, és a közösség férfi tagjait hajtóvadászat-szerűen üldözik és fogdossák össze őket, hogy azután a frontvonal legádázabb harcaiban vessék be őket, jórészt golyófogóként. Amíg a fél világ hősként kezeli az ukrán vezetést, addig ők ezt a zűrzavaros állapotot kihasználva a nyugati végeken az ottani őshonos magyar kisebbséget válogatott módszerekkel próbálják véglegesen felszámolni, eltörölni. A munkácsi Turul-szobor esete tökéletesen szimbolizálta ezt a folyamatot. Azonban ez az eset csak egy volt a sok közül sajnos. Nemzeti jelképeinket, a magyar feliratokat eltüntetik, a magyar értelmiségieket, vezetőket elbocsátják állásaikból, a presszió különböző formáit jelenítik meg a magyarok településeken.

A fentiekben felsorolt esetek jól mutatják, hogy az ukrán állam teljesen ki szeretné irtani a magyar nyelvhasználatot és a kulturális hagyományokat ebből a térségből. Eddig talán csak erről volt szó, azonban a háborút felhasználva fizikailag is magyartalanítani szeretnék Kárpátalját. A már most felére apadó kárpátaljai magyarságot a végleges eltűnés veszélye fenyegeti, és nem szabad megvárni, hogy egy kárpátaljai holodomor bontakozzon ki. Beszédes a Fidesz hozzáállását tekintve az a hozzám eljutott eset is, amelyet egy besorozásból menekülő kárpátaljai magyar család példája alapján szeretnék szemléltetni, hiszen amíg Belső-Ukrajnából a menekült ukránok anyagi támogatást is kapnak a magyar kormánytól, addig a történelmi Magyarország területéről, Kárpátaljáról menekült honfitársaink és nemzettestvéreink nem kapják meg ugyanezt a segítséget sajnos.

Hónapok óta követeljük a magyar kormánytól, hogy a nemzetközi fórumokon jóval hangsúlyosabban emeljék fel a szavukat a kárpátaljai magyarok jogszelmei ellen, próbálják meg a jogaikat kivívni és tiszteletben tartatni az ukrán állammal. Sajnos ehelyett viszont itt is tetten érhető a kettős kommunikáció, hiszen ez mindmáig nem valósult meg, csak retorikában. Ezzel szemben viszont a Mi Hazánk Mozgalom a leghatározottabban követeli, hogy a magyar kormány

ne a sovinszta ukránok, hanem a lassan mindentől megfosztott kárpátaljai magyar honfitársaink mellett álljon ki, Ukrajnának pedig az EU-s tagság helyett mielőbbi számonkérés jár a nemzettestvéreink ellen elkövetett túlkapások miatt. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Most megköszönöm képviselőtársaim, a terem-biztosok, a technikai személyzet és a jegyzőkönyvvezetés egész napos munkáját. Az Országgyűlés holnap, március 1-jén, a meteorológiai tavasz első napján, reggel 9 órakor folytatja munkáját.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek nyugodalmat és jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 18 óra 26 perckor ért véget.)

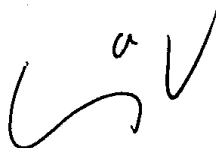
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)